

Liahona

Toespraken algemene conferentie

De ouderlingen Gavarret,
Godoy, Martinez en
Wong houden hun
toespraak in hun
moedertaal

J. Kirk Richards, Christus onder de melaatsen

'Blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd', door Jezus Christus (Mattheüs 11:5).

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 4 Welkom op de conferentie
President Thomas S. Monson
- 6 De reden voor onze hoop
President Boyd K. Packer
- 9 Welke kant kijkt u op?
Ouderling Lynn G. Robbins
- 12 Het avondmaal — een vernieuwing van de ziel
Cheryl A. Esplin
- 14 Eensgezind redden
Ouderling Chi Hong (Sam) Wong
- 16 Voor eeuwig vrij, om zelfstandig te handelen
Ouderling D. Todd Christofferson
- 20 Een getuigenis van licht en waarheid krijgen
President Dieter F. Uchtdorf

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 24 De steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Henry B. Eyring
- 25 Anderen liefhebben en omgaan met verschillen
Ouderling Dallin H. Oaks
- 28 Joseph Smith
Ouderling Neil L. Andersen
- 32 Ouders zijn de voornaamste evangelieonderwijzers van hun kinderen
Tad R. Callister
- 34 De troon van God in vertrouwen benaderen
Ouderling Jörg Klebingat
- 37 Ja, U wil ik volgen, Heer
Ouderling Eduardo Gavarret
- 40 Zijn wij niet allen bedelaars?
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 43 Blijvende gemoedsrust vinden en aan eeuwige gezinnen bouwen
Ouderling L. Tom Perry

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

- 46 Verstandig kiezen
Ouderling Quentin L. Cook
- 50 Ik weet deze dingen voor mijzelf
Ouderling Craig C. Christensen
- 53 De wet van vasten: de plicht om voor de armen en behoeftigen te zorgen
Bisschop Dean M. Davies

- 56 'Ben ik het, Heere?'
President Dieter F. Uchtdorf
- 59 Het voorbereidende priesterschap
President Henry B. Eyring
- 67 Veilig naar huis geleid
President Thomas S. Monson

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

- 70 Voortdurende openbaring
President Henry B. Eyring
- 74 De profeten steun verlenen
Ouderling Russell M. Nelson
- 77 Leven naar de woorden van de profeten
Carol F. McConkie
- 80 Het eeuwige leven — onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, kennen
Ouderling Robert D. Hales
- 83 Het avondmaal en de verzoening
Ouderling James J. Hamula
- 86 Let op het pad dat uw voeten bewandelen
President Thomas S. Monson

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 89 Blijf in de boot en houd u vast!
Ouderling M. Russell Ballard
- 92 Geloefsoefening — uw eerste prioriteit
Ouderling Richard G. Scott
- 96 De Heer heeft een plan voor ons!
Ouderling Carlos A. Godoy
- 99 Het boek
Ouderling Allan F. Packer
- 102 Onze bediening
Ouderling Hugo E. Martinez
- 104 Ga niet lichtvaardig met heilige dingen om
Ouderling Larry S. Kacher
- 107 Kom en zie
Ouderling David A. Bednar
- 110 Tot we elkaar weerzien
President Thomas S. Monson

ALGEMENE VROUWENBIJEENKOMST

- 111 Voorbereid op een wijze die nooit eerder was gekend
Linda K. Burton
- 114 Verbondsdochters van God
Jean A. Stevens
- 117 Uw licht laten schijnen
Neill F. Marriott
- 120 Het evangelie met vreugde naleven
President Dieter F. Uchtdorf

- 64 Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
- 124 Register conferentieverhalen
- 125 Kerknieuws

Beknopt overzicht van de 184ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGEN, 4 OKTOBER 2014, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Henry B. Eyring.
Openingsgebed: Bonnie L. Oscarson
Slotgebed: ouderling Bradley D. Foster
Muziek door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Richard Elliott en Andrew Unsworth, organisten: 'The Morning Breaks', *Hymns*, nr. 1; 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Beautiful Zion, Built Above', *Hymns*, nr. 44, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns*, nr. 83; 'If I Listen with My Heart', DeFord, arr. Murphy, ongepubliceerd; 'From All That Dwell below the Skies', *Hymns*, nr. 90, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZATERDAGMIDDAG, 4 OKTOBER 2014, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.
Openingsgebed: Elder Wilford W. Andersen.
Slotgebed: Elder Edward Dube.
Muziek door een gemengd koor uit ringen in Tooele, Grantsville en Stansbury Park (Utah); Hollie Bevan, dirigente; Linda Margetts, organist: 'Arise, O God, en Shine', *Hymns*, nr. 265, arr. Wilberg, uitg. Oxford; 'I Know That My Redeemer Lives', *Hymns*, nr. 136, arr. Huff, ongepubliceerd; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6; 'Abide with Me; 'Tis Eventide', *Hymns*, nr. 165, arr. Gates, uitg. Jackman.

ZATERDAGAVOND, 4 OKTOBER 2013, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Henry B. Eyring.
Openingsgebed: Elder Bruce A. Carlson.
Slotgebed: Elder James B. Martino.
Muziek door een priesterschapskoor van het opleidingscentrum voor zendingen in Provo; Ryan Eggett en Elmo Keck, dirigenten; Clay Christiansen, organist: 'Rise Up, O Men of God', *Hymns*, nr. 324, arr. Wilberg, ongepubliceerd; Missionary Medley: 'I Hope They Call Me on a Mission', *Children's Songbook*, p. 169; 'I Will Be Valiant', *Children's Songbook*, p. 162; 'We'll Bring the World His Truth', *Children's Songbook*, p. 172; 'Called to Serve', *Children's Songbook*, p. 174, arr. Evans en Eggett, ongepubliceerd; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19; 'Ye Elders of Israel', *Hymns*, nr. 319, arr. Spiel, ongepubliceerd.

ZONDAGMORGEN, 5 OKTOBER 2014, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.
Openingsgebed: Elder Don R. Clarke.
Slotgebed: Rosemary M. Wixom.
Muziek door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Andrew Unsworth en Clay Christiansen, organisten: 'Sing Praise to Him', *Hymns*, nr. 70; 'Praise the Lord with Heart en Voice', *Hymns*, nr. 73; 'Praise to the Man', *Hymns*, nr. 27, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58; 'Softly en Tenderly', Thompson, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZONDAGMIDDAG, 5 OKTOBER 2014, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Henry B. Eyring.
Openingsgebed: Elder David F. Evans.
Slotgebed: John S. Tanner.
Muziek door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Bonnie Goodliffe en Linda Margetts, organisten: 'Lo, the Mighty God Appearing!', *Hymns*, nr. 55, arr. Murphy, ongepubliceerd; 'Count Your Blessings', *Hymns*, nr. 241; 'I Am a Child of God', *Hymns*, nr. 301, arr. Murphy, ongepubliceerd; 'We Ever Pray for Thee', *Hymns*, nr. 23, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 27 SEPTEMBER 2014, ALGEMENE VROUWENBIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: Rosemary M. Wixom.
Openingsgebed: Dorah Mkhabela.
Slotgebed: Amy Caroline White.
Gemengd jeugdwerk-, jongevrouwen- en ZHV-koor uit ringen in Magna, Hunter en Taylorsville (Utah); Erin Pike Tall, dirigente; Linda Margetts, organist: 'On This Day of Joy en Gladness', *Hymns*, nr. 64, arr. Tall en Margetts, ongepubliceerd; 'I Love to See the Temple', *Children's Songbook*, p. 95, uitgevoerd door een kinderkoor uit Seoul (Zuid-Korea, arr. Zabriskie, ongepubliceerd; Medley: 'I Know That My Savior Loves Me', Bell en Creamer; 'I Know That My Redeemer Lives', *Hymns*, nr. 136, arr. Tall en Margetts, ongepubliceerd; 'I Am a Child of God', *Children's Songbook*, p. 2, arr. Zabriskie, ongepubliceerd; 'Let Zion in Her Beauty Rise', *Hymns*, nr. 41, arr. Ward, ongepubliceerd.

BESCHIKBAARHEID CONFERENTIE TOESPRAKEN

Voor de conferentietoespraken in veel talen gaat u op het internet naar conference.lds.org en selecteert u een taal. De toespraken zijn ook op de Gospel Library mobile app beschikbaar. Doorgaans binnen zes weken na de algemene conferentie zijn er audio-opnamen bij het distributiecentrum verkrijgbaar. Informatie over de algemene conferentie in aangepaste vorm voor leden met een handicap vindt u op disability.lds.org.

HUISONDERWIJS- EN HUISBEZOEKBOODSCHAPPEN

Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van wie u bezoekt.

OP DE OMSLAG

Vooromslag: foto Nathaniel Ray Edwards
Achter: foto Leslie Nilsson

FOTO'S CONFERENTIE

Foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Welden C. Andersen, Cody Bell, Janae Bingham, Randy Collier, Weston Colton, Craig Dimond, Nathaniel Ray Edwards, Ashlee Larsen, August Miller, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matthew Reier, Christina Smith en Byron Warner; in Alexandria (Virginia, VS) door Chance Hammock; in Verona (Wisconsin, VS) door Jenifer Ann Lee; in Peachtree Corners (Georgia, VS) door David Winters; in San Lorenzo (Paraguay) door Rebeca Ríos Benites; in Saipan (Noordelijke Marianeneilanden) door Del Benson; in Cuauhtémoc (Mexico) door Niltza Beatriz Santillan Castillo; in Sobral (Brazilië) door Wesley Dias; in Las Piñas (Filipijnen) door Daniel Sanchez Labajo jr.; in Waterford (Ierland) door Eymard Martin; in Canoas (Brazilië) door Michael Morris jr.; in Bariloche (Argentinië) door Josué Peña; en in Kaapstad (Zuid-Afrika) door Samantha Scales.

**NOVEMBER 2014 114 DE JAARGANG NUMMER 11
LIAHONA 10991 120**

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van
de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer,
L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence,
James B. Martino, Joseph W. Sitati

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredeacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredeacteur: Ryan Carr

Publicatieassistent: Lisa C. López

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekerk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul
VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley,
C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P.
Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare,
K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Katie Duncan,
Bryan W. Gygis, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar liahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op
met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172

492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of
'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribatij, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog,
Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds.
(Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.
Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of
thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de
bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt
u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple
Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2014 Vol. 114 No. 11. LIAHONA (USPS 311)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT
84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00
plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue, old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

REGISTER OP SPREKER

Andersen, Neil L., 28
Ballard, M. Russell, 89
Bednar, David A., 107
Burton, Linda K., 111
Callister, Tad R., 32
Christensen, Craig C., 50
Christofferson, D. Todd, 16
Cook, Quentin L., 46
Davies, Dean M., 53
Esplin, Cheryl A., 12
Eyring, Henry B., 24, 59, 70
Gavarret, Eduardo, 37
Godoy, Carlos A., 96
Hales, Robert D., 80
Hamula, James J., 83
Holland, Jeffrey R., 40
Kacher, Larry S., 104
Klebingat, Jörg, 34
Marriott, Neill F., 117
Martinez, Hugo E., 102
McConkie, Carol F., 77
Monson, Thomas S., 4, 67,
86, 110
Nelson, Russell M., 74
Oaks, Dallin H., 25
Packer, Allan F., 99
Packer, Boyd K., 6
Perry, L. Tom, 43
Robbins, Lynn G., 9
Scott, Richard G., 92
Stevens, Jean A., 114
Uchtdorf, Dieter F., 20,
56, 120
Wong, Chi Hong (Sam), 14

REGISTER OP ONDERWERP

Aanpassen, 34, 56
Aäronisch priesterschap,
53, 59
Activering, 14
Afvalligheid, 9, 89
Algemene conferentie, 4,
110
Avondmaal, 12, 83
Barmhartigheid, 6, 16
Bekeerd zijn, 37, 56, 104
Bekering, 16, 34
Dienen, 53, 59, 102, 110,
120
Discipelschap, 40, 46, 56,
86, 102, 110
Doelen, 46
Doop, 114
Eenheid, 14, 80
Familiegeschiedenis, 99
Gebed, 20, 32, 40, 92
Geboden, 120
Gehoorzaamheid, 34, 37,
86, 114
Geloof, 14, 50, 77, 92
Gerechtigheid, 16
Getuigenis, 6, 20, 28, 50,
80, 104
Gezin, 32, 43, 92, 99, 117
Gezinsavond, 92
God de Vader, 20, 34,
80, 120
Groepsdruk, 9
Heilige Geest, 70, 80, 104
Heilsplan, 16, 86, 96
Herstelling, 28
Hoogmoed, 56
Hoop, 6
Huwelijk, 46, 114
Jesus Christ, 6, 9, 12, 14,
16, 20, 25, 37, 43, 46, 67,
77, 80, 83, 86, 92, 102,
107, 117
Joseph Smith, 6, 9, 28, 50,
53, 70, 80, 96

Kerkorganisatie, 74
Keuzevrijheid, 16, 46, 86,
92, 96, 104
Leiderschap, 74
Lichamelijke conditie, 34
Licht, 20, 117
Liefde, 25, 80, 102, 120
Moed, 9
Moederschap, 43
Nederigheid, 56
Onderwijs, 32
Openbaring, 70, 77, 111
Patriarchale zegen, 96
Perspectief, 56, 96
Priesterschap, 67
Profeten, 9, 70, 74, 77, 89
Raden, 14
Rechtschapenheid, 46, 67
Respect, 25
Schriftstudie, 20, 50, 89, 92
Spiritualiteit, 34
Tegenspoed, 89, 110
Tempels, 4, 111, 114, 117
Tempelwerk, 92, 99
Twijfel, 104
Twist, 25
Vaderschap, 43
Vasten, 40, 53
Verantwoordelijkheid, 16
Verbonden, 114
Vergeving, 6, 12, 34
Verleiding, 67, 86
Verzoening, 6, 12, 16, 34,
83, 92, 107, 117
Voorbeeld, 32, 67, 86, 104
Voorbereiding, 59, 111
Vriendelijkheid, 25, 110
Waardigheid, 67
Waarheid, 20, 25, 107
Welzijnszorg, 40, 53
Wijsheid, 46
Zelfredzaamheid, 53
Zendingswerk, 4, 37, 107

President Thomas S. Monson

Welkom op de conferentie

Moge ons hart tijdens het luisteren geraakt worden en ons geloof vergroot worden.

Broeders en zusters, het doet me veel genoegen u welkom te heten op deze grote wereldconferentie. Wij zijn op locaties over de hele wereld bijeen om te luisteren naar, en te leren van, de broeders en zusters die we als algemene autoriteiten en functionarissen van de kerk steun hebben verleend. Zij hebben hemelse hulp ingeroepen bij het opstellen van de boodschappen die zij zullen brengen, en zij hebben zich geïnspireerd gevoeld om die woorden uit te spreken.

Deze conferentie is het negentigjarig jubileum van de radio-uitzendingen van de algemene conferentie. De bijeenkomsten van de algemene oktoberconferentie van 1924 waren de eerste die door KSL, de radiozender van de kerk, uitgezonden werden. Deze conferentie is ook het 65-jarig jubileum van de televisie-uitzendingen van de conferentie. De bijeenkomsten van de algemene oktoberconferentie van 1949 waren de eerste die door KSL-televisie in het gebied rond Salt Lake City werden uitgezonden.

Wij zien in wat een zegen het is dat hedendaagse media miljoenen kerkleden in staat stellen om de algemene conferentie te bekijken of te beluisteren. De bijeenkomsten van dit weekend worden via de televisie, radio, kabel, satelliet en het internet uitgezonden — ook naar mobiele apparaten.

In de zes maanden die sinds onze vorige conferentie voorbij zijn gegaan, is er een nieuwe tempel ingewijd, en is er een heringewijd. In mei heeft president Dieter F. Uchtdorf in Florida de Fort Lauderdaletempel ingewijd. De dag vóór de inwijding was er een fantastische culturele viering met de jeugd. De volgende dag, op zondag 4 mei, werd de tempel in drie diensten ingewijd.

Nog maar twee weken geleden had ik het voorrecht om hier in Utah de Ogdentempel opnieuw in te wijden. Die tempel was oorspronkelijk in 1972 ingewijd door president Joseph Fielding Smith. De dag vóór de herinwijding vond er een grote culturele viering plaats waar zoveel jongeren aan deelnamen dat er twee aparte opvoeringen

waren, elk met een andere bezetting. In totaal namen er zestienduizend jongeren aan deel. De herinwijding vond de volgende dag plaats. Er namen veel algemene autoriteiten, leidinggevend van hulporganisaties, en de tempel-president met zijn raadgevers en hun echtgenotes aan deel.

Wij gaan energiek verder met ons tempelbouwprogramma. Volgende maand wordt in Arizona de Phoenixtempel ingewijd, en volgend jaar, in 2015, verwachten we ten minste vijf tempels in te wijden of opnieuw in

te wijden. Afhankelijk van de voltooiingsdatums misschien zelfs meer.

Zoals ik in april al aankondigde, hebben we, als alle aangekondigde tempels voltooid en ingewijd zijn, wereldwijd 170 tempels in gebruik. Omdat we ons concentreren op het voltooiën van tempels die al aangekondigd waren, kondigen we nu even geen nieuwe tempels aan. Maar als we in de toekomst behoeften constateren en bouwterreinen vinden, worden er weer aankondigingen van nieuwe tempels gedaan.

De kerk blijft groeien. We zijn nu ruim vijftien miljoen leden sterk, en dat ledental neemt toe. Ons zendingswerk gaat ongehinderd voort. We hebben ruim 88 duizend zendelingen die wereldwijd de evangelieboodschap brengen. Wij bevestigen dat zendingswerk een priesterschapsplicht is, en wij moedigen alle jonge mannen die dit waardig en hiertoe in staat zijn aan om een zending te vervullen. We zijn erg dankbaar voor de jonge vrouwen die ook een zending vervullen. Zij leveren een aanzienlijke bijdrage, ook

al hebben zij niet dezelfde opdracht om een zending te vervullen als de jonge mannen.

Nu nodig ik u uit om uw aandacht te schenken aan de broeders en zusters die vandaag en morgen spreken in onze conferentiebijeenkomsten. Allen die gevraagd zijn om te spreken, vinden dit een uiterst verantwoordelijke taak. Moge ons hart tijdens het luisteren geraakt worden en ons geloof vergroot worden, dat bid ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

President Boyd K. Packer
President van het Quorum der Twaalf Apostelen

De reden voor onze hoop

Een getuigenis van de hoop op verlossing is iets wat niet kan worden gemeten of geteld. Jezus Christus is de bron van die hoop.

Eenige tijd geleden bezochten mijn vrouw en ik de universiteit van Oxford. We waren op zoek naar gegevens over een van mijn voorouders negen generaties terug. Het hoofd van Christ's College in Oxford, dr. Poppelwell, was zo vriendelijk om de archivaris de archiefstukken te laten halen. Daar, bij het jaar 1583, vonden we de naam van mijn voorouder: John Packer.

Het jaar daarop keerden we naar Oxford terug om een prachtig gebonden set van de standaardwerken aan de bibliotheek van Christ's College te schenken. Dr. Poppelwell leek zich er wat ongemakkelijk onder te voelen. Misschien dacht hij dat we geen echte christenen waren. Hij liet de geestelijk verzorger van de universiteit de boeken maar in ontvangst nemen.

Voordat ik de Schriften aan de geestelijk verzorger overhandigde, sloeg ik het thematisch register open en liet hem één onderwerp zien: 18 pagina's, zeer kleine druk, enkele regelafstand, met verwijzingen naar het onderwerp 'Jezus Christus'. Ze vormen een van de meest uitgebreide verzamelingen Schriftuurlijke verwijzingen

naar de Heiland die in de hele wereld-geschiedenis ooit is samengebracht — een getuigenis uit het Oude en Nieuwe Testament, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden, en de Parel van grote waarde.

'Hoe u die verwijzingen ook volgt,' vertelde ik hem, 'naast elkaar, onder elkaar, van boek tot boek, onderwerp na onderwerp — u zult merken dat ze consequent en harmonieus getuigen van de goddelijke zending van de Heer Jezus Christus — van zijn geboorte, zijn leven, zijn leringen, zijn kruisiging, zijn opstanding en zijn verzoening.'

Nadat ik met de geestelijk verzorger enkele leringen van de Heiland had besproken, veranderde zijn houding en gaf hij ons een rondleiding op de locatie, waarbij we onder meer een recente opgraving van muurschilderingen uit de Romeinse tijd te zien kregen.

Een van de verwijzingen in het thematisch register is deze uit het Boek van Mormon, eveneens een testament aangaande Jezus Christus: 'Wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen

zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden' (2 Nephi 25:26).

In zijn eigen woorden heeft de Heiland verklaard: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.' (Johannes 14:6).

En in het Boek van Mormon staat zijn verklaring: 'Zie, Ik ben het die vanaf de grondlegging der wereld is bereid om mijn volk te verlossen. Zie, Ik ben Jezus Christus. [...] In Mij zal het gehele mensdom leven hebben, en wel voor eeuwig, ja, zij die in mijn naam geloven; en zij zullen mijn zonen en mijn dochters worden' (Ether 3:14).

Er zijn talloze andere verwijzingen in de standaardwerken naar de goddelijke rol van Jezus Christus als de Verlosser van allen die ooit op aarde hebben geleefd of nog geboren zullen worden.

Dankzij de verzoening van Jezus Christus worden wij allemaal van de val van de mens verlost, die zich voordeed toen Adam en Eva van de verboden vrucht namen in de hof van Eden. In 1 Korinthe staat: 'Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden' (1 Korinthe 15:22).

Het Boek van Mormon vermeldt: 'Want het is noodzakelijk dat er een verzoening wordt teweeggebracht; [...] omdat anders het gehele mensdom onvermijdelijk verloren moet gaan; ja, allen zijn verstokt; ja, allen zijn gevallen en afgedwaald, en moeten verloren gaan ware het niet voor de verzoening [...], een oneindig en eeuwig offer' (Alma 34:9–10).

We leiden weliswaar geen volmaakt leven en er is een straf verbonden aan onze fouten, maar voordat we op aarde kwamen, stemden we in met zijn wetten en de straf voor het overtreden ervan.

‘Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God, ‘en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus’ (Romeinen 3:23–24).

De Heiland bracht de verzoening teweeg, waarmee een weg is bereid waardoor wij rein kunnen worden. Jezus Christus is de herrezen Christus. Wij aanbidden en erkennen Hem om de pijn die Hij heeft geleden voor ons gezamenlijk en om de pijn die Hij heeft ondergaan voor ons individueel, zowel in de hof van Getsemane als aan het kruis. Hij heeft alles met grote nederigheid en met een eeuwig besef van zijn goddelijke rol en doel gedragen.

Wie zich bekeren en hun zonden verzaken, zullen merken dat zijn barmhartige arm nog steeds is uitgestrekt. Wie luisteren naar en acht slaan op zijn woorden en de woorden van zijn gekozen dienstknechten, zullen gemoedsrust en begrip vinden, zelfs te midden van groot leed en verdriet. Het doel van zijn offer is ons van de gevolgen van de zonde bevrijden, zodat al onze schuld uitgewist wordt en we hoop mogen voelen.

Had Hij de verzoening niet teweeggebracht, dan zou er geen verlossing zijn. Het zou een moeilijke wereld zijn om in te leven als we nooit vergeving voor onze fouten konden krijgen, als we ons nooit konden zuiveren en verder gaan.

De barmhartigheid en genade van Jezus Christus zijn niet beperkt tot degenen die actief of passief zondigen, maar omvatten de belofte van eeuwige vrede aan allen die Hem en zijn leringen willen aanvaarden en volgen. Zijn barmhartigheid is de grote, genezende kracht, zelfs voor de getroffen onschuldigen.

Ik kreeg onlangs een brief van een vrouw die schreef dat ze veel leed in haar leven te verduren heeft gehad. Er was haar iets vreselijks aangedaan, wat ze niet precies beschreef, maar wel liet doorschemeren. Ze gaf toe dat ze worstelde met diepe, bittere gevoelens. Woedend had ze in haar binnenste uitgeroepen: ‘Iemand moet boeten voor dit verschrikkelijke kwaad.’ Op dat extreme moment van verdriet en vertwijfeling kwam er volgens haar brief in haar hart het onmiddellijke antwoord: ‘Iemand heeft al geboet.’

Als we niet beseffen wat het offer van de Heiland voor ons kan betekenen, blijven we ons hele leven wellicht betreuren dat we iets fout gedaan of iemand gekwetst hebben. De schuld die fouten veroorzaken, kan uitgewist worden. Als we zijn verzoening proberen te begrijpen, ontwikkelen we diepe eerbied voor de Heer Jezus Christus, zijn aardse bediening en zijn goddelijke zending als onze Heiland.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is op aarde hersteld om de wereld in kennis te stellen van het leven en de leringen van de Heiland. Deze geweldige conferentie wordt per satelliet in 94 talen uitgezonden naar 102 landen en is daarnaast beschikbaar op het internet in ieder land waar de kerk aanwezig is. We hebben ruim drieduizend ringen. Ons leger voltijdzendingen is de 88.000 gepasseed en het totale aantal kerkleden

Saipan (Noordelijke Marianen)

bedraagt meer dan vijftien miljoen. Deze getallen gelden als bewijs dat de ‘steen die uit de berg is losgehakt zonder toedoen van mensenhanden’ blijft voortrollen en uiteindelijk ‘de gehele aarde’ zal vervullen (LV 65:2).

Maar hoe groot de organisatie van de kerk ook wordt of hoeveel miljoenen leden zich ook bij ons aansluiten, naar hoeveel werelddelen en landen onze zendingen ook gaan of hoeveel verschillende talen we ook spreken, het ware succes van het evangelie van Jezus Christus wordt afgemeten aan de geestelijke kracht van de individuele leden. We hebben de kracht van onze overtuiging in het hart van iedere loyale discipel van Christus nodig.

Een getuigenis van de hoop op verlossing is iets wat niet kan worden gemeten of geteld. Jezus Christus is de bron van die hoop.

We streven naar een sterker getuigenis bij jong en oud, gehuwden en ongehuwden. We moeten het evangelie van Jezus Christus leren aan mannen, vrouwen en kinderen, mensen van ieder ras en elke nationaliteit, de rijken en de armen. We hebben

de nieuwe leden nodig en degenen onder ons die van de pioniers afstammen. We moeten mensen opzoeken die zijn afgedwaald en ze terug naar de kudde begeleiden. We hebben ieders wijsheid, inzicht en geestelijke kracht nodig. Ieder lid van deze kerk is als individu een wezenlijk onderdeel van de gehele kerk.

‘Want zoals het lichaam één is en veel leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, hoewel het er veel zijn, één lichaam zijn, zo is het ook met Christus.

‘Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt. [...]

‘Want ook het lichaam bestaat niet uit één lid, maar uit vele’ (1 Korinthe 12:12–14).

Ieder lid telt als getuige van het leven en de leringen van Jezus Christus. We voeren strijd tegen de krachten van de tegenstander en hebben echt iedereen nodig om te kunnen slagen in het werk dat de Heiland voor ons te doen heeft.

U vraagt zich misschien af: wat kan ik doen? Ik ben maar één persoon.

Ook Joseph Smith voelde zich soms erg eenzaam. Hij bracht veel

tot stand, maar hij begon als veertienjarige jongen die een vraag had: Er zijn zoveel kerken, bij welke moet ik mij aansluiten? (Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:10). Josephs geloof in en getuigenis van de Heiland namen toe zoals die van ons moeten toemen: ‘regel op regel [...], voorschrift op voorschrift, hier een weinig en daar een weinig’ (2 Nephi 28:30; zie ook LV 128:21). Joseph knielde in gebed neer, en wat zijn er door dat gebed en het eerste visioen wonderbaarlijke dingen teweeggebracht.

Als een van de twaalf apostelen getuig ik van de Heer, Jezus Christus. Hij leeft. Hij is onze Verlosser en onze Heiland. ‘Door de verzoening van Christus [kan] de gehele mensheid [...] worden gered’ (Geloofsartikelen 1:3). Hij presideert deze kerk. Hij is geen vreemde voor zijn dienstknechten. Als we de toekomst met rustig vertrouwen tegemoet treden, zal zijn Geest bij ons zijn. Er komt geen einde aan zijn zegenende en sturende macht in het leven van wie naar waarheid en rechtschapenheid streven. Ik getuig van Hem in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Lynn G. Robbins
van het Presidium der Zeventig

Welke kant kijkt u op?

Als we anderen proberen te behagen voordat we God behagen, keren we het eerste en tweede grote gebod om.

Welke kant kijkt u op? President Boyd K. Packer verraste me met deze raadselachtige vraag toen we samen op weg waren naar mijn eerste taak als nieuwe zeventiger. Zo zonder enige context wist ik niet goed wat ik van zijn vraag moest denken. Gelukkig vervolgde hij: 'Een zeventiger vertegenwoordigt niet de leden bij de profeet maar de profeet bij de leden. Vergeet nooit welke kant u op kijkt!' Dat was een indrukwekkende les.

Als we anderen proberen te behagen voordat we God behagen, *keren we het eerste en tweede grote gebod om* (zie Mattheüs 22:37–39). Dan vergeten we welke kant we op kijken. En toch hebben we allemaal die fout begaan, door onze angst voor andere mensen. In Jesaja waarschuwt de Heer ons: 'Wees niet bevreesd voor de smaad van stervelingen' (Jesaja 51:7; zie ook 2 Nephi 8:7). In het visioen van Lehi werd deze angst veroorzaakt door de *spottende gebaren* van de mensen in het grote en ruime gebouw. Daardoor vergaten veel mensen welke kant zij op keken en verlieten ze beschaamd de boom (zie 1 Nephi 8:25–28).

Deze *groepsdruk* probeert de houding, en zelfs het gedrag, van iemand te veranderen door schuldgevoelens op te wekken. We proberen met respect

samen te leven met hen die met de vinger wijzen, maar als deze angst voor mensen ons ertoe aanzet om zonden te vergoelijken, komen we volgens het boek Spreuken in een 'valstrik' terecht (zie Spreuken 29:25). De valstrik kan slim van lokaas zijn voorzien om een beroep te doen op ons mededogen, zodat we iets wat door God is verboden, tolereren of zelfs goedkeuren. Voor de zwakken van geloof kan dat een groot struikelblok zijn. Sommige zendingen nemen bijvoorbeeld deze angst mee het zendingsveld in.

Zij weigeren de overduidelijke ongehoorzaamheid van een collega aan de zendingpresident te rapporteren, omdat ze hun eigenzinnige collega niet willen beledigen. Morele beslissingen worden genomen door de volgorde van het eerste en tweede grote gebod in gedachten te houden (zie Mattheüs 22:37–39). Wanneer deze verwarde zendingen beseffen dat zij verantwoording aan God moeten afleggen en niet aan hun collega, zou dat hun de moed moeten geven om een *totale ommekeer* te maken.

Zelfs Joseph Smith vergat op 22-jarige leeftijd welke kant hij op keek toen hij de Heer bleef vragen of hij de 116 pagina's van het manuscript aan Martin Harris kon uitlenen. Joseph wilde misschien zijn dankbaarheid uiten voor alle hulp die Martin had gegeven. We weten dat Joseph heel graag andere ooggetuigen wilde hebben om samen met hem pal te staan tegen de onwaarheden en leugens die over hem verspreid werden.

Maar wat de redenen van Joseph ook waren, of hoe gerechtvaardigd ze

ook leken, de Heer verontschuldigde ze niet en bestrafte hem krachtig: 'Hoe dikwijls hebt u [...] overtreden en bleef u gehoor geven aan de overredingen van mensen. 'Welnu, zie, u had de mens niet meer moeten *vrezen* dan God' (LV 3:6–7; cursivering toegevoegd). Door die aangrijpende ervaring zou Joseph voor eeuwig onthouden welke kant hij op keek.

Als iemand probeert zijn *gezicht te redden* bij de mensen, kan hij *gezichtsverlies lijden* bij God. De gedachte dat iemand God kan behagen en tegelijk de ongehoorzaamheid van de mens goedpraat, is geen onpartijdigheid maar dubbelhartigheid. Dan is iemand *onoprecht* of probeert hij 'twee heren' te dienen (Mattheüs 6:24; 3 Nephi 13:24).

Hoewel er zeker moed voor nodig is om gevaren te trotseren, is het ware kenmerk van moed de angst voor mensen overwinnen. Door zijn gebeden kon Daniël bijvoorbeeld leeuwen onder ogen zien, maar hij kreeg pas een leeuwenhart toen hij koning Darius trotseerde (zie Daniël 6). Dergelijke moed is een gave van de Geest voor de *godvrezende* mensen die hebben gebeden. De gebeden van koningin Esther gaven haar de moed om haar man, koning Ahasveros, te benaderen. Ze wist dat ze daarmee haar leven op het spel zette (zie Esther 4:8–16).

Moed is niet slechts een van de fundamentele deugden. C. S. Lewis heeft gezegd: 'Moed is [...] de gestalte van elke deugd op het moment van de beproeving. [...] Pilatus was barmhartig zolang het niet riskant werd.'¹ Koning Herodes was bedroefd over het verzoek om Johannes de Doper te onthoofden, maar hij wilde 'hen die met hem aanlagen' niet teleurstellen (Mattheüs 14:9). Koning Noach stond op het punt om Abinadi vrij te laten,

totdat hij door zijn goddeloze priesters onder druk werd gezet (zie Mosiah 17:11–12). Koning Saul luisterde niet naar het woord van de Heer en hield de buit van de oorlog, omdat hij 'bevreesd [was] voor het volk en naar hun stem [luisterde]' (1 Samuël 15:24). Om het opstandige Israël aan de voet van de berg Sinai te kalmeren, maakte Aäron een gouden kalf en vergat hij welke kant hij op keek (zie Exodus 32). Veel van de leiders in het Nieuwe Testament geloofden in de Heer, 'maar vanwege de Farizeeën beleden zij het niet, opdat zij niet uit de synagoge geworpen zouden worden. Want zij hadden de eer van de mensen meer lief dan de eer van God' (Johannes 12:42–43). De Schriften staan vol met dergelijke voorbeelden.

Luister nu naar enkele inspirerende voorbeelden:

- Ten eerste, Mormon: 'Zie, ik spreek met vrijmoedigheid en met gezag van God; en ik *vrees niet* wat de mens kan doen, want de volmaakte liefde drijft alle vrees uit' (Moroni 8:16; cursivering toegevoegd).
- Nephi: 'Daarom schrijf ik niet de dingen die voor de wereld aangenaam zijn, maar wél de dingen die aangenaam zijn voor God en voor

hen die niet van de wereld zijn' (1 Nephi 6:5).

- Opperbevelhebber Moroni: 'Zie, ik ben Moroni, uw opperbevelhebber. Ik streef niet naar macht, maar naar het neerhalen ervan. Ik streef niet naar de eer van de wereld, maar naar de eer van mijn God, en naar de vrijheid en het welzijn van mijn land' (Alma 60:36).

Moroni hield zo moedig voor ogen welke kant hij op moest kijken, dat er van hem werd gezegd: 'Als alle mensen waren geweest, en waren, en altijd zouden zijn zoals Moroni, zie, dan zouden zelfs de machten der hel voor eeuwig hebben gewankeld; ja, de duivel zou nooit macht hebben over het hart der mensenkinderen' (Alma 48:17).

Door de eeuwen heen zijn de profeten altijd aangevallen en bespot. Waarom? 'Daarom vinden de schulddigen de waarheid hard, want ze snijdt hen tot in het merg' (1 Nephi 16:2), of zoals president Harold B. Lee heeft gezegd, 'De aangeschoten vogel fladdert!'² Hun minachtende reactie is eigenlijk schuldgevoel. Ze proberen zichzelf gerust te stellen, net als Korihor, die uiteindelijk toegaf: 'Ik heb altijd geweten dat er een God was' (Alma 30:52). Korihors misleidingen waren zo overtuigend dat hij in zijn eigen leugens ging geloven (zie Alma 30:53).

De laatdunkenden beschuldigen de profeten er vaak van dat zij niet in de 21ste eeuw leven of dat ze bekrompen zijn. Zij trachten de kerk over te halen en zelfs onder druk te zetten om de normen van God te verlagen tot het niveau van hun eigen ongepaste gedrag. Dat leidt volgens ouderling Neal A. Maxwell tot 'zelfgenoegzaamheid, niet tot zelfverbetering'³ en bekeering. Het verlagen van de normen van

de Heer tot het niveau van het ongepaste gedrag van de samenleving is — afvalligheid. Zo'n tweehonderd jaar na het bezoek van de Heiland begonnen veel kerken onder de Nephieten de leerstellingen te 'versimpelen', zoals ouderling Holland het noemde.⁴

Luistert u eens naar deze woorden uit 4 Nephi, en let daarbij op de overeenkomsten met onze tijd: 'En het geschiedde, toen er tweehonderdtien jaar waren verstreken, dat er vele kerken in het land waren; ja, er waren vele kerken die beweerden de Christus te kennen, maar toch verloochenden zij het merendeel van zijn evangelie, zodat zij allerlei goddeloosheid aannamen en het heilige bedienden aan hem wie het was verboden omdat hij het niet waardig was.' (4 Nephi 1:27).

Déjà vu in de laatste dagen! Sommige leden beseffen niet dat ze in dezelfde val gelokt worden als ze lobbyen voor aanvaarding van plaatselijke of etnische 'overlevering[en] van hun vaders' (LV 93:39) die niet stroken met de cultuur van het evangelie. Weer anderen, die zichzelf misleiden en verloochenen, smeken of eisen dat bisschoppen hun normen voor templeaanbevelingen, akkoordverklaringen voor toelating tot scholen van de kerk of zendingsaanbevelingen verlagen. Het is niet makkelijk om onder die soort druk bisschop te zijn. Maar, net als de Heiland de tempel reinigde om de heiligheid ervan te behouden (zie Johannes 2:15–16), hebben bisschoppen tegenwoordig de taak om moedig de normen van de tempel te behouden. De Heiland heeft gezegd: 'In dit huis zal Ik Mij in genade aan mijn volk bekendmaken [...] indien mijn volk mijn geboden onderhoudt en dit heilig huis niet bezoedelt' (LV 110:7–8).

De Heiland, ons grote voorbeeld, kijkt altijd naar zijn Vader. Hij had zijn medemensen lief en diende hen, maar

zei: 'Eer van mensen neem ik niet aan' (Johannes 5:41). Hij wilde dat de mensen die naar Hem luisterden, Hem ook volgden. Maar Hij vroeg niet om hun goedkeuring. Als Hij uit liefde iets deed, zoals het genezen van de zieken, ging dat vaak gepaard met het verzoek om het 'tegen niemand' te zeggen (Mattheüs 8:4; Markus 7:36; Lukas 5:14; 8:56). Dat was gedeeltelijk om de geruchten tegen te gaan die zich over Hem verspreidden (zie Mattheüs 4:24). Hij veroordeelde de Farizeeën die goede werken deden om door de mensen te worden gezien (zie Mattheüs 6:5).

De Heiland, de enige volmaakte mens die ooit geleefd heeft, was het meest onverschrokken. Hij werd gedurende zijn leven door talloze mensen beschuldigd, maar liet Zich nooit door hun beschuldigende vinger uit het veld slaan. Hij is de enige persoon die nooit vergat welke kant Hij op moest kijken: 'Omdat Ik *altijd* doe wat [de Vader] welgevallig is' (Johannes 8:29; cursivering toegevoegd), en 'Ik zoek niet mijn wil, maar de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft' (Johannes 5:30).

Tussen 3 Nephi 11 en 3 Nephi 28 gebruikt de Heiland de titel *Vader* minstens 163 keer. Daarmee maakte Hij de Nephieten heel duidelijk dat Hij de Vader vertegenwoordigde. En van Johannes 14 tot en met 17 noemt de Heiland de Vader minstens 50 keer. In elk opzicht was Hij een volmaakte discipel van zijn Vader.

Hij vertegenwoordigde de Vader zo goed, dat als men de Heiland kende, men ook de Vader kende. Als men de Zoon zag, had men de Vader gezien (zie Johannes 14:9). Als men de Zoon hoorde, had men de Vader gehoord (zie Johannes 5:36). Hij was eigenlijk niet van zijn Vader te onderscheiden. Zijn Vader en Hij waren één (zie Johannes 17:21–22). Hij wist heel goed welke kant Hij op keek.

Ik hoop en bid dat zijn inspirerende voorbeeld ons zal beschermen tegen de valkuilen van vleierij van buitenaf of van hoogmoed van binnenuit. Mogen wij de moed hebben om nooit terug te deinzen of een knieval te maken voor intimidatie. Mogen wij geïnspireerd worden om zo anoniem mogelijk het goede te doen en niet 'naar de eer van mensen' te streven (LV 121:35). En moge zijn onvergelijkelijke voorbeeld ons er altijd aan herinneren *wat* 'het eerste en het grote gebod' is (Mattheüs 22:38). Als anderen in strijd met Gods geboden goedkeuring vereisen, mogen wij dan altijd bedenken wiens discipelen wij zijn, en welke kant wij op kijken. Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. C. S. Lewis, *Brieven uit de hel*, nieuwe vertaling Arend Smilde (2002), p. 124.
2. Harold B. Lee. In: *Mine Errand from the Lord: Selections from the Sermons and Writings of Boyd K. Packer* (2008), p. 356.
3. Neal A. Maxwell, 'Repentance', *Ensign*, november 1991, p. 32.
4. Jeffrey R. Holland, 'Oproep om christelijker te worden', *Liahona*, juni 2014, p. 35.

Cheryl A. Esplin

Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Het avondmaal — een vernieuwing van de ziel

De Geest geneest en vernieuwt onze ziel. De zegening die ons bij het avondmaal beloofd wordt, is dat we 'zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben.'

Een groep jongevrouwen vroeg me eens: Wat had u graag willen weten op onze leeftijd? Als ik die vraag nu zou beantwoorden, zou het volgende er deel van uitmaken: Ik zou willen dat ik op jullie leeftijd de betekenis van het avondmaal beter begrepen had. Ik wou dat ik het avondmaal had begrepen op de manier die ouderling Jeffrey R. Holland beschreven heeft. Hij schreef: 'Een van de uitnodigingen van de verordening van het avondmaal is dat het echt een geestelijke beleving is, een heilige bezinning, een vernieuwing van de ziel.'¹

Hoe kan het avondmaal iedere week 'echt een geestelijke beleving, een heilige bezinning, een vernieuwing van de ziel' zijn?

Het avondmaal wordt een geestelijk versterkende ervaring als we naar de avondmaalsgebeden luisteren en onze beloften hernieuwen. Willen we dat doen, dan moeten we de naam van Jezus Christus op ons nemen.²

Henry B. Eyring heeft over die belofte gezegd: 'Dat betekent dat we in moeten zien dat we Hem toebehoren. We stellen Hem op de eerste plaats in ons leven. We willen wat Hij wil, in plaats van wat wij willen of wat de wereld zegt dat we moeten willen.'³

Als we van het avondmaal nemen, verbinden we ons ook om Jezus Christus 'altijd indachtig te zijn.'⁴

Op de avond voordat Hij werd gekruisigd, kwam Jezus bijeen met zijn apostelen en stelde het avondmaal in. Hij brak brood, zegende het en zei: 'Neem, eet; dit is ter gedachtenis van mijn lichaam dat Ik als losgeld voor u geef.'⁵ Vervolgens nam Hij een beker wijn, dankte, gaf hem aan zijn apostelen en zei: 'Dit is ter gedachtenis van mijn bloed [...] dat wordt vergoten voor allen die in mijn naam geloven.'⁶

Bij de Nephieten en ook bij de herstelling van zijn kerk in de laatste dagen herhaalde Hij dat we van het avondmaal moeten nemen om Hem te gedenken.⁷

Met onze deelname aan het avondmaal getuigen we tot God dat we zijn Zoon altijd indachtig zullen zijn, niet alleen gedurende de kortstondige avondmaalsverordening. Dat betekent dat we voortdurend opkijken naar het voorbeeld en de leringen van de Heiland voor leiding bij onze gedachten, keuzen en daden.⁸

Het avondmaalsgebed herinnert ons er ook aan dat we zijn geboden moeten onderhouden.⁹

Jezus heeft gezegd: 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht.'¹⁰ Het avondmaal biedt ons de gelegenheid tot introspectie en de kans om ons hart en onze wil tot God te wenden. Gehoorzaamheid aan de geboden brengt de kracht van het evangelie in ons leven, alsook meer vrede en spiritualiteit.

Het avondmaal is pas echt een geestelijk moment voor ons als we nadenken over de verlossende en toerustende kracht van de Heiland die ons uit zijn verzoening toevloeit. Een jongevrouwenleidster ontdekte onlangs de kracht die we ontvangen als we ons best doen om bedachtzaam van het avondmaal te nemen. Ze werkte aan een opdracht in Persoonlijke vooruitgang en stelde

zich ten doel om zich op de woorden van de avondmaalslofzangen en -gebeden te concentreren.

Iedere week tijdens het avondmaal evalueerde ze zichzelf. Ze dacht aan fouten die ze gemaakt had en beloofde het de daaropvolgende week beter te doen. Ze was dankbaar dat ze dingen kon rechtzetten en rein kon worden. Nu ze daarop terugblijkt, zegt ze: 'Ik was bezig met het beke- ringsaspect van de verzoening.'

Op zekere zondag begon ze zich na haar zelfevaluatie somber en pes- simistisch te voelen. Ze zag in dat ze week na week dezelfde fouten maakte. Maar toen kreeg ze duidelijk de gedachte dat ze een belangrijke aspect van de verzoening over het hoofd zag — de toerustende kracht van Christus. Ze vergat steeds dat ze door de Heiland kon zijn wie ze moest zijn en meer kon bereiken dan ze op eigen kracht kon.

Met dit in gedachte reflecteerde ze opnieuw op de voorgaande week. Ze zei: 'Een gevoel van vreugde door- brak mijn zwaarmoedigheid doordat ik inzag dat Hij me veel kansen en kracht had gegeven. Ik zag met dank in dat ik de kracht had gehad om te herken- nen wat mijn kind nodig had, wat niet meteen duidelijk was. Ik zag in dat ik, op een dag dat ik meende dat er niets meer bij kon, in staat was geweest een vriendin te troosten. Ik had geduld getoond in een situatie die normaliter het tegengestelde aan mij ontlokte.'

Ze besloot met: 'Toen ik God dankte voor de toerustende kracht van de Heiland in mijn leven, voelde ik me veel optimistischer over het bekeringsproces dat ik doormaakte en zag de week die voor mij lag met hernieuwde hoop tegemoet.'

Ouderling Melvin J. Ballard vertelde hoe het avondmaal ons kan genezen en reinigen. Hij zei:

'Wie van ons verwondt zijn geest niet van sabbat tot sabbat door woorden, gedachten of daden? We doen dingen waarvan we spijt hebben en waarvoor we vergeving wensen te ontvangen. [...] De methode om vergeving te ontvangen is [...] ons van onze zonden bekeren, hen benade- ren tegen wie wij gezondigd hebben en hun om vergeving vragen, en ons dan weer naar de avondmaalstafel begeven, waar we, als we ons oprecht hebben bekeerd en een goede hou- ding hebben aangenomen, vergeving ontvangen en onze ziel geestelijk genezen wordt.' [...]

'Ik kan getuigen', zei ouderling Ballard, 'dat er bij de bediening van het avondmaal een geest heerst die de ziel van top tot teen verwarmt. Je voelt dat de wonden van de geest genezen worden en dat de last lichter wordt. Troost en geluk vervullen de ziel die waardig is en er werkelijk naar verlangt dit geestelijk voedsel tot zich te nemen.'¹¹

Onze gewonde ziel kan worden genezen en vernieuwd, niet alleen omdat het brood en het water ons herinneren aan het offer van het vlees en bloed van de Heiland, maar omdat die zinnebeelden ons er ook aan

herinneren dat Hij altijd ons 'brood des levens'¹² en ons 'levend water' zal zijn.¹³

Nadat Jezus het avondmaal aan de Nephieten had bediend zei Hij:

'Hij die dit brood eet, eet van mijn lichaam voor zijn ziel; en hij die van deze wijn drinkt, drinkt mijn bloed voor zijn ziel; en zijn ziel zal nim- mermeer hongeren of dorsten, maar verzadigd zijn.

'Welnu, toen alle mensen hadden gegeten en gedronken, toen werden zij vervuld met de Geest.'¹⁴

Met die woorden maakt Christus ons duidelijk dat de Geest onze ziel geneest en vernieuwt. De zegening die ons bij het avondmaal beloofd wordt, is dat we 'zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben.'¹⁵

Als ik van het avondmaal neem, denk ik soms aan een schilderij waarop de herrezen Heiland met zijn armen uitgestrekt staat, alsof Hij klaar is om ons in zijn liefdevolle omarming te ontvangen. Dat schilderij doet me wat. Als ik daar tijdens de bediening van het avondmaal aan denk, ervaar ik blijheid in mijn ziel, want dan kan ik de vol- gende woorden van de Heiland bijna horen: 'Zie de arm van mijn barmhar- tigheid is naar u uitgestrekt, en wie ook komt, hem zal ik aannemen; en gezegend zijn zij die tot Mij komen.'¹⁶

Aäronisch priesterschapsdragers vertegenwoordigen de Heiland wan- neer zij het avondmaal klaarzetten, zegenen en rond dienen. Wanneer een priesterschapsdrager zijn arm uitstrekt om ons de heilige symbolen aan te bieden, is het alsof de Heiland zelf zijn arm van genade uitstrekt en een ieder van ons uitnodigt om deel te hebben aan de kostbare liefdegaven die door zijn geweldige zoenoffer beschikbaar zijn geworden — gaven van bekering, vergeving, troost en hoop.¹⁷

Hoe meer we over het belang van het avondmaal nadenken, hoe heiliger

en veelzeggender het voor ons wordt. Toen een zoon zijn zesennegentigjarige vader vroeg: 'Pap, waarom ga je naar de kerk? Je kunt niet zien, je kunt niet horen en je bent slecht ter been. Waarom ga je naar de kerk?' Antwoordde hij: 'Het draait om het avondmaal. Ik ga om van het avondmaal te nemen.'

Mag een ieder van ons naar de avondmaalsdienst komen om 'echt een geestelijke beleving, een heilige bezinning, een vernieuwing van [onze] ziel'¹⁸ te hebben.

Ik weet dat onze hemelse Vader en onze Heiland leven. Ik ben dankbaar voor de gelegenheid die het avondmaal biedt om hun liefde te voelen en de Geest te ervaren. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), p. 283.
2. Zie Leer en Verbonden 20:77.
3. Henry B. Eyring, 'That We May Be One', *Ensign*, mei 1998.
4. Leer en Verbonden 20:77, 79.
5. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 26:22 (vergelijk Mattheüs 26:26).
6. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 26:24 zie ook Mattheüs 26:26–28; Markus 14:22–24; Lukas 22:15–20.
7. Zie 3 Nephi 18:7, 11; Leer en Verbonden 20:75.
8. Zie 'Hoe kom ik mijn verbond na om de Heiland altijd indachtig te zijn?' *Kom hier, volg Mij*, zondagschoollesboek; <https://www.lds.org/youth/learn/ss/ordinances-covenants/remember?lang=nld; Trouw aan het geloof: evangeliewijzer> (2004), pp. 10–12.
9. Leer en Verbonden 20:77.
10. Johannes 14:15.
11. Melvin J. Ballard. In Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), pp. 132–133.
12. Johannes 6:48.
13. Johannes 4:10.
14. 3 Nephi 20:8–9.
15. Leer en Verbonden 20:77.
16. 3 Nephi 9:14.
17. Ik ben Ann Madsen dankbaar voor haar inzicht in dit beginsel.
18. Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant*, p. 283.

Ouderling Chi Hong (Sam) Wong
van de Zeventig

Eensgezind redden

Om de Heiland te kunnen helpen, moeten we eensgezind samenwerken. Iedereen, elke positie en elke roeping is belangrijk.

We horen president Thomas S. Monson vaak zeggen dat we de reddende hand moeten bieden.¹ Dat doet me aan een verhaal uit het Nieuwe Testament denken. Het is een uitstekend voorbeeld dat laat zien hoe we als leden en zendelingen eensgezind met de wijkraad kunnen samenwerken om de helpende hand te bieden en iemand te redden. Het verhaal staat in Markus 2:1–5. Ik vind de verhalen die Jezus gebruikte om ons bepaalde leerstellingen of beginselen bij te brengen, altijd bijzonder inspirerend en eenvoudig te begrijpen.

Een van de hoofdpersonen in dit verhaal is een verlamde man, iemand die zich niet zonder hulp kon verplaatsen. Deze man kon slechts thuis blijven wachten tot hij werd gered.

Tegenwoordig zou het voorval als volgt kunnen gebeurd zijn. Vier mensen vervulden een opdracht van hun bisschop om iemand thuis te bezoeken die verlamd is. Ik kan me voorstellen dat het gaat om een ZHV-zuster, een ouderling, een Aäronisch-priesterschapsdrager en, zeker niet onbelangrijk, een voltijdzending. Toen in de laatste wijkraad over de behoeften die er in de wijk waren, werd gesproken, wees de bisschop 'reddingsopdrachten' toe. Deze vier mensen hadden de opdracht gekregen om deze verlamde man te helpen. Ze konden niet wachten totdat hij zelf naar de kerk zou komen. Ze moesten hem thuis bezoeken. Zij moesten hem opzoeken. En dat deden ze ook. De man werd naar Jezus gebracht.

'Er kwamen ook enigen naar Hem

toe die een verlamde brachten, door vier mannen gedragen' (Markus 2:3).

Maar de ruimte was veel te vol. Ze konden niet eens naar binnen. Ik ben er zeker van dat ze van alles probeerden, maar ze kwamen niet door de menigte heen. Het ging niet zoals ze gepland hadden. Er waren hindernissen op hun 'reddingspad'. Maar ze gaven de moed niet op. Ze lieten de verlamde man niet bij de deur achter. Ze overlegden wat ze moesten doen. Hoe konden ze deze man naar Jezus brengen zodat hij genezen kon worden. Het werk om met Jezus zielen te redden, was niet te veel voor hen. Ze bedachten een plan. Geen gemakkelijk plan, maar ze gingen aan de slag.

'En omdat zij niet bij Hem konden komen vanwege de menigte, verwijderden zij de dakbedekking boven de plaats waar Hij was; en nadat zij het dak opengebrouwen hadden, lieten zij de ligmat waarop de verlamde lag, neer' (Markus 2:4).

Ze droegen hem het dak op. Ik veronderstel dat er geen buitentrapp was. Dus het zal wel wat tijd hebben gekost om iedereen het dak op te krijgen. Ik denk dat het zo had kunnen gebeuren: de jongeman uit zijn wijk klom als

eerste op het dak. Omdat hij jong en energiek was, was dat voor hem niet zo moeilijk. Zijn huisonderwijscollega uit het ouderlingenquorum en de lange en sterke voltijdzending duwden de man heel hard omhoog. De ZHV-zuster herinnerde ze eraan om voorzichtig te zijn, en ze moedigde hen aan. De mannen verwijderden de dakbedekking terwijl de zuster de man vertroostend toesprak, totdat hij genezen was — in staat om zich te bewegen en vrij te zijn.

Bij zo'n reddingsactie moet iedereen samenwerken. Op het juiste moment moet er zorgvuldig gecoördineerd worden om de verlamde man vanaf het dak te laten zakken. De vier mensen moeten eensgezind samenwerken. Er mag geen onenigheid onder hen zijn. Ze moeten de verlamde tegelijk laten zakken. Als iemand het touw sneller laat zakken dan de anderen, valt de man van zijn ligmat af. Door zijn handicap kan hij zichzelf niet vasthouden.

Om de Heiland te kunnen helpen, moeten we eensgezind samenwerken. Iedereen, elke positie en elke roeping is belangrijk. We moeten eensgezind in de Heer Jezus Christus zijn.

Uiteindelijk werd de zieke,

verlamde man bij Jezus neergelegd. 'En toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde: Zoon, uw zonden zijn u vergeven' (Markus 2:5). Jezus toonde hem barmhartigheid en genas hem — niet alleen lichamelijk, maar ook geestelijk: 'Zoon, uw zonden zijn u vergeven.' Is dat niet geweldig? Zouden wij dat ook niet willen ervaren? Ik in ieder geval wel.

Kennen we iemand die geestelijk verlamd is, iemand die niet in staat is om zelf terug naar de kerk te komen? Hij of zij kan een van onze kinderen zijn, een van onze ouders, een huwelijkspartner of een vriend of vriendin.

Nu er zoveel meer voltijdzendingen in elke unit van de kerk zijn, is het verstandig als bisschoppen en gemeentepresidenten beter gebruik maken van hun wijk- of gemeenteraad. De bisschop kan alle leden van de wijkraad uitnodigen om een lijst te maken met leden die wellicht hulp nodig hebben. Leden van de wijkraad bespreken zorgvuldig hoe zij het beste kunnen helpen. De bisschop luistert aandachtig naar de ideeën en deelt opdrachten uit.

Voltijdzendingen kunnen bij deze reddingsacties veel betekenen. Ze zijn jong en energiek. Ze willen

graag een lijst hebben met specifieke namen van mensen die ze kunnen helpen. Ze werken graag met de leden van de wijk samen. Ze weten dat het geweldige mogelijkheden zijn om met belangstellenden in contact te komen. Ze zijn toegewijd aan de vestiging van het koninkrijk van de Heer. Ze hebben een sterk getuigenis van het beginsel dat ze meer op Christus lijken als ze aan dergelijke hulpacties deelnemen.

Tot slot wil ik nog één verborgen schat bespreken die in dit verhaal zit. In vers 5 staat: 'Toen Jezus *hun* geloof zag' (cursivering toegevoegd). Dat was me nog niet eerder opgevallen — *hun* geloof. Ons gecombineerde geloof zal ook het welzijn van anderen beïnvloeden.

Wie waren de mensen die Jezus noemde? Dat kunnen de vier mensen zijn geweest die de verlamde man hebben gedragen, of de man zelf, of de mensen die voor hem hadden gebeden, of iedereen die naar de prediking van Jezus had geluisterd en zich van binnen had verheugd om het wonder dat zou plaatsvinden. Het kan ook een huwelijkspartner zijn, een zoon of dochter, een zendeling, een quorumpresident, een ZHV-presidente, een bisschop of een verre vriend. We kunnen allemaal elkaar helpen. We moeten altijd ijverig bezig zijn om mensen in nood te redden.

Ik getuig dat Jezus Christus een God van wonderen is. Jezus Christus heeft ons allemaal lief. Hij heeft de macht om te redden en te genezen, zowel lichamelijk als geestelijk. Als wij bijdragen aan zijn zending om mensen te redden, zullen wij ook gered worden. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Zie, bijvoorbeeld, Thomas S. Monson, 'De reddende hand bieden', *Liahona*, oktober 2013, p. 5.

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Voor eeuwig vrij, om zelfstandig te handelen

God wil dat wij als vrije mannen en vrouwen in staat zijn ons volledige potentieel te verwezenlijken, zowel in stoffelijk als geestelijk opzicht.

Het toneelstuk *Koning Hendrik V* van William Shakespeare bevat een nachtelijke scène in het kamp van Engelse soldaten bij Azincourt vlak voor hun strijd tegen het Franse leger. In het zwakke licht en deels vermomd begeeft koning Hendrik zich zonder herkend te worden onder zijn soldaten. Hij praat met hen en probeert het moreel onder zijn troepen te peilen, die zwaar in de minderheid zijn. Omdat ze niet doorhebben wie hij is, spreken ze vrijuit. Onder een aantal krijgslieden ontpint zich een discussie over de vraag wie er verantwoordelijkheid is voor het lot van de soldaten — de koning of iedere soldaat zelf.

Op een gegeven moment zegt koning Hendrik: 'Ik zou nergens zo tevreden sterven als in gezelschap van de koning, omdat zijn zaak rechtvaardig is.'

Michael Williams antwoordde: 'Dat is meer dan wij weten.'

Zijn kameraad stemt in: 'Ja, en meer dan wij moeten achterhalen; want we weten genoeg als we weten dat we onderdanen van de koning zijn. Als zijn zaak slecht is, delgt onze plicht

van gehoorzaamheid al onze schuld.'

Williams voegt daaraan toe: 'Maar als de zaak slecht is, zal de koning rekenschap geven.'

Koning Hendrik is het daar duidelijk niet mee eens. 'De plicht van elke onderdaan is de koning gewijd; maar de ziel van elke onderdaan behoort hemzelf toe.'¹

Shakespeare probeert dit vraagstuk in het toneelstuk niet op te lossen, en in de een of andere vorm is het door de eeuwen heen actueel gebleven: wie is er verantwoordelijk voor wat er in ons leven gebeurt?

Als er dingen misgaan, hebben velen de neiging om anderen of zelfs God de schuld te geven. Sommigen menen overal recht op te hebben en proberen de verantwoordelijkheid voor hun welzijn als individu of groep op anderen of de overheid af te schuiven. In geestelijke zin menen sommigen dat mannen en vrouwen niet naar persoonlijke rechtschapenheid hoeven te streven — want God houdt van ons en redt ons wel 'gewoon zoals we zijn'.

Maar God verwacht dat zijn kinderen handelen volgens de morele

keuzevrijheid die Hij hun heeft gegeven, 'opdat eenieder op de dag des oordeels rekenschap verschuldigd zal zijn van zijn eigen zonden'.² Het is volgens zijn plan en wil dat wij de beslissende rol in ons eigen levensverhaal spelen. God wil ons leven niet voor ons leiden en ons evenmin als een soort marionet behandelen, zoals Lucifer dat ooit voorstelde. Evenmin zullen zijn profeten de rol van 'marionettenspeler' in Gods plaats innemen. Brigham Young heeft verklaard: 'Ik verlang niet dat enige heilige der laatste dagen in deze wereld, noch in de hemel, genoeg neemt met wat ik doe, tenzij de Geest van de Heer Jezus Christus, de geest van openbaring, hem tevreden stemt. Ik wil dat ze het voor zichzelf weten en het zelf begrijpen.'³

God redt ons dus niet 'gewoon zoals we zijn', ten eerste omdat we 'gewoon zoals we zijn' onrein zijn, en 'niets wat onrein is, kan [...] in zijn tegenwoordigheid wonen; want Mens der Heiligheid is zijn naam, in de taal van Adam, en de naam van zijn Eniggeborene is de Zoon des Mensen [der Heiligheid]'.⁴ En ten tweede zal God ons niet tot iets maken wat we niet door onze daden verkieszen te worden. Inderdaad houdt Hij van ons, en juist daarom dwingt én verlaat Hij ons niet. Hij biedt ons wel hulp en leiding. De echte manifestatie van Gods liefde is dan ook te vinden in zijn geboden.

We dienen ons te verheugen (en doen dat ook) in het door God verordende plan dat ons toestaat om keuzes te maken en zelfstandig te handelen, en de gevolgen daarvan te ondervinden, ofwel, zoals er in de Schriften staat: '[wij] proeven het bittere, opdat [wij] het goede zullen weten te waarderen'.⁵ We zijn eeuwig dankbaar dat de Heiland door zijn verzoening de zondeval overwon, zodat we in deze wereld geboren kunnen worden

zonder voor Adams overtreding te worden gestraft.⁶ Omdat wij aldus verlost zijn van de val, beginnen wij ons leven onschuldig voor God en zijn wij 'voor eeuwig vrij [...], het onderscheid kennende tussen goed en kwaad; om zelfstandig te handelen en niet om met [ons] te laten handelen'.⁷ We kunnen kiezen wat voor persoon we willen worden, en met Gods hulp kan dat zelfs zijn zoals Hij is.⁸

Het evangelie van Jezus Christus opent de weg naar hoe we kunnen worden. Dankzij de verzoening van Jezus Christus en zijn genade kunnen onze mislukte pogingen om de celestiale wet hier volmaakt en consequent na te leven uitgewist worden. We krijgen de mogelijkheid om een karakter als dat van Christus te ontwikkelen. De gerechtigheid vereist echter dat er in dit opzicht niets zonder onze bereidwillige instemming en deelname gebeurt. Dat is altijd zo geweest. Onze aanwezigheid op aarde als fysiek wezen is het gevolg van een keuze die ieder van ons gemaakt heeft om aan het plan van onze Vader deel

te nemen.⁹ Ons eeuwig heil komt dus zeker niet voort uit goddelijke grilligheid, maar komt evenmin alleen door de wil van God tot stand.¹⁰

Gerechtigheid is een essentiële eigenschap van God. Wij kunnen geloof in God hebben omdat Hij volmaakt betrouwbaar is. In de Schriften staat: 'God wandelt niet op kromme paden, noch wendt Hij Zich ter rechter- of ter linkerhand, noch wijkt Hij af van hetgeen Hij heeft gezegd; daarom zijn zijn paden recht, en is zijn gang één eeuwige ronde'.¹¹ Er staat ook 'dat God niet iemand om de persoon aanneemt'.¹² Wij bouwen op de goddelijke eigenschap van gerechtigheid voor ons geloof, vertrouwen en hoop.

Maar juist doordat God volmaakt rechtvaardig is, zijn er sommige dingen die Hij niet kan doen. Hij kan niet willekeurig de een aannemen en de ander verbannen. Hij 'kan de zonde niet met de geringste mate van toelating aanschouwen'.¹³ Hij kan de barmhartigheid de gerechtigheid niet laten beroven.¹⁴

Gods gerechtigheid blijkt overtuigend uit het daarmee gepaard gaande beginsel van barmhartigheid dat Hij heeft ingesteld. Juist omdat Hij rechtvaardig is, heeft Hij ervoor gezorgd dat barmhartigheid haar onmisbare rol in onze eeuwige bestemming speelt. Dus nu laat 'de gerechtigheid [...] al haar eisen gelden, en ook de barmhartigheid maakt aanspraak op alles wat het hare is'.¹⁵

We weten dat 'het lijden en de dood van Hem die geen zonde heeft begaan, in wie [de Vader] welbehagen hadt; [...] het bloed van [zijn] Zoon dat vergoten is'¹⁶ datgene is wat aan de eisen der gerechtigheid voldoet, barmhartigheid verleent en ons verlost.¹⁷ Toch 'kon het verlossingsplan volgens de gerechtigheid alleen worden verwezenlijkt op voorwaarde van de bekering'.¹⁸ Het is op grond van de voorwaarde en mogelijkheid van bekering dat de barmhartigheid haar uitwerking kan hebben zonder de gerechtigheid met voeten te treden.

Christus stierf niet om mensen lukraak te verlossen, maar om bekering mogelijk te maken. Wij verlaten ons geheel 'op de verdiensten van Hem die machtig is om te redden'¹⁹ in het proces van bekering, maar ons daadwerkelijk bekeren is een verandering waarvoor we zelf kiezen. Door bekering een voorwaarde te maken voor de gave van genade, laat God ons dus onze eigen verantwoordelijkheid behouden. Bekering respecteert en steunt onze morele keuzevrijheid: 'En aldus kan de barmhartigheid de eisen der gerechtigheid bevredigen en hen met de armen der geborgenheid omsluiten, terwijl hij die geen geloof tot bekering oefent aan de gehele wet van de eisen der gerechtigheid is blootgesteld; daarom is het grote en eeuwige verlossingsplan alleen van kracht voor hem die geloof tot bekering heeft.'²⁰

Gods gerechtigheid en barmhartigheid verkeerd begrijpen is één ding; Gods bestaan of oppermacht ontkennen is iets anders, maar beide hebben tot gevolg dat we minder — soms veel minder — bereiken dan ons volledige, goddelijke potentieel. Een God die geen eisen stelt, is het functionele equivalent van een God die niet bestaat. Een wereld zonder God, de levende God die morele wetten instelt om zijn kinderen te besturen en te vervolmaken, is ook een wereld zonder ultieme waarheid of gerechtigheid. Dat is een wereld waar moreel relativisme hoogtij viert.

Relativisme houdt in dat ieder eigenmachtig zijn of haar eigen wet en waarheid bepaalt. Uiteraard hangen niet alleen mensen die het bestaan van God ontkennen deze filosofie aan. Sommigen die in God geloven, vinden evenzogoed dat ze zelf, als individu, bepalen wat goed en verkeerd is. Eén jongvolwassene zei het eens als volgt: 'Ik kan niet echt zeggen dat het hindoeïsme of katholicisme verkeerd is, of dat episcopaal zijn verkeerd is — het ligt er volgens mij gewoon aan wat je gelooft. [...] Ik geloof niet dat er goed en kwaad is.'²¹ Een ander antwoordde op de vraag naar de basis voor zijn godsdienstige overtuiging: 'Ikzelf — daar komt het in wezen op neer. Ik bedoel, wie kan nu voorschrijven wat je moet geloven?'²²

Voor wie geloven dat van alles en nog wat waar kan zijn, komt de verklaring van objectieve, onveranderlijke en universele waarheid over als dwang — 'Ik wil niet gedwongen worden te geloven dat iets waar is wat ik niet prettig vind.' Maar dat verandert de werkelijkheid niet. Lak hebben aan de wet van de zwaartekracht voorkomt niet dat iemand valt als hij van een steile rots stapt. Datzelfde

geldt voor eeuwige wetten en de gerechtigheid. Vrijheid komt niet door er tegen in te gaan, maar door ze toe te passen. Dat ligt ten grondslag aan Gods eigen macht. Als er geen vaste en onveranderlijke waarheden waren, zou de gave van keuzevrijheid zonder betekenis zijn omdat we de gevolgen van onze daden nooit zouden kunnen voorzien en beogen. Lehi verwoordde het als volgt: 'Indien gij zegt: Er bestaat geen wet, moet gij ook zeggen: Er bestaat geen zonde. Indien gij zegt: Er bestaat geen zonde, moet gij ook zeggen: Er bestaat geen rechtvaardigheid. En indien er geen rechtvaardigheid bestaat, bestaat er geen geluk. En indien rechtvaardigheid noch geluk bestaan, bestaan straf noch ellende. En indien die dingen niet bestaan, is er geen God. En indien er geen God is, zijn wij er niet, noch de aarde; want er hadden geen dingen geschapen kunnen worden, noch om te handelen, noch om mee te handelen; daarom hadden alle dingen moeten ophouden te bestaan.'²³

In zowel stoffelijke als geestelijke zaken is zelf verantwoordelijkheid kunnen dragen een gave van God. Zonder die gave kunnen we ons volledige potentieel als dochters en zoons van God niet verwezenlijken. Eigen verantwoordelijkheid is dan zowel een recht als een plicht die we voortdurend moeten verdedigen. Al vóór de schepping lag zij onder vuur. We moeten het recht op eigen verantwoordelijkheid verdedigen tegen mensen en programma's die ons (soms met de beste bedoelingen) afhankelijk maken. En we moeten ons verzetten tegen onze eigen neigingen om het werk te ontwijken dat nodig is om talenten, vaardigheden en christelijke eigenschappen te ontwikkelen.

Het verhaal gaat van een man die simpelweg niet wilde werken.

Hij wilde dat men in alles voor hem zorgde. In zijn beleving was de kerk of de overheid, of allebei, hem zijn onderhoud verschuldigd omdat hij zijn belastingen en zijn tiende had betaald. Hij had niets te eten, maar weigerde te werken om voor zichzelf te zorgen. Uit wanhoop en afschuw dat hij zelf geen vinger wilde uitsteken, besloten de mensen die geprobeerd hadden hem te helpen dat ze hem net zo goed alvast naar de begraafplaats konden brengen. Op weg naar de begraafplaats zei een van die mannen: 'Dit kunnen we niet maken. Ik heb nog wat maïskolven voor hem.'

Ze gaven dit aan de man te kennen en hij vroeg: 'Zijn de schutbladeren er al af?'

Ze zeiden: 'Nee.'

'Nou,' zei hij, 'rij dan maar door.'

God wil dat wij als vrije mannen en vrouwen in staat zijn ons volledige potentieel te verwezenlijken, zowel in

stoffelijk als geestelijk opzicht. Hij wil dat we vrij zijn van de vernederende beperkingen van armoede en de slavernij van zonde, dat we zelfrespect en onafhankelijkheid genieten, dat we voorbereid zijn in alle dingen om ons bij Hem in zijn celestiale koninkrijk te voegen.

Ik verbeeld me geenszins dat we dit op eigen houtje kunnen bereiken, zonder zijn uitgebreide en voortdurende hulp. 'Wij weten dat wij, na alles wat wij kunnen doen, door de genade worden gered.'²⁴ En we hoeven niet aan een bepaalde ondergrens in vaardigheid of goedheid te voldoen voordat God ons zal helpen. Goddelijke hulp staat ons elk uur van elke dag ter beschikking, waar we ons ook op het pad van gehoorzaamheid bevinden. Maar ik weet ook dat verlangen naar zijn hulp niet volstaat. We moeten onszelf inspannen, ons bekeren en God in ons leven werkzaam laten zijn met

inachtneming van de gerechtigheid en morele keuzevrijheid. Ik pleit ervoor om simpelweg onze verantwoordelijkheid op te nemen en aan de slag te gaan, zodat er voor God iets is om ons bij te helpen.

Ik getuig dat God de Vader leeft, dat zijn Zoon, Jezus Christus, onze Verlosser is, en dat de Heilige Geest bij ons is. Hun verlangen om ons te helpen staat vast en hun vermogen om dat te doen is oneindig. Laten wij ontwaken en ons uit het stof verheffen, 'opdat de verbonden van de eeuwige Vader, die Hij met [ons] heeft gesloten, zullen worden vervuld'.²⁵ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. William Shakespeare, *Koning Hendrik V*, vierde bedrijf, eerste toneel, regels 127–129, 131–137, 183–185; William Shakespeare, verzameld werk, Meulenhoff-Manteau, 2007.
2. Leer en Verbonden 101:78.
3. Brigham Young, 'Sermon', *Deseret News*, 31 oktober 1855, p. 267; geciteerd in Terry Givens and Fiona Givens, *The Crucible of Doubt: Reflections on the Quest for Faith* (2014), p. 63.
4. Mozes 6:57.
5. Mozes 6:55.
6. Zie Geloofsartikelen 1:2; zie ook 2 Nephi 2:25; Mozes 6:53–56.
7. 2 Nephi 2:26; zie ook Leer en Verbonden 93:38.
8. Zie 3 Nephi 12:48; 27:27; zie ook Romeinen 8:16–17; Leer en Verbonden 84:37–38.
9. Zie Openbaring 12:7–9; Leer en Verbonden 29:36–38; Mozes 4:3–4.
10. Zie Leer en Verbonden 93:29–31.
11. Leer en Verbonden 3:2.
12. Handelingen 10:34.
13. Leer en Verbonden 1:31.
14. Zie Alma 42:25.
15. Alma 42:24.
16. Leer en Verbonden 45:4.
17. Zie Mosiah 15:9.
18. Alma 42:13; cursivering toegevoegd.
19. 2 Nephi 31:19.
20. Alma 34:16.
21. In: Christian Smith, *Souls in Transition: The Religious and Spiritual Lives of Emerging Adults* (2009), p. 156.
22. In: Smith, *Souls in Transition*, p. 156.
23. 2 Nephi 2:13.
24. 2 Nephi 25:23.
25. Moroni 10:31.

Bariloche (Argentinië)

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Een getuigenis van licht en waarheid krijgen

Uw getuigenis van licht en waarheid zal niet alleen uzelf en uw nageslacht in dit sterfelijk leven tot zegen zijn, maar het zal u ook in de eeuwigheid toebehoren.

Als piloot bij een luchtvaartmaatschappij ben ik veel nachtelijke uren in het donker over continenten en oceanen gevlogen. Als ik door de ruit van mijn cockpit naar de nachtlucht keek, met name naar de melkweg, verwonderde ik me vaak over de uitgestrektheid en diepgang van Gods scheppingen — wat in de Schriften ‘ontelbare werelden’ wordt genoemd.¹

Als ik naar de nachtlucht keek, verwonderde ik me vaak over de uitgestrektheid van Gods scheppingen.

Het is nog maar iets minder dan een eeuw geleden dat de meeste astronomen aannamen dat onze melkweg de enige in het heelal was.² Zij veronderstelden dat er buiten ons melkwegstelsel een uitgestrekt niets lag — een oneindige, koude leegte zonder sterren, licht of leven.

Maar toen er geavanceerde telescopen kwamen — en zelfs telescopen die de ruimte in gelanceerd konden worden — begonnen astronomen een spectaculaire en bijna onbevattelijke waarheid te begrijpen: het heelal is verbijsterend veel groter dan iedereen voorheen geloofde, en de hemelen zijn vol talloze melkwegstelsels op onvoorstelbaar grote afstand van ons, elk met honderden miljarden sterren.³

In erg korte tijd veranderde ons begrip van het heelal voorgoed.

Tegenwoordig kunnen we enkele van die verafgelegen melkwegstelsels zien.⁴

We weten dat ze er zijn.

Ze zijn er al heel lang.

Maar voordat de mens instrumenten had die sterk genoeg waren om celestiaal licht te vergaren en die

melkwegstelsels zichtbaar te maken, geloofden we niet dat dit mogelijk was.

De immensiteit van het heelal veranderde niet ineens, maar ons vermogen om die waarheid te zien en begrijpen, veranderde sterk. En met dat meerdere licht, werden de mensheid heerlijke uitzichten voorgeschoteld die we ons nooit eerder hadden voorgesteld.

We vinden het moeilijk om te geloven wat we niet kunnen zien

Stel dat u terug in de tijd kon reizen en kon spreken met mensen die duizend jaar geleden leefden, of nog maar honderd jaar geleden. Denkt u zich eens in dat u aan hen enkele hedendaagse technologische middelen probeert te beschrijven die voor u en mij tegenwoordig zo gewoon zijn. Wat denkt u dat die mensen bijvoorbeeld zouden vinden van onze verhalen over grote straalvliegtuigen, magnetrons, mobiele apparaten met enorme digitale bibliotheken en video's van onze kleinkinderen die we in een oogwenk delen met miljoenen mensen over de hele wereld?

Sommigen zouden ons misschien geloven. De meesten zouden ons bespotten, weerspreken of zouden misschien zelfs proberen ons het zwijgen op te leggen of ons geweld aan te doen. Sommigen zouden misschien proberen om hun logica, redeneringen en feiten te gebruiken om aan te tonen dat we misleid, dwaas of zelfs gevaarlijk zijn. Ze zouden ons kunnen veroordelen om onze pogingen om anderen te misleiden.

Maar natuurlijk zouden die mensen zich volledig vergissen. Ze zouden misschien oprecht zijn en het goed bedoelen. Ze zouden misschien volkomen overtuigd zijn van hun mening. Maar ze zouden gewoonweg niet in staat zijn om er een helder beeld van te krijgen, want ze zouden het

vollediger licht van de waarheid nog niet ontvangen hebben.

De belofte van licht

Het lijkt een menselijke eigenschap te zijn om aan te nemen dat we gelijk hebben, zelfs als we het mis hebben. En als dat zo is, is er dan wel hoop voor ons? Als het onze bestemming is om doelloos op drift te blijven op een oceaan van tegenstrijdige informatie, gestrand op een vlot dat we provisorisch in elkaar hebben geflanst met onze eigen vooroordelen?

Is het mogelijk om waarheid te vinden?

Het doel van mijn woorden is de vreugdevolle boodschap te verkondigen dat God zelf — de Heer der heerscharen die alle waarheid kent — zijn kinderen de belofte heeft gegeven dat zij zelf de waarheid te weten kunnen komen.

Denk alstublieft na over de enorme strekking van deze belofte:

De eeuwige en almachtige God, de Schepper van dit uitgestrekte heelal, zal spreken tot hen die Hem met een oprecht hart en eerlijke bedoeling benaderen.

Hij zal tot hen spreken in dromen, visioenen, gedachten en gevoelens.

Hij zal tot hen spreken op onmiskenbare wijze, een wijze die de

menselijke ervaring overstijgt. Hij zal hen goddelijke leiding en antwoorden geven voor hun eigen leven.

Natuurlijk zullen er mensen zijn die spottend zeggen dat zo iets onmogelijk is, dat als er een God was, Hij wel iets beters te doen zou hebben dan het gebed van een individu aanhoren en beantwoorden.

Maar ik zeg u: God geeft om u. Hij zal luisteren, en Hij zal uw vragen beantwoorden. Hij zal op zijn eigen wijze en tijd antwoord geven op uw gebeden. Daarom moet u naar zijn stem leren luisteren. God wil dat u de weg terug naar Hem vindt, en de Heiland is die weg.⁵ God wil dat u leert van zijn Zoon, Jezus Christus, en de grote vrede en vreugde ervaart die u krijgt als u het pad van het goddelijk discipelschap volgt.

Beste vrienden, in een boek met Schriftuur uit de oudheid staat een vrij eenvoudig experiment waar God garant voor staat en dat iedere man, vrouw en ieder kind kan uitvoeren:

Ten eerste moet u het woord Gods zoeken. Dat betekent dat u de Schriften leest en de woorden van profeten uit de oudheid en uit deze tijd over het herstelde evangelie van Jezus Christus bestudeert — niet met een bedoeling om het te betwijfelen of te bekritisieren, maar met een oprecht

verlangen om waarheid te ontdekken. Overweeg de dingen die u voelt en bereid uw gemoed voor om de waarheid te ontvangen.⁶ 'Al kunt gij niet meer doen dan verlangen te geloven — laat dat verlangen dan in u werken totdat gij [...] plaats kunt inruimen voor [het woord Gods].'⁷

Ten tweede moet u denken, peinzen en proberen te geloven⁸, en dankbaar zijn voor de barmhartigheid die de Heer zijn kinderen vanaf de tijd van Adam tot onze tijd heeft betoond door profeten, zieners en openbaarders te geven om zijn kerk te leiden en ons de weg terug naar Hem te wijzen.

Ten derde moet u uw hemelse Vader in de naam van zijn Zoon Jezus Christus vragen om de waarheid aangaande De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen aan u bekend te maken. Vraag dit met een oprecht hart, een eerlijke bedoeling en geloof in Christus.⁹

En de Heiland heeft ons nog een *vierde* stap gegeven: 'Indien iemand [Gods] wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek.'¹⁰ Met andere woorden, als u probeert de waarheid van evangeliebeginselen te verifiëren, moet u ze eerst naleven. Stel de evangelieleer en de kerkeringen in uw

leven op de proef. Doe dit met een oprechte bedoeling en blijvend geloof in God.

Als u dit doet, hebt u Gods belofte — die Zich verplicht heeft om woord te houden¹¹ — dat Hij de waarheid door de macht van de Heilige Geest aan u bekend zal maken. Hij zal u meer licht geven om u door het duister heen te laten kijken en getuige te zijn van onvoorstelbaar heerlijke uitzichten die de mens alleen niet kan bevatten.

Sommigen zeggen dat deze stappen te moeilijk zijn of dat ze niet de moeite waard zijn. Maar ik stel dat dit persoonlijke getuigenis van het evangelie en de kerk het belangrijkste is wat u in dit leven kunt verkrijgen. Het zal u niet alleen in dit leven tot leiding en tot zegen zijn, maar zal ook rechtstreeks invloed hebben op uw leven in de eeuwigheid.

Wat van de Geest komt, is alleen met de Geest te begrijpen

Wetenschappers worstelden met hun begrip van de reikwijdte van het heelal tot hun instrumenten zo

geavanceerd werden dat ze meer licht konden vergaren om een vollediger waarheid te kunnen begrijpen.

De apostel Paulus heeft een aanverwant beginsel aangaande geestelijke kennis uiteengezet. 'Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan,' schreef hij aan de Korintiërs, 'want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden.'¹²

Met andere woorden, als u geestelijke waarheid wilt herkennen, moet u de juiste instrumenten gebruiken. U kunt geestelijke waarheid niet begrijpen met behulp van instrumenten die deze niet kunnen waarnemen.

De Heiland heeft ons in deze tijd gezegd: 'Hetgeen van God is, is licht; en wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe.'¹³

Hoe meer we ons hart en verstand op God richten, hoe meer hemels licht op onze ziel neerdaalt. En telkens als we bereidwillig en oprecht op zoek gaan naar dat licht, tonen we God

dat we klaar zijn om meer licht te ontvangen. Geleidelijk worden zaken die voorheen vaag, duister en ver weg leken, duidelijk, helder en bekend.

Omgekeerd geldt ook dat als we afstand nemen van het evangelielicht ons eigen licht zwakker wordt — niet in een dag of een week, maar in de loop van de tijd — totdat we terugkijken en maar niet begrijpen hoe we ooit hebben kunnen geloven dat het evangelie waar is. Wat we vroeger wisten, schijnt ons misschien zelfs dwaas toe, want wat ooit zo duidelijk was, is weer wazig, vaag en ver weg.

Daarom hield Paulus vol dat de evangelieboodschap dwaas lijkt voor hen die verloren gaan, 'maar voor [hen] die behouden worden, is het een kracht van God'.¹⁴

Er is geen lakmoesproef

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is een plek voor allerlei soorten getuigenissen. Er zijn kerkleden met een zeker getuigenis dat helder in hen brandt. Anderen streven er nog naar om het voor zichzelf te weten te komen. De kerk biedt onderdak aan allen, ongeacht de diepgang of grootte van ons getuigenis. Ik heb nog nooit een bordje op de deur van een van onze kerkgebouwen gezien met de tekst: 'Uw getuigenis moet zo groot zijn om hier naar binnen te mogen.'

De kerk is niet alleen voor volmaakte mensen, maar voor allen 'om tot Christus te komen en in Hem vervolmaakt te worden'.¹⁵ De kerk is voor mensen zoals u en ik. De kerk is een plek om met open armen te ontvangen en te voeden, niet om af te scheiden of te bekritisieren. Het is een plek waar we elkaar de hand reiken om elkaar te bemoedigen, te verheffen en te steunen in onze individuele zoektocht naar de waarheid.

Uiteindelijk zijn we allemaal pelgrims die op zoek zijn naar Gods licht op onze reis over het pad van het discipelschap. Wij veroordelen anderen niet om de hoeveelheid licht die zij wel of niet hebben. In plaats daarvan voeden en stimuleren we alle licht tot het duidelijk, helder en waar is.

Een belofte aan iedereen

Laten we erkennen dat het krijgen van een getuigenis vaak geen kwestie van een minuut, een uur of een dag is. Het is geen eenmalige gebeurtenis. De procedure om geestelijk licht te vergaren, is een levenslang streven.

U krijgt misschien niet zo snel als u wilt uw getuigenis van de levende Zoon van God en van zijn herstelde kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, maar ik beloof u: als u uw deel doet, krijgt u het.

En het zal heerlijk zijn.

Ik geef u mijn eigen getuigenis dat uw hart met geestelijke waarheid vervuld zal worden en dat het uw geest zal verlichten. Het zal u zuivere intelligentie openbaren en u heerlijke vreugde en hemelse vrede brengen. Ik heb dit zelf door de macht van de Heilige Geest meegemaakt.

Zoals in de Schriften uit de oudheid beloofd wordt, zal de onuitsprekelijke aanwezigheid van de Geest Gods u het lied van verlossende liefde laten zingen¹⁶, uw ogen ten hemel laten opslaan en uw stem laten verheffen om lof te zingen aan de allerhoogste God, uw Toevluchtsoord, uw Hoop, uw Beschermers, uw Vader. De Heiland heeft beloofd dat als u zoekt, u zult vinden.¹⁷

Ik getuig dat dit waar is. Als u Gods waarheid zoekt, zal wat nu vaag, onscherp en ver weg lijkt door het licht van Gods barmhartigheid geleidelijk onthuld en verduidelijkt worden

en u na aan het hart komen te liggen. Heerlijke geestelijke uitzichten, die het menselijk oog niet kan ontwaren, worden dan aan u onthuld.

Het is mijn getuigenis dat dit geestelijke licht binnen het bereik van ieder kind van God ligt. Het zal uw verstand verlichten, en uw hart genezing brengen en uw leven met vreugde vervullen. Beste vrienden, stel alstublieft het moment niet uit om uw eigen getuigenis van Gods werk, het werk van licht en waarheid, te verkrijgen en te versterken.

Uw persoonlijke getuigenis van licht en waarheid zal niet alleen uzelf en uw nageslacht in dit sterfelijk leven tot zegen zijn, maar het zal u in de eeuwigheid en in werelden zonder einde toebehoren. Daarvan getuig ik en ik geef u mijn zegen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 1:33.
2. Zie Marcia Bartusiak, *The Day We Found the Universe* (2009), p. XII. Het verbaast me altijd dat we zoveel vertrouwen in onze conclusies kunnen hebben. Soms is ons vertrouwen zo groot dat we aannemen dat wij alle waarheid bezitten. Een

duidelijk voorbeeld: 'Simon Newcomb, die eind negentiende eeuw in Amerika decaan astronomie was, zei in 1887 bij de opening van een sterrenwacht dat "wij wat de astronomie betreft [...] al spoedig de grenzen van onze kennis lijken te bereiken. [...] Het gevolg is dat het werk dat de aandacht van de astronoom vooral bezighoudt niet zozeer de ontdekking van nieuwe dingen is maar het uitweiden over wat wij al weten.'" (Bartusias, XV.)

3. Het is interessant om in het licht van deze 'recente' ontdekking eens na te denken over Mozes 1:33, 35. Het boek Mozes in de Parel van grote waarde werd in juni 1830 aan de profet Joseph Smith geopenbaard, bijna een eeuw voordat Edwin Hubble zijn ontdekking van verafgelegen melkwegstelsels bekendmaakte.
4. Zie bijvoorbeeld de afbeeldingengalerij van Hubble Heritage op heritage.stsci.edu/gallery/gallery.html.
5. Zie Johannes 14:6.
6. Zie 3 Nephi 17:3.
7. Alma 32:27.
8. Zie Leer en Verbonden 67:3.
9. Zie Moroni 10:3-5.
10. Johannes 7:17; zie ook Psalmen 25:14; Johannes 3:21.
11. Zie Leer en Verbonden 82:10.
12. 1 Korinthe 2:14.
13. Leer en Verbonden 50:24.
14. 1 Korinthe 1:18.
15. Moroni 10:32; zie ook Leer en Verbonden 20:59.
16. Zie Alma 5:26.
17. Zie Leer en Verbonden 88:63.

Gepresenteerd door president Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

Wij stellen voor steun te verlenen aan Thomas Spencer Monson als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Bennion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede

raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan Boyd Kenneth Packer als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en als lid van dat quorum:

Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson en Neil L. Andersen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen u voor de ouderlingen Carlos H. Amado en William R. Walker met dank voor het buitengewone werk dat zij hebben verricht te ontheffen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig en hun de status van emeritus algemeen autoriteit te geven.

Wie hun waardering willen uiten voor het toegewijde werk dat zij verricht hebben, maken dat kenbaar.

De ouderlingen Arayik V. Minasyan en Gvido Senkans zijn ontheven als gebiedszeventigers. Wij stellen voor onze waardering kenbaar te maken voor hun inzet.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en leden van algemene presidiums van hulporganisaties die nu in functie zijn steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en uw gebeden voor ons. ■

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Anderen liefhebben en omgaan met verschillen

Als volgelingen van Christus dienen we in vrede met anderen samen te leven, ook als ze niet in onze waarden geloven noch in de leerstellingen die eraan ten grondslag liggen.

I.

In de laatste dagen van zijn aardse bediening gaf Jezus zijn discipelen 'een nieuw gebod' (Johannes 13:34). Dat eenvoudige, maar moeilijk uit te voeren gebod herhaalde Hij drie keer: 'dat u elkaar liefhebt, zoals Ik u liefgehad heb' (Johannes 15:12; zie ook vers 17). De leerstelling om elkaar lief te hebben, stond in de bediening van de Heiland centraal. Het tweede grote gebod luidde: 'U zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Mattheüs 22:39). Jezus zei zelfs: 'Heb uw vijanden lief' (Mattheüs 5:44). Maar het gebod om *anderen als zichzelf lief te hebben zoals Hij zijn kudde liefhad* was voor zijn discipelen toen — en voor ons nu — een unieke uitdaging. President Thomas S. Monson zei in april het volgende: 'In feite is liefde de kern van het evangelie en is Jezus Christus ons Voorbeeld. Zijn leven was een erfenis van liefde.'¹

Waarom is het zo moeilijk om christelijke liefde voor elkaar te hebben? Het is moeilijk omdat we omringd worden door mensen die niets hebben met ons geloof, onze waarden en onze verbondsverplichtingen. In

het grote hogepriesterlijke gebed dat Jezus net vóór zijn kruisiging uitsprak, bad Hij voor zijn volgelingen: 'Ik heb hun Uw woord gegeven, en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben' (Johannes 17:14). Vervolgens smeekte Hij de Vader: 'Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze' (vers 15).

We moeten *in* de wereld, maar niet *van* de wereld zijn. We moeten in de wereld zijn omdat Jezus ons in een gelijkenis leerde dat zijn koninkrijk 'gelijk aan zuurdeeg' is dat ervoor zorgt

dat het geheel rijst door zijn invloed (zie Lukas 13:21; Mattheüs 13:33; zie ook 1 Korinthe 5:6–8). Zijn volgelingen kunnen dat niet doen als ze alleen met mensen van hetzelfde geloof en met dezelfde gebruiken omgaan. Maar de Heiland zei ook dat als we Hem liefhebben, we zijn geboden in acht nemen (zie Johannes 14:15).

II.

Het evangelie bevat veel leringen over hoe we de geboden onderhouden terwijl we onder mensen met andere geloofsideeën en andere gebruiken wonen. De leringen over twist staan centraal. Toen de herrezen Christus de Nephieten over de juiste manier van dopen zag discussiëren, gaf Hij hun duidelijke richtlijnen voor het verrichten van die verordening. Vervolgens onderwees Hij in het volgende belangrijke beginsel:

'Er zal geen woordenstrijd onder u zijn, zoals er tot dusver is geweest; evenmin zal er woordenstrijd onder u zijn over de punten van mijn leer, zoals er tot dusver is geweest.

'Want voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, *hij die de geest van twisten heeft, is niet van Mij, maar van de duivel, die de vader van twisten is, en hij hitst het hart der mensen op om in toorn te twisten, de een met de ander.*

‘Zie, dat is [...] mijn leer: dat zulke zaken moeten worden weggedaan’ (3 Nephi 11:28–30; cursivering toegevoegd).

Jezus’ waarschuwing over twisten was niet alleen bestemd voor mensen die het gebod over de doop niet onderhielden. Hij verbood twist voor iedereen. Zelfs wie de geboden in acht nemen, horen het hart der mensen niet op te hitsen om in toorn te twisten. De ‘vader van twisten’ is de duivel; de Heiland is de Vrededorst.

Evenzo leert de Bijbel ons dat ‘wijzen de toorn [afwenden]’ (Spreuken 29:8). De apostelen van weleer onderwezen dat we datgene ‘wat de vrede en de onderlinge opbouw bevordert’, dienen na te jagen (Romeinen 14:19) en ‘ons in liefde aan de waarheid [dienen] te houden’ (Efeze 4:15). ‘De toorn van een man brengt immers geen gerechtigheid voor God teweeg’ (Jakobus 1:20). In hedendaagse openbaring heeft de Heer geboden dat ‘ieder mens tot zijn naaste, in mildheid en zachtmoedigheid’ (LV 38:41) de blijde boodschap van het herstelde evangelie ‘in alle ootmoed [...], niet smadend de smaders’ (LV 19:30) dient te verkondigen.

III.

Hoewel we ernaar streven zachtmoedig te zijn en twist te mijden, betekent dat niet dat we moeten marchanderen met onze toewijding aan de waarheden die we begrijpen. We moeten ons standpunt of onze waarden niet opgeven. Het evangelie van Jezus Christus en de verbonden

die we gesloten hebben, maken van ons voorvechters in de eeuwige strijd tussen waarheid en dwaling. In die strijd is er geen tussenweg.

De Heiland gaf het goede voorbeeld toen zijn vijanden de vrouw bij Hem brachten die ‘op heterdaad betrap [was] bij het plegen van overspel’ (Johannes 8:4). Toen ze vanwege hun eigen hypocrisie beschaamd waren, trokken de aanklagers zich terug en lieten Jezus met de vrouw achter. Hij behandelde haar met vriendelijkheid door haar niet te veroordelen. Maar Hij sprak haar ook resoluut toe: ‘zondig niet meer’ (Johannes 8:11). We moeten vriendelijk zijn, maar een volgeling van Christus zal — net als de Meester — resoluut zijn in de waarheid.

IV.

Net als de Heiland worden zijn volgelingen soms met zondig gedrag geconfronteerd, en als ze dan vasthouden aan hun definitie van goed en kwaad zoals zij die begrijpen, worden ze soms ‘bekrompen’ of ‘fanatiek’ genoemd. Veel wereldse waarden en gebruiken vormen een dergelijke uitdaging voor heiligen der laatste dagen. Erg opvallend daarbij is de sterke tendens in vele Amerikaanse staten, Canadese provincies en vele andere landen in de wereld om het homohuwelijk te legaliseren. Ook worden we omringd door mensen die helemaal niet in het huwelijk geloven. Sommigen geloven niet in het krijgen van kinderen. Sommigen zijn tegen beperkingen op pornografie en gevaarlijke drugs. Een ander

voorbeeld, waar de meeste gelovigen vertrouwd mee zijn, is het hebben van een niet-gelovige huwelijkspartner of niet-gelovig gezinslid, of omgaan met collega’s die niet geloven.

Op gewijde plaatsen zoals de tempel, het kerkgebouw en ons huis dienen we duidelijk en grondig in de waarheid en de geboden te onderwijzen, zoals we die kennen uit het heilsplan en het herstelde evangelie. Ons recht daartoe wordt door grondwettelijke vrijheden van meningsuiting en godsdienst beschermd, maar ook door het recht op privacy, dat zelfs in landen zonder grondwettelijke garanties gerespecteerd wordt.

In het openbaar moeten gelovige mensen met bijkomende zaken rekening houden. De meeste openbare godsdienstige handelingen vallen onder het beginsel godsdienstvrijheid. Maar er zijn beperkingen aan godsdienstvrijheid die te maken hebben met het geloof en de gebruiken van anderen. De wet kan gedrag verbieden dat over het algemeen als fout of onaanvaardbaar beschouwd wordt, zoals seksuele uitbuiting, geweld of terreurgedrag, zelfs wanneer extremisten dit in de naam van godsdienst doen. Minder ernstig gedrag, ook al is het onaanvaardbaar voor sommige gelovigen, moet soms gewoon verdragen worden als het wettelijk aanvaard is door wat een profeet uit het Boek van Mormon ‘de stem van het volk’ (Mosiah 29:26) noemt.

In het publieke debat behoren we allemaal de evangelische leringen in acht te nemen en onze naaste lief te hebben en twist te mijden. Volgelingen van Christus moeten een voorbeeld van hoffelijkheid zijn. We moeten alle mensen liefhebben, goed naar hen luisteren en respect voor hun oprechte overtuiging opbrengen. Hoewel we van mening kunnen

verschillen, hoeven we niet onaangenaam te zijn. Ons standpunt en onze communicatie over controversiële onderwerpen hoeven niet polemisch te zijn. We moeten verstandig zijn als we ons standpunt innemen, het uitleggen en invloed proberen uit te oefenen. Daarbij vragen we van anderen dat ze geen aanstoot nemen aan onze oprechte geloofsovertuiging en de uitoefening van ons recht op godsdienstvrijheid. We sporen iedereen aan om de gulden regel van de Heiland in praktijk te brengen: 'Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo' (Mattheüs 7:12).

Als ons standpunt wordt afgewezen, dienen we het teleurstellende resultaat minzaam te aanvaarden en hoffelijk met onze tegenstanders om te gaan. In ieder geval dienen we iedereen vriendelijk te behandelen en elk soort vervolging af te wijzen, waaronder vervolging vanwege ras, afkomst, godsdienstige of agnostische overtuiging, en seksuele geaardheid.

V.

Ik heb het over algemene beginselen gehad. Nu wil ik uitleggen hoe

we die beginselen in allerlei voorkomende situaties moeten toepassen om zo de leringen van de Heiland getrouwer na te leven.

Ik wil het eerst hebben over wat onze jonge kinderen leren als ze spelen. Al te vaak worden hier in Utah niet-mormonen beledigd of uitgesloten door leden van onze kerk die hun kinderen niet toestaan met kinderen van een ander geloof vriendschap te sluiten. Het lijdt geen twijfel dat we onze kinderen waarden en normen kunnen bijbrengen zonder dat ze zich van anderen distantiëren of geen respect voor andersdenkenden tonen.

Veel leerkrachten in de kerk en op school vinden het jammer dat sommige tieners, inclusief mormoonse jongeren, elkaar slecht behandelen. Het gebod om elkaar lief te hebben houdt zeker ook liefde en respect in tussen verschillende godsdiensten, rassen, culturen en economieën. We sporen alle jongeren aan om pesterijen, beledigingen of al dan niet opzettelijk kwetsend gedrag of taalgebruik te mijden. Dat zijn stuk voor stuk overtredingen van het gebod van de Heiland om elkaar lief te hebben.

De Heiland heeft gezegd dat twist een werktuig van de duivel is. Dat is een duidelijke stellingname tegen een bepaald taalgebruik en een bepaalde manier van politiek bedrijven in deze tijd. Dat meningen verschillen is een wezenlijk onderdeel van de politiek, maar daar horen geen persoonlijke aanvallen bij die het overheidsbeleid verzieken en de deelnemers straffen. Ieder van ons dient haatdragend taalgebruik te schrappen en hoffelijk om te gaan met andersgezinden.

De belangrijkste omgeving waar we twist willen mijden en onderlinge verschillen respecteren is thuis in de omgang met gezinsleden. Verschillen zijn onvermijdelijk — soms kleine en soms grote. Om het over zo'n groot verschil te hebben, denk aan een familielid dat met iemand samenwoont. Dat zorgt voor een conflict tussen twee belangrijke waarden — onze liefde voor het familielid en onze toewijding aan de geboden. Als we het voorbeeld van de Heiland volgen, kunnen we vriendelijk en toch resoluut in de waarheid zijn door ons te onthouden van handelingen die zondig gedrag vergoelijken of vergemakkelijken.

Tot slot geef ik nog een voorbeeld van een gezin. Ongeveer tien jaar geleden kwam ik op een ringconferentie in het midwesten van de VS een zuster tegen die me vertelde dat haar man, een niet-lid, al twaalf jaar lang met haar mee naar de kerk ging, maar zich nog steeds niet had laten dopen. Ze vroeg me wat ze moest doen. Ik raadde haar aan om al het goede te blijven doen en geduldig met en vriendelijk voor haar man te zijn.

Een maand later schreef ze me het volgende: 'Ik vond dat die twaalf jaren een duidelijk bewijs van mijn geduld waren, maar ik wist niet of ik

wel vriendelijk was. Dus ik deed ruim een maand lang erg hard mijn best en hij liet zich dopen.'

Vriendelijkheid is krachtig, vooral in gezinsverband. Ze schreef verder: 'Nu probeer ik nóg vriendelijker te zijn, want we willen dit jaar aan elkaar verzegeld worden!'

Zes jaar later schreef ze me nog een brief: 'Mijn man is [net] als bisschop [van onze wijk] geroepen en aangesteld.'²

VI.

In zoveel relaties en omstandigheden moeten we met verschillen omgaan. Een wezenlijk standpunt horen we niet op te geven. Maar als volgelingen van Christus dienen we in vrede met anderen samen te leven die niet onze waarden delen of niet in dezelfde leerstellingen geloven. Volgens het heilsplan van de Vader dat we door profetische openbaring ontvangen hebben, zijn we in een sterfelijke situatie geplaatst waarin we zijn geboden moeten onderhouden. Dat houdt in dat we onze naasten van verschillende culturen en geloofsovertuigingen liefhebben zoals Hij ons liefheeft. Een profeet uit het Boek van Mormon heeft gezegd dat we voorwaarts moeten streven in 'liefde voor God en voor alle mensen' (2 Nephi 31:20).

Hoe moeilijk het leven ook is met alle verwarring om ons heen, het gebod van de Heiland om elkaar lief te hebben zoals Hij ons liefheeft, blijft waarschijnlijk onze grootste uitdaging. Ik bid dat we dat mogen begrijpen en daar in al onze relaties en handelingen naar mogen streven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Liefde — de kern van het evangelie', *Liahona*, mei 2014, p. 91.
2. Brieven aan ouderling Dallin H. Oaks, 23 januari 2006, en 30 oktober 2012.

Ouderling Neil L. Andersen

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Joseph Smith

Jezus Christus koos een heilig man, een rechtschapen man, om leiding aan de herstelling van de volheid van zijn evangelie te geven. Hij koos Joseph Smith.

Op zeventienjarige leeftijd werd de profeet Joseph Smith voor het eerst door een engel bezocht. Hij noemde Joseph bij naam en zei dat hij, Moroni, een boodschapper uit de tegenwoordigheid van God was en dat God een werk voor Joseph had. Denk u eens in wat er door Josephs hoofd ging toen de engel hem vervolgens vertelde dat zijn naam 'onder alle natiën, geslachten en talen zowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn'.¹ Misschien was het de verraste blik in Josephs ogen waardoor Moroni herhaalde dat er onder alle volken zowel goed als kwaad over hem zou worden gesproken.²

Het goede dat over Joseph Smith gesproken werd, liet een tijdje op zich wachten; het kwade was er meteen. Joseph schreef 'hoe uitermate vreemd het was dat een onbekende jongen [...] belangrijk genoeg werd geacht om [...] de bitterste vervolging' te doen ontstaan.³

Zowel liefde voor als vijandelijkheid tegen Joseph nam toen. Op 38-jarige leeftijd werd hij door een bende van 150 personen met zwartgemaakte gezichten vermoord.⁴ Het leven van de profeet Joseph werd abrupt beëindigd, maar het goede en kwade die over hem

gesproken werden, kwamen nog maar net op gang.

Is het verrassend dat er kwaad over hem gesproken werd? De apostel Paulus werd voor gek verklaard.⁵ Men zei dat onze geliefde Heiland, de Zoon van God, vraatzuchtig, een drinker en door een demon bezeten was.⁶

De Heer vertelde Joseph over zijn lot:

'De einden der aarde zullen navraag doen naar uw naam en dwazen zullen de spot met u drijven en de hel zal tegen u woeden;

'terwijl de reinen van hart, [...] de wijzen [...] en de deugdzamen voortdurend zullen streven naar [...] zegeningen onder uw hand.'⁷

Waarom staat de Heer toe dat kwaadsprekerij het goede achtervolgt? Een van de redenen is dat tegenstand tegen de dingen Gods ervoor zorgt dat zoekers naar waarheid neerknielen om antwoorden te krijgen.⁸

Joseph Smith is de profeet van de herstelling. Zijn geestelijk werk begon toen de Vader en de Zoon aan hem verschenen, waarna hij vele andere hemelse bezoekers kreeg. Hij was het werktuig in Gods handen om heilige Schriftuur en oude, verloren leer voort te brengen, en het priesterchap te herstellen. Over het belang

van Josephs werk moeten we niet alleen verstandelijk nadenken, we moeten erover bidden tot God, net zoals Joseph deed.⁹ Geestelijke vragen verdienen een geestelijk antwoord van God.

Velen die de herstelling verwerpen, geloven eenvoudigweg niet dat hemelse personen tot aardse mensen spreken. Ze beweren dat het onmogelijk is dat een engel gouden platen tevoorschijn kan brengen en dat ze door de macht van God vertaald werden. Door dergelijk ongeloof verwerpen ze snel het getuigenis van Joseph en sommigen verlagen zich helaas tot het zwartmaken van de profeet.

Het is vooral droevig als iemand die ooit naar Joseph opkeek zijn overtuiging de rug toekeert en de profeet vervolgens belastert.¹⁰

Ouderling Neal A. Maxwell heeft ooit gezegd: 'De kerk bestuderen [...] door de ogen van afvalligen [is als] Judas interviewen om een beter beeld van Jezus te krijgen. Afvalligen vertellen ons altijd meer over zichzelf dan over hetgeen ze achter zich gelaten hebben.'¹¹

Jezus heeft gezegd: 'Zegen hen die u vervloeken [...] en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen.'¹² Laten we vriendelijk zijn voor wie Joseph Smith bekritisieren, terwijl we in ons hart weten dat Joseph een profeet van God was en troost putten uit het feit dat Moroni dit alles voorspeld heeft.

Hoe horen we te reageren op iemands oprechte vragen rond negatieve opmerkingen over de profeet Joseph Smith die hij of zij opgevangen heeft? We hebben uiteraard geen bezwaar tegen eerlijke en oprechte vragen.

Als antwoord op vragen over zijn karakter kunnen we de woorden citeren van duizenden die hem persoonlijk kenden en hun leven gaven voor

het werk dat hij mede tevoorschijn bracht. John Taylor, die door hetzelfde gespuis dat Joseph doodde met vier kogels werd neergeschoten, zou later verklaren: 'Ik getuig voor God, engelen en mensen dat [Joseph] een goed, eerzaam en rechtschapen mens was; [en] dat zijn karakter altijd en overal onberispelijk was; en dat hij leefde en stierf als man Gods.'¹³

We kunnen de oprechte onderzoeker eraan herinneren dat het internet geen 'waarheidsfilter' heeft. Bepaalde informatie, hoe overtuigend die ook mag zijn, is gewoon niet waar.

Jaren geleden las ik in *Time Magazine* een artikel over de ontdekking van een brief, naar verluidt door Martin Harris geschreven, die in tegenpraak was met wat Joseph Smith had gezegd over zijn vondst van de gouden platen.¹⁴

Enkele leden verlieten de kerk vanwege die tekst.¹⁵

Helaas deden ze dat overhaast. Maanden later ontdekten deskundigen dat de brief puur bedrog was (wat de oplichter ook bekende).¹⁶ U kunt terecht vraagtekens plaatsen bij wat u in het nieuws hoort, maar u hoeft nooit aan uw getuigenis van Gods profeten te twifelen.

We kunnen de onderzoeker eraan herinneren dat sommige informatie over Joseph, ook al is ze waar, compleet uit haar verband gepresenteerd wordt.

Ouderling Russell M. Nelson heeft dat punt geïllustreerd. Hij heeft het volgende gezegd: 'Ik was als medisch specialist voor de Amerikaanse overheid werkzaam in het National Center for Disease Control in Atlanta (Georgia, VS). Toen ik op een dag na onze vergaderingen op een taxi naar de luchthaven wachtte, ging ik even op het gras liggen om te genieten van de zon alvorens naar het koude winterweer van Utah terug te keren. [...] Later kreeg ik een foto van mijn ontspannen moment op het gras toegestuurd die een fotograaf met een telelens genomen had. Onder de foto stond het onderschrift: "Overheidsambtenaar bij het National Center." De foto was niet vervalst, het onderschrift was waar, maar de waarheid werd gebruikt om een verkeerde indruk te geven.'¹⁷ We verwerpen een waarheid niet omdat we iets nog niet begrijpen.

We kunnen de onderzoeker eraan herinneren dat Joseph niet de enige was die door engelen bezocht werd.

De getuigen van het Boek van Mormon schreven: 'Wij verklaren in ernstige bewoordingen dat een engel Gods uit de hemel neerdaalde, en [...] wij de platen [...] aanschouwden en zagen.'¹⁸ We kunnen ook veel andere bronnen citeren.¹⁹

Een oprechte onderzoeker dient de verspreiding van het herstelde evangelie te zien als vrucht van het werk dat de Heer door toedoen van zijn profeet voortgebracht heeft.

Er zijn nu ruim 29.000 kerkgemeenten en 88.000 zendelingen die het evangelie wereldwijd verkondigen. Miljoenen heiligen der laatste dagen streven ernaar Jezus Christus te volgen, een eerbaar leven te leiden, voor de armen te zorgen, en hun tijd en talenten toe te wijden aan het helpen van anderen.

Zet uw eigen geestelijke zuurstofmasker goed op, zodat u klaar bent om anderen die de waarheid zoeken te helpen.

Jezus heeft gezegd:

‘Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen. [...]

‘Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen.’²⁰

Deze verklaringen zijn overtuigend, maar de oprechte onderzoeker hoort er geen genoeg mee te nemen in zijn zoektocht naar waarheid.

Elke gelovige heeft een geestelijke bevestiging van de goddelijke zending en persoonlijkheid van de profeet Joseph Smith nodig. Dat geldt voor elke generatie. Geestelijke vragen verdienen een geestelijk antwoord van God.

Toen ik onlangs in het oosten van de Verenigde Staten was, vertelde een teruggekeerde zending me over een vriend die door informatie over de profeet Joseph Smith ontgoocheld geworden was. Ze hadden geregeld met elkaar gesproken, waardoor de teruggekeerde zending zelf ook twijfels gekregen had.

Hoewel ik hoopte dat hij zijn vriend kon opbouwen, maakte ik me zorgen over zijn eigen getuigenis. Broeders en zusters, ik wil u waarschuwen: u kunt anderen weinig helpen als uw eigen geloof niet sterk is.

Een paar weken geleden zat ik in het vliegtuig naar Zuid-Amerika. De stewardess toonde ons een veiligheidsfilmpje. We kregen de volgende

raad: ‘Het is onwaarschijnlijk, maar als de druk in de cabine verandert, wordt het paneel boven uw stoel geopend. Daar zult u een zuurstofmasker zien. Neem het zuurstofmasker en trek het naar u toe. Plaats het masker over uw neus en mond. Trek het elastiek over uw hoofd en zet het masker goed indien nodig.’ Vervolgens kregen we de waarschuwing: ‘Zorg ervoor dat u eerst uw eigen masker goed op hebt vóór u anderen gaat helpen.’

Het negatieve commentaar over de profeet Joseph Smith zal in aanloop naar de wederkomst van de Heiland alleen maar toenemen. De halve waarheden en subtiele misleidingen zullen niet afnemen. Uw familieleden en vrienden zullen uw hulp nodig hebben. U dient uw eigen geestelijke zuurstofmasker nu goed te zetten, zodat u klaar bent om anderen die de waarheid zoeken te helpen.²¹

Ieder van ons ontvangt zijn getuigenis van de profeet Joseph Smith op zijn eigen manier. U kunt het ontvangen terwijl u in gebed neerknielt en God vraagt om te bevestigen dat hij een waar profeet was. U kunt het krijgen bij het lezen van het verslag van het eerste visioen van de profeet. Een

getuigenis kan zich in uw ziel beginnen te vormen als u het Boek van Mormon herhaaldelijk leest. U kunt het ontvangen terwijl u zelf getuigt van de profeet of als u in de tempel bent en beseft dat de heilige verzegelbevoegdheid door Joseph Smith op aarde hersteld is.²² Met geloof en een oprechte bedoeling wordt uw getuigenis van de profeet Joseph Smith versterkt. Het aantal waterballonnen dat onverminderd in uw richting gegooid wordt, kan u soms nat maken, maar het hoeft uw vurige geloof nooit of te nimmer te doven.

Ik wil de jongeren die vandaag naar mijn woorden luisteren of die in de toekomst zullen lezen een specifieke uitdaging geven: streef naar een persoonlijke bevestiging dat Joseph Smith een profeet van God was. Draag met jouw stem bij tot de vervulling van Moroni's profetie door goed over de profeet te spreken. Ik wil je twee suggesties geven: ten eerste, zoek in het Boek van Mormon Schriftteksten waar je zeker van weet dat ze waar zijn. Bespreek ze vervolgens met je gezinsleden en vrienden en vriendinnen tijdens de gezinsavond, in het seminarie en in

Het getuigenis van de profeet Joseph Smith is er nu in 158 talen.

je jongemannen- en jongevrouwenlessen, ter bevestiging dat Joseph een werktuig in Gods handen was. Ten tweede, lees het getuigenis van de profeet Joseph Smith in de Parel van grote waarde of in deze brochure, die nu in 158 talen verkrijgbaar is. Je kunt ze op LDS.org vinden of er een aan de zendelingen vragen. Dit is Josephs eigen getuigenis van wat er echt gebeurd is. Lees het regelmatig. Je kunt het getuigenis van Joseph Smith zelf voorlezen en opnemen. Luister er regelmatig naar en laat je vrienden ernaar luisteren. Door naar het getuigenis van de profeet in je eigen stem te luisteren, kun je de bevestiging krijgen die je verlangt.

Er staan ons mooie tijden te wachten. President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Dit grote werk [...] zal voort blijven gaan en zal daarbij levens blijven veranderen en tot zegen zijn. [...] Geen enkele kracht in de hele wereld kan Gods werk tegenhouden. Wat er ook komt, dit grote werk zal voortgaan.'²³

Ik getuig tot u dat Jezus de Christus is, onze Heiland en Verlosser. Hij koos een heilig man, een recht-schappen man, om aan de herstelling van de volheid van zijn evangelie leiding te geven. Hij koos Joseph Smith.

Ik getuig dat Joseph Smith een eerlijk en deugdzaam man was, een discipel van de Heer Jezus Christus. God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, zijn echt aan hem verschenen. Hij vertaalde het Boek van Mormon door de gave en macht van God.

Als we aan de andere kant van de sluier van de dood zijn, zullen we de heilige roeping en goddelijke zending van de profeet Joseph Smith duidelijk begrijpen. In die nabije toekomst zullen u en ik en heel het mensdom broeder Joseph weer kennen.²⁴ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:33.
2. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:29–46.
3. Geschiedenis van Joseph Smith 1:23.
4. Zie Leer en Verbonden 135:1.
5. Zie Handelingen 26:24.
6. Zie Mattheüs 11:19; Johannes 10:20.
7. Leer en Verbonden 122:1–2.
8. President Dieter F. Uchtdorf heeft gezegd: 'Plaats alstublieft eerst vraagtekens bij uw twijfels, voordat u vraagtekens plaatst bij uw geloof. We moeten nooit toestaan dat we een gevangene van onze eigen twijfel worden, die ons afhoudt van de goddelijke liefde, gemoedsrust en gaven die we krijgen door geloof in de Heer Jezus Christus.' ('Kom, voeg u bij ons', *Liahona*, november 2013, p. 23.) Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd: 'Dit is een goddelijk werk in voortgang, met overvloedige manifestaties en zegeningen aan alle kanten, ga dus niet hyperventileren als er van tijd tot tijd kwesties zijn die onderzocht, begrepen en opgelost moeten worden. Die kwesties komen en ze worden opgelost. *In deze kerk zal wat we weten altijd overtreffen wat we niet weten.*' ('Ik geloof, Heere', *Liahona*, mei 2013, p. 94.)
9. Zie Jakobus 1:5; zie ook Geschiedenis van Joseph Smith 1:11–13.
10. Daniel Tyler herinnerde zich: 'Broeder Isaac Behunin en ik [brachten de profeet] thuis een bezoek. Zijn vervolging was het onderwerp van gesprek. Hij haalde enkele valse, inconsequente en tegenstrijdige uitspraken van afvalligen [...] aan. Hij vertelde ook dat de meeste functionarissen die hem maar al te graag van het leven beroofd hadden bij zijn arrestaties, na hun kennismaking aan zijn kant stonden. [...]' 'Broeder Behunin [merkte] op: "Als ik deze kerk zou verlaten, zou ik niet doen wat die mensen hebben gedaan: ik zou naar de een of andere afgelegen plek gaan waar men nog nooit van het mormonisme had gehoord, daar zou ik me vestigen, en niemand zou ooit vernemen dat ik er iets van afwist." [Joseph] antwoordde onmiddellijk: "Broeder Behunin, u weet niet wat u zou doen. Deze mensen dachten ongetwijfeld ooit ook zoals u. Maar voordat u lid werd van deze kerk, was u op neutraal terrein. [...] Toen u lid werd van deze kerk, ging u in dienst bij God. Toen u dat deed, verliet u het neutrale terrein, en u kunt daar nooit meer terugkeren. Als u de Meester in de steek laat bij wie u in dienst ging, dan is dat op aanstichting van de boze, en dan volgt u zijn bevelen op en bent zijn dienstknecht.'" (In: *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], pp. 349–350.)
11. Neal A. Maxwell, 'All Hell Is Moved' (devotional aan de Brigham Young University, 8 november 1977), p. 3; speeches.byu.edu.
12. Mattheüs 5:44.
13. *Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* (2001), pp. 82–83; zie ook Leer en Verbonden 135:3.
14. Zie Richard N. Ostling, 'Challenging Mormonism's Roots', *Time*, 20 mei 1985, p. 44.
15. Zie Ostling, 'Challenging Mormonism's Roots', p. 44; zie ook Gordon B. Hinckley, 'Lord, Increase Our Faith', *Ensign*, november 1987, p. 52; Neil L. Andersen, 'De beproeving van uw geloof', *Liahona*, november 2012, p. 41.
16. Zie Richard E. Turley jr., *Victims: The LDS Church and the Mark Hofmann Case* (1992).
17. Russell M. Nelson, 'Truth—and More', *Ensign*, januari 1986, p. 71.
18. 'Het getuigenis van drie getuigen', Boek van Mormon.
19. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:71; noot; zie ook Leer en Verbonden 76:23.
20. Mattheüs 7:18, 20.
21. President Henry B. Eyring heeft over mensen met twijfels gezegd: 'Omdat u hen liefhebt, probeert u hun misschien te geven wat ze vragen. U kunt in de verleiding komen in hun twijfels mee te gaan, in de hoop dat u met bewijzen of redenering hun twijfels kunt wegnemen. Mensen met twijfels willen vaak praten over wat zij zien als de feiten of argumenten die de oorzaak van hun twijfels zijn, en over de pijn die ze veroorzaken. [...]' 'We doen er goed aan om niet te lang stil te staan bij wat onze cursisten als oorzaak van hun twijfels beschouwen. [...] Hun probleem is niet wat ze denken te zien; het is wat ze nog niet kunnen zien. [...] Het beste is om over de zaken van het hart te spreken, de veranderingen van het hart die geestelijke ogen openen.' ('And Thus We See': Helping a Student in a Moment of Doubt' [toespraak voor CES-leerkrachten, 5 februari 1993], pp. 3, 4; si.lds.org.)
22. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Toen ik vele jaren geleden als twaalfjarige tot diaken geordend was, nam mijn vader, onze ringpresident, me naar mijn eerste ringprijsterschapsbijeenkomst mee. [De openingslofzang was 'Ere de man'.] Ze zongen over de profeet Joseph Smith, en terwijl ze dat deden, voelde ik een grote liefde voor en een sterk geloof in de grote profeet van deze bedeling in mijn hart. [...] Ik wist toen door de macht van de Heilige Geest dat Joseph Smith inderdaad een profeet van God was.' ('Praise to the Man', *Tambuli*, Jan. 1984, 1, 2).
23. Thomas S. Monson, 'Nu we weer bijeenkomen', *Liahona*, mei 2012, p. 4.
24. 'Ere de man', *Lofzangen*, nr. 24.

Tad R. Callister
Algemeen zondagsschoolpresident

Ouders zijn de voornaamste evangelieonderwijzers van hun kinderen

Als puntje bij paaltje komt, is thuis de ideale plek om in het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen.

Ben Carson zei over zichzelf: 'Ik was de slechtste leerling van de hele vijfde klas.' Op een dag kreeg Bens klas een rekentoets met 30 opgaven. De leerling achter hem keek Bens sommen na en gaf ze aan hem terug. De leerkracht, juf Williamson, noemde de leerlingen daarna één voor één bij naam voor het aantal goede antwoorden. Uiteindelijk kwam Ben aan de beurt. Uit schaamte mompelde hij het antwoord. Juf Williamson dacht dat hij '9' had gezegd en gaf te kennen dat Ben met een score van 9 van de 30 aardig vooruit was gegaan. De leerling achter Ben riep toen uit: 'Niet negen! [...] Hij heeft er geen één [...] goed.' Ben zei dat hij wel door de grond wilde zakken.

In diezelfde periode kampte Bens moeder, Sonya, met haar eigen obstakels. Ze kwam uit een gezin van 24 kinderen, had maar een paar jaar basisschool gehad en kon niet lezen. Ze trouwde toen ze dertien

was, scheidde later en had twee zoons die ze in de getto's van Detroit grootbracht. Toch was ze erg gebrand op zelfredzaamheid en geloofde ze sterk dat God haar en haar zoons zou helpen als zij hun deel deden.

Op een dag kwam er een keerpunt in haar leven en dat van haar zoons. Ze had gemerkt dat succesvolle mensen bij wie ze het huis schoonmaakte thuis een bibliotheek hadden — ze lezen. Na haar werk kwam ze thuis en zette de tv uit waar Ben en zijn broer naar zaten te kijken. Ze zei iets in de

volgende trant: 'Jongens, jullie kijken te veel televisie. Vanaf nu mogen jullie drie programma's per week kijken. In jullie vrije tijd ga je naar de bibliotheek — je leest twee boeken per week en geeft me een verslag.'

De jongens waren geschokt. Ben zei dat hij in zijn leven nog nooit een boek had gelezen behalve als dat voor school moest. Ze protesteerden, ze klaagden, ze bakkeleiden, maar dat haalde niets uit. Daarop mijmerde Ben: 'Zij bepaalde wat er moest gebeuren. Ik vond de regel maar niks, maar haar vastberadenheid om ons vooruit te helpen, heeft mijn leven veranderd.'

En wat een verandering heeft dat teweeggebracht. Hij eindigde als een van de besten op de basisschool. Hij ging studeren aan de Yale University met een studiebeurs, daarna aan de medische faculteit van de Johns Hopkins University, waar hij op 33-jarige leeftijd hoofd van de afdeling kinderneurochirurgie werd. Hoe was dat mogelijk? Grotendeels door een moeder die, onder zeer ongunstige omstandigheden, haar roeping als ouder grootmaakte.¹

In de Schriften wordt er over de rol van ouders gesproken — dat zij de plicht hebben om hun kinderen 'de leer van bekering en geloof in Christus, de Zoon van de levende God, [te] leren begrijpen, en van de doop en de gave van de Heilige Geest' (IV 68:25).

Als ouders dienen wij de voornaamste evangelieonderwijzers en

voorbeelden voor onze kinderen te zijn — niet de bisschop, de zondagschool, de jongevrouwen of jongemannen, maar de ouders. Als hun voornaamste evangelieonderwijzers kunnen wij ze de kracht en realiteit van de verzoening bijbrengen, van hun identiteit en goddelijke bestemming, en ze daarmee een rotsvast fundament geven om op te bouwen. Als puntje bij paaltje komt, is thuis de ideale plek om in het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen.

Ongeveer een jaar geleden was ik voor de kerk in Beiroet (Libanon). Toen ik daar was, hoorde ik over een twaalfjarig meisje, Sarah. Haar ouders en twee oudere kinderen in het gezin waren tot de kerk bekeerd in Roemenië. Daarna moesten ze naar hun vaderland terugkeren toen Sarah net zeven was. In hun eigen land was er geen kerk, er waren geen georganiseerde units, geen zondagsschool en geen jongevrouwenprogramma. Na vijf jaar kwam dit gezin erachter dat er een gemeente in Beiroet was. Vlak voordat ik daar aankwam, hadden ze hun twaalfjarige dochter Sarah, vergezeld door de oudere kinderen, gestuurd om zich te laten dopen. Ik hield daar een haardvuuravond over het heilsplan. Sarah stak met enige regelmaat haar hand op en gaf antwoord op de vragen.

Na de bijeenkomst ging ik naar haar toe, wetend dat ze vrijwel nooit in de kerk was geweest, en vroeg: 'Sarah, hoe wist je de antwoorden op die vragen?' Ze antwoordde onmiddellijk: 'Van mijn moeder geleerd.' Ze hadden de kerk niet in hun omgeving, maar hadden wel het evangelie bij hen thuis. Haar moeder was haar voornaamste evangelieonderwijzer.

Het was Enos die zei: 'De woorden die ik mijn vader dikwijls had horen spreken aangaande het eeuwige leven en de vreugde der heiligen drongen

tot diep in mijn hart door' (Enos 1:3). Het lijkt geen twijfel wie Enos' voornaamste evangelieonderwijzer was.

Ik zie mijn vader nog voor me bij de open haard in de Schriften en andere goede boeken lezen, en dat ik vaak bij hem kwam zitten. Ik weet nog dat hij kaartjes in het borstzakje van zijn overhemd bijhield met Schriftteksten, citaten van Shakespeare en nieuwe woorden die hij wilde leren. Ik herinner me de evangelievragen en -gesprekken aan tafel. Ik herinner me dat mijn vader me vaak meenam voor een bezoekje aan ouderen — dat we iemand blij maakten met een bak ijs of een kipmaaltijd, of dat hij bij vertrek iemand wat geld in de hand stopte. Ik herinner me het goede gevoel en het verlangen om net zoals hij te zijn.

Ik zie mijn moeder nog voor me, een jaar of negentig, in haar appartementje aan het koken en met een dienblad eten weggaan. Dan vroeg ik haar waar ze heenging. En antwoordde ze: 'O, ik breng wat eten langs bij een oudje.' Dan dacht ik bij mezelf: ma, je bent zelf een van die oudjes. Ik kan mijn ouders nooit genoeg bedanken; zij waren mijn voornaamste evangelieonderwijzers.

Een van de meest zinvolle dingen die we als ouders kunnen doen, is onze kinderen niet alleen de gewoonte maar ook de kracht van het gebed leren. Toen ik een jaar of zeventien was, knielde ik eens voor

mijn bed neer voor mijn avondgebed. Ik wist niet dat mijn moeder in de deuropening stond. Toen ik klaar was, zei ze: 'Tad, vraag je de Heer je te helpen een goede vrouw te vinden?'

Haar vraag had ik helemaal niet verwacht. Daar hield ik me echt niet mee bezig. Ik zat meer te denken aan basketbal en school. Ik antwoordde dan ook: 'Nee', waarop ze reageerde met: 'Nou, dat zou ik maar doen, jongen. Dat wordt de belangrijkste beslissing ooit.' Die woorden drongen diep in mijn hart door. De zes jaar daarna heb ik God dan ook gevraagd me te helpen een goede vrouw te vinden. En Hij heeft dat gebed ruimschoots beantwoord.

Als ouders kunnen we onze kinderen leren bidden voor zaken van eeuwig belang — zoals de kracht om zedelijk rein te zijn in een zeer moeilijke wereld, gehoorzaam te zijn en de moed om pal te staan voor het goede.

Ons kroost zal doorgaans wel een avondgebed doen, maar wellicht hebben velen moeite met de gewoonte van persoonlijk ochtendgebed. Als ouders, als hun voornaamste evangelieonderwijzers, kunnen we daar iets aan doen. Welke ouders in de tijd van het Boek van Mormon zouden hun zoons naar het front van de strijd laten gaan zonder pantser, schild en zwaard ter bescherming tegen de mogelijke dodelijke slagen van de vijand? Maar hoevelen van ons laten hun kinderen tegenwoordig niet elke ochtend de voordeur uitgaan naar het allergevaarlijkste slagveld, waarin Satan en zijn talloze verleidingen woeden, zonder de bescherming van hun geestelijke pantser, schild en zwaard door de kracht van het gebed? De Heer heeft gezegd: 'Bid altijd, [...] opdat u Satan zult overwinnen' (LV 10:5). Als ouders kunnen we onze kinderen de gewoonte en de kracht van ochtendgebeden bijbrengen.

We kunnen onze kinderen bovendien leren om hun tijd verstandig te gebruiken. Af en toe zullen we, net als Sonya Carson, liefdevol maar strikt de tijd moeten inperken die onze kinderen aan de televisie of andere elektronische apparaten besteden die vaak hun hele leven beheersen. In plaats daarvan moeten wij ze hun tijd wellicht productiever op evangeliezaken laten richten. U kunt in het begin weerstand en geklaag verwachten, maar net als Sonya Carson moeten we de visie en de wil hebben om door te zetten. Op een dag zullen onze kinderen begrijpen en waarderen wat we hebben gedaan. Als wij dat niet doen, wie dan wel?

We mogen ons allemaal afvragen: krijgen onze kinderen onze beste geestelijke, intellectuele en creatieve aandacht, of krijgen ze de restjes tijd en talenten die we overhebben na onze tomeloze inzet voor onze kerktaken of ons werk? Ik weet niet of er in het leven hierna nog titels als bisschop of ZHV-presidente worden gebezigd, maar ik weet wel dat de eretitels echtgenoot en echtgenote, vader en moeder in de eeuwige wereld blijven bestaan. Dat is één reden waarom het zo belangrijk is om onze taken als ouders hier op aarde serieus te nemen, zodat we ons kunnen voorbereiden op die nog grotere, maar eendere taken in het komende leven.

Als ouders kunnen wij voortgaan met de verzekering dat God ons nooit in de steek zal laten. God geeft ons nooit een taak zonder hemelse hulp te bieden — daar kan ik van getuigen. Mogen wij in onze goddelijke rol als ouders, en als partners met God, de voornaamste evangelieonderwijzers en voorbeelden voor onze kinderen zijn. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Zie Ben Carson, *Gifted Hands: The Ben Carson Story* (1990).

Ouderling Jörg Klebingat
van de Zeventig

De troon van God in vertrouwen benaderen

Door de verzoening van Jezus Christus te gebruiken, kunt u in spiritueel vertrouwen toenemen, mits u bereid bent om te luisteren en te handelen.

Hoe schat u, op een schaal van 1 tot 10, uw spirituele vertrouwen voor het aangezicht van God in? Hebt u een persoonlijk getuigenis dat uw huidige offers als heilige der laatste dagen voldoende zijn om het eeuwige leven te beërven? Kunt u tegen uzelf zeggen dat uw hemelse Vader tevreden over u is? Welke gedachten zouden er bij u opkomen als u over één minuut een persoonlijk gesprek met uw Heiland zou hebben? Zouden zonden, spijt en tekortkomingen uw zelfbeeld overheersen of zou u zich er gewoon op verheugen? Zou u Hem in de ogen kijken of zijn blik ontwijken? Zou u in de deuropening aarzelen of vol vertrouwen op Hem toestappen?

Als het de tegenstander niet lukt om heiligen zoals u, die hoewel onvolmaakt wel hun uiterste best doen, van hun geloof in een persoonlijke, liefdevolle God af te brengen, begint hij een kwaadaardige campagne om zoveel mogelijk afstand tussen hen en God te scheppen. De tegenstander weet dat geloof in Christus — het soort geloof dat leidt tot een stroom genadegaven en zelfs grote wonderen — hand in hand gaat met het

innerlijke vertrouwen dat u naar het goede streeft. Om die reden zal hij toegang tot uw hart willen hebben om u leugens in te fluisteren — bijvoorbeeld dat onze hemelse Vader teleurgesteld in u is, dat de verzoening buiten uw bereik ligt, dat proberen geen zin heeft, dat anderen beter zijn dan u, dat u onwaardig bent en tientallen variaties op hetzelfde slechte thema.

Zolang u die stemmen toestaat uw ziel binnen te dringen, kunt u de troon van God niet vol vertrouwen benaderen. Wat u ook doet, waar u ook voor bidt, wat voor hoop u ook koestert op een wonder, uw onzekerheid zal uw geloof blijven ondermijnen — niet alleen uw geloof in God, maar ook uw zelfvertrouwen. Het evangelie op die manier naleven is niet leuk, evenmin is het gezond. Bovenal is het volslagen overbodig! Het besluit om te veranderen is aan u, en aan niemand anders.

Ik wil graag zes praktische suggesties doen. Als u ermee aan de slag gaat en niet opgeeft, zullen die kwaadaardige stemmen verdwijnen en krijgt u de vredige geruststelling en het spirituele vertrouwen terug.

Waar u zichzelf op die schaal van 1 tot 10 ook ziet, door de verzoening van Jezus Christus te gebruiken, kunt u in spiritueel vertrouwen toenemen, mits u bereid bent om te luisteren en te handelen. Ik zal duidelijke taal spreken in de hoop u op te bouwen en niet te kwetsen.

1. Neem de verantwoordelijkheid op voor uw eigen spirituele welzijn. Geef anderen of uw omstandigheden niet langer de schuld, rationaliseer niet en bedenk geen smoesjes meer voor het feit dat u niet helemaal uw best doet om gehoorzaam te zijn. Aanvaard dat u 'vrij bent naar het vlees' en 'vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen' (2 Nephi 2:27). De Heer heeft een volmaakte kennis van uw omstandigheden, maar Hij weet het ook wanneer u gewoon kiest om het evangelie niet ten volle na te leven. Als dat het geval is, wees dan zo eerlijk dat u het toegeeft en streef binnen uw eigen omstandigheden naar volmaking. *Uw spirituele vertrouwen neemt toe als u de verantwoordelijkheid voor uw eigen spirituele welzijn opneemt door de verzoening van Jezus Christus dagelijks op uzelf toe te passen.*

2. Neem de verantwoordelijkheid op voor uw eigen lichamelijk welzijn. Uw ziel bestaat uit uw lichaam en uw geest (zie Leer en Verbonden 88:15). De geest voeden maar het lichaam,

dat een tempel is, verwaarlozen, leidt gewoonlijk tot spirituele dissonantie en minder zelfvertrouwen. Als u niet in vorm bent, als u niet lekker in uw vel zit en als u er iets aan kunt doen, doe het dan! Ouderling Russell M. Nelson heeft gezegd dat we 'ons lichaam als onze persoonlijke tempel moeten beschouwen' en dat we gezond moeten eten en bewegen om lichamelijk fit te zijn ('We Are Children of God', *Liahona*, January 1999, 103).

President Boyd K. Packer heeft gezegd dat 'onze geest en ons lichaam zo met elkaar verbonden zijn dat ons lichaam een werktuig voor onze geest en het fundament voor ons karakter wordt' ('The Instrument of Your Mind and the Foundation of Your Character', [Church Educational System fireside, 2 februari 2003], p. 2; speeches.byu.edu). Wees daarom verstandig met wat en vooral hoeveel u eet en geef uw lichaam regelmatig de beweging die het verdient. Als u lichamelijk gezond bent, besluit dan vandaag nog om de baas van uw eigen tempel te worden en start met een regelmatig langlopend fitnessprogramma dat bij uw capaciteiten past, gecombineerd met een gezonder voedingspatroon. *Uw spirituele vertrouwen neemt toe als uw geest, met de hulp van de Heiland, waarlijk de leiding heeft over uw natuurlijke mens.*

3. Omarm vrijwillig volledige gehoorzaamheid als deel van uw leven. Erken dat u God niet kunt liefhebben zonder zijn geboden lief te hebben. De norm van de Heiland is duidelijk en eenvoudig: 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht' (Johannes 14:15). Selectieve gehoorzaamheid brengt selectieve zegeningen, en iets slechts boven iets nog slechters verkiezen is nog steeds een verkeerde keuze. U kijkt misschien naar een slechte film en verwacht dat u zich deugdzaam voelt omdat u niet naar een heel slechte film kijkt. Dat we bepaalde geboden getrouw naleven, rechtvaardigt niet dat we andere verwaarlozen. Abraham Lincoln zei terecht: 'Als ik het goede doe, dan voel ik me goed.' (In: William H. Herndon en Jesse William Weik, *Herndon's Lincoln: The True Story of a Great Life*, 3 delen [1889], 3:439.)

Doe ook de juiste dingen om de juiste redenen. De Heer die 'het hart en een gewillige geest' verlangt (Leer en Verbonden 64:34) en die 'een onderscheider is van de gedachten en overleggingen van het hart' (Leer en Verbonden 33:1), weet waarom u naar de kerk gaat en of u daar alleen lijfelijkelijk aanwezig bent of Hem waarlijk aanbidt. U kunt niet op zondag zingen: 'O, Babylon, o, Babylon, van ons wees gegroet' en dan enkele uren

later weer haar gezelschap opzoeken of toelaten ('Gij ouderlingen Israëls', *Lofzangen*, nr. 201). Bedenk dat onverschilligheid in spirituele zaken nooit geluk heeft gebracht. Laat de kerk en het herstelde evangelie uw hele leven beheersen en niet alleen een deel zijn van uw zichtbare of sociale leven. Heden kiezen wie u dienen wilt, zijn slechts ijdele woorden, totdat u ook echt zo leeft (zie Jozua 24:15). *Uw spirituele vertrouwen neemt toe als u, ondanks uw onvolmaaktheden, echt uw best doet om, voor de juiste redenen, toegewijd te leven!*

4. *Zorg dat u heel goed wordt in grondige, snelle bekering.* Omdat de verzoening van Jezus Christus heel praktisch is, moet u daar de hele dag ruimschoots gebruik van maken, want zij raakt nooit op. Omarm de verzoening van Jezus Christus en bekering

als zijnde zaken die we dagelijks verwelkomen en aanwenden volgens de instructies van de grote Geneesheer. Neem een houding aan van aanhoudende, vreugdevolle bekering door dit als uw levensstijl te kiezen. Pas daarbij op voor de verleiding van uitsel en verwacht geen aanmoediging van de wereld. Houd uw oog op de Heiland gericht, geef meer om wat Hij van u vindt en laat dan maar komen wat komt. *Uw spirituele vertrouwen neemt toe als u zich op tijd vrijwillig en vreugdevol van uw kleine en grote zonden bekeert door van de verzoening van Jezus Christus gebruik te maken.*

5. *Zorg dat u echt heel goed wordt in vergeven.* 'Ik, de Heer, zal vergeven wie Ik vergeven wil, maar van u wordt het vereist alle mensen te vergeven' (Leer en Verbonden 64:10). Vergeef

iedereen en alles, telkens opnieuw, of probeer het in elk geval, zodat u vergeving voor uzelf toelaat. Word niet bitter, wees niet snel beledigd, vergeef en vergeet snel en denk nooit dat u de uitzondering bent op dit gebod. *Uw spirituele vertrouwen neemt toe als u weet dat de Heer weet dat u geen negatieve gevoelens jegens iemand anders koestert.*

6. *Aanvaard beproevingen, tegenslagen, en 'verrassingen' als onderdeel van uw sterfelijke proeftijd.* Bedenk dat u hier bent om te worden beproefd en getoetst 'om te zien of [u] alles [zult] doen wat de Heer, [uw] God, [u] ook zal gebieden' (Abraham 3:25) — en mag ik daaraan toevoegen: 'onder alle omstandigheden.' Miljoenen van uw broeders en zusters worden zo beproefd, dus waarom zou u een uitzondering zijn? Sommige beproevingen ontstaan door uw eigen ongehoorzaamheid of nalatigheid. Andere ontstaan door de nalatigheid van anderen of gewoon doordat dit een gevallen wereld is. Als dergelijke beproevingen op ons pad komen, bazuinen de volgelingen van de tegenstander rond dat u iets verkeerd doet, dat dit een straf is, een teken dat uw hemelse Vader niet van u houdt. Negeer dat! Dwing uzelf in plaats daarvan om een glimlach naar de hemel te zenden en te zeggen: 'Ik begrijp het, Heer. Ik weet wat er nu gebeurt. Dit is een tijd waarin ik mijzelf kan bewijzen, toch?' Werk dan met Hem samen om tot het eind te kunnen volharden. Uw spirituele zelfvertrouwen neemt toe als u aanvaardt dat 'beproeving en tegenspoed vaak in [uw leven] worden toegelaten vanwege dat wat [u] goed doet' (Glenn L. Pace, 'Crying with the Saints' [Brigham Young University devotional, 13 december 1987], p. 2; speeches.byu.edu).

Toen ik het zendingsgebied Kiev (Oekraïne) presideerde, vroeg ik een van mijn meest toegewijde zendeling-zusters eens waarom ze altijd zo hard voor zichzelf was en zichzelf voor elke kleinigheid ervan langs gaf. Haar antwoord was een typerend voorbeeld van iemand die naar de verkeerde stem luistert. Ze antwoordde: 'Zodat niemand me voor is.'

Broeders en zusters, mijn raad aan deze zendelingzuster is de raad die ik ook aan u geef: erken uw zwakheden, maar raak er niet door verlamd, want sommige daarvan zullen voor de rest van uw leven uw metgezel zijn. Waar u op dit moment ook staat, zodra u vrijwillig kiest voor eerlijke, vreugdevolle, dagelijkse bekering door gewoon uw uiterste best te doen, zal de verzoening van de Heiland u als het ware omhullen en volgen, waar u ook gaat. Als u op die manier leeft, kun u waarlijk 'altijd vergeving van uw zonden behouden' (Mosiah 4:12), ieder uur, iedere seconde van iedere minuut, en zo voortdurend volledig rein en aanvaardbaar voor God zijn.

Als u dat wilt, wordt het uw voorrecht om vandaag of binnenkort voor uzelf te weten dat God ondanks uw tekortkomingen tevreden over u is. Ik getuig van een liefdevolle Heiland die verwacht dat wij de geboden onderhouden. Ik getuig van een liefdevolle Heiland die heel graag zijn genade aan ons wil verlenen. Ik getuig van een liefdevolle Heiland die Zich verheugt als we dagelijks van zijn verzoening gebruikmaken met de vredige, fijne geruststelling dat we de goede kant op gaan. Ik getuig van een liefdevolle Heiland die graag wil dat u vol 'vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk [wordt]' (Leer en Verbonden 121:45). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Eduardo Gavarret
van de Zeventig

Ja, U wil ik volgen, Heer

De Heer nodigt ons met verschillende werkwoorden uit: 'Kom naar Mij toe', 'Volg Mij', 'Wandel met Mij'. Elke keer is het een uitnodiging om te handelen.

Want zie, de Heer geeft alle natiën mensen van hun eigen natie en taal om zijn woord te verkondigen.¹ Tegenwoordig gaat deze tekst opnieuw in vervulling nu ik de kans krijg om mijn gevoelens in mijn eigen taal onder woorden te brengen.

In 1975 was ik als jongeman op zending in het zendingsgebied Uruguay-Paraguay. In de eerste maand in het zendingsveld hielden de zoneleiders een activiteit om een evangeliebeginsel duidelijk te maken. Elke zendeling in de zone werd geblinddoekt en moest een pad volgen dat naar de recreatiezaal leidde. We moesten de stem van een bepaalde leider volgen, een stem die we hadden gehoord voordat we op pad gingen. Maar we waren ook gewaarschuwd dat we onderweg stemmen zouden horen die ons in verwarring wilden brengen en ons van het pad wilden weggeleiden.

Nadat ik enkele minuten lang geluiden en gepraat had gehoord, hoorde ik een stem die zei: 'Volg mij.' Ik was er zeker van dat ik de juiste stem volgde. Toen we in de recreatiezaal aankwamen, werd ons gevraagd of we onze

blinddoek af wilden doen. Toen ik dat deed, zag ik dat er twee groepen waren, en dat ik in de groep zat die de verkeerde stem had gevolgd. De stem leek zoveel op de juiste stem, dacht ik.

Die ervaring van 39 jaar geleden heeft blijvende invloed op mij gehad. Ik zei tegen mezelf: 'Ik zal nooit meer de verkeerde stem volgen.' En toen zei ik tegen mezelf: 'Ja, U wil ik volgen, Heer.'

Ik wil deze ervaring graag vergelijken met de milde uitnodiging van de Heer:

'Ik ben de goede Herder en Ik ken de Mijnen. [...]

'Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij.'²

De uitnodiging om Hem te volgen, is de eenvoudigste, krachtigste en meest directe uitnodiging die we ontvangen. Uitgesproken door een duidelijke stem waar geen verwarring over bestaat.

De Heer nodigt ons met verschillende werkwoorden uit: 'Kom naar Mij toe', 'Volg Mij', 'Wandel met Mij'. Elke keer is het geen passieve uitnodiging, maar een uitnodiging om te handelen. Zij is voor alle mensen en is afkomstig van de Profeet der profeten,

de Leraar der leraren, de Zoon van God, de Messias.

De uitnodiging 'Kom naar Mij toe'

'Kom naar Mij toe, allen die vermoed en belast bent, en Ik zal u rust geven.'³

Wie nog geen lid van de kerk is, ontvangt deze uitnodiging via de stem van de zendingen. Zij vragen: 'Wilt u het Boek van Mormon lezen? Wilt u in gebed gaan? Wilt u naar de kerk komen? Wilt u het voorbeeld van Jezus Christus volgen en u laten dopen door iemand die de juiste bevoegdheid heeft?'⁴ Hoe gaat u gehoor geven aan die uitnodiging?⁵

Ik nodig u uit om naar de boodschap te luisteren en er gehoor aan te geven met de woorden: 'Ja, U wil ik volgen, Heer.'

Carlos Badiola en zijn gezin, uit Minas (Uruguay), kregen de lessen van de zendingen. Omdat de zendingen in de les altijd zoveel vragen stelden, besloten ze een buurmeisje — een mooi 14-jarig meisje dat Norma heette — uit te nodigen om ze te helpen. Norma was een toegewijde middelbare scholier die dat jaar op school de Bijbel bestudeerde. Dus toen de zendingen een vraag stelden, beantwoordde Norma die. Zij was de 'ideale onderzoeker'. De les die toen werd gegeven ging over het woord van wijsheid.

Toen ze na een les van de zendingen naar huis ging, wist Norma wat ze moest doen. Ze zei tegen haar

moeder: 'Ma, vanaf nu drink ik geen koffie met melk meer. Alleen nog maar melk.' Dat was een duidelijk teken van haar verlangen om gehoor te geven aan de uitnodiging van de zendingen om Christus te volgen.

Carlos Badiola en Norma lieten zich dopen. Door het voorbeeld van Norma hebben later ook haar moeder, vader en broers en zussen zich laten dopen. Norma en ik zijn samen opgegroeid in die kleine, maar sterke gemeente. Toen ik later van mijn zending thuiskwam, zijn Norma en ik getrouwd. Ik heb altijd geweten dat het makkelijker zou zijn om de Heiland te volgen met haar aan mijn zij.

Iemand die lid is van de kerk en op deze uitnodiging is ingegaan, hernieuwt die toezegging elke keer bij de deelname aan het avondmaal.⁶ Onderdeel van die toezegging is eerlijk te zijn bij alles wat u doet en de geboden te onderhouden; door dat te doen, zegt u: 'Ja, U wil ik volgen, Heer!'⁷

De uitnodiging 'Volg Mij'

'Volg Mij', was de uitnodiging van de Heer aan de rijke jongeling. De rijke man had zijn hele leven de geboden onderhouden. Toen hij vroeg wat hij nog meer kon doen, kreeg hij deze duidelijke uitnodiging: 'Kom [...] volg Mij.'⁸ Hoewel de uitnodiging eenvoudig was, moest er wel een offer worden gebracht. Er moest iets gedaan worden — er moest een beslissing worden genomen en worden gehandeld.

De profeet Nephi moedigde aan tot zelfonderzoek toen hij vroeg: 'En [Jezus zei] tot de mensenkinderen: Volgt Mij. Welnu, mijn geliefde broeders, kunnen wij Jezus volgen indien wij niet gewillig zijn de geboden van de Vader te onderhouden?'⁹

De uitnodiging om 'tot Hem te komen', om naar zijn stem te luisteren en die te volgen, is al vanaf het begin de boodschap van de zendingen, waarmee veel mensen hun leven ten goede veranderden.

Vijftig jaar geleden liepen de zendingen bij mijn vaders horlogerie binnen om een horloge voor reparatie af te geven. Als goede zendingen spraken ze ook met mijn vader en moeder over het evangelie. Mijn vader accepteerde de zendingen, en mijn moeder accepteerde de boodschap en de uitnodiging om Christus te volgen. Vanaf dat moment is ze altijd actief in de kerk geweest. Ze zei: 'Ja, U wil ik volgen, Heer!'

Als u ernaar streeft om dichterbij Hem te komen, krijgt u de kracht om uw stoffelijke en geestelijke lasten te verlichten, *en een positieve innerlijke verandering te ervaren, waar u gelukkiger van wordt.*

De uitnodiging 'Wandel met Mij'

Henoch was geroepen om het evangelie te prediken tot een moeilijk en halsstarrig volk. Hij vond dat hij er niet geschikt voor was. Hij betwijfelde of hij er wel toe in staat was. De Heer nam zijn twijfels weg en versterkte zijn geloof met de uitnodiging 'wandel met Mij'. Dat is een uitnodiging die, net als de stok van een blinde of de arm van een vriend, de voetstappen van iemand die wankelt, kan leiden. Toen hij de arm van de Heiland beetpakte en samen met Hem wandelde, merkte Henoch dat hij steviger op zijn benen stond, en hij werd een

geweldige zendeling en een profeet.¹⁰

De beslissing om ‘naar Hem toe te komen’ en ‘Hem te volgen’ is persoonlijk. Als we deze uitnodiging aanvaarden, worden we steeds toegewijder. Dan kunnen we ‘met Hem wandelen’. Dat leidt tot een betere band met de Heiland — het gevolg van het aanvaarden van de eerste uitnodiging.

Norma en ik hebben persoonlijk de uitnodiging ‘Kom naar Mij toe’ en ‘Volg Mij’ geaccepteerd. Vervolgens hebben we samen geleerd om ‘met Hem te wandelen’.

De inzet en vastberadenheid om naar Hem op zoek te gaan en Hem te volgen, wordt beloond met de zegeningen die we nodig hebben.

Dat gold ook voor de vrouw die met veel moeite het kleed van de Heiland aanraakte¹¹ en voor de blinde Bartimeüs wiens vastberadenheid een belangrijke factor was bij het wonder dat plaatsvond.¹² In beide gevallen werden lichaam en geest genezen.

Strek uw hand uit, raak figuurlijk zijn kleed aan, aanvaard zijn uitnodiging, wandel met Hem en zeg: ‘Ja, U wil ik volgen, Heer!’

‘Kom naar Mij toe’, ‘Volg Mij’, ‘Wandel met Mij’ zijn uitnodigingen

waarvan kracht uitgaat, waarmee zij — als ze erop ingaan — een *innerlijke verandering* teweeg kunnen brengen, die hen ertoe brengt om te zeggen: ‘[Ik ben] niet meer geneigd [...] om kwaad te doen, maar wél om voortdurend goed te doen.’¹³

Een uiterlijke manifestatie van die verandering is dat u het sterke verlangen krijgt om ‘de zwakken te hulp [te komen], de handen [te verheffen] die slap neerhangen en knikkende knieën [te sterken].’¹⁴

Welke stappen kunnen we vanaf nu ondernemen om ‘met Hem te wandelen’?

1. *Verlang ernaar* om een betere volging van Christus te worden.¹⁵
2. *Bid* om dit verlangen, opdat uw geloof in Hem zal groeien.¹⁶
3. *Verkrijg kennis* uit de Schriften om uw pad te verlichten en een sterker verlangen te krijgen om te veranderen.¹⁷
4. *Neem nu de beslissing* om te handelen en te zeggen: ‘Ja, U wil ik volgen, Heer!’ Alleen de waarheid kennen is niet voldoende om uw wereld te veranderen. U zult in *actie moeten komen*.¹⁸

Bariloche (Argentinië)

5. *Volhard* in de beslissing die u hebt genomen om deze beginselen dagelijks in praktijk te brengen.¹⁹

Ik hoop en bid dat de woorden van onze dierbare profeet, president Thomas S. Monson, ons tot handelen zullen aanzetten in ons verlangen om de uitnodiging van de Heiland te aanvaarden. President Monson heeft gezegd: ‘Wie is de Koning van heerlijkheid, deze Heer der heren? Hij is onze Meester. Hij is onze Heiland. Hij is de Zoon van God. Van Hem gaat ons heil uit. Hij wenkt ons: “Volg mij.” Hij geeft ons de opdracht: “Ga heen, doe gij evenzo.” Hij smeekt: “Onderhoud mijn geboden.”’²⁰

Mogen wij besluiten om ons niveau van aanbidding en toewijding aan God te verhogen, en mag onze reactie op zijn uitnodiging luid en duidelijk te horen zijn: ‘Ja, U wil ik volgen, Heer!’²¹ In de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Alma 29:8.
2. Johannes 10:14, 27.
3. Mattheüs 11:28; zie ook Jesaja 55:3.
4. Zie *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), pp. 31, 211–220.
5. Zie Handelingen 2:37–38.
6. Zie Leer en Verbonden 20:37, 77–79.
7. Zie Leer en Verbonden 42:29.
8. Markus 10:21.
9. 2 Nephi 31:10.
10. Zie Mozes 6:33–35.
11. Zie Lukas 8:43–48.
12. Zie Markus 10:46–52.
13. Mosiah 5:2.
14. Leer en Verbonden 81:5; zie ook Jesaja 35:3.
15. Zie Alma 22:15–16; Dallin H. Oaks, ‘Verlangen’, *Liahona*, mei 2011, pp. 42–45.
16. Zie Alma 34:17–27; 37:37.
17. Zie Psalmen 119:105; Helaman 3:29.
18. Zie Mosiah 5:5.
19. Ralph Waldo Emerson heeft gezegd: ‘Datgene waarin we volharden, gaat ons steeds gemakkelijker af, niet omdat de aard van de zaak anders is geworden, maar omdat ons vermogen om het te doen is toegenomen.’ (In: Heber J. Grant, *Gospel Standards*, G. Homer Durham [1941], p. 355.)
20. President Thomas S. Monson, ‘Vreugde vinden in de reis’, *Liahona*, november 2008, p. 88.
21. Zie ‘U wil ik volgen, Heer’, *Lofzangen*, nr. 153.

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Zijn wij niet allen bedelaars?

Rijk of arm, wij moeten 'doen wat wij kunnen' wanneer anderen noodlijdend zijn.

Wat is er een schitterend nieuw element aan onze algemene conferentie toegevoegd. Bien hecho, Eduardo.

In wat het meest opzienbarende moment van zijn vroege bediening zou worden, stond Jezus op in de synagoge in zijn woonplaats Nazareth en las deze profetische woorden van Jesaja voor die in het evangelie van Lukas zijn opgetekend: 'De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te prediken en [...] om verslagenen weg te zenden in vrijheid.'¹

Aldus maakte de Heiland zijn Messiaanse bediening voor het eerst openlijk bekend. Maar deze tekst maakt ook duidelijk dat, op de weg naar zijn ultieme zoenoffer en opstanding, Jezus' eerste en voornaamste Messiaanse taak was om de armen tot zegen te zijn, onder wie de armen van geest.

Vanaf het begin van zijn bediening had Jezus de armen en de benadeelden op uitzonderlijke wijze lief. Hij werd in die omstandigheden geboren en groeide in dat milieu op. We

kennen alle details van zijn aardse omstandigheden niet, maar Hij gaf eens te kennen: 'De vossen hebben holen, en de vogels [...] nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen.'² Kennelijk was de Schepper van hemel en aarde 'en alle dingen die daarin zijn'³, in elk geval als volwassene, dakloos.

Door de geschiedenis heen is armoede altijd als een van de grootste en meest wijdverspreide problemen van de mensheid beschouwd. De zichtbare gevolgen zijn vaak van stoffelijke aard, maar de geestelijke en emotionele kanten ervan kunnen nog funester zijn. Hoe dan ook, de grote Verlosser heeft ons steevast opgeroepen om net als Hij deze last bij de mensen te verlichten. Als Jehova zei Hij dat Hij het huis van Israël sterk veroordeelde, want 'wat u geroofd hebt van de armen, bevindt zich in uw huizen'.

'Welk recht hebt u', riep Hij uit, 'om Mijn volk te vertrappen en de armen te vermorzelen?'⁴

De schrijver van Spreuken gaf haarfijn aan waar het op stond: 'Wie een geringe onderdrukt, smaadt diens Maker' en 'Wie zijn oren dichtstopt

voor het geroep van de arme, ook hij zal roepen en niet verhoord worden.'⁵

In onze tijd bestond de herstelde kerk van Jezus Christus nog geen jaar toen de Heer de leden gebod 'zich om de armen en behoeftigen [te] bekommeren en in hun behoeften [te] voorzien, opdat zij niet zullen lijden.'⁶ Let op het gebiedende element in deze woorden: —zij *zullen* niet lijden. Dergelijke taal gebruikt God wanneer Hem iets menens is.

In het licht van de kolossale uitdaging om de ongelijkheid in de wereld aan te pakken, wat kan één man of vrouw dan doen? De Meester geeft daar zelf antwoord op. Toen Maria, voordat Jezus verraden en gekruisigd werd, peperdure zalfolie op zijn hoofd goot ter voorbereiding op zijn begravenis, ergerde Judas Iskariot zich aan deze buitensporigheid en viel 'scherp tegen haar uit'.⁷

Jezus zei:

'Waarom valt u haar lastig? Zij heeft een goed werk [...] verricht. [...]

*'Zij heeft gedaan wat zij kon.'*⁸

'Zij heeft gedaan wat zij kon!' Wat een kernachtige formule! Een journalist vroeg Moeder Teresa uit Calcutta eens kritisch naar de hopeloze taak om de behoeftigen in die stad te redden. Hij zei dat ze statistisch gezien absoluut geen resultaat boekte. Deze kleine, opmerkelijke vrouw reageerde onmiddellijk dat haar werk bestond uit liefde, niet uit statistieken. Ondanks het ontstellende aantal mensen *buiten* haar bereik zei ze dat ze het gebod om God en haar naaste lief te hebben kon nakomen door degenen *binnen* haar bereik bij te staan met de middelen die haar ter beschikking stonden. 'Wat we doen, lijkt misschien op een druppel water naar de zee dragen', zei ze bij een andere gelegenheid. 'Maar deden we het niet, dan zat er één druppel minder in de zee [dan nu].'⁹ De journalist

stelde ontucht vast dat christelijk dienstbetoon blijkbaar *geen* statistische bezigheid is. Hij redeneerde dat als er meer vreugde in de hemel is over één zondaar die zich bekeert dan over de negennegentig die geen bekering nodig hebben, God kennelijk anders tegen percentages aankijkt dan wij.¹⁰

Dus hoe doen wij 'wat wij kunnen doen'?

Om te beginnen kunnen we, zoals koning Benjamin uiteenzette, ophouden ons bezit achter te houden omdat we vinden dat de armen zich hun ellende zelf op de hals hebben gehaald. Wellicht *hebben* sommigen hun eigen problemen ook veroorzaakt, maar geldt voor ons allemaal niet precies hetzelfde? Vraagt die liefdevolle heerser daarom niet: 'Zijn wij niet allen bedelaars?'¹¹ Roepen wij niet allemaal om hulp en hoop en antwoorden op gebeden? Bedelen wij niet allemaal om vergeving van gemaakte fouten en problemen die we veroorzaakt hebben? Smeaken wij niet allemaal dat genade onze zwakheden zal toedekken, dat barmhartigheid over gerechtigheid zal zegevieren, tenminste in ons geval? Het is niet verwonderlijk dat koning Benjamin zegt dat we vergeving van onze zonden *ontvangen* door God daarom te smeken, die mildelijk geeft, maar dat we vergeving van onze zonden *behouden* door de armen die ons daarom smeken met ontferming te helpen.¹²

Naast het bieden van de nodige hulp dienen we ook te bidden voor wie in nood verkeren. Een groep Zoramieten, door hun medegelovigen als 'vuilheid' en 'schuim' beschouwd — dat zijn woorden uit de Schriften —, werd uit hun gebedshuis geworpen 'wegens de grofheid van hun kleding'. Zij waren volgens Mormon 'arm wat de dingen der wereld betreft; en [...] ook arm van hart'¹³ — twee zaken die bijna

altijd samengaan. Zendingscollega's Alma en Amulek stellen tegenover de laakbare verwerping van wie slordig gekleed waren dat welke voorrechten anderen hun ook ontnemen, ze altijd kunnen bidden — op hun velden en in hun huizen, in hun gezin en in hun hart.¹⁴

Maar dan zegt Amulek tot diezelfde groep die eerst zelf was weggezonden: 'Indien *gij*, na [...] te hebben [gebeden], de behoeftigen en de naakten wegzendt, en niet naar de zieken en lijdenden omziet, en niet geeft van uw bezit, *indien gij [dat] hebt*, aan hen die noodlijdend zijn — ik zeg *u*, [...] dan is uw gebed tevergeefs en baat het u niets, en zijt gij als de huichelaars die het geloof verloochenen.'¹⁵ Wat een verbluffende oproep dat wij, rijk of arm, moeten 'doen wat wij kunnen' wanneer anderen noodlijdend zijn.

Voor het geval ik ervan beschuldigd word dat ik donquichotachtige wereldomspannende sociale programma's voorstel of bedelen als groei-industrie onderschrijf, wil ik u geruststellen dat ik onverminderd achter de beginselen van nijverheid, zuinigheid, zelfredzaamheid en ambitie sta. We worden

altijd geacht onszelf te helpen voordat we anderen om hulp vragen. Verder weet ik niet precies hoe ieder van u uw plicht moet vervullen jegens hen die zichzelf niet altijd kunnen of willen helpen. Maar ik weet dat God dat wel weet. Hij zal u helpen en leiden in liefdevolle daden van discipelschap als u er gewetensvol naar streeft, erom bidt en om u heen kijkt om een gebod na te komen dat Hij ons keer op keer heeft gegeven.

U zult beseffen dat ik hier spreek over moeilijke maatschappelijke problemen die zeker niet alleen de leden van de kerk raken. Gelukkig is de wijze van de Heer om onze eigen mensen bij te staan eenvoudiger: iedereen die daartoe lichamelijk in staat is, dient de wet van vasten na te leven. Jesaja schreef:

'Is dit niet het vasten dat Ik verkies: [...]

'Is het niet dit, dat u uw brood deelt met wie honger lijdt, en de ellendige ontheemden een thuis biedt, dat, als u een naakte ziet, u hem kleedt [...]? Dat u de banden van het juk ontbindt, dat u de onderdrukten vrij laat heengaan [...]'¹⁶

Ik getuig van de wonderen, zowel geestelijke als stoffelijke, die zich voordoen bij wie de wet van vasten naleven. Ik getuig van de wonderen die zich bij mij hebben voorgedaan. Ik heb werkelijk, zoals Jesaja heeft opgetekend, meer dan eens onder vasten om hulp geroepen en God heeft werkelijk gezegd: 'Hier ben Ik.'¹⁷ Koester dat heilige voorrecht ten minste elke maand en wees zo gul als uw omstandigheden dat toelaten in uw vastengave en andere bijdragen voor humanitaire hulp, het studiefonds en het zendingsfonds. Ik beloof dat God u welgezind zal zijn, en zij die verlichting vinden door uw hand, zullen uw naam voor altijd prijzen. Ruim driekwart miljoen leden van de kerk zijn vorig jaar bijgestaan uit de vastengaven onder het beheer van toegewijde bisschoppen en ZHV-presidentes. Dat zijn heel wat dankbare heiligen der laatste dagen.

Broeders en zusters, bij een toespraak als deze moet ik wel openlijk de onverdiende, onaflatende zegeningen in mijn leven erkennen,

zowel de stoffelijke als geestelijke. Net als u heb ik zo nu en dan financiële zorgen gekend, maar ik ben nooit arm geweest en weet ook niet hoe de armen zich voelen. Evenmin kan ik volledig verklaren waarom de omstandigheden van ieders geboorte, gezondheid, onderwijskansen en economische mogelijkheden zo ver uiteenlopen in deze wereld, maar wanneer ik zoveel noodlijdende mensen zie, besef ik dat mij dat ook had kunnen overkomen en ik alleen door Gods genade niet in die situatie ben.¹⁸ Ik weet ook dat ik, hoewel ik misschien niet de hoeder van mijn broeder ben, ik wel de broeder van mijn broeder ben, en dat ik, omdat mij veel gegeven is, zelf ook moet geven.¹⁹

In dat opzicht breng ik een persoonlijke blijk van hulde aan president Thomas Spencer Monson. Ik ga al 47 jaar met deze man om, en het beeld van hem dat ik tot aan mijn dood het meest zal koesteren, is zijn terugvlucht vanuit het toenmalige Oost-Duitsland dat economisch in puin lag. Hij had sloffen aan omdat hij niet alleen zijn

tweede kostuum en extra overhemden had weggegeven, maar zelfs de schoenen aan zijn voeten. 'Hoe lieflijk zijn op de bergen [en sloffend door een luchthaven] de voeten van hem die het goede boodschap, die vrede laat horen.'²⁰ Meer dan wie ook die ik ken, heeft president Monson 'gedaan wat hij kon' voor de weduwen en wezen, de armen en de onderdrukten.

In 1831 zei de Heer in een openbaring aan de profeet Joseph Smith dat de armen op een dag het koninkrijk van God zouden zien komen 'in macht en grote heerlijkheid' tot hun bevrijding.²¹ Mogen wij bijdragen aan de vervulling van die profetie door te komen in de macht en heerlijkheid van ons lidmaatschap van de ware kerk van Jezus Christus en doen wat wij kunnen tot bevrijding van allen binnen ons bereik van de armoede die hen gevangen houdt en zoveel van hun dromen wegvaagt. Dat bid ik in de genadige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lukas 4:18.
2. Mattheüs 8:20.
3. 2 Nephi 2:14; 3 Nephi 9:15.
4. Jesaja 3:14-15.
5. Spreuken 14:31; 21:13.
6. Leer en Verbonden 38:35.
7. Zie Markus 14:3-5; zie ook Mattheüs 26:6-9; Johannes 12:3-5.
8. Markus 14:6, 8; cursivering toegevoegd.
9. Mother Teresa of Calcutta, *My Life for the Poor*, red. José Luis González-Balado en Janet N. Playfoot (1985), p. 20.
10. Zie Malcolm Muggeridge, *Something Beautiful for God* (1986), pp. 28-29, 118-119; zie ook Lukas 15:7.
11. Mosiah 4:19.
12. Zie Mosiah 4:11-12, 20, 26.
13. Alma 32:2-3.
14. Zie Alma 34:17-27.
15. Alma 34:28; cursivering toegevoegd.
16. Jesaja 52:6-7.
17. Jesaja 58:9.
18. Toegeschreven aan John Bradford; zie *The Writings of John Bradford*, Aubrey Townsend (ed. 1853), p. XLIII.
19. Zie 'Daar Gij mij veel gegeven hebt', *Lofzangen*, nr. 151. © Harper San Francisco.
20. Jesaja 52:7.
21. Leer en Verbonden 56:18; zie ook vs. 19.

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Blijvende gemoedsrust vinden en aan eeuwige gezinnen bouwen

Het evangelie van Jezus Christus geeft ons het fundament waarop we blijvende gemoedsrust vinden en aan eeuwige gezinnen kunnen bouwen.

Onze levensreis bestaat uit zowel goede als slechte tijden. Elke periode brengt andere moeilijkheden met zich mee. Hoe we met verandering leren omgaan, hangt af van het fundament waarop we bouwen. Het evangelie van onze Heer en Heiland geeft ons een zeker en stevig fundament. We bouwen het steen voor steen op door meer over het eeuwige plan van de Heer voor zijn kinderen te weten te komen. De Heiland is de Meesterleraar. Wij volgen Hem.

De Schriften getuigen van Hem en geven ons een voorbeeld van volmaakte rechtschapenheid dat we kunnen volgen. In een voorgaande conferentie heb ik de leden van de kerk verteld dat ik een aantal notitieboekjes heb, waarin mijn moeder dingen opschreef om haar ZHV-lessen mee voor te bereiden. Haar notities zijn vandaag de dag nog even toepasselijk als toen. Een ervan is een citaat uit 1908 van Charles Edward Jefferson

over het karakter van Jezus Christus. Het luidt:

‘Christen zijn, betekent Jezus zo oprecht en vurig bewonderen dat men zijn hele leven toewijdt om zoals Hij te worden.

[...] We leren Hem kennen door de woorden die Hij sprak, de handelingen die Hij verrichtte, en ook door de stiltes die Hij liet vallen. We leren Hem ook kennen door de indruk die Hij ten eerste op zijn vrienden, ten tweede op zijn vijanden, en ten derde op zijn tijdgenoten achterliet. [...]

‘Een van de kenmerken van het leven in de twintigste eeuw is ontevredenheid [en bezorgdheid]. [...]

[...] De mensheid snakt naar iets, maar ze weet niet wat. Er is rijkdom [en] dankzij menselijk vernuft hebben we tal van uitvindingen, maar [...] we [blijven] onrustig, ontevreden [en] verward. [...] [Als we] het Nieuwe Testament [openslaan, vinden we de woorden]: “Kom naar Mij toe en Ik zal u rust geven; Ik ben het Brood des

levens; Ik ben het Licht der wereld; als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken; Mijn vrede geef Ik u; u zult kracht ontvangen; uw hart zal zich verblijden”.’ (*The Character of Jesus* [1908], pp. 7, 11, 15–16.)

Mannen en vrouwen worden deels gevormd door de mensen met wie ze zich omringen. De mensen naar wie ze opkijken en proberen na te bootsen, vormen hen ook. Jezus is ons grote Voorbeeld. De enige manier om blijvende gemoedsrust te vinden, is naar Hem op te kijken en te leven.

Wat aan Jezus is onze studie waard?

‘De schrijvers van het Nieuwe Testament vonden [Jezus’] gestalte, kleding of huis niet belangrijk. [...] Hij werd in een stal geboren, werkte als timmerman, gaf drie jaar onderwijs en stierf vervolgens aan het kruis. [...] Het Nieuwe Testament is geschreven door mannen die het belangrijk vonden dat we [...] ons oog op [Hem] richten’ (*The Character of Jesus*, pp. 21–22) en die zeker wisten dat Hij de Zoon van God, de Heiland en Verlosser van de wereld, was en is.

Ik vind dat een bepaalde gelijkenis van de Heiland vooral op onze tijd van toepassing is.

Deze staat in Mattheüs hoofdstuk 13, waar we lezen:

‘Maar toen de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid tussen de tarwe, en ging weg.

‘Toen het gewas opkwam en vrucht voortbracht, kwam ook het onkruid tevoorschijn.

‘De slaven van de heer des huizes gingen naar hem toe en zeiden: Heer, hebt u niet goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt dan dit onkruid vandaan?

‘Hij zei tegen hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. De slaven zeiden tegen hem: Wilt u dan dat wij erheen gaan en het verzamelen?

‘Maar hij zei: Nee, opdat u bij het verzamelen van het onkruid niet misschien tegelijk ook de tarwe zelf uittrekt.

‘Laat ze allebei samen tot de oogst opgroeien, en in de oogsttijd zal ik tegen de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur’ (verzen 25–30).

Die oude vijand van de mens gebruikt al zijn vernuft om zijn onkruid wijd en zijd te verspreiden. Hij heeft manieren gevonden waarmee hij het zelfs de heiligheid van ons huis binnenbrengt. De goddeloze en wereldse gebruiken zijn zo wijdverspreid dat het lijkt alsof we dat onkruid niet kunnen uittrekken. Ze worden door kabels en zendmasten verstuurd naar de apparaten die voor ons onderwijs en onze ontspanning ontwikkeld zijn. De tarwe en het onkruid raken in elkaar verstrengeld. Een rentmeester in het veld moet met al zijn of haar kracht het goede voeden en het zo sterk en mooi maken dat het onkruid voor zowel het oog als het oor onaantrekkelijk is. We zijn als lid van de kerk van de Heer

zeer gezegend omdat we het evangelie van onze Heer en Heiland als fundament van ons leven hebben.

In het Boek van Mormon lezen we in 2 Nephi: ‘Want zie, ik zeg u nogmaals, dat indien gij langs de weg binnengaat en de Heilige Geest ontvangt, Hij u alle dingen zal tonen die gij behoort te doen’ (2 Nephi 32:5).

We kunnen niet toestaan dat het rumoer van de wereld die stille zachte stem overstemt en overdondert.

We zijn zeker gewaarschuwd voor de gebeurtenissen waarmee we in onze tijd te maken zullen krijgen. Het is onze uitdaging om ons voor te bereiden op de gebeurtenissen die ons nog te wachten staan.

Velen in onze bezorgde maatschappij beseffen dat het uiteenvallen van het gezin alleen maar verdriet en wanhoop in deze roerige wereld teweegbrengt. Als lid van de kerk is het onze taak om het gezin als basis van de samenleving en de eeuwigheid te beschermen en bewaren. De profeten hebben ons gewaarschuwd voor het onvermijdelijke en vernietigende gevolg van het verval van gezinswaarden.

De wereld blijft ons in de gaten houden. Laten we er daarom voor zorgen dat ons voorbeeld het plan van de Heer voor zijn kinderen in het sterfelijke leven stut en steunt. Ons belangrijkste onderwijs is ons rechtschapen voorbeeld. Ons huis moet een heilige plaats zijn, zodat we de wereldse druk kunnen weerstaan. Vergeet niet dat de grootste van alle zegeningen van de Heer voor rechtschapen gezinnen bedoeld is.

We moeten ons ouderschap zorgvuldig onder de loep blijven nemen. Het doeltreffendste onderwijs ontvangt een kind van zijn of haar bezorgde en rechtschapen vader en moeder. Laten we het eerst over de taak van de moeder hebben. Luister naar dit citaat van president Gordon B. Hinckley:

‘Vrouwen die van hun huis een thuis maken, leveren een veel grotere bijdrage aan de samenleving dan legeraanvoerders of leiders van indrukwekkende bedrijven. De waarde van de invloed van een moeder op haar kinderen, een grootmoeder op haar nakomelingen, of tantes en zussen op hun familieleden is onbetaalbaar.

‘We kunnen bij lange na niet inschatten of berekenen hoe groot de invloed is van vrouwen die op hun eigen manier een stabiel gezinsleven scheppen en met een blijvende positieve uitwerking toekomstige generaties opvoeden. De beslissingen van de vrouwen in deze generatie zullen eeuwige gevolgen hebben. Ik durf te stellen dat de moeders in deze tijd geen grotere kans en belangrijkere uitdaging hebben dan hun uiterste best te doen om [hun gezin] te versterken.’ (*Standing for Something: 10 Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* [2000], p. 152.)

Laten we nu eens kijken naar de rol die onze vader in ons leven speelt:

Vaders geven zegens en verrichten heilige verordeningen voor hun kinderen. Dat worden geestelijke hoogtenpunten in hun leven.

Vaders geven persoonlijk leiding aan het gezinsgebed, dagelijkse Schriftstudie en de wekelijkse gezinsavond.

Vaders ontwikkelen gezinstradities door bij het plannen van vakanties en uitstapjes voor het hele gezin betrokken te zijn. De kinderen zullen de bijzondere tijden die ze samen doorbrengen nooit vergeten.

Vaders praten onder vier ogen met hun kinderen en onderwijzen hun evangeliebeginselen.

Vaders leren hun zoons en dochters het belang van werken en moedigen ze aan om goede doelen te stellen.

Vaders geven het goede voorbeeld in getrouw evangelisch dienstbetoon.

Broeders, denk alstublieft aan uw heilige roeping als vader in Israël — uw belangrijkste roeping in tijd en eeuwigheid — een roeping waarvan u nooit ontheven wordt.

Vele jaren geleden lieten we in ringconferenties een filmpje zien om het thema van onze boodschap te illustreren. Omdat we een heel jaar in verschillende ringconferenties van de kerk aanwezig waren, raakten we erg vertrouwd met de inhoud van het filmpje. We kenden het vrijwel uit ons hoofd. De boodschap is me al die jaren bijgebleven. In het filmpje vertelde president Harold B. Lee over een situatie die zich in het huishouden van zijn dochter afspeelde. Dat verhaal ging als volgt:

Op een avond was de moeder des huizes druk in de weer met het inmaken van fruit. De kinderen lagen bijna in bed en de rust was weergekeerd. Nu kon ze aan het fruit beginnen. Toen ze het fruit begon te schillen en ontpitten, verschenen er

plots twee jongetjes in de keuken die aankondigden dat ze klaar waren om te bidden.

De moeder wilde haar karwei niet onderbreken en zei snel tegen de jongens: ‘Waarom bidden jullie vanavond niet gewoon samen, dan kan ik met het fruit verder gaan?’

De oudste van de twee bleef staan en vroeg: ‘Wat is belangrijker: bidden of fruit?’ (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* [2000], pp. 143–144.)

Soms krijgen we de gelegenheid om kinderen een levensles mee te geven die een blijvend effect op hun jonge leven heeft. Natuurlijk is bidden belangrijker dan fruit. Een succesvolle vader of moeder maakt altijd tijd vrij om een kind een belangrijke les te leren.

Ik ben ervan overtuigd dat er in mijn lange leven geen moment geweest is waarop de kinderen van onze hemelse Vader de leidende hand van trouwe, toegewijde ouders meer nodig hadden dan nu. We hebben een groots en edel erfgoed van ouders die bijna hun hele bezit opgaven om een plek te zoeken waar ze hun gezin in geloof en met moed konden grootbrengen, zodat de volgende generatie

meer kansen zou hebben dan zij. We moeten diezelfde vastberaden geest in ons aanboren en onze moeilijkheden met dezelfde geest van opoffering aanpakken. We moeten de toekomstige generaties leren om nog meer op de leringen van onze Heer en Heiland te vertrouwen.

‘En nu, mijn zonen, bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm u zullen striemen, die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen’ (Helaman 5:12).

Het evangelie van Jezus Christus geeft ons dit fundament waarop we blijvende gemoedsrust vinden en aan eeuwige gezinnen kunnen bouwen. Daarvan getuig ik in de naam van onze Heer en Heiland, ja, Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Verstandig kiezen

‘Het kwade [...] verwerpen en het goede [...] kiezen’ (Jesaja 7:15).

Geliefde broeders, ik wil u vanavond wat adviezen aan de hand doen over beslissingen en keuzes.

Toen ik als jonge advocaat in het gebied rond de San Francisco Bay werkte, was het bedrijf dat de tv-specials van Charlie Brown maakte een van onze cliënten.¹ Ik werd fan van Charles Shultz en zijn creatie, *Peanuts*, met Charlie Brown, Lucy, Snoopy en andere leuke personages.

Een van mijn favoriete strips had met Lucy te maken. Ik herinner me dat het honkbalteam van Charlie Brown een belangrijke wedstrijd speelde. Lucy stond mee op het veld en moest een hoge bal vangen. Alle honken waren bezet, en het was in de negende en laatste inning van de wedstrijd. Ving Lucy de bal, dan won haar team. Liet ze hem vallen, dan won de tegenpartij.

In een situatie die je alleen in stripverhalen vindt, kwam heel het team bij het neerkomen van de bal rondom Lucy staan. Lucy dacht: als ik de bal vang, ben ik een held; als ik hem laat vallen, ben ik de klos.

De bal kwam neer, en terwijl haar teamgenoten haar gespannen gadesloegen, liet Lucy de bal vallen. Charlie Brown wierp zijn handschoen

teleurgesteld op de grond. Lucy keek vervolgens naar haar teamgenoten, zette de handen in de heupen en zei: ‘Je kan toch niet verwachten dat ik die bal vang terwijl ik me zorgen maak over het buitenlands beleid van ons land.’

Dat was een van de vele hoge ballen die Lucy door de jaren heen liet vallen, en telkens had ze een ander excuus.² Haar excuses waren altijd grappig, maar in feite waren het rationalisaties; het waren drogredenen voor het laten vallen van de bal.

President Thomas S. Monson heeft in zijn bediening vaak gezegd dat onze beslissingen onze bestemming bepalen.³ Met dat idee in gedachten wil ik u vanavond aansporen om rationalisaties te mijden die u ervan weerhouden goede beslissingen te nemen, vooral dan wat het dienen van Christus betreft. In Jesaja staat dat we moeten leren ‘het kwade te verwerpen en het goede te kiezen’.⁴

Ik geloof dat het vooral in onze tijd belangrijk is, nu Satan op zoveel nieuwe en subtiele manieren in het hart van de mensen woedt, dat we behoedzaam keuzes maken en beslissingen nemen die overeenstemmen met de doelen die we beweren na te streven. We moeten ons met volle

overgave aan de geboden toewijden en onze heilige verbonden strikt aanhangen. Die rationalisaties zijn vooral schadelijk als we ze toestaan om tussen ons en onze begiftiging, zending of ons tempelhuwelijk te komen. Het is jammerlijk als we beweren in die doelen te geloven, en toch niet dagelijks doen wat nodig is om ze te bereiken.⁵

Sommige jongeren beweren in de tempel te willen trouwen, maar gaan niet met tempelwaardige mensen uit. Sommigen gaan zelfs helemaal niet uit! Alleenstaande broeders, hoe langer u alleen blijft, na als volwassene een bepaalde leeftijd te hebben bereikt, des te aangener u zich in die situatie zult voelen. Maar u behoort die situatie juist *onaangenaam* te vinden! Houd u alstublieft ‘gedreven’⁶ bezig met geestelijke en sociale activiteiten die met uw doel van een tempelhuwelijk overeenstemmen.

Sommigen stellen een huwelijk uit tot ze afgestudeerd zijn en een baan hebben. Hoewel dit denkpatroon alom in de wereld wordt gepredikt, blijkt er geen geloof uit, geeft het geen gehoor aan de raad van hedendaagse profeten en stemt het niet met gezonde leer overeen.

Onlangs maakte ik met een aardige jongeman kennis. Zijn doelen waren op zending gaan, studeren, in de tempel huwen en een getrouw, fijn gezin stichten. Ik vond het erg mooie doelen. Maar toen we verder praatte, werd het me duidelijk dat zijn gedrag en keuzes niet met zijn doelen overeenstemden. Ik had het gevoel dat hij echt op zending wilde gaan en ernstige overtredingen meed die zijn zending in gevaar konden brengen, maar zijn dagelijkse leven was geen goede voorbereiding op de lichamelijke, emotionele, sociale, verstandelijke en geestelijke uitdagingen die

hem te wachten stonden.⁷ Hij had niet geleerd om hard te werken. Hij nam zijn studie en seminarie niet ernstig op. Hij ging naar de kerk, maar had het Boek van Mormon niet gelezen. Hij verspeelde veel tijd aan games en sociale media. Hij leek te denken dat het volstond om simpelweg zijn koffers te pakken en op zending te gaan. Jongemannen, wijd je alsjeblieft opnieuw aan goed gedrag en degelijke voorbereiding toe om gezanten van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, te zijn.

Ik doel niet alleen op de grote beslissingen, maar ook op de kleine beslissingen, waarmee we in het dagelijks leven elke dag te maken krijgen. Op dat gebied moeten we gematigdheid, evenwicht en vooral wijsheid benadrukken. Het is belangrijk om rationalisaties achterwege te laten en de beste keuzes te maken.

Een prachtig voorbeeld van het belang van gematigdheid, evenwicht en wijsheid is internetgebruik. We kunnen het internet gebruiken om zendingswerk te doen, naar onze dierbare voorouders te zoeken zodat we hun tempelverordeningen kunnen verrichten, het ondersteunt ons in onze priesterschapstaken, en nog veel meer. We kunnen er enorm veel goeds mee doen. We weten ook dat er veel kwaads op staat, zoals pornografie, digitale pesterijen,⁸ en anoniem geletter. Het verspreidt ook dwaasheden. Broeder Randall L. Ridd zei in de vorige algemene conferentie het volgende over het internet: 'Je kunt in eindeloze banaliteit verstrikt raken, waarmee je je tijd verdoet en je potentieel verlaagt.'⁹

Afleiding en tegenstand tegen het goede vinden we niet alleen op het internet, maar overal om ons heen. Ze beïnvloeden niet alleen de jongeren, maar ons allemaal. We leven in een

wereld die letterlijk in beroering is.¹⁰ Overal om ons heen worden 'pret en vermaak' erg plastisch uitgebeeld en zien we immorele en disfunctionele levens. Die worden in de media vaak als normaal voorgesteld.

Ouderling David A. Bednar spoorde de leden van de kerk onlangs aan om zich niet anders voor te doen op sociale media.¹¹ Arthur C. Brooks, een vooraanstaand opinie leider, bevestigt dat standpunt. Hij merkt op dat we op sociale media vaak de positieve dingen in ons leven posten, maar de moeilijkheden op school of op het werk achterwege laten. We tonen slechts een deel van ons leven — dat we soms mooier voorstellen dan het in werkelijkheid is. We delen dat leven, en vervolgens smullen we van het 'bijna complete [...] nepleven van [onze] online "vrienden"'. Brooks zegt het volgende: 'Het is toch logisch dat u zich miserabel voelt als u een deel van uw tijd besteedt aan u gelukkiger voordoen dan u bent, en de rest van uw tijd aan naar anderen kijken die gelukkiger lijken dan u.'¹²

Het lijkt soms dat we in domme dwaasheden, onzinnige onrust en continue conflicten verdrinken. Als we een stap terugdoen en het hele plaatje bekijken, beseffen we dat er maar weinig is dat werkelijk bijdraagt tot onze eeuwige zoektocht naar rechtschapen doelen. Een zekere vader stelt een wijze vraag als zijn kinderen aan die afleidingen deel willen nemen. Hij vraagt hun eenvoudigweg: 'Word je er een beter mens door?'

Door foute keuzes, klein of groot, die niet stroken met het herstelde evangelie te rationaliseren, verliezen we de zegeningen en bescherming die we nodig hebben en raken we vaak verstrikt in zonde of dwalen we af.

Ik maak me vooral zorgen over de dwaasheid¹³ van door 'elke

nieuwigheid' geobsedeerd te zijn. In de kerk aanvaarden en omarmen we waarheid en kennis van elke soort. Maar als er een scheiding tussen cultuur, kennis en sociale zeden aan de ene kant en Gods plan van geluk en de essentiële rol van Jezus Christus aan de andere kant ontstaat, is het verval van de samenleving onvermijdelijk.¹⁴ Ondanks de ongekende vooruitgang op verschillende gebieden, vooral in de wetenschap en communicatie, zijn de essentiële basisnormen in onze tijd uitgehold en stellen we een algemene afname van geluk en welzijn vast.

Toen de apostel Paulus op de Areopagus in Athene gevraagd werd om te spreken, merkte hij dezelfde intellectuele pretenties en hetzelfde gebrek aan ware wijsheid aan als in onze tijd.¹⁵ In Handelingen staat het volgende: 'Alle inwoners nu van Athene en de vreemdelingen die daar verbleven, besteedden hun tijd aan niets anders dan om wat nieuws te zeggen en te horen.'¹⁶ Paulus benadrukte de opstanding van Jezus Christus. Toen de menigte besefte dat hij over godsdienst sprak, bespotten sommigen hem. Anderen verwierpen hem door te zeggen: 'Wij zullen u hierover nog wel eens horen.'¹⁷ Paulus verliet Athene *zonder enig succes te hebben gehad*. Deken Frederic Farrar heeft hierover het volgende gezegd: 'In Athene richtte hij geen

kerk op, hij schreef geen brief aan Athene, en hoewel hij er vaak in de buurt kwam, zette hij geen voet meer in Athene.'¹⁸

Ik geloof dat ouderling Dallin H. Oaks in zijn toespraak 'Goed, beter, best'¹⁹ een goede manier aangeeft om het onderscheid tussen keuzes en prioriteiten te maken. Veel keuzes zijn op zich niet slecht, maar als ze al onze tijd opslokken en ons van de beste keuzes weerhouden, worden ze gevaarlijk.

Zelfs waardevolle inspanningen moeten geëvalueerd worden om te bepalen of ze ons van de beste doelen afhouden. Toen ik een tiener was, had ik een gedenkwaardig gesprek met mijn vader. Hij vond dat te weinig jongeren zich concentreerden of voorbereidden op belangrijke langetermijndoelen, zoals een beroep en een gezin onderhouden.

Zinnvolle studie en werkervaring opdoen, stonden altijd bovenaan mijn vaders lijst met aanbevolen prioriteiten. Hij begreep dat buitenschoolse activiteiten, zoals debatten en studentenraden, tot een aantal van mijn grote doelen bijdroegen. Hij had meer moeite met de hoeveelheid tijd die ik aan American football, basketbal, honkbal en atletiek besteedde. Hij gaf toe dat sport bijdroeg tot een goede lichamelijke conditie en teamwork bevorderde, maar opperde dat deelnemen aan één sport wellicht

voldoende was. In zijn ogen was sport goed, maar niet het beste *voor mij*. Hij vreesde dat sommige sporten draaiden om plaatselijke populariteit en roem ten koste van belangrijke langetermijndoelen.

Dat is een van de redenen waarom ik dat verhaal over Lucy die honkbal speelt zo leuk vind. Volgens mijn vader moest ik het buitenlandse beleid bestuderen en me geen zorgen maken over het vangen van een bal. Ik wil wel even vermelden dat mijn moeder sport hoog in haar vaandel had. Ze zou zwaargewond geweest moeten zijn om een van mijn wedstrijden te missen.

Ik had besloten de raad van mijn vader op te volgen en aan de universiteit geen sport in wedstrijdverband te spelen. Maar toen vertelde mijn footballcoach aan de middelbare school me dat de coach van Stanford met Merlin Olsen en mij wilde lunchen. De jongeren onder u kennen Merlin misschien niet. Hij was een van de beste defensieve spelers van het land en speelde voor het footballteam van de Logan High School, waar ik onder andere quarterback en safety was. De beste footballteams in het hele land probeerden Merlin zover te krijgen om voor hen te komen spelen. Aan de universiteit won hij de Outland Trophy voor de beste interior lineman van het land. Merlin werd uiteindelijk als derde uit de lichte amateurspelers

gekozen die als prof in de National Football League gingen spelen. Hij zou zelfs veertien keer op rij in een finale staan. In 1982 werd hij in de Pro Football Hall of Fame opgenomen.²⁰

De lunch met de trainer van Stanford vond in het restaurant Bluebird in Logan (Utah, VS) plaats. Hij schudde me de hand en bekeek me daarna niet meer. Hij sprak de hele tijd met Merlin en negeerde me. Aan het eind van de lunch richtte hij zich voor de eerste keer tot mij, maar hij was mijn naam vergeten. Hij zei

vervolgens tegen Merlin: 'Als je voor Stanford kiest en je wilt je vriend meebrengen, kunnen we dat waarschijnlijk regelen. Zijn cijfers zijn goed genoeg.' Door die ervaring was het voor mij duidelijk geworden dat ik mijn vaders wijze raad diende op te volgen.

Het is niet mijn bedoeling om u af te raden te sporten, het internet te gebruiken of deel te nemen aan andere goede activiteiten die jongeren leuk vinden. Dat zijn de soort activiteiten waarbij we gematigdheid, evenwicht en wijsheid moeten betrachten. Als we er verstandig aan deelnemen, verrijken ze ons leven.

Ik raad iedereen, jong of oud, echter aan om zijn doelen onder de loep te nemen en naar meer discipline te streven. Ons dagelijks leven en onze keuzes moeten met onze doelen overeenstemmen. We moeten rationalisatie en afleidingen mijden. Het is vooral belangrijk om keuzes te maken die met ons verbond overeenstemmen om Jezus Christus in rechtschapenheid te dienen.²¹ Die figuurlijke bal mogen we onder geen beding uit het oog verliezen of laten vallen.

Dit leven is de tijd om ons voor te bereiden God te ontmoeten.²² Wij zijn een gelukkig, vreugdevol volk. We waarderen een goed gevoel voor humor en koesteren de tijd die we met familieleden en vrienden doorbrengen. Maar we moeten beseffen dat doelgerichtheid de basis van onze levenswijze en onze keuzes moet zijn. Afleidingen en rationalisaties die de vooruitgang beperken zijn op zich al schadelijk, maar als ze ons geloof in Jezus Christus en zijn kerk afbreken, zijn ze tragisch.

Ik bid dat ons gedrag als priesterschapsdrager overeen zal stemmen met de nobele doelen die gevegd worden van wie in de dienst van de Meester zijn. We dienen in alles te herinneren dat 'kloekmoedig zijn in het getuigenis van Jezus'²³ de scheidingslijn tussen het celestiale en het terestriale koninkrijk is. We willen aan de celestiale kant van die lijn staan. Als een van zijn apostelen, getuig ik vurig van de werkelijkheid van de verzoening en de goddelijke natuur van Jezus Christus, onze Heiland. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Tv-specials van Lee Mendelson-Bill Melendez Production.
2. Lucy had altijd wel een reden om de bal te laten vallen: de manen van Saturnus leidden haar af, ze maakte zich zorgen over

schadelijke stoffen in haar handschoen enzovoort.

3. Zie 'Decisions Determine Destiny', hoofdstuk 8 in *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson* (1973), pp. 57–65.
4. Zie Jesaja 7:15.
5. 'Als doen even makkelijk was als weten wat we behoren te doen, zouden kapellen kerken zijn en kleine huisjes paleizen.' (William Shakespeare, *De koopman van Venetië*, 1ste bedrijf, 2de toneel, regels 12–14.)
6. Zie Leer en Verbonden 58:27.
7. Zie *Wenmen aan het zendingsleven* (boekje), pp. 23–49.
8. Zie Stephanie Rosenbloom, 'Dealing with Digital Cruelty', *New York Times*, *Sunday Review*, 24 augustus 2014, p. SR1.
9. Randall L. Ridd, 'De keuzegeneratie', *Liahona*, mei 2014, p. 56.
10. Zie Leer en Verbonden 45:26.
11. Zie David A. Bednar, 'To Sweep the Earth as with a Flood' (toespraak tijdens de BYU Campus Education Week, 19 augustus 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/to-sweep-the-earth-as-with-a-flood.
12. Arthur C. Brooks, 'Love People, Not Pleasure', *New York Times*, 20 juli 2014, p. SR1.
13. Jammer genoeg is pure dwaasheid een afleiding die in onze tijd veel voorkomt. De Heiland beschouwde dwaasheid als een van de zaken die de mens verontreinigt (zie Markus 7:22).
14. Dit gebeurde in het oude Griekenland en Rome, en ook onder de beschavingen in het Boek van Mormon.
15. Zie Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), p. 302. Er waren allerlei filosofen, onder wie de epicurische en stoïcijnse wijsgeren, rivaliserende groeperingen die sommigen als de farizeeën en sadduceeën van de heidense wereld bestempelden. Zie ook Quentin L. Cook, 'Het doel niet uit het oog verliezen', *Liahona*, maart 2003, pp. 20–24.
16. Handelingen 17:21.
17. Handelingen 17:32.
18. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, p. 312.
19. Zie Dallin H. Oaks, 'Goed, beter, best', *Liahona*, november 2007, pp. 104–108.
20. Merlin Olsen werd in de hall of fame voor footballspelers opgenomen, was acteur en footballcommentator voor NBC. Aan de Utah State University won hij de Outland Trophy. Hij speelde professioneel football voor de Los Angeles Rams. Op tv speelde hij met de acteur Michael Landon in *Little House on the Prairie*. Hij vertolkte de rol van Jonathan Garvey. Hij had ook zijn eigen tv-programma, *Father Murphy*. Merlin overleed op 11 maart 2010. We missen hem ontzettend.
21. Zie Leer en Verbonden 76:5.
22. Zie Alma 34:32.
23. Leer en Verbonden 76:79.

Ouderling Craig C. Christensen
van het Presidium der Zeventig

Ik weet deze dingen voor mijzelf

Er voor onszelf achter komen dat het herstelde evangelie van Jezus Christus waar is, kan een van de geweldigste en fijnste ervaringen in ons leven zijn.

Geliefde broeders, wij worden voortdurend geïnspireerd door het persoonlijke voorbeeld en de priesterschapsbediening van president Thomas S. Monson. Onlangs werd aan enkele diakenen de vraag gesteld: ‘Wat bewonder je het meest aan president Monson?’ Eén diaken vertelde hoe president Monson, als kind, zijn speelgoed wegaf aan vriendjes die minder hadden. Een ander merkte op dat president Monson voor de vele weduwen in zijn wijk zorgde. Een derde merkte op dat hij al op zeer jonge leeftijd tot apostel werd geroepen en mensen over de hele wereld tot zegen is geweest. Toen zei een van de jongemannen: ‘Wat ik het meest aan president Monson bewonder, is zijn sterke getuigenis.’

We hebben inderdaad allemaal het bijzondere getuigenis van onze profeet aangaande de Heiland Jezus Christus gevoeld en kennen zijn vaste besluit om altijd gehoor te geven aan de influisteringen van de Geest. Met elke ervaring die hij noemt, nodigt president Monson ons uit om het evangelie beter na te leven en ons eigen getuigenis te krijgen en te

versterken. Hij zei enkele conferenties geleden aan dit spreekgestoelte het volgende: ‘Willen we sterk zijn en de krachten weerstaan die ons de verkeerde kant op trekken [...], dan moeten we zelf een getuigenis hebben. Of u nu twaalf of honderdentwaalf bent — of ergens er tussenin — u kunt zelf te weten komen dat het evangelie van Jezus Christus waar is.’¹

Hoewel mijn boodschap vanavond is gericht tot wie dichterbij de twaalf dan de honderdentwaalf jaar zijn, gelden de beginselen voor iedereen. Aan de hand van president Monsons

woorden zou ik willen vragen: weet ieder van ons voor zichzelf dat het evangelie waar is? Kunnen wij met zekerheid zeggen dat ons getuigenis werkelijk ons eigen getuigenis is? Ik citeer president Monson wederom: ‘Ik zeg dat een sterk getuigenis van onze Heiland en van zijn evangelie [u zal beschermen tegen de zonde en het kwaad om u heen]. [...] Als u nog geen getuigenis hebt van deze zaken, doe dan wat nodig is om er een te krijgen. Het is van wezenlijk belang om uw eigen getuigenis te hebben, want het getuigenis van anderen helpt u slechts tot op zekere hoogte.’²

Ik weet deze dingen voor mijzelf

Er voor onszelf achter komen dat het herstelde evangelie van Jezus Christus waar is, kan een van de geweldigste en fijnste ervaringen in ons leven zijn. In het begin moeten we wellicht op het getuigenis van anderen vertrouwen en net als Helamans jonge soldaten zeggen: ‘Wij twijfelen er niet aan dat onze moeders het wisten.’³ Dat is een goed begin, maar we moeten daarop verder bouwen. Willen we sterk zijn in het evangelie, dan is er niets belangrijker dan ons eigen getuigenis ontvangen en sterker maken. We moeten net als Alma kunnen verklaren ‘dat ik die dingen voor mijzelf weet’.⁴

‘En hoe denkt gij dat ik dit zo zeker weet?’ Alma gaat verder. ‘Zie, ik zeg u: ze worden mij bekendgemaakt door de Heilige Geest Gods. Zie, ik heb vele dagen gevast en gebeden om deze dingen voor mijzelf te kunnen weten. En nu weet ik inderdaad voor mijzelf dat ze waar zijn.’⁵

Ik verlang de dingen te aanschouwen die mijn vader heeft gezien

Net als Alma kwam ook Nephi de waarheid voor zichzelf te weten.

Nadat hij zijn vader over diens vele geestelijke ervaringen had horen spreken, wilde Nephi zelf weten wat zijn vader wist. Dat was meer dan gewone nieuwsgierigheid — het was iets waar hij naar hongerde en dorstte. Ook al was hij ‘zeer jong’, hij had ‘een groot verlangen [...] om de verborgenheden Gods te kennen’.⁶ Hij ‘verlangde die dingen te zien en te horen en te weten door de macht van de Heilige Geest’.⁷

Terwijl Nephi ‘in [zijn] hart overlegde’, werd hij ‘in de Geest [...] weggevoerd [...] naar een zeer hoge berg’, waar aan hem werd gevraagd: ‘Wat verlangt gij?’ Zijn antwoord was eenvoudig: ‘Ik verlang de dingen te aanschouwen die mijn vader heeft gezien’.⁸ Wegens zijn gelovige hart en zijn ijverige inspanningen werd Nephi gezegend met een wonderbare ervaring. Hij ontving een getuigenis van de toekomstige geboorte, het leven en de kruisiging van de Heiland Jezus Christus; hij zag het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon en de herstelling van het evangelie in de laatste dagen — allemaal het gevolg van zijn oprechte verlangen om het voor zichzelf te weten.⁹

Deze persoonlijke ervaringen met de Heer bereidden Nephi voor op de tegenslagen en moeilijkheden die hem te wachten stonden. Ze gaven hem de kracht om sterk te zijn, hoewel anderen in zijn familie wankelden. Hij kon dat doen omdat hij dit zelf had *geleerd* en hij het zelf *wist*. Hij was gezegend met zijn eigen getuigenis.

Laat hij vragen aan God

Net als Nephi was de profeet Joseph Smith ‘zeer jong’ toen zijn ‘gemoed tot ernstige bezinning’ over geestelijke waarheden aangezet werd. Voor Joseph was het een tijd van ‘grote onrust’ te midden van tegenstrijdige en verwarrende boodschappen

over godsdienst. Hij wilde weten welke kerk gelijk had.¹⁰ De volgende tekst in de Bijbel: ‘Als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God’¹¹, raakte hem diep, en hij ging zelf op zoek naar een antwoord. Op een mooie ochtend in het voorjaar van 1820 ging hij naar een bos en knielde daar in gebed neer. Wegens zijn geloof en omdat God een bijzonder werk voor hem te doen had, ontving Joseph een heerlijk visioen van God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, en kwam hij voor zichzelf te weten wat hij moest doen.

Zie je in Josephs ervaring een patroon dat je kunt toepassen om je eigen getuigenis te krijgen of te versterken? Joseph liet de Schriften in zijn hart doordringen. Hij dacht er diep over na en paste ze toe op zijn eigen situatie. Vervolgens handelde hij naar wat hij had geleerd. Het resultaat was het heerlijke eerste visioen — en alles wat daarna kwam. Deze kerk is letterlijk gevestigd op het beginsel dat wie dan ook — zelfs een veertienjarige boerenjongen — kan ‘vragen aan God’ en antwoord op zijn gebeden kan ontvangen.

Wat is een getuigenis nu precies?

Je hoort leden van de kerk vaak zeggen dat hun getuigenis van het evangelie hun kostbaarste bezit is. Het is een heilige gave van God die ons door de macht van de Heilige Geest wordt gegeven. Het is de innerlijke, onwankelbare zekerheid die we krijgen als we studeren, bidden en

het evangelie naleven. Het is het gevoel waarmee de Heilige Geest tot onze ziel getuigt dat wat we leren en doen goed en juist is.

Sommige mensen spreken over een getuigenis als ware het een lichtschaakelaar die aan of uit staat — je hebt een getuigenis of je hebt het niet. In werkelijkheid komt een getuigenis meer overeen met een boom die verschillende fasen van groei en ontwikkeling doormaakt. De hoogste bomen ter wereld zijn onder meer in het Redwood National Park in het westen van de Verenigde Staten te vinden. Wanneer je bij zo’n reusachtige boom staat, kun je je bijna niet voorstellen dat hij uit een klein zaadje is voortgekomen. Zo is het ook met ons getuigenis. Hoewel het met een enkele geestelijke ervaring kan beginnen, groeit en ontwikkelt het zich gestaag doordat het voortdurend gevoed wordt en er zich meer geestelijke ervaringen voordoen.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de profeet Alma het ontwikkelen van een getuigenis vergeleek met een zaadje dat uitgroeit tot een boom. ‘Indien gij plaats inruimt,’ zei hij, ‘zodat er een zaadje in uw hart kan worden gezaaid, zie, indien het een deugdelijk zaadje is, of een goed zaadje, zie, dan zal het — indien gij het niet uitwerpt door uw ongeloof [...] — in uw boezem gaan zwellen; en wanneer gij die zwelling bemerkt, zult gij bij uzelf beginnen te zeggen: het moet wel een goed zaadje zijn, ofwel een goed woord, want het begint mijn ziel te

Kaapstad (Zuid-Afrika)

verruimen; ja, het begint mijn verstand te verlichten, ja, het begint heerlijk voor mij te zijn.¹²

Zo begint een getuigenis vaak: met heilige, verlichtende, geruststellende gevoelens die ons aantonen dat het woord van God waar is. Maar hoe heerlijk die gevoelens ook zijn, ze zijn slechts het begin. Jouw taak om je getuigenis aan te kweken zit er nog niet op — net zo min als het opkweken van een mammoetboom gedaan is wanneer het zaadje net boven de grond uitspruit. Als we die eerste geestelijke ingevingen negeren of verwaarlozen, als we ze niet voeden door de Schriften te blijven bestuderen en te bidden en naar meer ervaringen met de Geest te streven, zullen onze gevoelens wegebben en zal ons getuigenis afnemen.

‘Indien gij de boom verwaarloost en geen aandacht besteedt aan zijn verzorging, zie, dan zal hij geen wortel schie-ten; en wanneer de zonnehitte komt en hem verschroeit, zal hij verdorren omdat hij geen wortels heeft, en gij rukt hem uit en werpt hem weg.’¹³

In de meeste gevallen groeit ons getuigenis op dezelfde manier als een boom: geleidelijk, bijna onmerkbaar, als gevolg van onze voortdurende zorg en ijverige inspanningen. ‘Maar indien gij het woord wél verzorgt,’ beloofde Alma, ‘ja, de boom verzorgt

wanneer hij begint te groeien, door uw geloof, met grote ijver en met geduld, en uitziend naar de vrucht ervan, zal hij wortel schieten; en zie, het zal een boom zijn die opspruit tot het eeuwige leven.’¹⁴

Nu is de tijd; vandaag is de dag

Mijn eigen getuigenis begon toen ik de leringen in het Boek van Mormon bestudeerde en erover nadacht. Ik knielde neer om God in nederig gebed te vragen, waarop de Heilige Geest tot mijn ziel getuigde dat wat ik aan het lezen was, waar was. Dat prille getuigenis werd de katalysator voor mijn getuigenis van vele andere evangeliewaarheden, want, zoals president Monson aangaf: ‘Als we weten dat het Boek van Mormon waar is, dan weten we ook dat Joseph Smith inderdaad een profeet was en dat hij God de eeuwige Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, gezien heeft. En er volgt dan ook uit dat het evangelie in deze laatste dagen is hersteld door Joseph Smith, dat hij zowel het Aäronisch als het Melchizedeks priesterschap heeft hersteld.’¹⁵ Sinds die dag heb ik vele heilige ervaringen met de Heilige Geest gehad die mij steeds weer verzekerd hebben dat Jezus Christus de Heiland van de wereld is en dat zijn herstelde evangelie waar is. Net als Alma kan ik met zekerheid

zeggen dat ik deze dingen voor mijzelf weet.

Jonge vrienden, nu is de tijd en vandaag is de dag om voor jezelf te weten te komen of opnieuw de verzekering te krijgen dat het evangelie waar is. Ieder van ons heeft een belangrijk werk te doen. Wil je dat werk volbrengen, en beschermd worden tegen wereldse invloeden die een voortdurende dreiging vormen, dan moet je het geloof van Alma, Nephi en de jonge Joseph Smith hebben om je eigen getuigenis te krijgen en te ontwikkelen.

Net als de jonge diaken over wie ik eerder sprak, bewonder ik president Monson om zijn getuigenis. Dat is als een torenhoge mammoetboom, maar zelfs president Monsons getuigenis moest groeien en zich gestaag ontwikkelen. Wij kunnen voor onszelf te weten komen, net zoals president Monson dat moest, dat Jezus Christus onze Heiland en de Verlosser van de wereld is, dat Joseph Smith de profeet van de herstelling is, waaronder de herstelling van het priesterschap van God. Wij dragen dat heilige priesterschap. Dat wij deze dingen mogen leren en ze voor onszelf weten, is mijn nederig gebed in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘Durf alleen te staan’, *Liahona*, november 2011, p. 62.
2. Thomas S. Monson, ‘Priesterschapsmacht’, *Liahona*, mei 2011, p. 66.
3. Alma 56:48.
4. Alma 5:45.
5. Alma 5:45–46.
6. 1 Nephi 2:16.
7. 1 Nephi 10:17.
8. 1 Nephi 11:1–3.
9. Zie 1 Nephi 11–14.
10. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:8–10.
11. Jakobus 1:5.
12. Alma 32:28.
13. Alma 32:38.
14. Alma 32:41.
15. Thomas S. Monson, *Liahona*, november 2011, p. 67.

Bisschop Dean M. Davies
Tweede raadgever in de Presiderende Bisschop

De wet van vasten: de plicht om voor de armen en behoeftigen te zorgen

Als volgeling van de Heiland hebben we de plicht om voor de armen en behoeftigen te zorgen.

Geliefde broeders, ik heb de priesterschap lief en ik ben graag bij u. Ik ben zo ontzettend dankbaar dat we samen in dit grote werk kunnen dienen.

We leven in een bijzondere tijd. Wonderbaarlijke vooruitgang op het gebied van geneeskunde, wetenschap en technologie heeft het leven van veel mensen verbeterd. Maar er is ook veel lijden en verdriet. Naast oorlogen en geruchten van oorlogen treft een toename aan natuurrampen — waaronder overstromingen, bosbranden, aardbevingen en epidemieën — miljoenen over de hele wereld.

De leiders van de kerk waken over het welzijn van alle kinderen van God. Waar mogelijk levert de kerk hulpgoederen aan mensen in nood. Vorig jaar in november werden de Filipijnen bijvoorbeeld getroffen door de tyfoon Haiyan.

Haiyan was een supertyfoon van

categorie 5 die grote verwoesting en leed veroorzaakte. Hele steden werden verwoest, veel levens gingen verloren, miljoenen woningen liepen ernstige schade op of werden verwoest, en voorzieningen voor water, riolering en elektriciteit werkten niet meer.

Waar mogelijk levert de kerk hulpgoederen aan mensen in nood.

In de eerste uren na de ramp stelde de kerk hulpgoederen ter beschikking. Filipijnse leden van de kerk schoten hun broeders en zusters te hulp door zowel leden als niet-leden voedsel, water, kleding en hygiënesets te verschaffen.

Onze kerkgebouwen werden een toevluchtsoord voor duizenden daklozen. Onder toezicht van het gebiedspresidium en plaatselijke priesterschapsleiders, onder wie velen die alles kwijt waren geraakt, werden de situatie en de veiligheid van alle leden geëvalueerd. Men zette geïnspireerde plannen in gang om een leefbare situatie en zelfredzaamheid voor de leden tot stand te brengen.

Er werd in bescheiden middelen voorzien waarmee de leden van de kerk hun houten hutten en woningen konden herbouwen. Maar dat was niet zomaar een cadeau. De leden werden opgeleid en verrichtten de nodige arbeid eerst voor zichzelf en toen voor anderen.

Eén zegen daarvan was dat de leden door het ontwikkelen van vaardigheden zoals timmer- en loodgieterswerk de kans kregen om een goede baan te vinden bij de heropbouw van nabijgelegen steden en gemeenschappen.

Voor de armen en behoeftigen zorgen, is een fundamentele leer van het evangelie en een essentieel onderdeel van het eeuwige heilsplan.

Vóór zijn aardse bediening verklaarde Jehova bij monde van zijn profeet: 'Want armen zullen binnen uw land nooit ontbreken. Daarom gebied ik u: U moet uw hand wijd opendoen voor uw broeder, de onderdrukte en de arme in uw land.'¹

In onze tijd is voor de armen en behoeftigen zorgen één van de vier opdrachten die God de kerk gegeven heeft om personen en gezinnen op de verhoging voor te bereiden.²

Voor de armen en behoeftigen zorgen, heeft zowel met stoffelijk als geestelijk welzijn te maken. Het omvat de hulp die de leden van de kerk op persoonlijke basis aan de armen en behoeftigen bieden, maar ook de formele welzijnshulp, die via de priesterschapskanalen wordt gegeven.

De *wet van vasten* staat centraal in het plan van de Heer voor de zorg voor de armen en behoeftigen. 'De Heer heeft de wet van vasten en vastengaven ingesteld om zijn volk tot zegen te zijn en voor de behoeftigen te zorgen.'³

Als volgelinge van de Heiland hebben we de plicht om voor de armen en behoeftigen te zorgen. Wereldwijd dragen trouwe leden van de kerk hun steentje bij door maandelijks te vasten

— 24 uur niets te eten of drinken — en de kerk vervolgens een financiële vastengave te schenken die minstens de waarde vertegenwoordigt van het voedsel dat ze gegeten zouden hebben.

We zouden thuis onder gebed de volgende woorden van Jesaja moeten overwegen en onderwijzen:

'Is dit niet het vasten dat Ik verkies: dat u de boeien van de goddeloosheid losmaakt, dat u de banden van het juk ontbindt, dat u de onderdrukten vrij laat heengaan en dat u elk juk breekt?

'Is het niet dit, dat u uw brood deelt met wie honger lijdt, en de ellendige ontheemden een thuis biedt, dat, als u een naakte ziet, u hem kleedt, en dat u zich voor eigen vlees en bloed niet verbergt?'⁴

Jesaja somde vervolgens de prachtige zegeningen op die de Heer beloofde aan wie de wet van vasten gehoorzamen. Hij zegt:

'Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad, en uw herstel snel intreden. Uw gerechtigheid zal voor u uit gaan en de heerlijkheid van de Heere zal uw achterhoede zijn.

'Dan zult u roepen en de Heere zal antwoorden, dan zult u om hulp roepen en Hij zal zeggen: Zie, hier ben Ik. [...]

'Als u uw hart opent voor de hongerigen, en de verdrukte ziel verzadigt, dan zal uw licht in de duisternis opgaan, en uw donkerheid als de middag zijn.

'En de Heere zal u voortdurend leiden, Hij zal uw ziel in dorre streken verzadigen.'⁵

Over deze Schrifttekst heeft president Harold B. Lee het volgende gezegd: 'De enorme zegeningen die [uit vasten] voortvloeien, zijn in elke bedeling verkondigd, en de Heer vertelt ons hier bij monde van zijn grote profeet waarom we moeten vasten en

welke zegeningen eruit voortvloeien. [...] Als u Jesaja hoofdstuk 58 analyseert, zult u zien waarom de Heer wil dat we vastengaven betalen, waarom Hij wil dat we vasten. Door dat te doen, kunnen we roepen en kan Hij antwoorden. We kunnen om hulp roepen en de Heer zal zeggen: "Zie, hier ben Ik."

President Lee voegde daaraan toe: 'Willen we ooit meemaken dat we roepen en Hij niet antwoordt? Dat we in nood om hulp roepen en Hij niet met ons is? Ik denk dat het tijd wordt om over deze beginselen na te denken, want in de toekomst gaan we de zegeningen van de Heer steeds meer nodig hebben, wanneer Hij zijn oordelen onversneden over de hele aarde uitstort.'⁶

Onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, heeft zijn getuigenis van deze beginselen gegeven — een getuigenis uit eigen ervaring. Hij heeft gezegd: 'Geen enkel lid van de kerk dat ooit heeft geassisteerd met hulp aan mensen in nood vergeet of betreurt die ervaring. Nijverheid, zuinigheid, zelfredzaamheid en delen met anderen zijn ons niet vreemd.'⁷

Broeders, leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn mensen die verbonden sluiten en geboden onderhouden. Ik kan me geen wetten of geboden voor de geest halen die makkelijker getrouw na te leven zijn en grotere zegeningen voortbrengen dan de wet van vasten. Als we vasten en een eerlijke vastengave schenken, dragen we het geld dat we voor de maaltijden gebruikt zouden hebben bij aan het voorraadhuys van de Heer. Het is niet vereist om meer geld te schenken dan we normaal gezien zouden uitgeven. En tegelijkertijd worden ons de reeds vermelde buitengewone zegeningen beloofd.

De wet van vasten is op alle leden van toepassing. We kunnen zelfs jonge kinderen leren vasten door met één maaltijd te beginnen, en dan twee als ze de wet van vasten kunnen begrijpen en er lichamelijk toe in staat zijn. Koppels, alleenstaanden, jongeren en kinderen horen het vasten met een gebed te beginnen, waarin ze de Heer danken voor hun zegeningen en om hulp en kracht tijdens het vasten vragen. Men heeft de wet van vasten pas volledig onderhouden wanneer men de vastengave aan de bisschop, de rentmeester van de Heer, heeft gegeven.

Bisschoppen, u ziet toe op het welzijnswerk van uw wijk. U hebt de goddelijke opdracht om vast te stellen wie arm is, en om voor die armen te zorgen. Met de hulp van de ZHV-presidente en de leiders van de Melchizedekse priesterschap moet u ervoor zorgen dat de leden zichzelf kunnen helpen en zelfredzaam worden. U voorziet in de stoffelijke en geestelijke behoeften van de leden door de vastengaven zorgvuldig te gebruiken als tijdelijke steun en als aanvulling op de steun uit de familie en de gemeenschap. Gebruikt u uw priesterschapsleutels en onderscheidingsvermogen bij het helpen van de armen en behoeftigen, dan zult u inzien dat de vastengaven er zijn om iemands leven, en niet de levensstijl, in stand te houden.

Presidenten van Aäronische-priesterschapsquorums, jullie dragen

leutels en hebben de macht om uiterlijke verordeningen te bedienen. Je werkt samen met de bisschop en geeft je quorumleden instructie in hun priesterschapsplichten en in het benaderen van leden om hun de kans te geven aan het vasten bij te dragen. Als jullie Aäronisch-priesterschapsdragers je priesterschap grootmaken en alle leden die kans bieden, maken jullie het voor hen die dat het hardste nodig hebben regelmatig mogelijk om de beloofde zegeningen van het vasten te ontvangen. Je zult zien dat de geest van zorgen voor de armen en behoeftigen de kracht heeft om harten te verzachten en leden te zegenen die misschien maar zelden naar de kerk gaan.

President Monson heeft gezegd: 'Bisschoppen die hun Aäronische-priesterschapsquorums inzetten bij het ophalen van vastengaven zullen meer succes behalen in deze heilige taak.'⁸

Bisschoppen, denk eraan dat de omstandigheden in elk gebied en land erg verschillend zijn. In uw gebied is het misschien niet praktisch dat Aäronisch-priesterschapsdragers langs de deuren gaan. Maar we vragen u om onder gebed aan de raad van de profeet gehoor te geven en inspiratie te zoeken voor geschikte manieren waarop de Aäronisch-priesterschapsdragers in uw wijk hun priesterschap kunnen grootmaken door aan het ophalen van de vastengaven deel te nemen.

In hoofdstuk 27 van 3 Nephi vraagt de herrezen Heer: 'Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn?' Hij antwoordde: 'Zoals Ik ben.'⁹ Door de naam van Christus op ons te nemen en ernaar te streven Hem te volgen, ontvangen we zijn beeld in ons gelaat en worden we meer zoals Hij is. Voor de armen en behoeftigen zorgen, is inherent aan de bediening van de Heiland. Dat blijkt uit alles wat Hij doet. Hij reikt ons allen de hand en verheft ons. Zijn juk is zacht en zijn last is licht. Ik nodig u allen uit om meer als de Heiland te worden door voor de armen en behoeftigen te zorgen, de vastenwet trouw te onderhouden en een gulle vastengave te betalen. Ik getuig nederig dat trouw voor de armen en behoeftigen zorgen blijk geeft van geestelijke volwassenheid, en dat het zowel de gever als de ontvanger tot zegen is. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Deuteronomium 15:11.
2. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.2.
3. *Handboek 2*, 6.1.2.
4. Jesaja 58:6-7.
5. Jesaja 58:8-11.
6. Harold B. Lee, 'Listen and Obey' (Welzijnsbijeenkomst over landbouw, 3 april 1971), typoscript, p. 14; Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City.
7. Thomas S. Monson, 'Zijn we voorbereid?' *Liahona*, september 2014, p. 4.
8. Thomas S. Monson, in een vergadering met de Presidentende Bisschop, 28 februari 2014.
9. 3 Nephi 27:27.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

'Ben ik het, Heere?'

We moeten onze hoogmoed laten varen, door onze ijdelheid heen prikken en nederig vragen: 'Ben ik het, Heere?'

Het was de laatste avond van onze geliefde Heiland in de sterfelijkheid, de avond voordat Hij Zichzelf als losprijs voor de hele mensheid offerde. Terwijl Hij brood met zijn discipelen brak, zei Hij iets wat hun hart met grote ontsteltenis en diepe droefheid moet hebben vervuld. 'Ik zeg u dat een van u Mij zal verraden', waren zijn woorden.

De discipelen trokken de waarheid van wat Hij zei niet in twijfel. Ook keken ze niet om zich heen, wijzend naar een ander met de vraag: 'Is hij het?'

In plaats daarvan waren zij 'zeer bedroefd en ieder van hen begon tegen Hem te zeggen: *Ben ik het, Heere?*'¹

Ik vraag me af wat wij zouden doen als de Heiland ons die vraag stelde. Zouden we kijken naar anderen om ons heen en in ons hart zeggen: Hij bedoelt zeker broeder Jansen. Ik vond hem altijd al zo apart. Of: Het is maar goed dat broeder De Bruin hier is. Deze boodschap is echt voor hem bestemd. Of zouden we, net als die discipelen van weleer, naar onszelf kijken en die indringende vraag stellen: 'Ben ik het?'

In deze eenvoudige woorden '*Ben ik het, Heere?*' ligt het begin van de wijsheid en de weg naar persoonlijke bekering en blijvende verandering besloten.

De gelijkenis van de paardenbloemen

Er was eens een man die 's avond graag een ommetje maakte in de buurt waar hij woonde. Hij keek er vooral naar uit om langs het huis van de buurman te lopen. Die buurman hield zijn gazon altijd keurig bij, de bloemen in bloei, de bomen gezond en schaduwrijk. Onmiskenbaar deed de buurman er alles aan om een prachtige tuin te hebben.

Maar op een dag liep de man langs het huis van zijn buurman en zag in het midden van die prachtige tuin één grote, gele paardenbloem staan.

Die viel zo uit de toon dat hij zich erover verbaasde. Waarom trok zijn buurman dat onkruid er niet uit? Zag

hij het dan niet? Wist hij niet dat de paardenbloem zaadjes kon verspreiden waardoor er nog meer onkruid op kon komen?

Die ene paardenbloem stoorde hem mateloos, en hij wilde er iets tegen doen. Zou hij hem er gewoon uitrukken? Of er onkruidverdelger op spuiten? Misschien kon hij hem 's nachts ongezien weghalen.

Al die gedachten maalden door zijn hoofd terwijl hij naar huis liep. Hij ging naar binnen zonder ook maar een blik te werpen op zijn eigen voortuin, die geel zag van de honderden paardenbloemen.

Balken en splinters

Doet dit verhaal ons niet denken aan de woorden van de Heiland?

'Waarom ziet u wel de splinter in het oog van uw broeder, maar merkt u de balk in uw eigen oog niet op? [...]

'Haal eerst de balk uit uw oog en dan zult u goed kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder te halen.'²

Deze kwestie van balken en splinters heeft kennelijk veel te maken met ons onvermogen om onszelf duidelijk te zien. Ik snap niet helemaal waarom we wel prima in staat zijn de gebreken van andere mensen op te merken en er een oplossing voor aan te dragen, maar vaak voorbijzien aan die van onszelf.

Een paar jaar geleden was er een man in het nieuws die geloofde dat hij, als hij Citroensap op zijn gezicht wreef, onzichtbaar zou zijn voor camera's. Hij smeerde zijn hele gezicht dan ook in met Citroensap en beroofde vervolgens twee banken. Niet veel later werd hij gearresteerd toen beelden van hem werden uitgezonden in het avondnieuws. Toen de politie de man de videobeelden van hem op de bewakingscamera's liet

zien, kon hij zijn ogen niet geloven. 'Maar ik had citroensap op mijn gezicht!' protesteerde hij.³

Toen een wetenschapper aan de Cornell University dit verhaal ter ore kwam, fascineerde het hem dat iemand zich zo pijnlijk onbewust kon zijn van zijn eigen onkunde. Om vast te stellen of dit een algemeen probleem was, lieten twee onderzoekers studenten meedoen aan een reeks toetsen over uiteenlopende levensvaardigheden, waarna de studenten zichzelf mochten beoordelen. De studenten die slecht hadden gepresteerd, zaten er bij de beoordeling van hun eigen prestaties het verst naast — sommigen van hen schatten hun scores wel vijf keer hoger in dan ze feitelijk waren.⁴

Dit onderzoek is op talloze manieren herhaald, met keer op keer dezelfde conclusie: velen van ons hebben er moeite mee onszelf te zien zoals we werkelijk zijn, en zelfs succesvolle mensen overschatten hun eigen inbreng en onderschatten de inbreng van anderen.⁵

Het zegt misschien niet zoveel dat we overschatten hoe goed we autorijden of hoe ver we een golfbal kunnen slaan. Maar gaan we denken dat onze bijdrage thuis, op het werk en in de kerk groter is dan die in werkelijkheid is, dan zijn we blind voor de zegeningen en mogelijkheden om onszelf op betekenisvolle en ingrijpende manieren te verbeteren.

Geestelijke blinde vlekken

Een kennis van mij woonde eerder in een wijk van de kerk die het aan de cijfers te zien erg goed deed — de opkomst was hoog, de huisonderwijscijfers waren hoog, de jeugdwerk-kinderen gedroegen zich altijd keurig, wijkentjes bestonden uit fantastische maaltijden die de leden zelden op de

vloer van het kerkgebouw morsten, en ik geloof dat er nooit gekibbeld werd bij balsporten in de kerk.

Mijn vriend en zijn vrouw werden later op zending geroepen. Bij hun terugkeer drie jaar later was dit echtpaar stomverbaasd dat er in de periode van hun zending elf huwelijken in een echtscheiding waren geëindigd.

Hoewel de wijk alle uitwendige tekenen van getrouwheid en kracht liet zien, vond er iets onfortuinlijks plaats in het hart en het leven van de leden. En het verontrustende is dat die situatie niet uniek is. Dergelijke vreselijke en vaak onnodige dingen gebeuren wanneer leden van de kerk evangeliebeginselen gaan loslaten. Aan de buitenkant lijken zij misschien discipelen van Jezus Christus, maar in hun hart keren zij zich van hun Heiland en zijn leringen af. Ze laten de dingen van de Geest geleidelijk aan los en zoeken steeds meer de dingen van de wereld op.

Priesterschapsdragers die eens trouw waren, beginnen zichzelf wijs te maken dat de kerk prima is voor vrouwen en kinderen, maar niet voor hen. Of sommigen zijn ervan overtuigd dat ze door hun drukke agenda of unieke

omstandigheden zijn vrijgesteld van de dagelijkse toewijding en dienstbaarheid waardoor ze dicht bij de Geest zouden blijven. In deze tijd van zelfrechtvaardiging en narcisme liggen creatieve uitvluchten voor het grijpen om God niet regelmatig in gebed aan te roepen, Schriftstudie uit te stellen, kerkbijeenkomsten en gezinsavonden over te slaan, of geen eerlijke tiende en vastengaven te betalen.

Broeders, wilt u alstublieft in uw eigen hart kijken en de eenvoudige vraag stellen: *'Ben ik het, Heere?'*

Bent u ook maar — enigszins — afgestapt van 'het Evangelie [...] van de zalige God, dat [u] toevertrouwd is'?⁶ Hebt u 'de god van deze [wereld] uw verstand laten verduisteren voor 'de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus'?⁷

Mijn geliefde vrienden, beste broeders, stel uzelf de vraag: waar is mijn schat?

Is uw hart op de aangename dingen van deze wereld gezet, of is het op de leringen van de ijverige Jezus Christus gericht? 'Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.'⁸

Verblijft de Geest van God in uw hart? Bent u 'geworteld en gefundeerd'

voelen. Zij zullen de onbeschrijflijke vreugde smaken die de vrucht is van een zachtmoedig en nederig hart. Zij zullen gezegend worden met het verlangen en de discipline om ware discipelen van Jezus Christus te worden.

De kracht van het goede

In de loop van mijn leven ben ik in aanraking gekomen met diverse uiterst bekwame en intelligente mannen en vrouwen in deze wereld. In mijn jongere jaren was ik onder de indruk van mensen die goed opgeleid, deskundig, succesvol en bij de wereld in aanzien waren. Maar in de loop der jaren ben ik gaan beseffen dat ik veel meer onder de indruk ben van die fantastische en gezegende zielen die werkelijk goed en zonder bedrog zijn.

En is dat niet wat het evangelie eigenlijk is en voor ons doet? Het is het goede nieuws en vormt ons tot een beter mens.

De woorden van de apostel Jakobus gelden ook voor ons:

‘God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar aan de nederigen geeft Hij genade. [...]

‘Verneder u voor de Heere, en Hij zal u verhogen.’¹³

Broeders, we moeten onze hoogmoed laten varen, door onze ijdelheid heen prikken en nederig vragen: *‘Ben ik het, Heere?’*

En als het antwoord onverhoopt luidt: ‘Ja, mijn zoon, er zijn dingen die je verbeteren moet, dingen die Ik je kan helpen overwinnen’, bid ik dat we dat antwoord zullen aanvaarden, nederig onze zonden en tekortkomingen erkennen, en daarna onze levenswijze aan te passen, zodat we een betere echtgenoot, een betere vader en een betere zoon worden. Mogen wij er vanaf dit moment uit alle macht naar streven standvastig op de gezegende weg van de Heiland te

in de liefde voor God en uw medemensen? Stopt u genoeg tijd en creativiteit in het bevorderen van het geluk in uw huwelijk en gezin? Wijd u uw energie aan het sublieme doel om ‘de breedte en lengte en diepte en hoogte’⁹ van het herstelde evangelie van Jezus Christus te begrijpen en na te leven?

Broeders, als het uw grote verlangen is de christelijke eigenschappen ‘geloof, deugd, kennis, matigheid, geduld, broederlijkheid, godsvrucht, naastenliefde, ootmoed en [dienstvaardigheid]’¹⁰ te ontwikkelen zal onze hemelse Vader u tot een werktuig in zijn handen maken tot behoud van vele zielen.¹¹

Ons leven onder de loep

Broeders, niemand van ons geeft graag toe dat hij van de juiste koers afwijkt. Vaak gaan we een diepere blik in onze ziel uit de weg en zien we onze zwakheden, beperkingen en angsten niet onder ogen. Wanneer we ons leven toch eens onder de loep nemen, kijken we door een filter van vooroordelen, uitvluchten en smoesjes om onze onwaardige gedachten en daden goed te praten.

Maar het vermogen om onszelf duidelijk te zien is van wezenlijk belang voor onze geestelijke groei en ons welzijn. Als onze zwakheden en tekortkomingen in schuilhoeken verborgen blijven, kan de verlossende macht van de Heiland ze niet genezen en sterk voor ons laten worden.¹² Onze blindheid voor onze menselijke

zwakheden maakt ons ironisch genoeg ook blind voor het goddelijke potentieel dat onze Vader dolgraag in ieder van ons tot bloei brengt.

Hoe kunnen wij het zuivere licht van Gods waarheid dus in onze ziel laten schijnen en onszelf zien zoals Hij ons ziet?

Ik geef u ter overweging dat de heilige Schriften en de conferentie-toespraken een doeltreffende spiegel voor zelfonderzoek vormen.

Als u de woorden van vroegere en hedendaagse profeten hoort of leest, laat de gedachte dan varen hoe die woorden op iemand anders slaan, maar stel de eenvoudige vraag: *‘Ben ik het, Heere?’*

We moeten onze eeuwige Vader met een gebroken hart en ontvankelijke geest benaderen. We moeten gewillig zijn om te leren en te veranderen. En o, hoeveel meer winnen we niet als we leven zoals onze hemelse Vader dat voor ogen heeft.

Zij die *niet* willen leren en veranderen, *zullen* dat vermoedelijk ook niet, en ze vragen zich waarschijnlijk steeds meer af of de kerk hun wel iets te bieden heeft.

Maar zij die zich willen verbeteren en vooruitgang willen maken, zij die van de Heiland leren en meer op Hem willen lijken, zij die zich verootmoedigen als een klein kind en hun gedachten en daden in harmonie willen brengen met onze Vader in de hemel — zij zullen het wonder van de verzoening van de Heiland ondervinden. Zij zullen zeker Gods luisterrijke Geest

wandelen — want onszelf duidelijk zien is het begin van de wijsheid.

Als we dat doen, zal onze milddadige God ons aan de hand leiden; dan zullen we 'sterk gemaakt [...] worden en gezegend worden uit den hoge'.¹⁴

Geliefde vrienden, de eerste stap op dit wonderbare en voldoeninggevend pad van het ware discipelschap begint met het stellen van de eenvoudige vraag:

'Ben ik het, Heere?'

Daarvan getuig ik en ik geef u mijn zegen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mattheüs 26:21–22 ['Ben ik het', naar SV]; cursivering toegevoegd.
2. Mattheüs 7:3, 5.
3. Zie Errol Morris, 'The Anosognosic's Dilemma: Something's Wrong but You'll Never Know What It Is', *New York Times*, 20 juni 2010; opinionator.blogs.nytimes.com/2010/06/20/the-anosognosics-dilemma-1.
4. Zie Justin Kruger en David Dunning, 'Unskilled and Unaware of It: How Difficulties in Recognizing One's Own Incompetence Lead to Inflated Self-Assessments', *Journal of Personality and Social Psychology*, december 1999, pp. 1121–1134. 'In vier onderzoeken kwamen de auteurs tot de conclusie dat deelnemers met scores in het onderste kwartiel op toetsen over humor, grammatica en logica hun prestaties en kundigheid op die toetsen in hoge mate overschatten. Hoewel ze met hun toetsresultaten tot het 12de percentiel behoorden, schatten ze zichzelf bij het 62ste in.' (Uit het uittreksel op psycnet.apa.org/?&fa=main.doiLanding&doi=10.1037/0022-3514.77.6.1121).
5. Zie Marshall Goldsmith, *What Got You Here Won't Get You There* (2007), hoofdstuk 3. De onderzoeker vroeg drie partners hun eigen bijdragen tot het succes van het bedrijf aan te geven. Hun zelfbeoordeelde inbreng kwam samen uit op 150 procent.
6. 1 Timotheüs 1:11.
7. 2 Korinthe 4:4.
8. Lukas 12:34.
9. Efeze 3:18.
10. Leer en Verbonden 4:6.
11. Zie Alma 17:11.
12. Zie Ether 12:27.
13. Jakobus 4:6, 10.
14. Leer en Verbonden 1:28.

President Henry B. Eyring

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Het voorbereidende priesterschap

Als het om priesterschapsvorbereiding gaat, is wat we te zien krijgen belangrijker dan wat er verteld wordt.

Ik ben dankbaar dat ik vanavond aan deze bijeenkomst met de priesterschap van God over de hele wereld mag deelnemen. Ik waardeer uw geloof, uw inzet en uw gebeden.

Ik wil het vanavond over het Aäronisch priesterschap hebben. Ik richt me tot allen die meewerken om Gods beloften aan de dragers van wat de Schriften het 'lagere priesterschap'¹ noemen in vervulling te laten gaan. Het wordt ook het voorbereidende priesterschap genoemd. Ik wil het vanavond over die geweldige voorbereiding hebben.

Het plan van de Heer voor zijn werk staat bol van voorbereiding. Hij bereidde de aarde voor, zodat we de beproevingen en mogelijkheden van het sterfelijke leven konden ervaren. We bevinden ons hier in wat de Schriften een 'vorbereidende staat'² noemen.

De profeet Alma beschreef hoe cruciaal die voorbereiding voor het eeuwige leven is, waarin we in gezinsverband voor eeuwig bij God de Vader en Jezus Christus wonen.

Hij beschreef de behoefte aan voorbereiding als volgt: 'En wij zien dat de dood over het mensdom komt, ja, de

dood waarover Amulek heeft gesproken, die de stoffelijke dood is; niettemin werd de mens een tijdspanne toegestaan waarin hij zich kon bekeeren; zo werd dit leven een proefstaat, een tijd om zich voor te bereiden om God te ontmoeten, een tijd om zich voor te bereiden op die eindeloze staat waarover wij hebben gesproken, die volgt op de opstanding der doden.'³

Net zoals dit sterfelijke leven de tijd is om ons voor te bereiden om God te ontmoeten, is de tijd die we in het Aäronisch priesterschap dienen een mogelijkheid om anderen te leren helpen. Net zoals de Heer ons helpt om de beproevingen van het aardse leven te doorstaan, stuurt Hij ons ook hulp bij onze priesterschapsvoorbereiding.

Ik richt me zowel tot wie de Heer stuurt om de Aäronisch-priesterschapsdragers bij hun voorbereiding te helpen als tot de Aäronische priesterschap zelf. Ik richt me tot de vaders. Ik richt me tot de bisschoppen. En ik richt me tot Melchizedeks-priesterschapsdragers met de taak om een collega of leerkracht van jongemannen in hun priesterschapsvoorbereiding te zijn.

Ik loof en dank velen onder u over de hele wereld.

Het zou achteloos van me zijn om een gemeentepresident en een bisschop uit mijn jeugd niet te vermelden. Toen ik twaalf was, werd ik diaken in een kleine gemeente in het oosten van de Verenigde Staten. De gemeente was zó klein dat mijn oudere broer en ik de enige Aäronisch-priesterschapsdragers waren, totdat mijn vader, de gemeentepresident, een man van middelbare leeftijd uitnodigde om lid van de kerk te worden.

Het nieuwe lid ontving het Aäronisch priesterschap en daarbij de opdracht om over de Aäronisch-priesterschapsdragers te waken. Ik herinner het me nog als de dag van gisteren. Ik herinner me de prachtige herfstbladeren toen mijn broer en ik samen met die man iets

voor een weduwe gingen doen. Ik ben vergeten wat we precies deden, maar ik weet nog wel dat ik de macht van het priesterschap voelde toen we deden wat volgens de Heer voor ons allemaal noodzakelijk is om vergeving van onze zonden te krijgen en ons erop voor te bereiden om Hem te zien.

Als ik nu terugkijk, ben ik dankbaar voor een gemeentepresident die een nieuw lid riep om de Heer met de voorbereiding van twee jongens te helpen, die op hun beurt op een dag als bisschop verantwoordelijk zouden zijn om te zorgen voor de armen en hulpbehoevenden en ook de voorbereidende priesterschap te presideren.

Ik was nog steeds diaken toen ons gezin naar een grote wijk in Utah (VS) verhuisde. Het was de eerste keer dat ik de kracht van een voltallig Aäronisch-priesterschapsquorum ervoer. Eigenlijk was het de eerste keer dat ik een voltallig quorum zag. En later ervoer ik voor het eerst welke kracht er uitging van een bisschop die het priestersquorum presideerde, en hoe hij ons tot zegen was.

De bisschop riep me als zijn eerste assistent in het priestersquorum. Ik weet nog dat hij zelf in het quorum les gaf, hoewel hij het druk had en er andere talentvolle mannen waren die hij daarvoor had kunnen roepen. Hij zette de stoelen in het lokaal in een kring. Ik moest op de stoel aan zijn rechterkant gaan zitten.

Ik keek over zijn schouder heen terwijl hij les gaf. Af en toe keek hij naar de zorgvuldig getypte notities in de kleine lederen ringmap op

zijn ene knie en naar de versleten gemarkeerde Schriften die op zijn andere knie open lagen. Ik weet nog dat we vol spanning luisterden naar de heldhaftige verhalen uit het boek Daniël en naar zijn getuigenis van de Heiland, de Heer Jezus Christus.

Ik zal nooit vergeten dat de Heer zorgvuldig uitgekozen collega's voor zijn priesterschapsdragers-invoorbereiding riep.

Mijn bisschop had capabele raadgevers, maar om redenen die ik toen niet snapte, belde hij mij meer dan eens thuis op en zei: 'Hal, ik wil dat je met me meegaat om wat mensen te bezoeken.' Op een keer nam hij me mee naar een weduwe die alleen woonde en geen eten in huis had. Op de terugweg zette hij de auto aan de kant, sloeg zijn Schriften open en vertelde me waarom hij haar behandeld had alsof ze niet alleen goed voor zichzelf kon zorgen, maar ergens in de toekomst ook anderen zou kunnen helpen.

Een andere keer bezochten we een minderactieve man. Mijn bisschop nodigde hem uit om zich weer bij de heiligen te voegen. Ik voelde de liefde van mijn bisschop voor iemand die onsympathiek en opstandig op mij overkwam.

Nog een andere keer bezochten we alcoholisten die hun twee dochtertjes stuurden om ons bij de deur te woord te staan. De meisjes zeiden door de hordeur heen dat hun ouders sliepen. Mijn bisschop bleef met hen praten. Hij glimlachte en prees hen voor hun goedheid en moed, en dat deed hij volgens mij wel een minuut of tien. Toen we weggingen, zei hij zachtjes: 'Dat was een goed bezoek. Die meisjes zullen ons bezoek nooit vergeten.'

Een ervaren priesterschapsdrager kan zijn jongere collega tot zegen zijn door hem zijn vertrouwen te geven en door zijn voorbeeld van zorg dragen.

Dat merkte ik toen mijn zoon een huisonderwijscollega toegewezen kreeg die veel meer priesterschapservaring had dan hij. Zijn senior collega was twee keer zendingspresident geweest en had ook in andere leidinggevende functies gediend.

Vóór ze de hun toegewezen gezinnen bezochten, vroeg die ervaren priesterschapsleider of hij mijn zoon bij ons thuis mocht spreken. Ze stonden me toe bij dat gesprek aanwezig te zijn. De senior collega opende met een gebed waarin hij om hulp vroeg. Vervolgens zei hij ongeveer het volgende: 'Ik denk dat we hun een les moeten geven die dit gezin als een oproep tot bekering in de oren klinkt. Ik denk niet dat ze mij dat in dank zullen afnemen. Ik denk dat ze de boodschap eerder van jou zullen accepteren. Wat vind je daarvan?'

Ik herinner mij de ontzetting in de ogen van mijn zoon. Ik weet nog steeds hoe gelukkig ik was toen mijn zoon dat vertrouwen aanvaardde.

De bisschop had die twee broeders niet per toeval aan elkaar toegewezen. De ervaren collega had door zijn zorgvuldige voorbereiding de gevoelens achterhaald van het gezin dat ze zouden onderwijzen. Door inspiratie kreeg hij het gevoel dat hij zich op de achtergrond moest houden en een onervaren jongere moest vertrouwen om oudere kinderen van God tot bekering en veiligheid te roepen.

Ik weet niet hoe hun bezoek verlopen is, maar ik weet wél dat een bisschop, een Melchizedeks-priesterschapsdrager en de Heer een jongen aan het voorbereiden waren om priesterschapsman en op een dag bisschop te worden.

Zulke succesverhalen over priesterschapsvoorbereiding hebt u in uw eigen leven ook al gezien en meegeemaakt. U kent zo'n bisschop, collega

of ouder, of bent er misschien zelf een. U hebt de hand van de Heer gezien in uw voorbereiding op priesterschapsstaken waarvan Hij wist dat die op uw pad zouden komen.

Als priesterschapsdrager heeft ieder van ons de plicht om samen met de Heer anderen voor te bereiden. Sommige dingen die we doen, kunnen een grote impact hebben. Hoe we de leer zelf in praktijk brengen, is nog krachtiger dan de woorden waarmee we in de leer onderwijzen.

Het allerbelangrijkste aspect van ons priesterschapswerk is mensen uitnodigen om tot Christus te komen door geloof, bekering, de doop en het ontvangen van de Heilige Geest. President Thomas S. Monson heeft over die leerstellingen ontroerende toespraken gehouden. Maar wat hij voor de mensen, zendelingen en vrienden van de kerk als zendingspresident in Toronto gedaan heeft, zet mij tot handelen aan.

Als het om priesterschapsvoorbereiding gaat, is wat we te zien krijgen belangrijker dan wat er verteld wordt.

Daarom zijn de Schriften zo belangrijk voor onze voorbereiding in het priesterschap. Ze staan vol met

voorbeelden. Ik kan me Alma inbeelden die aan het gebod van de engel gehoor geeft en vlug terugkeert om het goddeloze volk van Ammonihah dat hem verworpen heeft te onderwijzen.⁴ Ik voel de koude van de gevangenis waar God de profeet Joseph Smith aanspoorde om de moed niet te laten zakken en hem vertelde dat er over hem gewaakt werd.⁵ Als we die beelden uit de Schriften voor ogen houden, zijn we voorbereid om in moeilijke tijden in onze priesterschapsstaken te volharden.

Een vader, bisschop of ervaren huisonderwijscollega die toont dat hij een jonge priesterschapsdrager vertrouwt, kan diens leven veranderen. Een lid van het Quorum der Twaalf Apostelen vroeg mijn vader ooit om een korte verhandeling over wetenschap en godsdienst te schrijven. Mijn vader was een vermaard wetenschapper en een getrouwe priesterschapsdrager. Ik weet nog goed dat hij me zijn tekst gaf en vroeg: 'Hier, ik wil dat je dit leest vóór ik het naar de Twaalf stuur. Jij zult weten of het goed is.' Hij was 32 jaar ouder dan ik, en bezat veel meer wijsheid en intelligentie.

Ik voel me nog steeds gesterkt door het vertrouwen van die geweldige vader en priesterschapsman. Ik wist dat hij niet op mij vertrouwde, maar erop vertrouwde dat God me kon en zou vertellen wat waar was. Ervaren collega's, jullie kunnen jonge priesterschapsdragers met hun voorbereiding helpen als u hun dat soort vertrouwen toont. Het zal hem leren zelf op dat zachte gevoel van inspiratie te vertrouwen wanneer hij op een dag zijn handen op het hoofd van een ziek kind legt dat volgens de artsen niet zal genezen. Dat vertrouwen heeft me meer dan eens gesterkt.

Hoe meer we anderen liefhebben, hoe beter we ze in hun priesterschapsvoorbereiding tot steun kunnen zijn. Dat wordt vooral duidelijk als we hen moeten corrigeren. Denk bijvoorbeeld aan een situatie waarin een Aäronisch-priesterschapsdrager, misschien aan de avondmaalstafel, bij het verrichten van een verordening een fout maakt. Dat is een ernstige zaak. Soms moet de fout in het openbaar worden gecorrigeerd, wat misschien verkeerd wordt opgevat, en een gevoel van vernedering of zelfs van afwijzing teweegbrengt.

U herinnert zich vast de volgende raad van de Heer: 'Intijds met strengheid berispend, wanneer daartoe gedreven door de Heilige Geest, en dan daarna een toename van liefde tonend jegens hem die gij hebt

berispt, opdat hij u niet als zijn vijand zal beschouwen.'⁶

Het woord *toename* heeft een bijzondere betekenis als nog onervaren priesterschapsdragers moeten worden gecorrigeerd. Dat woord duidt op een toename van liefde die er al was. Die toename dient getoond te worden. Wie van u priesterschapsdragers voorbereidt, zal ze zeker fouten zien maken. Ze moeten uw liefde al vroeg en regelmatig gevoeld hebben vóór u ze corrigeert. Ze moeten uw oprechte lof voelen vóór ze uw correctie zullen aanvaarden.

De Heer zelf respecteerde de dragers van het lagere priesterschap en achtte hun potentieel en waarde in zijn ogen. Luister eens naar deze woorden, gesproken door Johannes de Doper toen het Aäronisch priesterschap werd hersteld: 'Aan u, mijn mededienstknachten, verleen ik, in naam van de Messias, het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; en dit zal nimmermeer van de aarde worden weggenomen, totdat de zonen van Levi de Heer wederom een offer offeren in gerechtigheid.'⁷

Het Aäronisch priesterschap is een toevoeging aan het hogere Melchizedeks priesterschap.⁸ Als president van de gehele priesterschap,

presideert de president van de kerk ook de voorbereidende priesterschap. Door de jaren heen waren zijn toespraken over de reddende hand aanbieden perfect afgestemd op de opdracht om het evangelie van bekering en de doop aan anderen uit te dragen.

Diakenen-, leraren- en priestersquorums bespreken vaak hoe ze elk quorumlid dichter tot de Heer kunnen brengen. Presidiums geven leden de opdracht om anderen in geloof en liefde de hand te reiken. Diakenen dienen het avondmaal met eerbied en in geloof rond, zodat de leden de invloed van de verzoening kunnen voelen en ertoe besluiten om de geboden te onderhouden als ze van die symbolen nemen.

Leraren en priesters bidden met hun collega om de opdracht om over de kerk te waken lid voor lid goed te vervullen. En die koppels bidden samen terwijl ze de behoeften en hoopvolle dromen van het gezinshoofd achterhalen. Door dat te doen, worden ze voorbereid op die geweldige dag waarop ze zelf in geloof hun eigen gezin als vader zullen presidieren.

Ik getuig dat wie samen in het priesterschap dienen, een volk op de wederkomst van de Heer tot zijn kerk voorbereiden. God de Vader leeft. Ik weet heel zeker dat Jezus de Christus is en dat Hij ons liefheeft. President Thomas S. Monson is de levende profeet van de Heer. Dat getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 84:26, 30; 107:14.
2. Alma 42:10, 13.
3. Alma 12:24.
4. Zie Alma 8:14–18.
5. Zie Leer en Verbonden 122:9.
6. Leer en Verbonden 121:43.
7. Leer en Verbonden 13:1.
8. Zie Leer en Verbonden 107:14.

Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

Ronald A. Rasband

L. Whitney Clayton

Donald L. Hallstrom

Richard J. Maynes

Craig C. Christensen

Ulisses Soares

Lynn G. Robbins

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

(in alfabetische volgorde)

 Marcos A. Aduakofis	 Jose L. Alonso	 Ian S. Ardern	 Mervyn B. Arnold	 David S. Baxter	 Shayne M. Bowen	 Yoon Hwan Choi	 Don R. Clarke	 Carl B. Cook	 Lawrence E. Corbridge	 Claudio R. M. Costa	 Wilford W. Andersen	 J. Deyn Cormish	 Timothee J. Dydies	 Randall K. Bennett	 Bruce A. Carlson
 LeGrand K. Curtis jr.	 Benjamin De Hoyos	 Edward Dube	 Kevin R. Duncan	 Larry J. Echo Hawk	 Stanley G. Ellis	 Enrique R. Fabiella	 Eduardo Garret	 Robert C. Gay	 Carlos A. Gaddy	 Christoffer Gølden	 J. Vincent Haleck	 Per G. Mohm	 Kevin S. Hamilton	 Bradley D. Foster	 Randy D. Funk
 Gerrit W. Gong	 Walter F. Gonzalez	 C. Scott Grow	 James J. Hamula	 Daniel L. Johnson	 Paul V. Johnson	 Jörg Klebingart	 Erich W. Kopistzke	 Marcus B. Nash	 S. Gifford Neben	 Brent H. Nelson	 O. Vincent Haleck	 Larry S. Kucher	 Larry R. Lawrence	 James B. Martin	 Janio Mazzugardi
 Allan F. Pöcker	 Kevin W. Pearson	 Anthony D. Perkins	 Paul B. Pieper	 Rafael E. Pino	 Bruce D. Porter	 Michael T. Ringwood	 Joseph W. Stani	 Steven E. Snow	 Michael John U. Teh	 José A. Teixeira	 Hugo E. Martinez	 James B. Martin	 Gregor Y. A. Schwitzer	 Kent F. Richards	 Terence M. Vison
 Juan A. Uceda	 Arnilfo Valenzuela	 Francisco J. Vinas	 W. Christopher Waddell	 Scott D. Whiting	 Chi Hong (Sam) Wong	 Kazuhiro Yamashita	 Jorge F. Zaballós	 Claudio D. Zivic	 W. Craig Zwick	 Larry Y. Wilson	 Per G. Mohm	 Hugo E. Martinez	 James B. Martin	 Kent F. Richards	 Terence M. Vison

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

 Gérald Cussé Eerste raadgever	 Gary F. Swenson Presiderende bisschop	 Denn M. Dwyer Tweede raadgever
---	---	--

ZONDAGSSCHOOL

 John S. Tanner Eerste raadgever	 Tod R. Callister President	 Devin C. Durrant Tweede raadgever
---	--	---

JONGEVROUWEN

 Carol F. McKonkie Eerste raadgeefster	 Bonnie L. Oscanon Presidente	 Neill E. Mannitt Tweede raadgeefster
---	--	--

ZUSTERSHULPIYVERENIGING

 Carole M. Stephens Eerste raadgeefster	 Linda K. Burton Presidente	 Linda S. Reeves Tweede raadgeefster
--	---	---

JEUGDWERK

 Jean A. Stevens Eerste raadgeefster	 Rosemary M. Wixom Presidente	 Cheryl A. Esplin Tweede raadgeefster
---	--	--

JONGEMANNEN

 Larry M. Gibson Eerste raadgever	 David L. Beck President	 Randall L. Ridd Tweede raadgever
--	---	--

ALGEMENE FUNCTIONARISSEN

Vanaf linksboven met de klok mee ziet u kerkleden en zendingen in Alexandria (Virginia, VS), Johannesburg (Zuid-Afrika), Cuauhtémoc (Mexico), Saipan (Noordelijke Marianen), Peachtree Corners (Georgia, VS), Canoas (Brazilië), San Lorenzo (Paraguay), Verona (Wisconsin, VS) en Waterford (Ierland).

President Thomas S. Monson

Veilig naar huis geleid

Wij zien op naar de hemel voor die zekere leiding waarmee wij een verstandige, juiste koers kunnen uitzetten en volgen.

Broeders, we maken deel uit van een grote groep priesterschapsdragers, zowel hier in het Conferentiecentrum als elders in de wereld. Ik vind het een eer, maar het stemt mij ook nederig, om enkele woorden tot u te spreken. Ik bid dat de Geest van de Heer mij zal leiden.

Vijfenzeventig jaar geleden, op 14 februari 1939, werd er in Hamburg (Duitsland) een nationale feestdag gevierd. Te midden van geestdriftige speeches, een juichende menigte en patriottische muziek koos het nieuwe slagschip, de *Bismarck*, via de Elbe zee. Dit schip, het grootste dat er toen bestond, was een adembenemend schouwspel van wapentuig en machines. Voor de constructie van de acht zware radargestuurde kanonnen van 380 millimeter waren meer dan 57.000 ontwerptekeningen nodig geweest. Het schip was uitgerust met 45.000 kilometer elektrische bedrading. Het woog 35.000 ton en de bepantsering bood maximale veiligheid. Met zijn majestueuze verschijning, gigantische omvang en indrukwekkende vuurkracht ging men ervan uit dat het machtige gevaarte niet tot zinken kon worden gebracht.

Ruim twee jaar later werd de *Bismarck* aan de vuurproef onderworpen, toen op 24 mei 1941 de

twee machtigste oorlogsschepen van de Britse marine, de *Prince of Wales* en de *Hood*, slag leverden tegen de *Bismarck* en de Duitse kruiser *Prinz Eugen*. Binnen vijf minuten had de *Bismarck* de *Hood* naar de bodem van de Atlantische Oceaan verwezen. Slechts drie van de ruim 1400 opvarenden overleefden het drama. Het andere Britse slagschip, de *Prince of Wales*, had zware schade opgelopen en moest zijn koers wijzigen.

In de drie dagen die daarop volgden, raakte de *Bismarck* opnieuw slaags met Britse oorlogsschepen

en gevechtsvliegtuigen. De Britten bundelden de krachten van in totaal 5 slagschepen, 2 vliegdekschepen, 11 kruisers en 21 torpedobootjagers om de machtige *Bismarck* op te sporen en tot zinken te brengen.

Gedurende die zeeslagen brachten talloze granaten de *Bismarck* slechts oppervlakkige schade toe. Kon hij inderdaad niet tot zinken worden gebracht? Toen maakte een torpedo een gelukstreffer, waardoor het roer van de *Bismarck* klem kwam te zitten. Reparereren lukte niet. Het geschut stond op scherp en de bemanning paraat, maar de *Bismarck* kon alleen nog langzaam in een grote boog blijven varen. De sterke Duitse luchtmacht was niet in de buurt. De *Bismarck* kon de veilige thuishaven niet meer bereiken. Luchtmacht noch haven kon de benodigde bescherming bieden, omdat de *Bismarck* de uitgezette koers niet kon aanhouden. Geen roer, geen hulp, geen haven. Het einde kwam naderbij. Onder Brits geschutsvuur brachten de Duitse bemanningsleden hun eigen schip, dat eens onverwoestbaar werd

geacht, zelf tot zinken. De gretige golven van de Atlantische Oceaan likten eerst aan de zijanten en verzwolgen daarna de trots van de Duitse marine. De *Bismarck* was vergaan.¹

Net als de *Bismarck* is ieder van ons een ingenieus wonder. Onze schepping werd echter niet beperkt door menselijk vernuft. De mens kan de meest complexe machines ontwerpen, maar ze niet tot leven wekken of begiftigen met denk- en oordeelsvermogen. Dat zijn hemelse gaven, die alleen God kan verlenen.

Net als het onmisbare roer van een schip, broeders, hebben wij iets waardoor wij onze koers kunnen

bepalen. De vuurtoren van de Heer wenkt ons allen terwijl we de zeeën van het leven bevaren. Ons doel is een vaste koers in de richting van onze gewenste bestemming aan te houden: het celestiale koninkrijk van God. Een mens zonder levensdoel is als een schip zonder roer, dat de thuishaven waarschijnlijk nooit bereikt. Tot ons komt het signaal: zet uw koers uit, maak u gereed, richt uw roer en ga op weg.

De mens is te vergelijken met de machtige *Bismarck*. De aandrijving van de motoren en de stuwning van de propellers zijn nutteloos zonder dat gevoel voor richting, de aanwending van de opgewekte energie, de aansturing van de drijfkracht door het roer; aan het zicht onttrokken, relatief klein van omvang, maar absoluut functioneel en onmisbaar.

Onze Vader heeft de zon, de maan en de sterren aan de hemel geplaatst om zeevaarders te leiden die de wereldzeeën bevaren. Hij heeft ons op ons levenspad van een duidelijke kaart voorzien en Hij wijst ons de weg naar onze gewenste bestemming. Hij waarschuwt ons: pas op voor omwegen, valkuilen en valstrikken. We mogen ons niet laten misleiden door mensen die ons op een dwaalspoor brengen, die geslepen rattenvangers van zonde die ons overal heen lokken. Nee, we nemen de tijd om te bidden; we luisteren naar de stille, zachte stem die ons tot in het diepst van onze ziel raakt met deze vriendelijke uitnodiging van de Meester: 'Kom [...] en volg Mij'.²

Toch zijn er mensen die niet luisteren of gehoorzamen en die liever een pad van eigen maaksel bewandelen. Te vaak vallen zij ten prooi aan de verleidingen die ons allemaal omringen en die zo aanlokkelijk lijken.

Als dragers van het priesterschap

zijn wij in een moeilijke tijd op aarde gekomen. Wij leven in een gecompliceerde wereld vol conflicten. Politieke intriges vernietigen de stabiliteit van landen, despoten grijpen de macht, en lagen in de samenleving lijken voor altijd onderdrukt, verstoken van groeikansen en opgezaald met een diep gevoel van mislukking. De bedrieglijke redeneringen van mensen klinken ons in de oren, en de zonde omringt ons.

Het is onze plicht om in aanmerking te komen voor alle heerlijke zegeningen die onze hemelse Vader voor ons in petto heeft. We hebben het priesterschap bij ons, waar we ons ook bevinden. Staan we op heilige plaatsen? Neem alstublieft, voordat u uzelf en uw priesterschap in gevaar brengt door u op plaatsen te wagen of aan activiteiten deel te nemen die u en uw priesterschap niet waardig zijn, even de tijd om over de consequenties na te denken.

Wij die tot het priesterschap van God geordend zijn, kunnen het verschil uitmaken. Wanneer we onze persoonlijke reinheid bewaren en ons priesterschap eren, worden we een rechtschapen voorbeeld dat anderen kunnen volgen. De apostel Paulus gaf de aansporing: 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid.'³ Hij schreef ook dat de volgelingen van Christus 'als lichten in de wereld' dienen te zijn.⁴ Een voorbeeld van rechtschapenheid brengt licht in een wereld die steeds duisterder wordt.

Velen van u zullen zich president N. Eldon Tanner herinneren, die raadgever van vier kerkpresidenten was. Hij was gedurende zijn hele carrière in de industrie, daarna tijdens zijn ambtsperiode als regeringsfunctionaris in Canada, en tenslotte als apostel

van Jezus Christus een onwankelbaar voorbeeld van rechtschapenheid. Hij heeft ons deze geïnspireerde raad gegeven: 'Niets levert grotere vreugde en meer succes op dan te leven naar de leringen van het evangelie. Wees een voorbeeld; wees een goede invloed.'

Hij zei verder: 'Ieder van ons is voorsterfelijk geordend tot een of ander werk als [Gods] gekozen dienstknecht op wie Hij het priesterschap heeft gemeend te moeten bevestigen, en de macht om in zijn naam te handelen. Bedenk altijd dat de mensen op u rekenen voor leiding en dat u het leven van mensen beïnvloedt, ten goede of ten kwade, welke invloed nog generaties lang zal worden gevoeld.'⁵

De waarheid dat de grootste kracht in de wereld de macht van God is die in de mens zijn uitwerking heeft, sterkt ons. Om de zeeën van het sterfelijk leven veilig te bevaren, hebben we de leiding van die eeuwige zeevaarder, de grote Jehova, nodig. We reiken een hand, reiken omhoog om hemelse hulp te ontvangen.

Een bekend voorbeeld van iemand die niet omhoog reikte, is dat van Kaïn, zoon van Adam en Eva. Kaïn had veel potentieel maar weinig wilskracht. Daardoor liet hij hebzucht, afgunst, ongehoorzaamheid en zelfs moord zijn persoonlijke roer vastzetten dat hem anders naar veiligheid en de verhoging had geleid. De neerwaartse blik verving de opwaartse blik: Kaïn viel.

In een ander tijdperk werd een dieenaar van God door een slechte koning op de proef gesteld. Geholpen door hemelse inspiratie legde Daniël het schrift op de wand uit aan de koning. Over de beloning die hem werd geboden — een purperen mantel, een gouden ketting en politieke macht — zei

Daniël: 'Houd uw geschenken voor uzelf, en geef uw beloningen aan een ander.'⁶ Daniël kreeg grote rijkdom en macht aangeboden, beloningen die de dingen van de wereld en niet van God vertegenwoordigen. Daniël weigerde en bleef getrouw.

Later, toen Daniël God aanbad ondanks het verbod dat daartoe was uitgevaardigd, werd hij in een leeuwenkuil geworpen. In de Bijbel staat: 'Toen Daniël [de volgende morgen] uit de kuil was getrokken, werd er geen enkel letsel bij hem aangevonden, omdat hij op [...] God had vertrouwd.'⁷ In een kritieke noodsituatie bood Daniëls vastbeslotenheid om vaste koers te houden hem goddelijke bescherming en een veilige haven. Die bescherming en veiligheid kunnen ons deel zijn als ook wij die vaste koers richting ons eeuwige thuis aanhouden.

De klok van de geschiedenis registreert, net als zand in een zandloper, het verstrijken van de tijd. Een nieuwe bezetting heeft plaatsgenomen op het toneel van het leven. De problemen van onze tijd doemen onheilspellend voor ons op. Door de hele wereldgeschiedenis heen heeft Satan zich onvermoeibaar gericht op de vernietiging van de volgelingen van de Heiland. Als we voor zijn verleidingen bezwijken, zullen we — net als de machtige *Bismarck* — dat roer verliezen dat ons in veiligheid kan loodsen. Omringd door de complexiteit van het hedendaagse leven zien

wij op naar de hemel voor die zekere leiding waarmee wij een verstandige, juiste koers kunnen uitzetten en volgen. Onze hemelse Vader zal onze oprechte smeekbede niet onbeantwoord laten. Als we om hemelse hulp vragen, zal ons roer, anders dan dat van de *Bismarck*, het niet begeven.

Nu we onze zeereis voortzetten, mogen wij de levenszeeën dan veilig bevaren. Mogen we de moed van Daniël hebben om trouw en vol geloof te blijven ondanks de zonde en verleidingen om ons heen. Mag ons getuigenis zo diepgeworteld en sterk zijn als dat van Jakob, de broer van Nephi, die, toen hij werd geconfronteerd met iemand die zijn geloof op alle mogelijke manieren wilde vernietigen, verklaarde: 'Ik [kon] niet aan het wankelen worden gebracht.'⁸

Met het roer van geloof als een gids op onze tocht vinden ook wij, broeders, onze weg veilig naar huis — onze thuis bij God, om eeuwig bij Hem te wonen. Dat dit zo mag zijn voor ieder van ons, bid ik in de heilige naam van Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Ludovic Kennedy, *Pursuit: The Chase and Sinking of the Bismarck* (1974).
2. Lukas 18:22.
3. 1 Timotheüs 4:12.
4. Filippenzen 2:15.
5. N. Eldon Tanner, 'For They Loved the Praise of Men More Than the Praise of God', *Ensign*, november 1975, p. 74.
6. Daniël 5:17.
7. Daniël 6:24.
8. Jakob 7:5.

President Henry B. Eyring

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Voortdurende openbaring

Het gezonde verstand gebruiken en logisch redeneren zijn niet voldoende om antwoord op belangrijke vragen te krijgen. We hebben openbaring van God nodig.

Ik hoop dat we vandaag allemaal de liefde en het licht van God mogen voelen. Velen die vandaag luisteren hebben behoefte aan de zegen van persoonlijke openbaring die van onze liefdevolle hemelse Vader komt.

Een zendingspresident bidt misschien om te weten hoe hij een zending die het moeilijk heeft, kan aanmoedigen. Een vader of moeder in een oorlogsgebied ergens in de wereld is wanhopig en wil weten of het gezin veiliger oorden moet opzoeken of daar moet blijven. Honderden ringpresidenten en bisschoppen bidden om te weten hoe ze samen met de Heer verloren schapen kunnen redden. En een profeet wil weten wat de Heer wil dat hij tot de kerk en een wereld in beroering zegt.

We weten allemaal dat het gezonde verstand gebruiken en logisch redeneren niet voldoende zijn om antwoord op belangrijke vragen te krijgen. We hebben openbaring van God nodig. En we hebben niet slechts behoefte aan één openbaring in een tijd van nood, maar aan een voortdurend

hernieuwde stroom. We hebben niet slechts een flits van licht en troost nodig, maar de voortdurende zegen van communicatie met God.

Het bestaan van de kerk is het gevolg van een jongen die wist dat dit waar was. De jonge Joseph Smith wist dat hij niet uit zichzelf kon weten bij welke kerk hij zich moest aansluiten. Dus vroeg hij het God, zoals het boek Jakobus hem aanraadde. God de Vader en zijn geliefde Zoon verschenen in het bos. Ze beantwoordden de vraag die Joseph niet zelf kon beantwoorden.

Niet alleen werd hij toen door God geroepen om de ware kerk van Jezus Christus te stichten, ook werd de macht hersteld waarmee een beroep op de Heilige Geest kon worden gedaan, zodat openbaring van God kon voortduren.

President Boyd K. Packer heeft dat karakteristieke kenmerk van de ware kerk als volgt omschreven: 'Openbaring in de kerk duurt voort: de profeet ontvangt ze voor de kerk; een president voor zijn ring, zendingsgebied of quorum; een bisschop voor

zijn wijk; een vader voor zijn gezin; een persoon voor zichzelf.'¹

Dat geweldige proces van openbaring begint, eindigt en duurt voort, doordat we persoonlijke openbaring ontvangen. Neem bijvoorbeeld de grote Nephi, zoon van Lehi. Zijn vader kreeg een droom. Voor enkelen in de familie was die droom het bewijs dat Lehi verward was. In die droom kregen Lehi's zoons de moeilijke opdracht van God om naar Jeruzalem terug te keren en de platen met het woord van God te halen, zodat ze die op hun reis naar het beloofde land met zich mee konden nemen.

We citeren vaak Nephi's moedige antwoord op de vraag van zijn vader om naar Jeruzalem terug te gaan. U kent de woorden: 'Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden.'²

Toen Lehi Nephi die woorden hoorde uitspreken, was hij volgens

de Schriften 'buitengewoon verheugd'.³ Hij was verheugd omdat hij wist dat Nephi in een openbaring de bevestiging had gekregen dat zijn vaders droom ware communicatie met God was geweest. Nephi zei niet: 'Ik zal heengaan en doen wat mijn vader me heeft gevraagd.' Hij zei: 'Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden.'

U weet zelf ook uit ervaringen met uw gezin waarom Lehi 'buitengewoon verheugd' was. Zijn vreugde kwam voort uit de kennis dat Nephi een bevestigende openbaring ontvangen had.

Veel ouders hebben een tijd vastgesteld waarop een tiener 's avonds thuis moet zijn. Maar denk u eens in hoe blij zo'n ouder is als hij of zij te horen krijgt, zoals een ouder enkele weken geleden, dat een kind dat op zichzelf is gaan wonen niet alleen een avondklok voor zichzelf heeft ingesteld,

maar ook de sabbat eert zoals het haar thuis geleerd was. De openbaring aan een ouder is van blijvende invloed op de bevestigende openbaring die het kind krijgt.

Mijn moeder moet dat beginsel van openbaring begrepen hebben. Telkens als ik als jongeman 's avonds laat thuiskwam, sloot ik de achterdeur heel stilletjes. Op weg naar mijn slaapkamer moest ik langs die van mijn moeder. Maar hoe zachtjes ik de half openstaande deur ook op mijn tenen voorbij liep, telkens weer hoorde ik haar net zo zachtjes zeggen: 'Hal. Kom even binnen.'

Ik ging dan naar binnen en ging op de rand van haar bed zitten. Het was dan donker in haar kamer. Als u had kunnen meeluisteren, zou u denken dat het slechts een vriendelijk praatje over het leven was. Maar tot op de dag van vandaag kan ik me haar woorden herinneren met dezelfde

kracht die ik voel als ik mijn patriarchale zegen lees.

Ik weet niet waar ze om bad terwijl ze die avonden op me wachtte. Waarschijnlijk deels om mijn veiligheid. Maar ik ben er zeker van dat ze bad zoals een patriarch dat doet vóór hij een zegen geeft. Hij bidt dat de ontvanger zijn woorden als de woorden van God mag ontvangen. Mijn moeders gebeden om die zegen werden in mijn geval beantwoord. Ze vertoeft nu ruim veertig jaar in de geestenwereld. Ik ben er zeker van dat ze buitengewoon verheugd is dat ik in haar raad de geboden van God hoorde, zoals ze gebeden had. En ik heb geprobeerd om datgene te doen wat zij hoopte dat ik zou doen.

Datzelfde wonder van voortdurende openbaring heb ik ook in ringpresidenten en bisschoppen gezien. En net als bij openbaring aan het hoofd van een gezin hangt de waarde van

de openbaring af van de bevestigende openbaring aan hen die geleid worden.

Dat wonder van openbaring heb ik gezien toen de Teton Dam in 1976 in Idaho doorbrak. Velen onder u kennen dat verhaal. Maar het voorbeeld van voortdurende openbaring die aan een ringpresident gegeven werd, kan ons allen in de toekomst tot zegen zijn.

Duizenden werden geëvacueerd omdat hun woningen verwoest waren. Een plaatselijke ringpresident, een boer van beroep, kreeg de leiding over de hulpverlening. Enkele dagen na de ramp bevond ik me in een klaslokaal in Ricks College. Een leider van de federale rampenbestrijdingsdienst was aangekomen. Hij betrad met zijn assistenten de grote ruimte waar de ringpresident bisschoppen en zelfs een paar geestelijken van andere kerken bijeengebracht had. Ik was er ook omdat vele overlevenden op de campus van de universiteit waarvan ik president was, verzorgd en ondergebracht werden.

Aan het begin van de vergadering ging de vertegenwoordiger van de federale rampenbestrijdingsdienst staan en begon met gezag te vertellen wat er moest gebeuren. Nadat hij de vijf of zes taken had opgenoemd die volgens hem van essentieel belang waren, antwoordde de ringpresident zachtjes: 'Dat hebben we al gedaan.'

Na een paar minuten zei de man van het federale rampenbureau: 'Ik denk dat ik maar beter kan gaan zitten en luisteren.' Samen met zijn assistenten luisterde hij naar de bisschoppen en quorumpresidenten ouderlingen die verslag van hun werkzaamheden uitbrachten. Ze beschreven de aanwijzingen die ze van hun leiders gekregen hadden en die ze uitgevoerd hadden. Ze vertelden ook welke inspiratie ze hadden gekregen toen ze de aanwijzingen uitvoerden om gezinnen

te zoeken en hen te helpen. Het was laat. Ze waren allen te moe om emotie te tonen, behalve dan hun liefde voor de mensen.

De ringpresident gaf de bisschoppen enkele laatste aanwijzingen en kondigde de volgende vergadering aan die de volgende ochtend vroeg zou plaatsvinden.

De volgende ochtend arriveerde de leider van het federale team twintig minuten vóór aanvang van de vergadering. Ik stond vlakbij. Ik hoorde hem de ringpresident zachtjes vragen: 'President, wat wilt u dat mijn team en ik doen?'

Wat die man toen zag, heb ik wereldwijd in tijden van nood gezien. President Packer had gelijk. Ringpresidenten krijgen voortdurende openbaring die hun eigen wijsheid en capaciteiten overstijgt. En daarenboven geeft God een bevestiging aan wie onder de leiding van de president vallen, dat God door middel van de Heilige Geest opdrachten geeft aan een onvolmaakte man.

Mij is een groot deel van mijn leven de zegen ten deel gevallen dat ik samen met geïnspireerde leiders mocht dienen. Als jonge man werd ik als raadgever van een quorumpresident ouderlingen geroepen. Ik ben raadgever van twee districtspresidenten en een presiderende bisschop van

de kerk geweest, lid van het Quorum der Twaalf Apostelen en raadgever van twee presidenten van de kerk. Ik heb mogen zien dat ze openbaring ontvingen en die aan hun volgelingen doorgaven.

Die persoonlijke openbaring van bevestiging, die we allen verlangen, komt niet meteen, en krijgen we ook niet door er alleen om te vragen. De Heer heeft ons de volgende richtlijn gegeven voor het ontvangen van zo'n bevestiging van God. Het is een richtlijn voor iedereen die persoonlijke openbaring wil ontvangen. En iedereen dient daarnaar te streven.

'Laat daarbij uw binnenste vol naastenliefde zijn jegens alle mensen en jegens uw geloofsgenoten, en laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; en de leer van het priesterschap zal zich op uw ziel vormen als dauw uit de hemel.

'De Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn.'⁴

Daar haal ik raad voor ons allen uit. Ga niet lichtvaardig om met de liefde die u hebt voor de profeet van God. Waar ik ook kom en wie de profeet op dat ogenblik ook is, de leden vragen me altijd: 'Wilt u de profeet, als u weer op de hoofdzetel van de kerk bent, alstublieft vertellen dat we hem liefhebben?'

Dat gaat veel verder dan de idolatieverering of een gevoel van bewondering voor heldhaftige personen. Het is een gave van God. Daardoor zult u makkelijker bevestigende openbaring krijgen als hij in zijn functie als profeet van de Heer spreekt. De liefde die u voelt is dezelfde die de Heer voor zijn woordvoerder voelt, wie dat ook mag zijn.

Het is niet makkelijk om die liefde altijd te voelen, want de Heer vraagt

zijn profeten soms raad te geven die mensen maar moeilijk kunnen accepteren. De vijand van onze ziel probeert ervoor te zorgen dat we ons beledigd voelen en aan de goddelijke roeping van de profeet beginnen te twijfelen.

Ik heb gezien dat de Heilige Geest een verzacht hart kan raken om een nederige volgeling van Jezus Christus met bevestigende openbaring te beschermen.

Op een dag vroeg de profeet me om de heilige verzegelbevoegdheid aan een man in een klein afgelegen dorpje te verlenen. Alleen de profeet van God heeft de sleutels om te beslissen wie die heilige bevoegdheid, die de Heer aan Petrus verleende, mag ontvangen. Ik had diezelfde verzegelbevoegdheid ontvangen, maar ik mocht haar alleen op aanwijzing van de president van de kerk verlenen.

In een kamer van een kerkgebouw ver van Salt Lake City (Utah, VS) legde ik mijn handen op het hoofd van een man die door de profeet gekozen was om de verzegelbevoegdheid te ontvangen. Zijn handen toonden aan dat hij zijn hele leven voor een schamel loon op het land had gewerkt. Zijn kleine vrouw zat naast hem. Ook aan haar was af te zien dat ze altijd hard aan de zijde van haar man had gewerkt.

Ik sprak de woorden die de profeet me had gegeven: 'Krachtens het gezag en onder de verantwoordelijkheid van', en dan de naam van de profeet,

'die op dit moment alle sleutels van het priesterschap op aarde draagt, verleen ik de verzegelbevoegdheid aan', en dan zei ik de naam van de man en vermeldde ik de tempel waar hij als verzegelaar zou dienen.

De tranen rolden over zijn wangen. Ik zag dat zijn vrouw ook huilde. Ik wachtte tot ze tot zichzelf waren gekomen. Ze stond op en kwam naar me toe. Ze keek op en zei bedeesd dat ze gelukkig, maar ook bedroefd was. Ze zei dat ze graag met haar man naar de tempel ging, maar vond dat ze dat nu niet meer kon, omdat God hem zo'n heerlijke en heilige opdracht toevertrouwd had. Ze zei vervolgens dat ze vond dat ze zijn tempelgezellin niet kon zijn omdat ze niet kon lezen of schrijven.

Ik verzekerde haar ervan dat haar man vereerd met haar gezelschap zou zijn vanwege haar grote geestelijke kracht. Ik vertelde haar met mijn beperkte kennis van haar moedertaal dat God haar zaken had geopenbaard die belangrijker dan alle wereldse kennis waren.

Door de gave van de Geest wist ze dat God door zijn profeet haar geliefde man iets hemels had toevertrouwd. Ze wist zelf dat een man die ze nog nooit ontmoet had, maar van wie ze wist dat hij de levende profeet van God was, de sleutels droeg om die verzegelbevoegdheid te verlenen. Zonder dat een levende getuige het haar verteld had, wist ze dat de profeet over de naam van haar man

gebeden had. Ze wist dat God hem geroepen had.

Ze wist ook dat de verordeningen die haar man zou verrichten mensen voor eeuwig in het celestiale koninkrijk aan elkaar zouden verzegelen. Ze kreeg in haar hart en verstand de bevestiging dat de volgende belofte van de Heer aan Petrus nog steeds in de kerk gold: 'Wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn.'⁵ Ze wist dat zelf dankzij openbaring van God.

Laten we nu terugkeren naar het begin. 'Openbaring in de kerk duurt voort: de profeet ontvangt ze voor de kerk; een president voor zijn ring, zendingengebied of quorum; een bisschop voor zijn wijk; een vader voor zijn gezin; een persoon voor zichzelf.'⁶

Ik getuig dat dit waar is. Uw hemelse Vader hoort uw gebeden. Hij heeft u lief. Hij kent uw naam. Jezus is de Christus, de Zoon van God en onze Verlosser. Zijn liefde voor u gaat uw begrip te boven.

God stort via de Heilige Geest openbaring over zijn kinderen uit. Hij spreekt tot zijn profeet op aarde. In deze tijd is dat Thomas S. Monson. Ik getuig dat hij alle sleutels van het priesterschap op aarde bezit en uitoefent.

Ik bid dat u, als u in deze conferentie naar de mensen luistert die God geroepen heeft, de bevestigende openbaring zult krijgen die u nodig hebt om naar uw eeuwige thuis terug te keren en bij Hem in een voor eeuwig verzegelde familie te wonen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, 'We Believe All That God Has Revealed', *Ensign*, mei 1974, p. 95.
2. 1 Nephi 3:7.
3. 1 Nephi 3:8.
4. Leer en Verbonden 121:45–46.
5. Mattheüs 16:19.
6. Boyd K. Packer, *Ensign*, mei 1974, p. 95.

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De profeten steun verlenen

Onze steunverlening aan profeten is een persoonlijke toezegging dat we ons uiterste best zullen doen om ons te houden aan hun profetische prioriteiten.

President Eyring, wij danken u voor uw leerzame en inspirerende boodschap. Mijn geliefde broeders en zusters, wij danken u voor uw geloof en toewijding. Gisteren waren we allemaal in de gelegenheid om Thomas S. Monson als de profeet van de Heer en de president van de kerk van de Heer steun te verlenen. En we zingen zo vaak: ‘Wij danken U, Heer, voor profeten.’¹ Begrijpen u en ik werkelijk wat dat betekent? Bedenk eens wat een voorrecht de Heer ons heeft gegeven om zijn profeet steun te verlenen, die ons raad geeft die niet gekleurd, verbloemd of gemotiveerd wordt door persoonlijke verlangens, en bovendien volkomen waar is!

Maar hoe verlenen we nu eigenlijk steun aan een profeet? Lang voordat hij president van de kerk werd, heeft president Joseph F. Smith verklaard: ‘Het is een belangrijke plicht die op de heiligen rust om hun stem uit te brengen [ter] steunverlening aan de kerkautoriteiten, niet alleen om dat te doen door het opsteken van de hand, wat alleen maar een formaliteit is, maar om dat in *daad* en in waarheid te doen.’²

Ik herinner me mijn unieke ‘daad’ om een profeet steun te verlenen. Als arts en hartchirurg was het in 1972 mijn taak om een openhartoperatie uit te voeren op president Spencer W. Kimball, die toen waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen was. Hij had een bijzonder ingewikkelde operatie nodig. Maar ik had er geen ervaring mee om zoiets te doen bij een 77 jaar oude patiënt met een sterk verzwakt hart. Ik beval de operatie niet aan, en stelde president Kimball en het Eerste Presidium daarvan op de hoogte. Maar vol geloof besloot president Kimball om de operatie te ondergaan, uitsluitend omdat het Eerste Presidium dit aanraadde. Daar blijkt wel uit hoe hij zijn leiders steunde! En ik huiverde van zijn beslissing!

Dankzij de Heer slaagde de operatie. Toen het hart van president Kimball weer begon te kloppen, was dat met grote kracht! Op dat moment kreeg ik een helder getuigenis van de Geest dat deze man op een dag president van de kerk zou worden!³

En u weet hoe het verder ging. Slechts twintig maanden later werd

president Kimball president van de kerk. En hij gaf de kerk vele jaren lang stoutmoedig leiding.

Sindsdien hebben we de volgende kerkpresidenten steun verleend: Ezra Taft Benson, Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley, en nu Thomas S. Monson. Profeten in elke betekenis van het woord!

Geliefde broeders en zusters, als de herstelling ook maar iets teweeg heeft gebracht, dan is het wel dat het de eeuwenoude mythe dat God niet meer tot zijn kinderen sprak heeft ontzenuwd. Niets is minder waar. In alle bedelingen, van Adam tot aan deze tijd, is de kerk geleid door een profeet van God.⁴ Profeten hebben getuigd van Jezus Christus — van zijn aardse zending en bediening.⁵ Wij eren Joseph Smith als de profeet van deze laatste bedeling. En wij eren elke man die hem als president van de kerk heeft opgevolgd.

De steunverlening aan profeten en andere leiders⁶ vindt plaats in het kader van de wet van algemene instemming, want de Heer heeft

gezegd: ‘Het [zal] niemand [...] worden gegeven uit te gaan om mijn evangelie te prediken, of om mijn kerk op te bouwen, tenzij hij is geordend door iemand die het gezag daartoe bezit, en het de kerk bekend is dat hij bevoegd is en door de hoofden van de kerk op de juiste wijze geordend is.’⁷

Dit geeft ons als leden van de kerk van de Heer vertrouwen en geloof bij ons streven om ons aan de Schriftuurlijke opdracht te houden om gehoor te geven aan de stem van de Heer⁸ die wij in de stem van zijn dienstknechten, de profeten, horen.⁹ Alle leiders in de kerk van de Heer worden met het juiste gezag geroepen. Geen enkele profeet, zelfs geen enkele leider in deze kerk, heeft zichzelf geroepen. Er is nooit een profeet verkozen. De Heer heeft dat als volgt duidelijk gemaakt: ‘Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd.’¹⁰ U en ik ‘stemmen’ niet op leiders, op geen enkel niveau. Maar we hebben wel het voorrecht om ze steun te verlenen.

Nu heeft de Heer een andere aanpak dan de mens. De mens verwijderd iemand uit een functie of bedrijf als hij oud wordt of gebreken krijgt. Maar de aanpak van de mens is nooit dezelfde geweest als die van de Heer, en zal dat nooit worden. Onze steunverlening aan profeten is een persoonlijke toezegging dat we ons uiterste best zullen doen om ons te houden aan hun profetische prioriteiten. Onze steunverlening is een soort eed waarmee we aangeven dat we hun roeping als profeet erkennen en ons verbinden om hen te volgen.

26 jaar voordat hij president van de kerk werd, zei de toenmalige ouderling George Albert Smith: ‘Het is een zeer heilige verplichting die wij aangaan als we [...] onze hand opsteken. Het betekent *niet* dat we rustig onze

gang gaan en de profeet van de Heer zijn werk laten doen, maar het betekent [...] dat we hem steunen, voor hem bidden, zijn goede naam verdedigen en ernaar streven zijn aanwijzingen uit te voeren die de Heer ons via hem geeft.’¹¹

De levende Heer leidt zijn levende kerk!¹² De Heer openbaart zijn wil voor de kerk aan zijn profeet. Gisteren waren we in de gelegenheid om steun te verlenen aan Thomas S. Monson als president van de kerk. We hadden bovendien het voorrecht om hem met zijn raadgevers in het Eerste Presidium en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen als profeten, zieners en openbaarders steun te verlenen. Denk daar eens over na! Wij steunen vijftien mannen als profeten van God! Zij dragen alle priesterschapssleutels die ooit in deze bedeling aan de mens zijn verleend.

De roeping van vijftien mannen tot het heilig apostelschap biedt ons als leden van de kerk veel bescherming. Waarom? Omdat de beslissingen die deze leiders nemen unaniem moeten zijn.¹³ Kunt u zich indenken hoe de Geest vijftien mannen moet raken om unanimité teweeg te brengen? Deze vijftien mannen hebben een verschillende achtergrond qua opleiding en werk, en ze hebben vaak verschillende meningen. Geloof me! Deze vijftien mannen — profeten, zieners

en openbaarders — kennen de wil van de Heer als ze tot een unanieme beslissing komen! Zij zijn vastbesloten om ervoor te zorgen dat de wil van de Heer wordt gedaan. In het Onze Vader staat het verlangen van elk van die vijftien mannen als zij bidden: ‘Uw wil geschiede op aarde gelijk in de hemel.’¹⁴

De apostel die het langst in functie is, presideert.¹⁵ Dit anciënniteitssysteem heeft meestal tot gevolg dat de functie van kerkpresident door oudere mannen wordt bekleed.¹⁶ Dat biedt continuïteit, rijpheid, ervaring en lange voorbereiding onder begeleiding van de Heer.

De huidige kerk is door de Heer zelf georganiseerd. Hij heeft een opmerkelijke wijze van besturen ingesteld die overvloedig in reserves voorziet. Dit systeem voorziet in profetische leiding, zelfs als de ziekten en beperkingen van toenemende ouderdom zich onvermijdelijk voordoen.¹⁷ Er zijn zoveel tegenwichten en voorzorgsmaatregelen dat niemand de kerk ooit op een dwaalspoor kan brengen. Er worden voortdurend hogere leiders opgeleid zodat zij er op een dag klaar voor zijn om zitting te nemen in de hoogste raden. Zij leren door de influisteringen van de Geest naar de stem van de Heer luisteren.

Toen hij eerste raadgever van president Ezra Taft Benson was, die het

dienen wij zo goed als wij kunnen. Ik verzeker u dat de kerk in goede handen is. Het systeem dat is ingesteld voor de Raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf [Apostelen] verzekert [ons] dat zij altijd in goede handen is, en dat we ons geen zorgen hoeven te maken of bang hoeven te zijn, wat er ook gebeurt. Onze Heiland, Jezus Christus, die wij volgen, die wij aanbidden en die wij dienen, staat altijd aan het roer.¹⁹

President Monson, wij danken u voor die waarheden! En wij danken u voor uw levenslange voorbeeldige en toegewijde dienstbaarheid. Ik neem aan dat ik namens de kerkleden over de hele wereld spreek als ik zeg dat wij u eensgezind en oprecht dankbaar zijn. Wij brengen u hulde! Wij hebben u lief! Wij steunen u niet alleen met opgestoken hand, maar met heel ons hart en toegewijde inzet. Nederig en vurig 'bidden [wij] steeds voor u, dierb're profeet!²⁰ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Wij danken U, Heer, voor profeten', *Lofzangen*, nr. 17.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), p. 211; cursivering toegevoegd. Dit is een uitspraak uit 1898, toen president Smith tweede raadgever in het Eerste Presidium was.
3. Zie voor meer details Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle* (2003), pp. 153–156.
4. Zie Gids bij de Schriften, 'Bedeling'.
5. Een aantal profeten had de komst van de Heer voorgezegd, onder meer Lehi (zie 1 Nephi 1:19), Nephi (zie 1 Nephi 11:31–33; 19:7–8), Jakob (zie Jakob 4:4–6), Benjamin (zie Mosiah 3:5–11, 15), Abinadi (zie Mosiah 15:1–9), Alma (zie Alma 40:2) en Samuël de Lamaniet (zie Helaman 14:12). Voor de geboorte van de Heiland in Bethlehem voorzagen zij zijn zoenoffer en daaropvolgende herrijzenis.
6. Het beginsel van de steunverlening aan leiders is een fundamenteel aspect van de kerk van de Heer. Voordat iemand wordt aangesteld of geordend tot een functie of een ambt in het priesterschap, wordt de naam ter steunverlening voorgelegd.

eind van zijn sterfelijke leven naderde, heeft president Gordon B. Hinckley uitgelegd:

'De beginselen en procedures die de Heer voor het besturen van zijn kerk heeft ingesteld, voorzien in alle [...] omstandigheden. Het is belangrijk dat [...] er bij ziekte of beperkingen aan het functioneren van de president geen twijfel of zorg bestaat over het bestuur van de kerk en het gebruik van de profetische gaven, waaronder het recht op inspiratie en openbaring in het besturen van de aangelegenheden en programma's van de kerk.

'Het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen, geroepen en geordend om de sleutels van het priesterschap te dragen, hebben het gezag en de taak om de kerk te besturen, de verordeningen ervan te bedienen, de leer uit te leggen, en haar gebruiken te vestigen en in stand te houden.'

President Hinckley zei verder:

'Als de president van de kerk ziek is of niet in staat alle plichten van zijn ambt volledig te vervullen, voeren zijn twee raadgevers, die met hem

het quorum van het Eerste Presidium vormen, het dagelijkse werk van het presidium uit. [...]

'Maar alle belangrijke beleidskwesties, procedures, programma's of leerstellingen worden gezamenlijk zorgvuldig onder gebed overwogen door het Eerste Presidium en de Twaalf.'¹⁸

Afgelopen jaar bereikte president Monson de mijlpaal van een vijfjarige ambtstermijn als president van de kerk, en keek hij terug op vijftig jaar dienst als apostel. Dit is wat hij zei: 'Ouder worden eist van ieder van ons zijn tol. Maar wij stemmen in met deze woorden van koning Benjamin: "Ik ben net als gij, onderhevig aan allerlei gebreken van lichaam en geest; niettemin ben ik [...] gekozen en door mijn vader gewijd, [...] en ik ben door zijn weergalozе macht behouden en bewaard om u te dienen met alle macht, verstand en kracht die de Heer mij heeft gegeven" (Mosiah 2:11).'

President Monson vervolgde: 'Ondanks gezondheidsproblemen die wij eventueel krijgen, ondanks eventuele zwakte van lichaam of verstand,

7. Leer en Verbonden 42:11. Het gebruik om onze leiders steun te verlenen werd ingesteld op 6 april 1830, toen de kerk werd gesticht, en in maart 1836, toen leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun werd verleend als profeet, ziener en openbaarder. (Zie *History of the Church*, deel 1, pp. 74–77; deel 2, p. 417.)
8. Het Boek van Mormon waarschuwt voor het gevaar dat we lopen als we leringen van profeten negeren. We lezen er dat 'het grote en ruime gebouw de hoogmoed der wereld was; en het viel, en zijn val was buitengewoon groot. En de engel des Heren sprak [...], zeggende: Aldus zal de ondergang zijn van alle natiën, geslachten, talen en volken die tegen de twaalf apostelen van het Lam strijden' (1 Nephi 11:36).
9. Zie Daniël 9:10; Amos 3:7; Leer en Verbonden 21:1, 4–5; 124:45–46.
10. Johannes 15:16. Het vijfde geloofsartikel verduidelijkt: 'Wij geloven dat iemand van Godswege moet worden geroepen, door profetie en door handoplegging van hen die daartoe het gezag bezitten, om het evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen.'
11. *Leringen van kerkpresidenten: George Albert Smith* (2011), p. 64; cursivering toegevoegd. Deze uitspraak is uit een conferentietoespraak van ouderling George Albert Smith, gedaan in 1919. Hij werd in 1945 president van de kerk.
12. Zie Leer en Verbonden 1:30, 38.
13. Zie Leer en Verbonden 107:27.
14. 3 Nephi 13:10; zie ook Mattheüs 6:10; Lukas 11:2.
15. Als de president van de kerk overlijdt, wordt het Eerste Presidium ontbonden en nemen de raadgevers hun plek in het Quorum der Twaalf Apostelen weer in. Het Quorum der Twaalf Apostelen presideert de kerk dan tot er weer een Eerste Presidium is. Die periode wordt het apostolisch interregnum genoemd. In de geschiedenis heeft die periode in lengte gevarieerd van vier dagen tot drie en een half jaar.
16. Uiteraard gold de opvolgingsmethode niet voor de roeping van Joseph Smith, die voorsterfelijk geordend was als profeet van de herstelling en als eerste president van de kerk (zie 2 Nephi 3:6–22; zie ook Abraham 3:22–23).
17. Wij weten dat de Heer ons te allen tijde naar huis kan roepen, wanneer het Hem maar welgevalt.
18. Gordon B. Hinckley, 'God Is at the Helm', *Ensign*, mei 1994, p. 54; zie ook Gordon B. Hinckley, 'He Slumbers Not, nor Sleeps', *Ensign*, mei 1983, p. 6.
19. 'Message from President Thomas S. Monson', *Church News*, 3 februari 2013, p. 9.
20. 'Wij bidden steeds voor u', *Lofzangen*, nr. 19.

Carol F. McConkie

Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Leven naar de woorden van de profeten

Willen we in harmonie met de goddelijke doeleinden van de hemel zijn, dan steunen wij de profeet en kiezen we ervoor om naar zijn woorden te leven.

Onze Vader in de hemel houdt van al zijn kinderen en verlangt ernaar dat ze zijn plan van geluk kennen en begrijpen. Daarom roept Hij profeten, die met macht en gezag zijn geordend om in Gods naam voor het heil van zijn kinderen te handelen. Zij zijn boodschappers van rechtschapenheid, getuigen van Jezus Christus en van de oneindige macht van zijn verzoening. Ze bezitten de sleutels van het koninkrijk van God op aarde en machtigen het uitvoeren van heilsverordeningen.

In de ware kerk van de Heer is er 'op aarde altijd maar één tegelijk aan wie die macht en de sleutels van dat priesterschap zijn verleend.'¹ We steunen president Thomas S. Monson als onze profeet, ziener en openbaarder. Hij openbaart het woord van de Heer om onze *hele* kerk te leiden. Zoals president J. Reuben Clark uitlegde: 'Alleen de president van de kerk [...] heeft het recht om openbaring voor de kerk te ontvangen.'²

Aangaande de levende profeet draagt de Heer het volk van zijn kerk op:

'Gij zult acht slaan op *al* zijn woorden en geboden die hij u zal geven wanneer hij ze ontvangt, wandelend in alle heiligheid voor mijn aangezicht; 'want zijn woord zult gij aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond, in alle geduld en geloof.

'Want door die dingen te doen, zullen de poorten der hel u niet overweldigen.'³

Willen we in harmonie met de goddelijke doeleinden van de hemel zijn, dan steunen wij de profeet en kiezen we ervoor om naar zijn woorden te leven.

We steunen president Monsons raadgevers en het Quorum der Twaalf Apostelen ook als profeten, zieners en openbaarders. 'Ze hebben het recht, de macht en de bevoegdheid om de mening en de wil van [de Heer] bekend te maken [...], onder gezag van [...] de president van de kerk.'⁴ Zij spreken in de naam van Christus. Ze

profeteren in de naam van Christus. Ze doen alles in de naam van Jezus Christus. In hun woorden horen we de stem van de Heer en voelen we de liefde van de Heiland. 'En wat zij ook spreken wanneer gedreven door de Heilige Geest, zal Schriftuur zijn, [...] en de macht Gods tot behoudenis.'⁵ De Heer heeft zelf gezegd: 'Hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde.'⁶

We zijn dankbaar voor een kerk 'gebouwd op het fundament van apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus zelf de hoeksteen is.'⁷ Het huis van de Heer is een huis van orde, en we hoeven er nooit aan te twijfelen waar we voor een antwoord op onze vragen moeten zijn of onzeker te zijn over welke stem we zullen volgen. We hoeven niet 'heen en weer geslingerd [...] en meegesleurd door elke wind van leer'⁸ te worden. God openbaart zijn woord bij monde van zijn geordende dienstknechten 'om de heiligen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen komen

tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God.'⁹ Als we ervoor kiezen om naar de woorden van de profeten te leven, zijn we op het verbondspad dat naar eeuwige volmaking leidt.

Van een alleenstaande moeder die vertwijfeld probeerde een hongersnood te overleven, leren we wat het betekent om een profeet te steunen. De Heer droeg Elia op om naar Zarfath te gaan, alwaar hij een weduwe zou aantreffen tegen wie God had gezegd dat ze hem moest steunen. Toen Elia de stad naderde, zag hij haar terwijl ze takken aan het verzamelen was. Hij riep haar toe: 'Haal toch een beetje water voor mij in deze kruik, zodat ik kan drinken.'¹⁰

'Toen zij op weg ging om het te halen, riep hij haar na en zei: Breng toch ook een stuk brood voor mij mee.'

'Maar zij zei: Zo waar de Here, uw God, leeft! Ik heb geen broodkoek meer, behalve een hand vol meel in de pot en een beetje olie in de kruik! En zie ik ben een paar stukken hout aan het sprokkelen. Zodra ik thuis kom, ga ik het voor mij en voor mijn

zoon klaarmaken. Daarna zullen we het opeten en sterven.'

Elia antwoordde: 'Wees niet bevreesd! Ga, doe overeenkomstig uw woord, maar maak er *eerst* voor mij een kleine koek van en breng die bij mij. Maak daarna voor u en uw zoon iets klaar.'¹¹

Stel u eens voor hoe moeilijk het verzoek van de profeet was aan een moeder die aan het verhongeren was. God had toch zeker zelf in voedsel voor zijn trouwe dienstknecht kunnen voorzien? Maar Elia, handelend in de naam van de Heer, deed wat hem gezegd werd, namelijk een geliefde dochter van God vragen om datgene te offeren wat ze had om de profeet te steunen.

Maar Elia beloofde ook een zegen bij gehoorzaamheid: 'Want zo zegt de Here, de God van Israël: Het meel in de pot zal niet opraken en in de kruik zal het aan olie niet ontbreken.'¹² De Heer gaf de weduwe de keuze om de woorden van de profeet te geloven en te gehoorzamen.

In een wereld die bedreigd wordt door een gebrek aan rechtschapenheid en een geestelijke hongerdood, wordt ons opgedragen om de profeet te steunen. Wanneer we luisteren naar de woorden van de profeten, en die bekrachtigen en bevestigen, zien we dat we genoeg geloof hebben om ons nederig aan de wil, de wijsheid *en* de timing van de Heer te onderwerpen.

Wij slaan zelfs acht op de woorden van de profeet als dat onredelijk, ongelegen en ongemakkelijk is. Naar wereldse maatstaven kan het volgen van de profeet impopulair, politiek incorrect en sociaal onacceptabel zijn. Maar de profeet volgen is altijd juist. 'Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten hoger dan uw gedachten.'¹³ 'Vertrouw op

de Here met heel uw hart, en steun op uw eigen inzicht niet.¹⁴

De Heer eert en begunstigt hen die gehoor geven aan profetische instructies. In het geval van de weduwe van Zarfath redde gehoorzaamheid aan Elia haar en uiteindelijk ook haar zoon van de dood. Zoals de profeet had beloofd 'at zij, en hij, en haar gezin vele dagen [...] overeenkomstig het woord van de Heere, dat Hij door de dienst van Elia gesproken had.'¹⁵

De Heer 'voedt hen die op Hem vertrouwen.'¹⁶ De woorden van de profeten zijn als manna voor onze ziel. Als we ze tot ons nemen, worden we gezegend, beschermd en stoffelijk en geestelijk bewaard. Als we ons in hun woorden verheugen, leren we hoe we tot Christus kunnen komen en leven.

Ouderling Bruce R. McConkie heeft geschreven dat de Heer 'de waarheden van het heil bij monde van de profeten openbaart [...] de verlossing in Christus; en hij wijst [...] de weg die naar het eeuwige leven leidt. [...] In ieder tijdperk geeft de Heer zijn volk de leiding die het nodig heeft als het in gevaar verkeert. En in de dagen die voor ons liggen zullen er beslist tijden komen waarin niets dan de wijsheid van God, die uit de hemel neerdaalt en van de lippen van de profeet vloeit, in staat zal zijn om zijn volk te redden.'¹⁷

De woorden van de profeten die mij in de lauwermeisjesklas werden onderwezen, leerden mij hoe een verbondshuwelijk zou moeten zijn. De woorden van de profeten gaven mij het geloof en de hoop waardoor ik me op een gelukkig gezinsleven kon voorbereiden en dat waarmaken. Doordat ik regelmatig de leringen van de profeten bestudeerde, voelde ik me gesteund in de zware, vaak uitputtende jaren van zeven kinderen baren, onderwijzen en verzorgen. De woorden van de profeten in de Schriften en

gesproken op dit spreekgestoelte zijn woorden van troost, liefde, kracht en blijmoedigheid die ons allen omarmen.

Als we gehoor geven aan de woorden van de profeten, bouwen we ons gezin en ons leven op een eeuwig, vast fundament, 'de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, [...] zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm u zullen striemen, die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren in [...] ellende en eindeloos wee.'¹⁸

De keuze is aan ons. We kunnen ervoor kiezen om de woorden van Christus, gesproken door zijn geordende dienstknechten, te negeren, niet serieus te nemen, met voeten te treden of ertegen in opstand te komen. Maar de Heer heeft gezegd dat zij die dat doen van zijn verbonds-volk zullen worden afgesneden.¹⁹

Als we de heilige woorden van profeten met geloof in Christus en met een oprechte bedoeling onder gebed lezen en bestuderen, dan zal de Heilige Geest in waarheid tot ons verstand en ons hart spreken. Mogen wij onze oren openen om te horen, ons

hart om te begrijpen en ons verstand zodat de geheimenissen van God voor ons ontsluit zullen worden.²⁰

Ik getuig dat Joseph Smith een profeet was en is die door God geroepen was om het evangelie van Jezus Christus en zijn priesterschap op aarde te herstellen. En ik getuig dat wij momenteel door een waar profeet van God geleid worden, namelijk president Monson. Mogen wij ervoor kiezen om achter de profeten te staan en naar hun woorden te leven totdat wij vereend in het geloof, gereinigd in Christus en vervuld met de kennis van de Zoon van God mogen worden. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 132:7; zie ook *Handboek 2: De kerk besturen* (2010), 2.1.1: 'Jezus Christus bezit alle sleutels van het priesterschap met betrekking tot zijn kerk. Hij heeft ieder van zijn apostelen alle sleutels verleend met betrekking tot het koninkrijk van God op aarde. De senior apostel, de president van de kerk, is de enige persoon op aarde die het gezag heeft om alle priesterschapsleutels te gebruiken.'
2. J. Reuben Clark jr., 'When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?' (toespraak voor seminarie en instituut functionarissen, Brigham Young University, 7 juli 1954).
3. Leer en Verbonden 21:4-6; nadruk toegevoegd.
4. J. Reuben Clark jr., 'When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?'
5. Leer en Verbonden 68:4.
6. Leer en Verbonden 1:38.
7. Efeze 2:20.
8. Efeze 4:14.
9. Efeze 4:12-13.
10. 1 Koningen 17:10.
11. 1 Koningen 17:11-13; cursivering toegevoegd.
12. 1 Koningen 17:14.
13. Jesaja 55:9.
14. Spreuken 3:5.
15. 1 Koningen 17:15-16.
16. Roger Hoffman, 'Consider the Lilies'.
17. Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (Deseret Book Company, 1985), p. 478; gebruikt met toestemming.
18. Helaman 5:12.
19. Zie 3 Nephi 20:23.
20. Zie Mosiah 2:9.

Ouderling Robert D. Hales
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het eeuwige leven — onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, kennen

God en Christus zijn letterlijk Vader en Zoon — twee afzonderlijke personen die volkomen één in doel zijn.

Vele jaren geleden heb ik het laatste getuigenis van de profeten in elke bedeling bestudeerd. Stuk voor stuk getuigden ze krachtig van God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus.

Toen ik die getuigenissen las — en vele andere soortgelijke getuigenissen in de jaren daarna — raakte het me steevast hoezeer onze hemelse Vader zijn oudste Zoon liefheeft en hoe Jezus zijn liefde toont door de wil van zijn Vader te gehoorzamen. Ik getuig dat wij, als we het nodige doen om Hem en hun liefde voor elkaar te kennen, ‘de grootste van alle gaven Gods’, namelijk het eeuwige leven, zullen ontvangen.¹ Want ‘dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt.’²

Hoe kunnen we die gave ontvangen? We krijgen die door persoonlijke openbaring, waar deze morgen

over is gesproken en waarin wij zijn onderwezen.

Kunt u zich de eerste keer herinneren dat u wist dat God bestond en u zijn liefde voelde? Toen ik jong was, keek ik vaak naar de sterren aan de hemel en dacht dan na en voelde zijn nabijheid. Ik vond het geweldig om de pracht van Gods schepping te ontdekken — van de kleinste insectjes tot de grootste bomen. Toen ik zag hoe mooi deze aarde was, wist ik dat mijn hemelse Vader me liefhad. Ik wist dat mijn geest letterlijk van God afstamt en dat we allen zoons en dochters van Hem zijn.

U vraagt zich misschien af hoe ik dat wist. In de Schriften staat: ‘Aan sommigen wordt het door de Heilige Geest gegeven te weten dat Jezus Christus de Zoon van God is, en [aan] anderen wordt het gegeven in hun woorden te geloven, opdat ook zij het eeuwige leven zullen hebben

als zij getrouw blijven.’³ Volgens mij betekent dit niet dat sommige mensen altijd van het getuigenis van anderen afhankelijk zullen zijn.

Mijn eigen getuigenis groeide omdat mijn ouders, leerkrachten, de Schriften — die ik ijverig las — en vooral de Heilige Geest mij onderwezen in en getuigden van mijn hemelse Vader en de Heiland. Door zelf geloof te oefenen en de geboden te gehoorzamen, getuigde de Heilige Geest tot me dat wat ik leerde waar was. Zo ben ik het zelf te weten gekomen.

Streven naar persoonlijke openbaring is de sleutel in dat proces. Nephi nodigt ons uit: ‘Vergast u aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen.’⁴

Vóór mijn achtste verjaardag wilde ik meer over de doop te weten komen. Ik las in de Schriften en bad. Ik kwam erachter dat ik bij mijn bevestiging de gave van de Heilige Geest zou krijgen. Ik begon ook te begrijpen dat God en Christus letterlijk Vader en Zoon zijn — twee

afzonderlijke personen die volkomen één in doel zijn. ‘Wij hebben [Hen] lief, omdat [Zij] ons eerst liefhad[den].’⁵ En steeds weer zag ik dat Zij elkaar liefhadden en voor ons welzijn samenwerkten. Luister naar enkele van de vele Schriftteksten die deze waarheid onderstrepen:

Onze hemelse Vader sprak over het voorsterfelijke leven toen Hij naar Jezus Christus verwees als ‘mijn geliefde Zoon, die mijn Geliefde en Uitverkorene is geweest vanaf het begin.’⁶ Toen de Vader de aarde schiep, deed Hij dat ‘door [zijn] Eniggeborene’.⁷

Maria, de moeder van Jezus, werd verteld dat ze ‘de Zoon van de Allerhoogste’⁸ ter wereld zou brengen. En toen Jezus een jongeman was, zei Hij tegen zijn moeder dat Hij ‘in de dingen van [zijn] Vader’⁹ moest zijn. Toen de Heiland Zich jaren later liet dopen, sprak onze hemelse Vader uit de hemel en zei: ‘Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!’¹⁰

Toen Jezus zijn discipelen leerde bidden, sprak Hij de volgende woorden uit:

‘Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd.

‘Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.’¹¹

Tegen Nicodemus zei Hij: ‘Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft.’¹² En Hij verklaarde zijn wonderen met de woorden: ‘De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat [de Vader] doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.’¹³

Toen het uur van de verzoening naderde, bad Jezus: ‘Vader, het uur is gekomen. [...] Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen.’¹⁴

En toen de last van onze zonden op Hem viel, smeekte Hij: ‘Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.’¹⁵ Tijdens zijn laatste ogenblikken aan het kruis bad Jezus: ‘Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen’, waarna Hij uitriep: ‘Vader, in Uw handen beveil Ik Mijn geest.’¹⁶

Vervolgens bezocht Hij de geesten van overledenen en ‘gaf hun macht om tevoorschijn te komen, na zijn opstanding uit de doden, om het koninkrijk van zijn Vader binnen te gaan.’¹⁷ Na zijn opstanding verscheen de Heiland aan Maria Magdalena en zei: ‘Ik vaar op naar Mijn Vader en [naar] uw Vader.’¹⁸

Toen Hij de mensen in Amerika bezocht, introduceerde zijn Vader Hem als volgt: ‘Ziet mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb, in wie Ik mijn naam heb verheerlijkt.’¹⁹ Toen Jezus te midden van het volk neerdaalde, stelde Hij Zichzelf voor met de woorden: ‘Zie, Ik ben Jezus Christus. [...] Ik heb [...] de Vader verheerlijkt door de zonden der wereld op Mij te nemen.’²⁰ Toen Hij in zijn leer onderrichtte, legde Hij uit:

‘Het is de leer die de Vader Mij heeft gegeven; en Ik getuig van de Vader, en de Vader getuigt van Mij.’²¹

‘Voorwaar [...] de Vader en Ik zijn één.’²²

Zien we in deze Schriftteksten een patroon dat getuigt dat de Vader en de Zoon twee afzonderlijke personen zijn? Maar in welk opzicht zijn Ze dan één? Niet omdat Ze dezelfde persoon zijn, maar omdat ze één in doel zijn. Ze zijn beiden even toegewijd aan de standbrenging van ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens.’²³

Jezus is een God. En toch toont Hij voortdurend dat Hij een afzonderlijke persoon is door tot zijn Vader te bidden en door te zeggen dat Hij de wil van zijn Vader doet. Tijdens zijn bediening onder de Nephieten smeekte Hij: ‘Vader, Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die gij Mij wegens hun geloof uit de wereld hebt gegeven, [...] opdat Ik in hen zal zijn zoals Gij, Vader, in Mij zijt, opdat wij één zullen zijn, opdat Ik in hen verheerlijkt zal worden.’²⁴

Als we dat in gedachten houden, is het niet zo verwonderlijk dat de herstelling van het evangelie aanving met de verschijning van niet één, maar

twee verheerlijkte personen. De profeet Joseph Smith heeft het volgende over zijn eerste visioen gezegd: 'Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'²⁵

De jonge profeet die met vast geloof het bos inging om erachter te komen bij welke kerk hij zich moest aansluiten, verliet het bos met de kennis en een getuigenis van de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die God gezonden had. Joseph moest toen, net als de profeten die hem voor waren gegaan, een werktuig zijn om de kennis die naar het eeuwige leven leidt op aarde te herstellen.

Ook u kunt onze hemelse Vader en 'die Jezus — over wie de profeten en de apostelen hebben [getuigd]'²⁶ in de Schriften en deze algemene conferentie zoeken. Als u naar een persoonlijke bevestiging streeft — openbaring voor u alleen — zult u ontdekken dat uw hemelse Vader in een bijzondere manier voorzien heeft waarop u voor uzelf de waarheid te weten kunt komen, namelijk door het derde lid van de Godheid, een persoon van Geest die we de Heilige Geest noemen.

'En wanneer gij deze dingen ontvangt,' — inclusief wat ik u vandaag heb verteld — 'spoor ik u aan God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te vragen of deze dingen niet waar zijn; en indien gij vraagt met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest.

'En door de macht van de Heilige Geest kunt gij de waarheid van alle dingen [met zekerheid] kennen.'²⁷

Broeders en zusters, ik getuig dat onze hemelse Vader wil dat we die kennis nu zoeken. De woorden van de profeet Helaman roepen vanuit het stof: 'Bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; [...] en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen.'²⁸ We zullen dan echt niet falen.

Dat vaste fundament is Jezus Christus. Hij is de 'Rots van de hemel'.²⁹ Als we ons huis op Hem bouwen, mogen de stortbuien van de laatste dagen vallen, de watervloeden komen en de winden waaien, maar we zullen niet vallen. En we zullen

niet falen, omdat ons huis en ons gezin op Christus gevestigd zijn.³⁰

Ik getuig dat zo'n huis 'een huis van heerlijkheid'³¹ is. Daar komen we samen om in de naam van Jezus Christus, zijn geliefde Zoon, tot onze hemelse Vader te bidden. Daar verheerlijken en danken we Hen. Daar ontvangen we de Heilige Geest en 'de belofte die [Hij ons geeft] van het eeuwige leven, ja, de heerlijkheid van het celestiale koninkrijk'.³²

Ik geef u mijn bijzondere getuigenis dat Jezus Christus onze Heiland is, dat Hij leeft, dat onze eeuwige hemelse Vader van ons houdt en over ons waakt, en dat we een profeet in onze bedeling hebben — namelijk president Thomas S. Monson — die ons leidt en ons de weg wijst. De Heilige Geest getuigt dat dit waar is tot ieder die op zoek gaat naar die kennis. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 14:7.
2. Johannes 17:3.
3. Leer en Verbonden 46:13–14.
4. 2 Nephi 32:3.
5. 1 Johannes 4:19.
6. Mozes 4:2.
7. Mozes 2:1.
8. Lukas 1:32.
9. Lukas 2:49.
10. Mattheüs 3:17.
11. Mattheüs 6:9–10.
12. Johannes 3:16.
13. Johannes 5:19; zie ook vers 17.
14. Johannes 17:1, 4.
15. Mattheüs 26:39.
16. Lukas 23:34, 46.
17. Leer en Verbonden 138:51.
18. Johannes 20:17.
19. 3 Nephi 11:7.
20. 3 Nephi 11:10–11.
21. 3 Nephi 11:32.
22. 3 Nephi 11:27.
23. Mozes 1:39.
24. 3 Nephi 19:29.
25. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
26. Ether 12:41.
27. Moroni 10:4–5.
28. Helaman 5:12.
29. Mozes 7:53.
30. Zie 3 Nephi 14:24–25.
31. Leer en Verbonden 88:119; 109:8, 16.
32. Leer en Verbonden 88:4.

Ouderling James J. Hamula
van de Zeventig

Het avondmaal en de verzoening

De verordening van het avondmaal moet voor ieder van ons gewijder en heiliger worden.

Aan de vooravond van Gethsémané en Golgotha kwamen Jezus en zijn discipelen nog een laatste keer bij elkaar. Ze waren bijeen in de bovenzaal van het huis van een discipel in Jeruzalem. Het was de tijd van het Pascha.¹

Voor hen stond de traditionele paschamaaltijd, die bestaat uit geofferd lam, wijn, en ongezuurd brood, symbolen van Israëls bevrijding van slavernij en dood² en van een toekomstige verlossing die nog moest komen.³ Toen de maaltijd ten einde liep, nam Jezus het brood, zegende en brak het,⁴ en gaf het aan zijn apostelen, met de woorden: 'Neem, eet.'⁵ 'Dit is mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt. Doe dat tot mijn gedachtenis.'⁶ Op dezelfde wijze nam Hij de beker met wijn, sprak er een zegen over uit, liet hem rondgaan, en zei: 'Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in mijn bloed'⁷, dat 'vergoten wordt tot vergeving van zonden.'⁸ 'Doe dat tot mijn gedachtenis.'⁹

Op deze eenvoudige maar toch diepzinnige wijze stelde Jezus een nieuwe verordening voor het verbondsvolk van God in. Er zou geen dierlijk bloed meer vergoten of vlees

meer gegeten worden, in afwachting van een verlossend offer van een Christus die nog moest komen.¹⁰ In plaats daarvan zouden er symbolen van het gebroken vlees en vergoten bloed worden genomen van de Christus die al was gekomen, ter gedachtenis van zijn verlossende offer.¹¹ Als we aan deze nieuwe verordening deelnemen, laten we aan iedereen zien dat we Jezus als de beloofde Christus accepteren en volledig bereid zijn Hem te volgen

en zijn geboden te onderhouden. Aan wie Hem accepteren en volgen, zal de geestelijke dood voorbijgaan. En zij zullen het eeuwige leven ontvangen.

In de daaropvolgende uren en dagen ging Jezus naar Gethsémané, werd naar Golgotha geleid, en stond triomfaal op uit het graf van Arimathea. Na zijn vertrek kwamen de discipelen van Jezus die zich in en rond Jeruzalem bevonden, op de eerste dag van de week bij elkaar om 'brood te breken'¹² en zij 'volhardden'¹³ daarin. Dat deden ze vast niet alleen om hun vertrokken Meester te gedenken, maar ook om hun dank en geloof te uiten, dat Hij hen op wonderbare wijze verlost had.

Het is opmerkelijk dat Jezus, toen hij zijn discipelen in Amerika bezocht, ook onder hen zijn avondmaal instelde.¹⁴ En daarbij zei Hij: 'Dit zult gij altijd nauwgezet doen'¹⁵ en 'Het zal een getuigenis tot de Vader zijn dat gij Mij altijd indachtig zijt.'¹⁶ En aan het begin van de herstelling stelde de Heer de verordening van het avondmaal nogmaals in, en zijn aanwijzingen aan ons zijn vergelijkbaar met die aan zijn vroegchristelijke discipelen.¹⁷

De verordening van het avondmaal wordt 'een van de heiligste en meest gewijde verordeningen in de kerk' genoemd.¹⁸ Zij moet voor ieder van ons gewijder en heiliger worden. Jezus Christus heeft de verordening zelf ingesteld om ons eraan te herinneren wat Hij heeft gedaan om ons te verlossen en ons duidelijk te maken hoe wij zijn verlossing kunnen gebruiken om bij God terug te keren.

Met het gescheurde en gebroken brood geven we aan dat we het lichaam van Jezus Christus gedenken — een lichaam gekweld met alle soorten pijn, beproeving en verleiding¹⁹, een lichaam dat zoveel zielenleed te

verduren kreeg dat het uit elke porie bloedde,²⁰ een lichaam waarvan aan het kruis het vlees werd gescheurd en het hart werd gebroken.²¹ Wij geven ermee aan dat we geloven dat het lichaam wel in het graf werd gelegd, maar dat het uit het graf is opgewekt, om nooit meer onderhevig te zijn aan ziekte, verval of dood.²² En als we van het brood nemen, erkennen we dat ons lichaam, net als het lichaam van Christus, van de ketenen van de dood zal worden verlost, uit het graf zal voortkomen en met onze eeuwige geest zal worden herenigd.²³

Met een slokje water geven we aan dat we het vergoten bloed van Jezus indachtig zijn en het geestelijke lijden dat Hij voor alle mensen heeft doorstaan. We gedenken de zielenstrijd die tot gevolg had dat er in Gethsémané grote druppels bloed vielen.²⁴ Ook gedenken we de slagen en geselingen die de gevangenenbewaarders Hem toebrachten.²⁵ We denken aan het bloed dat uit zijn handen, voeten en zij stroomde toen Hij op Golgotha was.²⁶ En we gedenken wat Hij zelf over zijn lijden heeft gezegd: 'Hoe hevig weet u niet, hoe intens weet u niet, ja, hoe zwaar te dragen weet u niet.'²⁷ En als we van het water nemen, erkennen we dat zijn bloed en zijn lijden verzoening voor onze zonden brachten, en dat Hij onze zonden op Zich neemt als wij de beginselen en verordeningen van zijn evangelie aanvaardden.

Dus door het brood en water worden we eraan herinnerd dat Christus ons door zijn verlossing van dood en zonde heeft verlost. De volgorde van het brood eerst en het water daarna is niet onbelangrijk. Als we van het brood nemen, worden we aan onze eigen onvermijdelijke opstanding herinnerd, die uit meer dan alleen de hereniging van lichaam en geest bestaat. Door de macht van de opstanding

zullen we allemaal in de tegenwoordigheid van God terugkeren.²⁸ Dat feit stelt ons voor de fundamentele levensvraag. De fundamentele vraag voor ons allen is niet of we zullen leven, maar met wie we na de dood zullen leven. Hoewel iedereen in de tegenwoordigheid van God zal terugkeren, zal niet iedereen bij Hem blijven.

In dit sterfelijk leven raakt ieder van ons besmeurd met zonde en overtreding.²⁹ Ons denken, spreken en handelen zal niet volledig deugdzaam zijn geweest.³⁰ Kortom, we zullen onrein zijn. En Jezus heeft heel duidelijk gemaakt wat het gevolg van onreinheid in de tegenwoordigheid van God is: 'Niets wat onrein is, kan [...] in zijn tegenwoordigheid wonen.'³¹ Dat onontkoombare feit werd Alma de jonge heel duidelijk toen er een engel aan hem verscheen. Hij werd zo gefolterd, gepijnigd en gekweld door zijn onreinheid dat hij dacht: kon ik maar [...] naar lichaam en ziel niet meer bestaan, zodat ik niet in de tegenwoordigheid van mijn God word gebracht.³²

Wanneer we van het avondmaalswater drinken, leren we hoe we rein

van zonde en overtreding kunnen worden en aldus in de tegenwoordigheid van God kunnen staan. Door zijn onschuldig vergoten bloed heeft Jezus Christus voor alle zonden en overtredingen aan de vereisten van de gerechtigheid voldaan. Vervolgens biedt Hij aan om ons te reinigen, mits we voldoende geloof in Hem hebben om ons te bekeren en alle heilsverordeningen en -verbonden te accepteren, ten eerste de doop en de ontvangst van de Heilige Geest. Als we de Heilige Geest ontvangen, worden we gereinigd en gezuiverd. Jezus heeft deze leer duidelijk uitgelegd:

'Niets onreins kan [Gods] koninkrijk ingaan; [niemand gaat] tot zijn rust in behalve zij die hun klederen in mijn bloed hebben gereinigd. [...]

'Welnu, dit is het gebod: bekeert u, al gij eindend der aarde, en komt tot Mij en laat u dopen in mijn naam, zodat gij door het ontvangen van de Heilige Geest kunt worden geheiligd, zodat gij ten laatsten dage vlekkeloos voor mijn aangezicht kunt staan.'³³

Dat is de leer van Christus.³⁴ Wanneer wij deze leer ontvangen en ernaar leven, worden we in feite in het bloed van Christus gewassen en rein gemaakt.³⁵

Door na de avondmaalsgebeden 'amen' te zeggen, geven we aan dat we deze leer van Christus aanvaardden en zeggen we toe die na te leven. In ons verzoek aan God, onze eeuwige Vader, verklaren we dat we zijn geliefde Zoon 'altijd indachtig' zullen zijn. Eerst betuigen we dat we 'gewillig zijn' Hem indachtig te zijn. En daarna betuigen we dat we Hem 'altijd' indachtig zijn. Daarmee beloven we plechtig om geloof in Jezus Christus en zijn verlossing van dood en zonde te hebben.

We verklaren ook dat we 'zijn geboden [zullen] onderhouden'. Dat is een plechtige belofte dat we ons

zullen bekeren. Als onze gedachten, woorden en daden in het verleden niet zo zijn geweest als ze hadden moeten zijn, zeggen we opnieuw toe dat we ons vanaf dat moment nauwgezet op Hem richten.

En we verklaren dat we ‘gewillig zijn de naam van [de] Zoon op [ons] te nemen.’³⁶ Dat is een plechtige belofte om onszelf te onderwerpen aan zijn gezag en zijn werk te doen. Dat houdt onder andere in dat we zelf alle heilsverordeningen en -verbonden ontvangen.³⁷

En als we ons ten slotte tot al deze beginselen verplichten, wordt ons in de avondmaalsgebeden beloofd dat we ‘zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben.’³⁸ De Geest opnieuw ontvangen, is een voortreffelijke zegen, want het is de Geest die ons van zonde en overtreding reinigt en zuivert.³⁹

Broeders en zusters, de verzoening van Jezus Christus is de belangrijkste gebeurtenis in tijd en eeuwigheid. Hij die de verzoening heeft volbracht, heeft ons de verordening van het avondmaal gegeven om ons niet alleen te helpen gedenken, maar ook om de zegeningen van deze verheven genadedaad op te eisen. Als we geregeld en oprecht aan deze heilige verordening deelnemen, kunnen we na de doop de leer van Christus omarmen en naleven, waarmee we het volledige heiligingsproces nastreven

en voltooien. Met behulp van de verordening van het avondmaal kunnen we metterdaad getrouw tot het einde toe volharden en de volheid van de Vader ontvangen, op dezelfde wijze als Jezus, genade voor genade.⁴⁰

Ik getuig dat Jezus Christus alle macht bezit om ieder van ons van dood en zonde te verlossen, ik getuig ook dat de verordeningen van zijn priesterschap, inclusief het avondmaal, de kracht in zich hebben om ons voor te bereiden op het zien van ‘het aangezicht [...] van God, ja, de Vader, en [te] leven’.⁴¹ Ik bid dat wij volgende week, en elke week daarna, met een groter verlangen en oprechter van zin aan het avondmaal zullen deelnemen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Mattheüs 26:17–20; Markus 14:12–17; Lukas 22:7–18.
2. Zie Exodus 12; Numeri 28:16–25; Bible Dictionary, ‘Feasts’.
3. Zie Exodus 13:12–13; Mosiah 2:3–4; Mozes 5:5–8.
4. Zie Mattheüs 26:26; Markus 14:22; Lukas 22:19; 1 Korinthe 11:24. Toen Jezus daarentegen na zijn opstanding het avondmaal onder de Nephieten instelde, brak Hij het brood waarna Hij het zegende (zie 3 Nephi 18:3).
5. Mattheüs 26:26; Markus 14:22; 1 Korinthe 11:24.
6. Lukas 22:19; zie ook 1 Korinthe 11:24.
7. Lukas 22:20; zie ook Mattheüs 26:28; Markus 14:24; 1 Korinthe 11:25.
8. Mattheüs 26:28.
9. Lukas 22:19; zie ook 3 Nephi 18:11.
10. Zie 2 Nephi 11:4; 25:24–25; Jakob 4:5; Alma

- 34:14; 3 Nephi 9:17, 19–20; Mozes 5:5–8.
11. Zie Johannes 6:51–57; 1 Korinthe 11:24–26; Leer en Verbonden 20:40.
12. Handelingen 20:7.
13. Handelingen 2:42.
14. Zie 3 Nephi 9:19–20; 18:1–11; 20:3–9; 26:13.
15. 3 Nephi 18:6.
16. 3 Nephi 18:7.
17. Zie Leer en Verbonden 20:75; 27:2; 59:9–12.
18. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Fielding Smith* (2013), p. 102. ‘Van alle bijeenkomsten in de kerk is de avondmaalsdienst naar mijn mening de meest gewijde en heiligste bijeenkomst.’ (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Fielding Smith*, p. 101.)
19. Zie Alma 7:11.
20. Zie Lukas 22:44; Mosiah 3:7; Leer en Verbonden 19:18.
21. Zie Psalmen 22:16; Johannes 19:33–34; 20:25–27; 3 Nephi 11:14; Leer en Verbonden 6:37; James E. Talmage, *Jesús the Christ*, 3de editie (1916), p. 669.
22. Zie Mattheüs 28:6; Lukas 24:6, 39; Johannes 20:20; Leer en Verbonden 76:22–24.
23. Zie Johannes 6:51–59; Alma 11:42–44; 40:23; 3 Nephi 27:13–15.
24. Zie Lukas 22:44; Mosiah 3:7; Leer en Verbonden 19:18.
25. Zie Jesaja 53:5; Mattheüs 26:67; 27:26, 29–30; Markus 14:65; 15:15, 19; Lukas 22:63–65; Johannes 19:1; Mosiah 15:5.
26. Zie Mattheüs 27:35; Markus 15:15; Lukas 23:33; Johannes 19:16, 33–34.
27. Leer en Verbonden 19:15.
28. Zie Alma 11:42–45; 3 Nephi 27:13–15.
29. Zie Mozes 6:55.
30. Zie Mattheüs 5:27–28; 12:36; Jakobus 3:1–13; Mosiah 4:29–30; Alma 12:14.
31. Zie Mozes 6:57; zie ook 1 Korinthe 6:9; Efeze 5:5; 1 Nephi 10:21; 15:33–34; Alma 7:21; 11:37; 40:26; 3 Nephi 27:19; Leer en Verbonden 1:31–32.
32. Alma 36:15; zie ook vers 14; Openbaring 6:15–17; Alma 12:14.
33. 3 Nephi 27:19–20.
34. Zie 2 Nephi 31:2–21; 3 Nephi 11:31–41; 27:13–22; Leer en Verbonden 76:40–42, 50–54, 69–70.
35. Zie 3 Nephi 27:19; zie ook Openbaring 1:5–6; 7:14–15; Alma 5:21; 13:11–12; Ether 13:10–11; Mozes 6:59–60.
36. Leer en Verbonden 20:77; Moroni 4:3.
37. Zie Dallin H. Oaks, *His Holy Name* (1998); Dallin H. Oaks, ‘Taking upon Us the Name of Jesus Christ’, *Ensign*, mei 1985, pp. 80–83.
38. Leer en Verbonden 20:77, 79; Moroni 4:3; 5:2.
39. Zie Romeinen 15:16; 1 Korinthe 6:11; 2 Nephi 31:17; Alma 5:54; 13:12; 3 Nephi 27:20; Moroni 6:4.
40. Zie Leer en Verbonden 93:6–20.
41. Leer en Verbonden 84:22.

President Thomas S. Monson

Let op het pad dat uw voeten bewandelen

Zien wij op naar Jezus als ons Voorbeeld en volgen wij in zijn voetspoor, dan kunnen wij veilig bij onze hemelse Vader terugkeren.

Geliefde broeders en zusters, ik sta vanochtend ootmoedig voor u. Ik vraag om uw geloof en gebeden zodat ik mijn boodschap goed aan u kan overbrengen.

Wij begonnen allemaal aan een geweldige en essentiële reis toen we de geestenwereld verlieten en in dit vaak moeilijke stadium kwamen dat we het sterfelijk leven noemen. De voornaamste doelen van ons bestaan op aarde zijn om een stoffelijk lichaam te krijgen, ervaring op te doen die we alleen maar krijgen door niet bij onze hemelse Ouders te zijn, en te zien of we de geboden willen onderhouden. In hoofdstuk 3 van het boek Abraham lezen we: 'En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden.'¹

Toen we op aarde kwamen, brachten we dat grote geschenk van God mee: onze keuzevrijheid. We hebben het voorrecht om op duizenden manieren zelf te kiezen. We leren hier in de harde leerschool die ervaring heet. We onderscheiden goed van kwaad. We maken onderscheid tussen bitter en zoet. We leren dat we

met beslissingen onze bestemming bepalen.

Ik ben ervan overtuigd dat we onze Vader verlieten met een overweldigend verlangen om naar Hem terug te keren zodat wij de verhoging die Hij voor ons gepland had, en waar wij zelf zo naar verlangden, konden verwerven. Hoewel wij zelf het pad terug naar onze Vader in de hemel moeten vinden en volgen, heeft Hij ons niet hierheen gestuurd zonder leiding en aanwijzingen. Hij heeft ons namelijk de hulpmiddelen gegeven die we nodig hebben, en Hij zal ons helpen als we daarom vragen en zelf alles doen wat we kunnen om tot het einde te volharden en het eeuwige leven te verwerven.

We hebben het woord van God en van zijn Zoon in onze heilige Schriften om ons te leiden. We hebben de raadgevingen en leringen van Gods profeten. En het allerbelangrijkste is dat we een volmaakt voorbeeld hebben gekregen — namelijk het voorbeeld van onze Heer en Heiland, Jezus Christus — en dat we de opdracht hebben gekregen om dat voorbeeld te volgen. De Heiland heeft gezegd: 'Kom dan en volg Mij.'² 'De werken

die gij Mij hebt zien doen, die zult gij eveneens doen.'³ Hij stelde de vraag: 'Wat voor [mensen] behoort gij daarom te zijn?' En Hij antwoordde: 'Voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik ben.'⁴ 'Hij gaf het pad aan en ging ons voor.'⁵

Zien wij op naar Jezus als ons Voorbeeld en volgen wij in zijn voetspoor, dan kunnen wij veilig voor eeuwig bij onze hemelse Vader terugkeren. De profeet Nephi heeft gezegd dat 'tenzij een mens tot het einde volhardt in het volgen van het voorbeeld van de Zoon van de levende God, hij niet kan worden gered.'⁶

Er was eens een vrouw die telkens als ze vertelde over haar bezoek aan het heilige land uitriep: 'Ik heb gewandeld waar Jezus heeft gewandeld!'

Ze was in de omgeving geweest waar Jezus had gewoond en onderricht. Misschien had ze op een rots gestaan waar Hij eens heeft gestaan, of gekeken naar een bergketen die Hij ook heeft aanschouwd. Ze vond haar belevenissen opwindend; maar fysiek wandelen *waar* Jezus heeft gewandeld is minder belangrijk dan wandelen *zoals* Hij heeft gewandeld. Zijn voorbeeld volgen door zijn handel en wandel na te volgen, is veel belangrijker dan proberen in zijn fysieke voetspoor uit dit sterfelijke leven te volgen.

Toen Jezus een rijke man de uitnodiging gaf: 'Kom dan en volg Mij',⁷ bedoelde Hij niet zozeer dat de rijke man Hem door de heuvels en dalen van de omgeving moest volgen.

We hoeven niet op de kusten van Galilea of in de heuvels van Judea te wandelen om te wandelen waar Jezus heeft gewandeld. Wij allen kunnen het pad bewandelen dat Hij bewandelde als wij, met zijn woorden in onze oren weerklinkend, met ons hart vervuld met zijn Geest, en met zijn leringen als leidraad, ervoor kiezen om Hem te volgen op onze reis door het sterfelijk

leven. Zijn voorbeeld wijst ons de weg. Hij heeft gezegd: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.'⁸

Nemen we het pad dat Jezus bewandelde onder de loep, dan zien we dat dit Hem voor enkele van dezelfde moeilijkheden stelde waar wij zelf ook mee geconfronteerd worden.

Jezus bewandelde bijvoorbeeld het pad van teleurstelling. Hoewel Hij veel teleurstellingen ondervond, kwam een van de schrijnendste aan het eind van zijn openbare bediening in zijn weeklacht over Jeruzalem tot uiting. De kinderen Israëls hadden de veiligheid van de beschermende hand die Hij hun bood, afgewezen. Toen Hij uitkeek over de stad die al zo spoedig aan verwoesting overgegeven zou worden, werd Hij overmand door grote droefheid. In smart riep Hij uit: 'Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt die naar u toe gezonden zijn, hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels, maar u hebt niet gewild!⁹

Jezus bewandelde het pad van verleiding. Lucifer, de meester van het kwaad, verzamelde al zijn krachten en sluwste listen om Hem te verleiden, die veertig dagen en nachten gevestigd had. Maar Jezus zwichtte niet. Hij weerstond elke verleiding. Zijn laatste woorden tot hem luiden: 'Ga weg, satan.'¹⁰

Jezus bewandelde het pad van pijn. Denk eens aan Gethsemané: 'Hij kwam in zware zielenstrijd [...]. En Zijn zweet werd als grote druppels bloed, die op de aarde neervielen.'¹¹ En niemand kan zijn lijden aan het wrede kruis vergeten.

Ieder van ons zal het pad van teleurstelling bewandelen, misschien vanwege gemiste kansen, machtsmisbruik, de keuzen van een dierbare, of een keus die we zelf doen. Ieder zal

ook het pad van verleiding bewandelen. In afdeling 29 van de Leer en Verbonden lezen we: 'En het moet zo zijn dat de duivel de mensenkinderen verzoekt, anders zouden zij niet naar eigen believen kunnen handelen.'¹²

En zo zullen wij ook het pad van pijn bewandelen. Als dienstknechten kunnen wij niets meer verwachten dan de Meester, die het sterfelijk leven pas na veel pijn en lijden verliet.

Hoewel we bitter verdriet op ons pad tegen kunnen komen, kunnen we ook groot geluk ondervinden.

Net als Jezus kunnen wij het pad van gehoorzaamheid bewandelen. Het zal niet altijd makkelijk zijn, maar laat ons wachtwoord deze wijsheid zijn die Samuel ons heeft nagelaten: 'Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerkzaam zijn beter dan het vet van rammen.'¹³ Laten wij bedenken dat het eindresultaat van ongehoorzaamheid gevangenschap en de dood is, terwijl de beloning voor gehoorzaamheid vrijheid en het eeuwige leven is.

Net als Jezus kunnen wij het pad van dienstbetoon bewandelen. De bediening van Jezus onder de mensen is als een stralend licht van goedheid.

Hij gaf de benen van de kreupelen kracht, de ogen van de blinde zicht, de oren van de dove gehoor.

Jezus bewandelde het pad van gebed. Hij leerde ons hoe wij moeten bidden door ons het prachtige gebed te geven dat wij het gebed des Heren noemen. En wie kan zijn gebed in Gethsemané vergeten: "Laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden?"¹⁴

We hebben andere instructies die de Heiland ons heeft gegeven binnen handbereik, in de heilige Schriften. In de Bergrede vertelt Hij ons dat we barmhartig, ootmoedig, rechtschapen, rein van hart en vreedstichters moeten zijn. Hij draagt ons op om moedig op te komen voor ons geloof, zelfs als we bespot en vervolgd worden. Hij vraagt ons om ons licht te laten schijnen, zodat anderen het kunnen zien en onze Vader in de hemel willen verheerlijken. Hij leert ons om in onze gedachten en gedragingen rein te zijn. Hij vertelt ons dat het veel belangrijker is om in de hemel dan op aarde schatten te verzamelen.¹⁵

Zijn gelijkenissen onderrichten met macht en gezag. Met het verhaal van de barmhartige Samaritaan leert Hij

ons om onze naasten lief te hebben en te dienen.¹⁶ In zijn gelijkenis van de talenten leert Hij ons om onszelf te verbeteren en naar volmaking te streven.¹⁷ Met de gelijkenis van het verloren schaap geeft Hij ons de opdracht om hen te redden die van het pad zijn afgeweken en verdwaald zijn.¹⁸

Streven wij ernaar om van Christus het middelpunt van ons leven te maken door zijn woorden te bestuderen, zijn leringen te volgen en zijn pad te bewandelen, dan belooft Hij ons het eeuwige leven te geven dat Hij door zijn dood heeft verworven. Er bestaat geen hoger doel dan te besluiten zijn discipline te aanvaarden, zijn discipelen te worden en de rest van ons leven zijn werk te doen. Niets anders, geen enkele andere keuze die we doen, kan van ons maken wat Hij van ons kan maken.

Denk ik aan hen die echt geprobeerd hebben om het voorbeeld

van de Heiland te volgen en zijn pad bewandeld hebben, dan denk ik al gauw aan Gustav en Margarete Wacker — de twee christelijkste mensen die ik ooit ben tegengekomen. Ze kwamen uit Duitsland en waren naar het oosten van Canada geëmigreerd. Ik maakte kennis met hen toen ik daar zendingspresident was. Broeder Wacker verdiende als kapper de kost. Hoewel zij niet veel bezaten, deelden zij wat ze hadden. Ze waren niet gezegend met kinderen, maar ze zorgden goed voor ieder die bij hen binnenkwam. Geleerde, wereldwijze mensen zochten deze nederige, ongelletterde dienstknechten van God op en vonden het een eer om een uurtje in hun gezelschap door te mogen brengen.

Zij zagen er heel gewoon uit; hun Engels was gebrekkig en soms moeilijk te verstaan; hun woning was

eenvoudig. Zij bezaten geen auto of televisie, noch deden zij iets waar de wereld doorgaans aandacht aan schenkt. Maar de gelovigen liepen de deur van hun huis plat om deel te hebben aan de geest die er heerste. Hun woning was een hemel op aarde, en zij straalden een geest van zuivere vrede en goedheid uit.

Wij kunnen die geest ook hebben, en kunnen die met de wereld delen als wij het pad van de Heiland bewandelen en zijn volmaakte voorbeeld volgen.

In Spreuken lezen we de aansporing: 'Let op het pad dat je voeten bewandelen.'¹⁹ Doen wij dat, dan hebben wij het geloof en zelfs het verlangen om het pad te bewandelen dat Jezus bewandelde. We twijfelen er dan niet aan dat we op een pad zijn dat onze Vader ons wil laten volgen. Het voorbeeld van de Heiland verschaft ons een raamwerk voor alles wat wij doen, en zijn woorden zijn ons altijd tot leiding. Zijn pad zal ons veilig naar huis voeren. Mogen wij zo gezegend worden, dat bid ik in in de naam van Jezus Christus, die ik liefheb, die ik dien, en van wie ik getuig. Amen. ■

NOTEN

1. Abraham 3:25.
2. Lukas 18:22.
3. 3 Nephi 27:21.
4. 3 Nephi 27:27.
5. Naar Eliza R. Snow, 'How Great the Wisdom and the Love', *Hymns*, nr. 195 [in een andere vertaling 'Hoe groot de wijsheid', lofzang 131].
6. 2 Nephi 31:16.
7. Lukas 18:22.
8. Zie Johannes 14:6.
9. Lukas 13:34.
10. Mattheüs 4:10.
11. Lukas 22:44.
12. Leer en Verbonden 29:39.
13. 1 Samuel 15:22.
14. Lukas 22:42.
15. Zie Mattheüs 5; 6.
16. Zie Lukas 10:30–37.
17. Zie Mattheüs 25:14–30.
18. Zie Lukas 15:4–7.
19. Spreuken 4:26, WV.

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Blijf in de boot en houd u vast!

Als we ons op de Heer blijven concentreren, belooft Hij ons een zegen die ons verstand te boven gaat.

Onlangs maakte een vriend van me met zijn zoon een tocht op de Colorado door de Cataract Canyon in het zuidoosten van Utah (VS). Die canyon staat bekend om een stuk rivier van 23 kilometer met stroomversnellingen die bijzonder gevaarlijk kunnen zijn.

Als voorbereiding op hun avontuur hadden ze de website van de nationale parken, met belangrijke informatie over persoonlijke voorbereiding en veelvoorkomende verborgen gevaren, zorgvuldig doorgenomen.

Aan het begin van de tocht nam een van de ervaren riviergidsen belangrijke veiligheidsinstructies met de groep door. Hij benadrukte drie regels die hun veiligheid in de stroomversnellingen zouden garanderen. ‘Regel één: blijf in de boot! Regel twee: draag altijd een reddingsvest! Regel drie: houd u altijd met beide handen vast!’ Vervolgens herhaalde hij met nog meer nadruk: ‘Vergeet vooral de eerste regel niet: blijf in de boot!’

Dat avontuur doet me aan onze reis door het sterfelijke leven denken. De meesten onder ons maken

periodes mee waarin we van de rustige waters van het leven genieten. In andere periodes worden we met stroomversnellingen geconfronteerd die met die 23 kilometer rivier in Cataract Canyon vergelijkbaar zijn: moeilijkheden zoals lichamelijke of mentale gezondheidsproblemen, de dood van een dierbare, en verbrijzelde dromen, en — voor sommigen — zelfs een geloofscrisis als ze met de problemen, vragen en twijfels van het leven geconfronteerd worden.

De Heer heeft in zijn goedheid hulp voorzien in de vorm van een boot, essentieel materiaal zoals reddingsvesten, en ervaren riviergidsen die ons leiding en veiligheidsinstructies geven, waarmee we de rivier van het leven op weg naar onze eindbestemming kunnen afvaren.

Laten we even bij de eerste regel stilstaan: Blijf in de boot!

President Brigham Young noemde De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vaak ‘het oude schip Zion’.

Hij heeft eens gezegd: ‘Wij zitten op volle zee. Er komt een storm, en

“het schip stampst en rolt”, zoals zeelui zeggen. “Ik blijf hier niet”, zegt er een. “Ik geloof niet dat dit het ‘schip Zion’ is.” “Maar we zijn midden op de oceaan.” “Dat kan me niet schelen. Ik blijf hier niet.” De jas gaat uit, en hij springt overboord. Zal hij verdrinken? Jazeker. Zo gaat het ook met hen die deze kerk verlaten. De kerk is werkelijk “het oude schip Zion”, laten we dus [aan boord] blijven.¹

Een andere keer heeft president Young gezegd dat hij zich ook zorgen maakte over mensen die afdwaalden als ze gezegend werden — als alles op rolletjes liep: ‘Als het weer rustig is, het oude schip Zion op een zacht briesje verder vaart [en] het kalm is aan boord, willen sommige broeders de sloepen te water laten om [...] te gaan zwemmen. Sommigen verdrinken, anderen worden met de stroming meegetrokken, en nog anderen klimmen terug aan boord van het schip. Laten we op het oude schip blijven dat ons [veilig] naar de haven brengt; u hoeft zich geen zorgen te maken.’²

En ten slotte heeft president Young tegen de leden gezegd: ‘We bevinden ons op het oude schip Zion. [God] staat aan het roer en blijft daar. [...] Alles is wel, zing halleluja, want de Heer is hier. Hij geeft bevelen, leiding en aanwijzingen. Als de mensen onvoorwaardelijk op hun God vertrouwen en hun verbonden en hun God nimmer verzaken, zal Hij ons de juiste weg wijzen.’³

Hoe blijven we met onze hedendaagse beproevingen aan boord van het oude schip Zion?

Dat zal ik u vertellen. We moeten ons leven lang een voortdurende bekering doormaken door ons geloof in Jezus Christus en onze trouw aan zijn evangelie te versterken — niet slechts een keer, maar regelmatig. Alma vroeg het volgende: ‘En nu zie, ik zeg u, mijn broeders [en zusters]: indien gij een verandering van hart hebt ondergaan, en indien gij gestemd waart het lied der verlossende liefde te zingen, zou ik willen vragen: kunt gij nu zo gestemd zijn?’⁴

De ervaren riviergidsen zijn de hedendaagse apostelen, profeten en geïnspireerde plaatselijke leiders van de priesterschap en hulporganisaties van de kerk. Zij brengen ons veilig naar onze eindbestemming.

Onlangs zei ik het volgende in een seminar voor nieuwe zendingspresidenten:

‘Laat de zendingen zich op de leiders van de kerk richten. [...] Wij zullen en [...] kunnen [u] niet misleiden.

‘En als u uw zendingen leert om hun oog op ons te richten, leer hun dan om nooit diegenen te volgen die denken dat ze de kerk beter kunnen besturen dan [...] onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus doen’ door de priesterschapsleiders met de sleutels om te presideren.

‘Ik heb in mijn bediening ontdekt dat de mensen die afdwalen [en] verward zijn, meestal diegenen zijn die [...] vergeten dat als het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen met verenigde stem spreken, het de stem van de Heer in die tijd is. De Heer heeft gezegd: “Hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde” [LV 1:38].’⁵

Met andere woorden: ze verlaten het oude schip Zion — ze dwalen af, ze worden avallig. Helaas ervaren ze vaak onverwachte kortetermijn- en uiteindelijk langetermijngevolgen, niet alleen zij zelf, maar ook hun familieleden.

Onze plaatselijke kerkleiders hebben net als ervaren riviergidsen uit ervaring geleerd. Ze zijn door apostelen, profeten en andere kerkfunctionarissen opgeleid en onderwezen, en zijn, nog belangrijker, door de Heer zelf onderwezen.

Ik sprak in mei tijdens de uitzending van de CES-haardvuuravond de jongvolwassenen van de kerk toe. Ik zei:

‘Ik heb gehoord dat sommige mensen denken dat de kerkleiders in een eigen wereldje leven. Wat ze vergeten, is dat wij mannen en vrouwen met levenservaring zijn, en dat we in veel verschillende plaatsen en met mensen van verschillende achtergronden hebben gewerkt. Voor onze huidige kerkroeping reizen we letterlijk over de hele wereld, waar we spreken met de politieke, godsdienstige, zakelijke en humanitaire leiders van de wereld. Hoewel we [leiders in] het Witte Huis in Washington D.C. [en leiders van vele landen en godsdiensten] hebben bezocht, hebben we ook [met de nederigste gezinnen en mensen] op aarde gesproken. [...]

‘Als je goed nadenkt over ons leven en onze bediening, dan ben je het waarschijnlijk wel met me eens dat we de wereld zien en meemaken op manieren zoals weinigen dat doen. Dan besef je dat we minder in een eigen wereldje leven dan de meeste mensen. [...]

‘De individuele en gezamenlijke wijsheid van de [leiders van de kerk] heeft ook een aspect dat gerust zou moeten stellen. We hebben alles meegemaakt, inclusief de uitwerking

van verschillende openbare wetten en regelingen, teleurstellingen, drama's en sterfgevallen in onze families. Wij leven niet in een andere wereld dan jullie.⁶

Vergeet naast mijn interpretatie van de eerste regel ook de tweede en derde regel niet: draag altijd een reddingsvest en houd u met beide handen vast. De woorden van de Heer vindt u in de Schriften en in de leringen van de apostelen en profeten. Ze geven ons raad en leiding die, indien we ze opvolgen, als een geestelijk reddingsvest zijn en zullen ons leren hoe we ons met beide handen vast kunnen houden.

We moeten zoals de zoons van Mosiah worden die 'sterk [waren] in de kennis der waarheid'. We kunnen mannen en vrouwen 'met een zuiver begrip' worden. Dat kunnen we alleen bereiken door 'de Schriften zorgvuldig [te onderzoeken] om het woord Gods te leren kennen.'⁷

Als we de Schriften en de woorden van oude en hedendaagse apostelen en profeten onderzoeken, moeten we ons concentreren op het bestuderen,

naleven en liefhebben van de leer van Christus.

We moeten een gewoonte van persoonlijke Schriftstudie maken en ons zoals de zonen van Mosiah 'aan veel gebed en aan vasten [overgeven]'.⁸

Het lijkt erop dat deze zaken die we moeilijk kunnen meten erg belangrijk zijn. Houd u met deze eenvoudige zaken bezig en laat u niet afleiden.

Ik ken mensen die in moeilijke tijden of juist vrij rustige tijden niet in de boot bleven en zich niet met beide handen vasthielden. Het valt me op dat velen van hen de kernwaarden van het evangelie uit het oog hadden verloren. Dat waren de redenen waarom ze lid van de kerk geworden waren, de redenen waarom ze volledig actief en toegewijd waren in het naleven van het evangelie en anderen door hun trouwe dienst tot zegen waren. Ze waren ook vergeten dat de kerk 'een plek van geestelijke voeding en groei'⁹ voor hen was.

Joseph Smith heeft de volgende kernwaarheid onderwezen: 'De fundamentele beginselen van onze

godsdienst zijn het getuigenis van de apostelen en profeten aangaande Jezus Christus — dat Hij stierf, werd begraven, ten derden dage verrees en ten hemel voer. Al het andere dat verband houdt met onze godsdienst is hier slechts een toevoeging aan.'¹⁰

Als we ons op de Heer blijven concentreren, belooft Hij ons een zegen die ons verstand te boven gaat: 'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien gij voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben.'¹¹

Soms beginnen trouwe heiligen der laatste dagen en oprechte onderzoekers zich op 'aanspanningen' in plaats van op de basisbeginselen te concentreren. Satan probeert ons zo van de eenvoudige en duidelijke boodschap van het herstelde evangelie af te leiden. Mensen die zich laten afleiden, nemen vaak niet meer van het avondmaal, omdat ze zich, soms zeer verwoed, op minder belangrijke gebruiken of leringen richten.

Anderen houden zich te veel met hun vragen en twijfels bezig. Natuurlijk hoeven vragen en twijfels niet in strijd met trouw discipelschap te zijn. Onlangs verklaarde de Raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Wij begrijpen dat kerkleden van tijd tot tijd vragen hebben over de leer, de geschiedenis of de gebruiken van de kerk. Het staat een kerklid altijd vrij om zulke vragen te stellen en zo voor zichzelf meer duidelijkheid te krijgen.'¹²

Vergeet niet dat Joseph Smith zelf vragen had die tot de herstelling leidden. Hij was een onderzoeker en

vond net als Abraham antwoorden op de belangrijkste levensvragen.

De belangrijke vragen gaan over de belangrijkste kwesties: het plan van onze hemelse Vader en de verzoening van de Heiland. Onze zoektocht hoort van ons een vriendelijker, zachtaardiger, liefdevoller, vergevingsgezinder, geduldiger en trouwer discipel te maken. We moeten bereid zijn om te doen wat Paulus onderwees: 'Draag elkaars lasten, en vervul zo de wet van Christus.'¹³

Elkaars lasten dragen betekent iedereen helpen, steunen en begrijpen, onder wie de zieken, zwakken, armen van geest of lichaam, zoekenden en bezorgden, maar ook medeleden, onder wie kerkleiders die de Heer voor een periode geroepen heeft.

Broeders en zusters, blij in de boot, draag uw reddingsvest en houd u met beide handen vast. Laat u niet afleiden! En als iemand onder u uit de boot is gevallen, zoeken we u, vinden we u, helpen we u en trekken we u weer veilig aan boord van het oude schip Zion, waarop God de Vader en de Heer Jezus Christus aan het roer staan en ons leiden. Daar getuig ik van in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), pp. 82–83.
2. Brigham Young, 'Discourse', *Deseret News*, 27 januari 1858, p. 373.
3. Brigham Young, 'Remarks', *Deseret News*, 18 november 1857, p. 291.
4. Alma 5:26.
5. M. Russell Ballard, 'Mission Leadership' (seminar voor nieuwe zendingspresidenten, 25 juni 2014), p. 8.
6. M. Russell Ballard, 'Wees stil en weet dat ik God ben' (CES-haardvuuravond, 4 mei 2014); lds.org/broadcasts.
7. Alma 17:2.
8. Alma 17:3.
9. Brief van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen, 28 juni 2014.
10. Joseph Smith, *Elders' Journal*, juli 1838, p. 44.
11. 2 Nephi 31:20.
12. Brief van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen, 28 juni 2014.
13. Galaten 6:2.

Ouderling Richard G. Scott
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Geloofsoefening — uw eerste prioriteit

Ondanks alle nare problemen die we in het leven hebben, moeten we de tijd nemen om actief ons geloof te oefenen.

Toen Adam en Eva in de hof van Eden waren, werd hun alles wat zij voor hun dagelijkse onderhoud nodig hadden, overvloedig gegeven. Ze hadden geen moeilijkheden, problemen of pijn. Omdat ze geen moeilijke tijden doormaakten, wisten ze niet dat ze gelukkig konden zijn. Ze hadden nooit beroering gevoeld, dus konden ze geen gemoedsrust voelen.

Uiteindelijk overtraden Adam en Eva het verbod om van de vrucht van de boom van de kennis van goed en kwaad te eten. Daardoor verkeerden ze niet meer in een onschuldige toestand. Ze kregen met de beginselen van tegenstelling te maken. Ze werden ziek, wat hun gezondheid verzwakte. Ze waren bedroefd en blij.

Doordat Adam en Eva van de verboden vrucht hadden genomen, kwam de kennis van goed en kwaad in de wereld. Door hun keus konden wij naar deze aarde komen om hier beproefd te worden.¹ Wij zijn gezegend met keuzevrijheid, ons vermogen om beslissingen te nemen en verantwoordelijkheid te dragen voor die beslissingen. Door de val kunnen we in ons leven zowel geluk als droefenis ondervinden. We kunnen

gemoedsrust begrijpen omdat we beroering voelen.²

Onze hemelse Vader wist dat dit ons zou overkomen. Het maakt allemaal deel uit van zijn volmaakte plan van geluk. Hij maakte het mogelijk door het leven van zijn volmaakte gehoorzame Zoon, Jezus Christus, onze Heiland, die door zijn verzoening alle moeilijkheden overwon die wij in het sterfelijk leven kunnen ondervinden.

We leven in zware tijden. Ik hoef niet alle bronnen van kwaad in de wereld op te noemen. Het is niet nodig om alle problemen en vormen van verdriet die we in het sterfelijk leven tegen kunnen komen, op te noemen. Ieder van ons is zich pijnlijk bewust van zijn eigen worsteling met verleiding, pijn en verdriet.

In de voorsterfelijke wereld leerden we dat ons doel hier is om beproefd te worden en te groeien.³ We wisten dat we met het kwaad van de tegenstander geconfronteerd zouden worden. Soms zijn we ons bewuster van de negatieve kanten van het sterfelijke leven dan de positieve. De profeet Lehi heeft gezegd: 'Want er moest wel een tegenstelling in alle dingen zijn.'⁴

Ondanks alle nare problemen die we in het leven hebben, moeten we de tijd nemen om actief ons geloof te oefenen. Met dergelijke oefeningen geven wij de positieve geloofskracht van de verzoening van Jezus Christus ruimte in ons leven.

Onze Vader in de hemel heeft ons hulpmiddelen gegeven om tot Christus te komen en geloof te oefenen in diens verzoening. Wordt het gebruik van die hulpmiddelen een vaste gewoonte, dan worden ze de makkelijkste manier om gemoedsrust te vinden te midden van de problemen in dit sterfelijk leven. Ik heb besloten om vandaag vier van die hulpmiddelen te bespreken. Bedenk tijdens mijn toespraak hoe u elk hulpmiddel gebruikt. Vraag de Heer vervolgens hoe u er beter gebruik van kunt maken.

Gebed

Het eerste hulpmiddel is gebed. Praat vaak met uw Vader in de hemel. Trek dagelijks tijd uit om Hem uw gedachten en gevoelens voor te leggen. Vertel Hem alles wat u bezighoudt. Hij is niet alleen geïnteresseerd in de belangrijkste dingen, maar ook in de alledaagse facetten van uw leven. Vertel Hem over al uw gevoelens en ervaringen.

Omdat uw Vader in de hemel uw keuzevrijheid respecteert, zal Hij u nooit dwingen om tot Hem te bidden. Maar gebruikt u uw keuzevrijheid om Hem te betrekken bij elk aspect van uw dagelijkse leven, dan vult uw hart zich met vrede, opbeurende vrede. Die vrede zal een eeuwig licht werpen op uw moeilijkheden. Het zal ertoe bijdragen om die problemen vanuit een eeuwig perspectief op te lossen.

Ouders, zorg ervoor dat uw kinderen veilig blijven door hen elke ochtend en avond te wapenen met de kracht van het gezinsgebed. Kinderen

worden dagelijks gebombardeerd met het kwaad van begeerte, hoogmoed en legio andere vormen van zondig gedrag. Bescherm uw kinderen tegen dagelijkse wereldse invloeden door ze te sterken met de grote zegeningen die uit het gezinsgebed voortvloeien. U mag het gezinsgebed onder geen enkele voorwaarde overslaan.

Schriftstudie

Het tweede hulpmiddel is het woord Gods in de Schriften en de woorden van de levende profeten te bestuderen. Het is door gebed dat we tot God spreken. En Hij reageert meestal door zijn geschreven woord. Wilt u te weten komen hoe de stem van God klinkt en aanvoelt, lees dan zijn woorden, bestudeer de Schriften en overpeins ze.⁵ Maak ze een integraal onderdeel van het dagelijks leven. Als u wilt dat uw kinderen de ingevingen van de Geest herkennen, begrijpen en ernaar handelen, dan moet u de Schriften met hen bestuderen.

Geloof niet in Satans leugen dat u geen tijd hebt om de Schriften te bestuderen. Besluit de tijd uit te trekken om ze te bestuderen. U dagelijks aan Gods woord vergasten, is belangrijker dan slaap, school, werk, televisieprogramma's, computerspellen of

sociale media. U moet misschien uw prioriteiten opnieuw op een rijtje zetten om ervoor te zorgen dat u tijd hebt om Gods woord te bestuderen. Als dat nodig is, doe het dan!

We hebben bij monde van profeten veel beloften gekregen aangaande de zegeningen van dagelijkse Schriftstudie.⁶

Daar voeg ik deze belofte aan toe: besteedt u dagelijks individueel en met uw gezin tijd aan het bestuderen van Gods woord, dan zal vrede de boventoon voeren in uw leven. Die vrede krijgen we niet van de buitenwereld. We krijgen die vrede thuis, in het gezin, en zij komt uit uw eigen hart. Het is een gave van de Geest. U zult vrede uitstralen en in de wereld om u heen anderen beïnvloeden. U levert dan een hele belangrijke bijdrage aan de algehele vrede in de wereld.

Ik beweer niet dat u geen moeilijkheden meer zult ondervinden in dit leven. Bedenk dat Adam en Eva in de hof van Eden geen moeilijkheden hadden, maar ook geen geluk, vreugde en vrede konden ervaren.⁷ Moeilijkheden maken een belangrijk deel uit van het sterfelijk leven. Door consequent dagelijks in de Schriften te studeren, zult u vrede ondervinden te midden van de beroering om u heen,

en zult u de kracht krijgen om verleiding te weerstaan. U zult een sterk geloof ontwikkelen in Gods genade en weten dat door de verzoening van Jezus Christus alles op Gods tijd in orde zal komen.

Gezinsavond

Denk in uw streven naar het versterken van uw gezin en het ontwikkelen van vrede aan dit derde hulpmiddel: de wekelijkse gezinsavond. Waak ervoor om uw gezinsavond niet even snel nog af te raffelen na een drukke dag. Besluit dat uw gezin de maandagavond samen thuis doorbrengt. Laat werk, sport, bezigheden buitenshuis, huiswerk of wat dan ook niet belangrijker worden dan de tijd die u thuis met uw gezin doorbrengt.

De structuur van de avond is niet zo belangrijk als de tijd die u erin investeert. U zou zowel formeel als informeel in het evangelie moeten onderwijzen. Maak er voor het hele gezin een zinvolle gebeurtenis van. De gezinsavond is een waardevolle tijd waarin de gezinsleden in een veilige omgeving hun getuigenis

kunnen geven; leren onderwijzen, plannen en organiseren; gezinsbanden aanhalen; gezinstradities vestigen; met elkaar praten; en, belangrijker, plezier hebben!

Tijdens de afgelopen algemene aprilconferentie deed zuster Linda S. Reeves krachtig verklaard: '[Ik kan] niet anders dan getuigen van de zegeningen van dagelijkse Schriftstudie, gebed en wekelijkse gezinsavond. Dat zijn de zaken die stress wegnemen, leiding in ons leven brengen en ons gezin beschermen.'⁸ Zuster Reeves is een erg wijze vrouw. Ik dring er erg bij u op aan om zelf een getuigenis te krijgen van deze drie cruciale gewoonten.

Tempelbezoek

Het vierde hulpmiddel is naar de tempel gaan. We weten allemaal dat er geen vrediger plek op deze aarde is dan in de tempel van God. Als u geen tempelaanbeveling hebt, zorg dan dat u ervoor in aanmerking komt. Als u een aanbeveling hebt, gebruik die dan vaak.⁹ Plan geregeld tempelbezoek in. Laat niets of niemand u ervan weerhouden om daarheen te gaan.

Luister in de tempel naar de woorden bij de verordeningen, overpeins ze, bid erover, en probeer de betekenis ervan te begrijpen. De tempel is een van de beste plekken om de kracht van de verzoening van Jezus Christus te gaan begrijpen. Zoek *Hem* daar. Bedenk dat u nog veel meer zegeningen ontvangt als u eigen familienamen meeneemt naar de tempel.

Deze vier hulpmiddelen zijn de basisgewoonten die de kracht van de verzoening van Jezus Christus in uw leven zullen waarborgen. Onthoud dat onze Heiland de Vredevorst is. Vrede in dit sterfelijk leven komt door zijn zoenoffer. Als we consequent 's ochtends en 's avonds bidden, dagelijks onze Schriften bestuderen, wekelijks gezinsavond houden en regelmatig naar de tempel gaan, geven we actief gehoor aan zijn uitnodiging om 'tot Hem te komen'. Hoe beter we die gewoonten ontwikkelen, hoe meer Satan ons kwaad wil doen, maar hoe minder hij daartoe in staat is. Door het gebruik van deze hulpmiddelen maken we gebruik van onze keuzevrijheid om de volle gaven van Christus' zoenoffer te aanvaarden.

Ik stel niet dat alle moeilijkheden van het leven verdwijnen als u dit doet. We komen juist in dit sterfelijk leven om te groeien door beproefd en op de proef gesteld te worden. Door moeilijkheden gaan we meer op onze Vader in de hemel lijken en stelt de verzoening van Jezus Christus ons in staat om die moeilijkheden te doorstaan.¹⁰ Ik getuig dat we, als we actief tot Hem komen, elke verleiding, elk hartzeer en elk probleem kunnen doorstaan. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Mozes 5:11.
2. Zie Mozes 6:4-5.
3. Zie Abraham 3:25.

Cuahtémoc (Mexico)

4. 2 Nephi 2:11.

5. Zie Leer en Verbonden 18:36; zie ook vss. 34–35.

6. Enkele voorbeelden:

President Thomas S. Monson: ‘Als we de Schriften lezen en overpeinzen, ervaren we de zoete influisteringen van de Geest aan onze ziel. We kunnen antwoorden vinden op onze vragen. We leren de zegeningen kennen die komen door ons aan Gods geboden te houden. We verwerven een zeker getuigenis van onze hemelse Vader en onze Heiland, Jezus Christus, en hun liefde voor ons. In combinatie met onze gebeden kunnen wij door Schriftstudie met zekerheid weten dat het evangelie van Jezus Christus waar is. [...] Als we aan het gebed denken en de tijd nemen voor de Schriften, zal ons leven oneindig meer gezegend zijn en zullen onze lasten lichter worden.’ (‘Wij staan er nooit alleen voor’, *Liahona*, november 2013, p. 122.)

President Gordon B. Hinckley: ‘Zonder voorbehoud beloof ik u dat er een grotere mate van de Geest des Heren in uw huis zal komen indien u het Boek van Mormon met een gebed in uw hart leest, ook al hebt u het al vele malen gelezen. U zult zijn geboden met grotere vastberadenheid gehoorzamen, en u zult een sterker getuigenis ontvangen dat de Zoon leeft.’ (‘Een krachtig en waar getuigenis’, *Liahona*, augustus 2005, p. 6.)

President Howard W. Hunter: ‘Een gezin wordt rijkelijk gezegend als een wijze vader en moeder hun kinderen samen uit de Schriften lezen en de prachtige verhalen en denkbeelden dan zo bespreken dat iedereen ze begrijpt. Jongeren en kleine kinderen hebben vaak een verbazend inzicht in fundamentele, godsdienstige lectuur.’ (‘Reading the Scriptures’, *Ensign*, november 1979, p. 64.)

President Ezra Taft Benson: ‘Vaak doen we er veel aan om de statistieken van onze ringen te verbeteren. We werken ijverig aan een hoger percentage aanwezig in

de avondmaalsdienst. We werken eraan om meer jongemannen op zending te laten gaan. We streven ernaar om het aantal tempelhuwelijken te vergroten. Dat is allemaal prijzenswaardig en belangrijk voor de groei van het koninkrijk. Maar als de leden en de gezinnen zich geregeld en consequent in de Schriften verdiepen, zullen deze andere gebieden van activiteit vanzelf beter worden. Getuigenissen zullen groeien. Meer toewijding zal het gevolg zijn. Gezinnen zullen hechter worden. En dan zal er persoonlijke openbaring ontvangen worden.’ (‘The Power of the Word’, *Ensign*, mei 1986, p. 81.)

President Spencer W. Kimball: ‘Ik heb gemerkt dat als mijn relatie met de Godheid oppervlakkig wordt en het erop lijkt dat God niet meer naar me luistert of tot mij spreekt, ik heel ver weg ben. Als ik mijzelf in de Schriften verdiep, wordt de afstand kleiner en keert de spiritualiteit terug. Ik merk dan dat ik intenser houd van hen die ik met heel mijn hart, verstand en sterkte moet liefhebben, en omdat ik meer van hen houd, vind ik het gemakkelijker om naar hun raad te luisteren.’ (*Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [2006], p. 75).

President Marion G. Romney: ‘Ik weet zeker dat als ouders thuis geregeld en met een gebed in het hart het Boek van Mormon bestuderen, zelf en met hun kinderen, de geest van dat geweldige boek ons huis en alle bewoners ervan zal doordringen. De eerbied zal toenemen; en er zal meer wederzijds respect en aandacht voor elkaar zijn. De geest van twisten zal verdwijnen. Ouders zullen hun kinderen met meer liefde en wijsheid opvoeden. Kinderen zullen ontvankelijker voor de raad van hun ouders zijn. De rechtschapenheid zal toenemen. Geloof, hoop en naastenliefde — de reine liefde van Christus — zullen overvloedig bij ons thuis en in ons leven aanwezig zijn, waardoor vrede, vreugde en geluk tot stand komen.’ (‘The Book of Mormon’, *Ensign*, mei 1980, p. 67.)

President Boyd K. Packer: ‘Ware leer die begrepen wordt, voert tot veranderingen in houding en gedrag. De bestudering van de leerstellingen van het evangelie zal veel sneller tot gedragsverbetering voeren dan bestudering van het gedrag.’ (‘Vrees niet’, *Liahona*, mei 2004, p. 79.)

Elder David A. Bednar: ‘Elk gezinsgebed, elke poging tot Schriftstudie en elke gezinsavond is als een penseelstreek op het doek van onze ziel. Geen van deze gebeurtenissen op zich is erg indrukwekkend. Maar net als de gele, gouden en bruine strepen verf elkaar aanvullen en samen een indrukwekkend meesterwerk vormen, kan het consequent doen van ogenschijnlijk kleine dingen grote geestelijke gevolgen hebben.’ (‘Thuis ijveriger zijn en meer betrokken’, *Liahona*, november 2009, p. 19–20.)

7. Zie 2 Nephi 2:13.

8. Linda Reeves, ‘Bescherming tegen pornografie — een gezin waarin Christus centraal staat’, *Liahona*, mei 2014, pp. 16–17.

9. President Howard W. Hunter: ‘In die geest nodig ik de heiligen der laatste dagen uit om naar de tempel als het grote symbool van hun lidmaatschap op te zien. Het is het grootste verlangen van mijn hart dat elk lid van de kerk waardig is om de tempel te betreden. Het zou de Heer behagen als elk volwassen lid een geldige tempelaanbeveling waardig is en er een in zijn bezit heeft. Wat we wel en niet moeten doen om in aanmerking te komen voor een tempelaanbeveling is precies hetgeen dat ons individueel en als gezin gelukkig maakt. Laten we een tempelbezoekend volk zijn. Ga zo vaak naar de tempel als uw persoonlijke omstandigheden dat toelaten. Hang thuis een plaat van een tempel op zodat uw kinderen die zien. Leer ze waar het huis van de Heer voor is. Zorg ervoor dat ze al vanaf hun jongste jaren plannen maken om erheen te gaan, en om die zegen waardig te blijven.’ (‘Exceeding Great and Precious Promises’, *Ensign*, november 1994, p. 8.)

10. Zie 2 Nephi 2:2.

Ouderling Carlos A. Godoy
van de Zeventig

De Heer heeft een plan voor ons!

Als we zo blijven leven, gaan de beloofde zegeningen dan in vervulling?

Het is een voorrecht om deel uit te maken van deze historische gelegenheid, nu algemene autoriteiten de keus hebben om hun toespraak in hun moedertaal te houden. De laatste keer dat ik hier een toespraak hield, maakte ik me zorgen over mijn accent in het Engels. Nu maak ik me zorgen over niet te snel in het Portugees spreken. Ik wil niet sneller spreken dan de ondertiteling.

We hebben allemaal weleens belangrijke beslissingen moeten nemen. Wat voor beroep zal ik kiezen? Zal ik op zending gaan? Is dit de juiste persoon om mee te trouwen?

Dat zijn situaties in verschillende gebieden van ons leven waarbij een kleine verandering grote gevolgen kan hebben. Met de woorden van president Dieter F. Uchtdorf: 'Door de jaren heen waarin ik de Heer heb gediend [...], heb ik geleerd dat het verschil tussen geluk en ellende in personen, huwelijken en gezinnen vaak neerkomt op een kleine fout van maar een paar graden.' ('Een paar graden verschil', *Liahona*, mei 2008, p. 58.)

Hoe kunnen we die kleine fouten mijden?

Ik wil mijn boodschap met een persoonlijke ervaring illustreren.

Aan het eind van de jaren 1980 bestond ons jonge gezin uit mijn vrouw, Mônica, twee van onze vier kinderen, en mij. We woonden in São Paulo (Brazilië). Ik had een goede baan, ik had mijn universitaire studie afgerond, en ik was pas als bisschop van onze wijk ontheven. We hadden een goed leven, en alles leek volgens plan te gaan. Maar op een dag kwam een oude vriend van mij op bezoek.

Toen hij op het punt stond om weg te gaan, stelde hij me een vraag die mij onthutste. Hij zei: 'Carlos, alles lijkt zo goed te gaan voor jou, je gezin, je loopbaan en je taken in de kerk.' En toen kwam de vraag: 'Als je zo blijft leven, gaan de beloofde zegeningen in je patriarchale zegen dan in vervulling?'

Ik had nog nooit op die manier over mijn patriarchale zegen nagedacht. Ik las de zegen zo nu en dan, maar ik had me nog nooit afgevraagd wat voor invloed mijn huidige leven op de beloofde zegeningen in de toekomst kon hebben.

Na zijn bezoek richtte ik mijn aandacht op mijn patriarchale zegen. Ik vroeg me af: 'Als we zo blijven leven, gaan de beloofde zegeningen dan in vervulling?' Na enige overweging kreeg ik het gevoel dat we wat veranderingen moesten aanbrengen, vooral wat mijn opleiding en beroep betreft.

Het was geen beslissing tussen goed en kwaad, maar tussen goed en beter, zoals ouderling Dallin H. Oaks ons heeft geleerd toen hij zei: 'Als we alternatieven overwegen, moeten we bedenken dat het niet altijd genoeg is dat iets goed is. Andere keuzes zijn beter en weer andere zijn het beste.' ('Goed, Beter, Best', *Liahona*, november 2007, pp. 104-105.)

Hoe kunnen we er zeker van zijn dat we de beste beslissing nemen?

Ik noem enkele beginselen die ik heb geleerd.

Beginsel 1: We moeten onze opties overwegen met het einddoel voor ogen

Het kan enigszins riskant zijn om de gevolgen van belangrijke beslissingen die ons en onze dierbaren raken niet in een breder perspectief te plaatsen. Maar als we de mogelijke gevolgen van die beslissingen in de toekomst projecteren, zien we

duidelijker welk pad we in het heden moeten nemen.

Als we begrijpen wie we zijn, waarom we hier zijn, en wat de Heer van ons in dit leven verwacht, biedt ons dat een breder perspectief.

We vinden in de Schriften voorbeelden, waarin een breder perspectief duidelijk maakte welk pad moest worden gekozen.

Mozes sprak van aangezicht tot aangezicht met de Heer, hij kreeg kennis van het heilsplan, en ging toen zijn rol als profeet van de vergadering van Israël beter begrijpen.

‘En God sprak tot Mozes, zeggende: Zie, Ik ben de Here God, de Almachtige. [...]

‘En Ik zal u het maaksel van mijn handen tonen. [...]

‘En Ik heb een werk voor u, Mozes, mijn zoon’ (Mozes 1:3–4, 6).

Met deze kennis was Mozes in staat om de vele jaren van beproeving in de woestijn te doorstaan en Israël naar huis te leiden.

Lehi, de grote profeet uit het Boek van Mormon, had een droom. Door dat visioen kwam hij te weten dat hij de opdracht had om zijn gezin naar het beloofde land te leiden.

‘En het geschiedde dat de Heer mijn vader gebood, ja, in een droom, zijn gezin mee te nemen en de wildernis in te trekken.

[...] En hij liet zijn huis en zijn erf-land en zijn goud en zijn zilver en zijn waardevolle dingen achter’ (1 Nephi 2:2, 4).

Lehi bleef trouw aan zijn visioen, hoewel de reis zwaar was en hij zijn gerieflijke leven in Jeruzalem ervoor moest opgeven.

De profeet Joseph Smith is ook een groot voorbeeld. Door veel openbaringen, te beginnen met het eerste visioen, kon hij zijn opdracht vervullen om alle dingen te herstellen (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:1–26).

Hoe zit dat met ons? Wat verwacht de Heer van ieder van ons?

We hoeven geen engel te zien om duidelijkheid te krijgen. We hebben de Schriften, de tempel, hedendaagse profeten, onze patriarchale zegen, geïnspireerde leiders en, bovenal, recht op persoonlijke openbaring als leidraad bij onze beslissingen.

Beginsel 2: We moeten voorbereid zijn op de problemen die op ons pad komen

De beste paden zijn zelden de gemakkelijkste. Vaak geldt het tegenovergestelde. We kunnen de zojuist genoemde profeten als voorbeeld nemen.

Hoewel hun beslissingen juist waren, hadden Mozes, Lehi en Joseph Smith geen gemakkelijk leven.

Bent u bereid de prijs van uw beslissingen te betalen? Zijn we bereid onze comfortzone te verlaten om iets beters te bereiken?

Ik wil even op mijn patriarchale zegen terugkomen. Ik kwam toen tot de conclusie dat ik verder moest studeren en een studiebeurs bij

een Amerikaanse universiteit moest aanvragen. Als die beurs zou worden toegewezen, zou ik mijn baan moeten opzeggen, alles moeten verkopen, en twee jaar als student in de Verenigde Staten moeten wonen.

Toetsen zoals de TOEFL-test en de GMAT-test waren de eerste hindernissen die ik moest nemen. Ik moest me drie jaar lang voorbereiden. Ik kreeg vaak 'nee' te horen, en soms 'misschien'. Maar toen werd ik op een universiteit toegelaten. Ik kan me nog goed het telefoontje herinneren dat ik aan het eind van het derde jaar kreeg van de persoon die verantwoordelijk was voor de studiebeurzen.

Hij zei: 'Carlos, ik heb goed nieuws en slecht nieuws. Het goede nieuws is dat je dit jaar bij de laatste drie zit.' Er was echter slechts één plek te vergeven. 'Het slechte nieuws is dat een van de andere kandidaten de zoon van een vooraanstaand iemand is, en de andere persoon eigenlijk ook. En dan hebben we jou.'

Ik antwoordde snel: 'En ik ... ik ben een zoon van God.'

Gelukkig waren de ouders geen beslissende factor, en ik werd dat jaar, in 1992, toegelaten.

Wij zijn kinderen van de Almachtige God. Hij is onze Vader, Hij heeft ons lief, en Hij heeft een plan voor ons. We zijn hier niet op aarde om onze tijd te verdoen, oud te worden, en te sterven. God wil dat wij groeien en het beste uit onszelf halen.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Een ieder van u, gehuwd of ongehuwd, jong of oud, heeft de mogelijkheid om te leren en te groeien. Vergroot uw kennis, zowel intellectueel als geestelijk, totdat u uw volledige potentieel hebt bereikt.' ('The Mighty Strength of the Relief Society', *Ensign*, november 1997, p. 95.)

Beginsel 3: We moeten dit perspectief bespreken met de mensen die ons dierbaar zijn

Lehi deed veel om Laman en Lemuël te laten inzien hoe belangrijk de verandering was die zij doormaakten. Omdat zij het visioen van hun vader niet goed begrepen, begonnen ze tijdens de reis te morren. Daarentegen wendde Nephi zich tot de Heer om te zien wat zijn vader had gezien.

'En het geschiedde, nadat ik, Nephi, alle woorden van mijn vader

had gehoord betreffende de dingen die hij in een visioen had gezien, [...] dat ik [...] eveneens verlangde die dingen te zien en te horen en te weten door de macht van de Heilige Geest' (1 Nephi 10:17).

Door dit visioen kon Nephi niet alleen de zware reis aan, maar ook de familie leiden wanneer dat nodig was.

De kans is groot dat als we voor een bepaald pad kiezen, dat zijn invloed zal hebben op de mensen die ons dierbaar zijn. En sommigen zullen met ons zelfs de gevolgen van deze keuze dragen. In het gunstigste geval zien ze wat wij zien en krijgen ze dezelfde overtuiging. Dat is niet altijd mogelijk, maar als dat gebeurt, maakt dat de reis zoveel makkelijker.

In de persoonlijke ervaring die ik als voorbeeld heb gebruikt, had ik ongetwijfeld de steun van mijn vrouw nodig. De kinderen waren nog jong en hadden nog geen invloed, maar de steun van mijn vrouw was cruciaal. Ik herinner me nog heel goed dat Mônica en ik eerst zorgvuldig de gewijzigde plannen doornamen voordat zij er een goed gevoel over had en ervoor wilde gaan. Door dit gezamenlijke perspectief steunde ze de verandering niet alleen, maar werd ze een essentieel onderdeel van het succes ervan.

Ik weet dat de Heer een plan voor ons heeft. Hij kent ons. Hij weet wat het beste voor ons is. Als alles goed gaat, wil dat niet zeggen dat we zo nu en dan niet moeten overwegen of er wellicht iets beters is. Als we zo blijven leven, gaan de beloofde zegeningen dan in vervulling?

God leeft. Hij is onze Vader. De Heiland, Jezus Christus, leeft. Ik weet dat wij door zijn zoenoffer de kracht kunnen vinden om onze dagelijkse problemen te overwinnen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Allan F. Packer
van de Zeventig

Het boek

Familiegeschiedenis en tempelwerk moeten geregeld deel uitmaken van onze godsdienstbeleving.

Als twaalfjarige scout kreeg ik de langverwachte aanvulling op mijn scoutuitrusting. Een handbijl met een dik leren foedraal eromheen! Tijdens onze volgende wandeltocht met overnachting kwamen we in het donker bij ons kamp aan, nat en koud van de sneeuw. Ik kon alleen maar aan een warm kampvuur denken. Ik begon meteen met mijn nieuwe bijl in een omgevalen boom te hakken. Ik raakte van de wijs, want mijn nieuwe bijl leek niet zo goed te hakken. Gefrustreerd begon ik nog harder te hakken. Ik keerde echter teleurgesteld in het kamp terug, met maar een paar stukken hout. Bij het licht van iemand

anders zijn kampvuur zag ik wat het probleem was. Ik had de bijl niet uit het foedraal gehaald. Maar ik kan u wel vertellen dat er van het foedraal niet veel meer over was. De les: ik was door andere dingen afgeleid.

In ons streven naar verhoging moeten we aan alle vereisten werken, en ons niet alleen concentreren op één of twee vereisten of andere irrelevante zaken. Als we het koninkrijk Gods zoeken, leidt dat tot vreugde en geluk.¹ Zo nodig moeten we bereid zijn om te *veranderen*. Geregeld kleine correcties aanbrenge, is minder pijnlijk en verstorend dan grote koerswijzigingen.

Onlangs zijn mijn vrouw en ik naar het buitenland gereisd. We hadden

ons paspoort en andere documenten geregeld. We hadden de inentingen, medische onderzoeken, visums en stempels gekregen. Toen we aankwamen, werden onze documenten gecontroleerd. En toen bleek dat we aan alle vereisten voldeden, werden we toegelaten.

In aanmerking komen voor de verhoging kunnen we vergelijken met een ander land binnengaan. Ieder moet een geestelijk paspoort hebben. Wij *stellen niet vast* wat die vereisten zijn, maar moeten wel aan alle voldoen. Het heilsplan omvat alle leerstellingen, wetten, geboden en verordeningen die *iedereen* nodig heeft om de verhoging in te kunnen gaan.² Dan kan, 'door de verzoening van [Jezus] Christus[,] de gehele mensheid [...] worden gered'.³ De kerk kan ons wel helpen, maar kan het niet voor ons doen. In aanmerking komen voor de verhoging is een levenslange opdracht.

Christus heeft zijn kerk opgericht om ons te helpen. Hij heeft vijftien mannen geroepen die wij als profeet, ziener en openbaarder steunen en die de kerk leiden en de mensen onderwijzen. Het Eerste Presidium⁴ en het Quorum der Twaalf Apostelen⁵ hebben dezelfde macht en hetzelfde gezag,⁶ waarbij de senior apostel tot president van de kerk is aangesteld. De zeventigters zijn geroepen om te assisteren.⁷ De leiders hebben de vereisten voor de verhoging niet vastgesteld. Dat heeft God gedaan! Deze leiders zijn geroepen om te onderwijzen, uit te leggen, te vermanen en zelfs te *waarschuwen* zodat we op het juiste pad blijven.⁸

In het Handboek kerkbestuur staat: 'Bij de vervulling van het doel om personen en gezinnen op de verhoging voor te bereiden, richt de kerk zich op door God voorgeschreven taken. Die taken bestaan uit hulp aan de leden om het evangelie van Jezus Christus

na te leven, de vergadering van Israël door middel van zendingswerk, de zorg voor de armen en behoeftigen, en de verlossing van de doden door de bouw van tempels en het verrichten van plaatsvervangende verordeningen.⁹ Deze vier gebieden en alle andere wetten, geboden en verordeningen zijn vereist, niet facultatief. Dankzij de verzoening van Jezus Christus en door deze dingen te doen, krijgen we de vereiste stempels in ons geestelijke paspoort.

In deze conferentie ontvangen we instructie over veranderingen waarmee we ons beter kunnen voorbereiden.

Het gezin is de kern van het heilsplan. Wellicht dat het daarom 'het grote plan van geluk'¹⁰ wordt genoemd. President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'De uiteindelijke bedoeling van alles wat de kerk doet, is dat een man en zijn vrouw en hun kinderen thuis gelukkig kunnen zijn.'¹¹

President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'Ons succes, als individu en als kerk, zal grotendeels afhangen van hoeveel aandacht wij schenken aan thuis het evangelie naleven.'¹² Familiehistorisch en tempelwerk maken deel uit van het thuis naleven van het evangelie. Het moet meer een gezinsactiviteit zijn dan een kerkactiviteit.

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben opnieuw nadruk gelegd op familiegeschiedenis en tempelwerk.¹³ Als u daar gehoor aan geeft, zult u persoonlijk en als gezin vreugde en geluk ontvangen.

In de Leer en Verbonden staat: 'De grote dag des Heren is nabij. [...] Laten wij daarom als kerk en als volk en als heiligen der laatste dagen de Heer in gerechtigheid een offerande brengen; en laten wij in zijn heilige tempel [...] een boek aanbieden met de geslachtslijsten van onze doden dat alleszins aannemelijk zal zijn.'¹⁴

Dit 'boek' zal worden samengesteld aan de hand van de documenten met namen en verordeningen in de database FamilyTree van de kerk.

Ik controleer gegevens in deze database en voeg er aan toe omdat ik wil dat de namen van al mijn dierbaren erin staan. Wilt u dat niet?

In afdeling 128 van de Leer en Verbonden staat: 'Want zonder [onze voorouders] kunnen wij niet tot volmaking komen; evenmin kunnen zij zonder ons tot volmaking komen.'¹⁵

Familiegeschiedenis is meer dan genealogie, regels, namen, datums en plaatsen. Familiegeschiedenis is meer dan iets uit het verleden. Wanneer wij onze eigen geschiedenis schrijven, is familiegeschiedenis ook iets van het

heden. En wanneer wij door onze nakomelingen de toekomst vorm geven, is familiegeschiedenis ook iets van de toekomst. Als een jonge moeder bijvoorbeeld aan haar kinderen verhalen over de familie vertelt en foto's laat zien, doet ze familiehistorisch werk.

Net als deelnemen aan het avondmaal, naar de kerk gaan, de Schriften bestuderen en bidden, zouden familiegeschiedenis en tempelwerk ook geregeld deel moeten uitmaken van onze godsdienstbeleving. Het is inspirerend hoe onze jongeren en anderen gehoor hebben gegeven aan profetische uitnodigingen. Daaruit blijkt dat dit werk door *alle* leden van *verschillende* leeftijden *kan en zal* worden gedaan.

Ouderling Quentin L. Cook heeft uitgelegd: 'We beschikken [nu] over de leer, de tempels en de technologie.'¹⁶ Het werk is nu veel gemakkelijker, maar het is wel afhankelijk van leden die er een prioriteit van maken. Het werk kost nog steeds tijd en vergt offers, maar *iedereen* kan het doen. En vergeleken met enkele jaren geleden is het nu vrij gemakkelijk.

Om de leden te helpen, heeft de kerk gegevens verzameld en biedt zij hulpmiddelen zodat het werk thuis, in het kerkgebouw en in de tempel gedaan kan worden. De meeste obstakels zijn verwijderd. *Wat* voor indruk u er ook van had, het is nu anders!

Maar er is één obstakel dat de kerk niet kan verwijderen. De terughoudendheid van mensen om dit werk te doen. Er is alleen maar een beslissing en wat inspanning nodig. Het kost niet veel tijd. Als u consequent een klein beetje werk verzet, zult u ook de vreugde van dit werk ervaren. Neem de beslissing om de eerste stap te zetten, om te leren en anderen om hulp te vragen. Ze willen u graag helpen!

De namen die u vindt en naar de tempel stuurt, zullen worden opgenomen in 'het boek'.¹⁷

Ondanks het feit dat er steeds meer leden deelnemen, zien we dat er relatief weinig leden van de kerk geregeld gegevens van hun voorouders opzoeken en er tempelwerk voor verrichten.¹⁸ *We zullen onze prioriteiten moeten bijstellen.* Bied geen weerstand aan veranderingen, grijp ze aan ze! Veranderingen maken deel uit van het grote plan van geluk.

Dit werk moet gedaan worden, niet voor het welzijn van de kerk, maar voor het welzijn van onze voorouders en onszelf. Wij en onze overleden voorouders hebben de stempels in ons geestelijke paspoort nodig.

De 'eenwording en versmelting'¹⁹ van bedelingen kan uitsluitend door de verzegelverordeningen in de tempel tot stand worden gebracht. De stappen zijn eenvoudig: *zoek een naam op en neem die mee naar de tempel.* En in de loop der tijd kunt u ook anderen daarbij helpen.

Op enkele uitzonderingen na kan iedereen — *iedereen* — dit doen!

Er zijn tastbare zegeningen die bij dit werk horen. Veel ouders en leiders maken zich zorgen over de omstandigheden in de wereld, en de invloed daarvan op gezinnen en jongeren.

Ouderling David A. Bednar heeft beloofd: 'Ik nodig de jonge mensen van de kerk uit om de geest van Elia te bestuderen en die te ervaren. [...] Ik beloof je dat je beschermd zult worden tegen de toenemende invloed van de tegenstander. Als je met je hart betrokken raakt bij dit heilige werk, zul je in je jeugd en je hele leven bescherming genieten.'²⁰

Broeders en zusters, het is tijd om het foedraal van onze bijl te halen en aan het werk te gaan. We mogen onze verhoging en die van ons gezin

niet opofferen voor minder belangrijke zaken.

Dit is het werk van God, dat gedaan dient te worden door zowel lid als niet-lid, jong en oud, man en vrouw.

Ik eindig met het citeren van de eerste strofe van de lofzang 'Verrijs, gij mannen Gods', maar ik vervang één woord:

*Verrijs, gij [heil'gen] Gods!
Ooit met minder toebedeeld!
Geef hart en ziel en geest en kracht
In dienst van onze Heer.²¹*

Jezus Christus is onze Heer! Ik getuig van Hem in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 2 Nephi 2:22–25; 9:18; Mosiah 2:41.
2. Zie Gids bij de Schriften, 'Verlossingsplan'; scriptures.lds.org.
3. Geloofsartikelen 1:3.
4. Zie Leer en Verbonden 107:22.
5. Zie Leer en Verbonden 107:23.
6. Zie Leer en Verbonden 107:24.
7. Zie Leer en Verbonden 107:25–26.
8. Zie Gids bij de Schriften, 'Eerste Presidium', 'Apostel', 'Zeventig'; scriptures.lds.org.
9. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.2.
10. Alma 42:8.
11. Boyd K. Packer, 'Het getuigenis', *Liahona*, mei 2014, p. 95.
12. Spencer W. Kimball, 'Living the Gospel in

the Home', *Ensign*, mei 1978, p. 101.

13. Zie Thomas S. Monson, 'Het werk bespoedigen', *Liahona*, juni 2014, pp. 4–5; Henry B. Eyring, 'De belofte van harten die zich wenden', *Liahona*, juli 2014, pp. 4–5; Russell M. Nelson, 'It All Starts with Love' (video), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/it-all-starts-with-love; Russell M. Nelson, 'Adding "Family" to Family History Work' (video), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/adding-family-to-family-history-work; Russell M. Nelson, 'Generaties in liefde aaneengeschakeld', *Liahona*, mei 2010, pp. 91–94; Richard G. Scott, 'De vreugdevolle verlossing van de doden', *Liahona*, november 2012, pp. 93–95; Quentin L. Cook, 'Wortels en takken', *Liahona*, mei 2014, pp. 44–48; David A. Bednar, 'Het hart der kinderen zal zich wenden', *Liahona*, november 2011, pp. 24–27; Neil L. Andersen, 'Een klas vol geloof, hoop en naastenliefde' (toespraak voor leerkrachten van de kerkelijke onderwijsinstellingen), lds.org/broadcasts; Neil L. Andersen, 'Find Our Cousins!' (toespraak op het RootsTech-congres voor familiegeschiedenis, 8 februari 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/find-our-cousins.
14. Leer en Verbonden 128:24.
15. Leer en Verbonden 128:18.
16. Quentin L. Cook, *Liahona*, mei 2014, p. 47.
17. Leer en Verbonden 128:24.
18. Zie Quentin L. Cook, *Liahona*, mei 2014, p. 47.
19. Leer en Verbonden 128:18.
20. David A. Bednar, 'Het hart der kinderen zal zich wenden', *Liahona*, november 2011, pp. 26, 27.
21. 'Rise Up, O Men of God', *Hymns*, nr. 324.

Ouderling **Hugo E. Martinez**
van de Zeventig

Onze bediening

De liefde van Jezus Christus moet onze leidraad zijn als we willen weten wat de behoeften zijn van de mensen die we kunnen helpen.

In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen krijgen we de kans en de zegen om te dienen. Zolang als ik lid ben, heb ik op vele manieren gediend. Broeder Udine Falabella, vader van ouderling Enrique R. Falabella, zei altijd: 'Wie ergens dient, is ergens goed voor; wie nergens dient, is nergens goed voor.' Dat zijn de woorden die we in ons hart en ons verstand moeten onthouden.

Op zoek naar leiding in mijn bediening vond ik troost in de gedachte dat de Heiland Zich op het individu en het gezin concentreert. Uit zijn liefde en tedere aandacht voor ieder mens heb ik geleerd dat Hij de grote waarde van alle kinderen van onze hemelse Vader kent. En dat het uitermate belangrijk is dat wij ervoor zorgen dat iedereen de nodige hulp krijgt en door het evangelie van Jezus Christus versterkt wordt.

In de Schriften staat:

'Bedenkt dat de waarde van zielen groot is in de ogen van God; [...]

'En al ware het zo dat u *al* uw dagen arbeidde [...] en *slechts één* ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!'¹

De waarde van elke ziel is groot in de ogen van God. Wij zijn kinderen

van Hem en we hebben de mogelijkheid om te worden zoals Hij is.²

De liefde van Jezus Christus moet onze leidraad zijn als we willen weten wat de behoeften zijn van de mensen die we kunnen helpen. De leringen van onze Heer, Jezus Christus, tonen ons de weg. En op die manier begint persoonlijke hulpverlening: weten wat de behoeften zijn en die dan lenigen. Zuster Linda K. Burton, algemeen

ZHV-presidente heeft gezegd: 'Eerst kijken, dan dienen.'³

President Thomas S. Monson is een geweldig voorbeeld van dit beginsel. In januari 2005 presideerde hij een bijeenkomst voor priesterschapsleiders in Puerto Rico. Daar liet hij zien hoe de Heiland en zijn dienstknechten persoonlijke hulp bieden. Aan het eind van die geweldige bijeenkomst begroette president Monson alle aanwezige priesterschapsdragers. Plotseling zag hij dat iemand verderop helemaal alleen stond toe te kijken.

President Monson liep bij de groep vandaan naar die broeder toe en sprak hem aan. Aangedaan, vertelde José R. Zayas hem dat het een wonder was dat hij naar hem toe kwam. Het was een antwoord op de gebeden die hij en zijn vrouw, Yolanda, vóór de bijeenkomst hadden uitgesproken. Hij zei tegen president Monson dat zijn dochter ernstig ziek was en dat zijn vrouw hem had gevraagd om president Monson een brief van haar te overhandigen. Broeder

Zayas had tegen zijn vrouw gezegd dat het onmogelijk zou zijn omdat president Monson het te druk had. President Monson luisterde naar het verhaal en vroeg om de brief, die hij rustig doorlas. Toen deed hij de brief in zijn binnenzak en zei tegen broeder Zayas dat hij aan hun verzoek gehoor zou geven.

Op die manier werd dat gezin door een dienstknecht van onze Heer, Jezus Christus, gezegend. Ik geloof dat de woorden van de Heiland in de gelijkernis van de barmhartige Samaritaan ook op ons van toepassing zijn: ‘Ga heen en doet u evenzo.’⁴

Op 21 september 1998 trof de orkaan George Puerto Rico, met enorme schade als gevolg. Mijn vrouw, onze vijf kinderen en ik hebben die enorme storm met de orkaanwinden overleefd door thuis te blijven. Maar we zaten twee weken zonder water en elektriciteit.

Toen onze watervoorraad op was, was het moeilijk om water te krijgen. Ik zal nooit de broeders vergeten die ons hielpen en ons van water voorzagen. Ook zal ik nooit vergeten hoe liefdevol de zusters ons hielpen.

Germán Colón kwam naar ons huis met een grote plastic watertank in zijn pick-up. Hij vertelde ons dat hij dat deed omdat ‘ik weet dat u kleine kinderen hebt die water nodig hebben.’ Enkele dagen later laadden de broeders Noel Muñoz en Herminio Gómez drie grote watertanks op een dieplader. Ze kwamen onverwachts naar ons huis toe en vulden alle beschikbare

waterflessen met drinkwater. En ze lieten ook onze burens hun flessen vullen.

Onze gebeden werden door hun persoonlijke bediening verhoord. Die drie broeders straalden de liefde van Jezus Christus uit. En door hun hulp — met andere woorden, hun persoonlijke bediening — werden we met veel meer dan alleen drinkwater gezegend. Voor alle zoons of dochters van God is het belangrijk dat zij weten dat er mensen zijn die om hen geven, en over hen waken.

Ik getuig tot u dat onze hemelse Vader en onze Heer, Jezus Christus, ons persoonlijk kennen. Daarom geven ze ons wat we nodig hebben, zodat we de kans krijgen om ons goddelijk potentieel te bereiken. Ze plaatsen mensen op ons pad die ons zullen helpen. En als wij een werktuig in hun handen worden, kunnen we anderen helpen en dienen, mensen die Zij door openbaring aan ons bekend maken.

Op die manier kan de Heer Jezus Christus alle kinderen van onze hemelse Vader bereiken. De Goede Herder zal al zijn schapen vergaderen. Dat doet hij één voor één, wanneer zij hun keuzevrijheid goed gebruiken — nadat ze de stem van zijn dienstknachten hebben gehoord en door hen zijn geholpen. Dan zullen ze zijn stem herkennen, en zullen ze Hem volgen. Die persoonlijke bediening maakt een wezenlijk deel uit van ons doopverbond.

Bovendien, als we een goed voorbeeld van een discipel van Jezus

Christus zijn, is dat de beste introductie voor hen met wie we over het evangelie willen praten. Als we onze mond opendoen en over het herstelde evangelie van Jezus Christus vertellen, worden we ‘zijn onderherder, met de opdracht om de schapen van zijn weiden en de lammeren van zijn kudde te voeden.’⁵ Dan worden we ‘de zwakken en eenvoudigen,’⁶ ‘vissers van mensen’.⁷

Ons dienstbetoon en onze persoonlijke bediening zijn niet beperkt tot ons aardse leven. We kunnen ook werk voor de doden verrichten — voor hen die in de geestenwereld leven en tijdens hun aardse leven niet de kans hebben gehad om de verlossende verordeningen van het evangelie van Jezus Christus te ontvangen. We kunnen ook een dagboek bijhouden en onze familiegeschiedenis schrijven om het hart van de levenden tot de levenden te wenden — en het hart van de levenden tot hun voorouders. Het gaat erom dat we onze familieleden, generatie op generatie, voor eeuwig aan elkaar verbinden. Als we dat doen, worden we ‘verlossers [op] de berg Sion.’⁸

We krijgen de bijzondere kans om een werktuig in zijn handen te zijn. Dat kunnen we in ons huwelijk zijn, in ons gezin, met onze vrienden en met onze medemensen. Dat is onze persoonlijke bediening als ware discipelen van Jezus Christus.

‘En voor Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze

van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt.

‘En Hij zal de schapen aan zijn rechterhand zetten, maar de bokken aan zijn linkerhand.

‘Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan zijn rechterhand zijn: Kom, gezegenden van mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld.

‘Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt mij gastvrij onthaald.

‘Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen.

‘Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien en te eten gegeven? Of dorstig en te drinken gegeven?

‘Wanneer hebben wij U als een vreemdeling gezien en gastvrij onthaald, of naakt en hebben U gekleed?

‘Wanneer hebben wij U ziek gezien of in de gevangenis en zijn bij U gekomen?

‘En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zoverre u dit voor een van deze minste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.’⁹

Dat wij dat zullen doen, is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 18:10, 15; cursivering toegevoegd.
2. Zie Gids bij de Schriften, ‘Ziel’; scriptures.lds.org.
3. Linda K. Burton, ‘Eerst kijken, dan dienen’, *Liahona*, november 2012, p. 78.
4. Lukas 10:37.
5. Alexander B. Morrison, ‘Nourish the Flock of Christ’, *Ensign*, mei 1992, p. 13.
6. Leer en Verbonden 1:23.
7. Mattheüs 4:19.
8. Obadja 1:21.
9. Mattheüs 25:32–40.

Ouderling Larry S. Kacher
van de Zeventig

Ga niet lichtvaardig met heilige dingen om

Beoordeel uw keuzes door uzelf deze vraag te stellen: ‘Zijn mijn beslissingen stevig in de vruchtbare grond van het evangelie van Jezus Christus geplant?’

Broeders en zusters, de beslissingen die we in dit leven nemen, hebben veel invloed op ons eeuwige leven. Er zijn zichtbare en onzichtbare krachten die onze beslissingen beïnvloeden. Dat werd mij vijf jaar geleden heel duidelijk gemaakt, op een manier die me bijna het leven kostte.

We waren met familieleden en vrienden op reis in het zuiden van Oman. We besloten om op het strand langs de kust van de Indische Oceaan uit te rusten. Vlak nadat we daar waren aangekomen, had onze zestienjarige dochter, Nellie, gevraagd of ze naar een zandbank toe mocht zwemmen. Toen ik naar de ruwe zee keek, zei ik tegen haar dat ik eerst zou gaan, voor het geval er gevaarlijke stromingen waren.

Toen ik even had gezwommen, riep ik naar mijn vrouw om te vragen of ik al bijna bij die zandbank was. Ze antwoordde: ‘Je bent er al ver voorbij.’ Zonder dat ik het wist, was ik in een getijstroom¹ terechtgekomen en werd ik verder de zee ingetrokken.

Ik wist niet wat ik moest doen. Het enige wat ik kon bedenken, was

terug naar de kust te zwemmen. Maar dat had ik juist niet moeten doen. Ik voelde me hulpeloos. Krachten waar ik geen invloed op had, trokken mij verder de zee in. Wat nog erger was, was dat mijn vrouw, die mij vertrouwde, me had gevolgd.

Broeders en zusters, ik dacht dat de kans groot was dat ik dit niet zou overleven en dat ik, door mijn beslissing, ook de dood van mijn vrouw zou veroorzaken. Na veel inspanning en volgens mij goddelijke tussenkomst, voelden we plotseling grond onder onze voeten. Het lukte ons om veilig naar onze vrienden en dochter terug te lopen.

Er zijn ook veel stromingen in dit aardse leven. Sommige zijn veilig, andere niet. President Spencer W. Kimball heeft gezegd dat er sterke krachten in ons leven zijn, net als de onzichtbare stromingen in de oceaan.² Die krachten zijn heel echt. We mogen ze nooit negeren.

Ik wil u iets over een andere stroming vertellen, een goddelijke stroming, die een grote zegen in mijn leven is geworden. Ik ben een

bekeerling tot de kerk. Voordat ik lid van de kerk werd, was skiën mijn grote ambitie. Daarom verhuisde ik na de middelbare school naar Europa. Na een ogenschijnlijk ideaal leven van enkele maanden, kreeg ik het gevoel dat ik moest vertrekken. Ik begreep toen niet waar dat gevoel vandaan kwam, maar ik gaf er toch gehoor aan. Ik kwam in Provo (Utah) terecht, met enkele goede vrienden die, net als ik, bij een andere godsdienst waren aangesloten.

In Provo kwam ik in contact met mensen die een heel ander leven leidden dan ik deed. Ik voelde me tot hen aangetrokken, hoewel ik niet wist waarom. Aanvankelijk verzette ik me tegen die gevoelens, maar al snel vond ik een vrede en rust die ik nog nooit had gevoeld. Ik begon een andere stroming te omarmen — waarvoor ik kennis kreeg van een liefdevolle hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus.

In 1972 liet ik me met mijn vrienden dopen. Deze nieuwe stroming die ik volgde, het evangelie van Jezus Christus, gaf richting en inhoud aan mijn leven. Maar, het ging niet van een leien dakje. Alles was nieuw voor me. Ik voelde me soms verloren en verward. Zowel familieleden als vrienden kwamen met vragen en maakten het mij lastig.

Ik moest een beslissing nemen. Sommige van hun vragen riepen twijfel en onzekerheid bij me op. Het was een belangrijke beslissing. Wie kon mij erbij helpen? Velen probeerden me te overtuigen dat ik een grote fout had gemaakt — ‘getijstroomen’ die vastbesloten waren om mij weg te sleuren van de vredige stroming die zo’n heerlijke bron van geluk was geworden. Ik ging heel duidelijk het beginsel begrijpen dat er ‘een tegenstelling in alle dingen’ is, dat ik zelf beslissingen

moest nemen en mijn keuzevrijheid niet aan anderen kon overlaten.³

Ik vroeg mezelf af: ‘Waarom zou ik mezelf afkeren van wat me zoveel rust had gebracht?’ De Heer had tegen Oliver Cowdery gezegd: ‘Heb Ik u daarover geen vrede in uw gemoed geschonken?’⁴ Ik had een vergelijkbare ervaring. Daarom richtte ik me, met nog meer toewijding, tot een liefdevolle hemelse Vader, tot de Schriften en tot betrouwbare vrienden.

Maar er waren nog steeds vragen die ik niet kon beantwoorden. Hoe kon ik de onzekerheid wegnemen die ze veroorzaakten? In plaats van ze de vrede en het geluk te laten verstoren die ik had ontvangen, koos ik ervoor om ze even aan de kant zetten, vol vertrouwen dat de Heer ze ooit zou beantwoorden. Ik vond troost in deze woorden aan de profeet Joseph Smith: ‘Zie, gij zijt kinderkens en gij kunt nu niet alle dingen verdragen; gij moet toenemen in genade en in kennis van de waarheid.’⁵ Ik koos ervoor om mijn kennis van de waarheid niet te verzaken door een onbekende en twijfelachtige stroming te volgen — een mogelijke ‘getijstroom’. Ik zie nu de waarheid achter de woorden van president N. Eldon Tanner: ‘Het is veel verstandiger en beter voor de mens

om de eenvoudige waarheden van het evangelie te aanvaarden [...] en door geloof die dingen te aanvaarden die hij [...] niet kan begrijpen.’⁶

Houdt dat in dat er geen ruimte voor oprechte vragen is? Vraag dat maar aan de jongen die zijn toevlucht in het heilige bos zocht, met de vraag bij welke kerk hij zich moest aansluiten. Neem de Leer en Verbonden in uw handen, en weet dat veel van wat er in dat geïnspireerde boek is geopenbaard, het resultaat is van een nederige zoektocht naar de waarheid. Joseph leerde: ‘Als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft [...], en ze zal hem gegeven worden.’⁷ Als we oprechte vragen stellen en naar goddelijke antwoorden op zoek gaan, leren we ‘regel op regel, voorschrift op voorschrift’⁸ en nemen we in kennis en wijsheid toe.

De vraag is niet: ‘Is er wel ruimte voor eerlijke en oprechte vragen?’ De vraag is: ‘Waar vind ik de waarheid als ik vragen heb?’ ‘Zal ik verstandig genoeg zijn om me vast te houden aan de waarheid, ook als ik enkele vragen heb?’ Ik getuig dat er een goddelijke bron is. Iemand die alles weet — het begin en het einde. Alle dingen zijn aanwezig bij Hem.⁹ De

Schriften getuigen: 'God wandelt niet op kromme paden [...], noch wijkt Hij af van hetgeen Hij heeft gezegd.'¹⁰

Gedurende ons aardse leven mogen we nooit denken dat onze keuzes alleen ons beïnvloeden. Onlangs werd ik thuis door een jonge man bezocht. Hij had een goede geest bij zich, maar ik merkte dat hij niet volledig actief in de kerk was. Hij vertelde me dat hij thuis met het evangelie was opgevoed, totdat zijn vader zijn moeder ontrouw was en daar een echtscheiding uit voortvloeide. Alle kinderen plaatsten vraagtekens bij de kerk en vielen af. Met pijn in mijn hart sprak ik met deze jonge vader, die door de keuzes van zijn vader zijn eigen waardevolle kinderen zonder de zegeningen van het evangelie van Jezus Christus opvoedde.

Een andere man die ik ken, die ooit trouw lid van de kerk was, had vragen over een bepaalde leerstelling. In plaats van zijn hemelse Vader om antwoord te vragen, vertrouwde hij volledig op wereldse bronnen. Zijn hart richtte zich de verkeerde kant op en hij ging op zoek naar de eer van mensen. Zijn trots werd wellicht bevredigd, in ieder geval tijdelijk, maar hij was van de machten van de hemel afgesneden.¹¹ In plaats van de waarheid te zoeken, raakte hij zijn getuigenis kwijt en sleepte hij veel familieleden mee.

Deze twee mannen kwamen in een onzichtbare getijstroom terecht, en zij namen velen met hen mee.

Daarentegen denk ik aan LaRue en Louise Miller, mijn schoonouders, die nooit veel wereldse bezittingen hebben gehad. Zij kozen er niet alleen voor om hun kinderen de zuivere leer van het herstelde evangelie bij te brengen, maar het elke dag na te leven. Daardoor hebben zij hun nakomelingen gezegend met de vruchten

van het evangelie en met hoop op het eeuwige leven.

Zij hadden thuis een sfeer gecreëerd waarin het priesterschap werd geëerd, waarin veel liefde en eensgezindheid heersten, en waar de beginselen van het evangelie werden nageleefd. Louise en LaRue hebben zij aan zij laten zien wat het betekent om naar het voorbeeld van de Heiland te leven. Hun kinderen konden duidelijk zien welke levensstromen vrede en geluk zouden brengen. En zij hebben hun beslissingen overeenkomstig genomen. President Kimball heeft gezegd: 'Als wij voor een sterke, bestendige stroom naar ons doel van een rechtschapen leven kunnen zorgen, kunnen wij en onze kinderen voorwaarts gaan, ondanks de tegenwinden van beproeving, teleurstelling [en] verleiding.'¹²

Zijn onze keuzes belangrijk? Zijn ze alleen op ons van invloed? Hebben we een vaste koers in de eeuwige stroom van het herstelde evangelie uitgestippeld?

Soms word ik door een bepaalde gedachte achtervolgd. Wat had er gebeurd als ik op die dag in september, op het strand aan de Indische Oceaan, tegen mijn dochter Nellie had gezegd: 'Ja, ga maar. Zwem maar naar die zandbank.' Of als zij ook mijn voorbeeld had gevolgd, maar

niet terug had kunnen zwemmen? En als ik verder had moeten leven in de wetenschap dat zij door mijn voorbeeld door een getijstroom de zee zou zijn ingetrokken om nooit meer terug te komen?

Zijn de stromingen die wij volgen belangrijk? Is ons voorbeeld belangrijk?

Onze hemelse Vader heeft ons gezegend met de goddelijke gave van de Heilige Geest om ons te leiden. Hij heeft ons inspiratie en openbaring beloofd als wij die waardig zijn. Ik moedig u allen aan om gebruik te maken van deze goddelijke gave. Beoordeel uw keuzes door uzelf deze vraag te stellen: 'Zijn mijn beslissingen stevig in de vruchtbare grond van het evangelie van Jezus Christus geplant?' Ik moedig u aan om de nodige aanpassingen te doen, groot of klein, zodat u en uw dierbaren de eeuwige zegeningen van onze hemelse Vader zullen ontvangen.

Ik getuig dat Jezus Christus onze Heiland en Verlosser is. Ik getuig dat de verbonden die we met Hem sluiten heilig zijn. We moeten nooit lichtvaardig met heilige dingen omgaan.¹³ Dat wij altijd getrouw zullen blijven, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Getijstroom: 'een stroming in het zeewater langs de kust, afwisselend van richting met het getijde' (vandale.nl).
2. Zie Spencer W. Kimball, 'Ocean Currents and Family Influences', *Ensign*, november 1974, pp. 110-113.
3. Zie 2 Nephi 2:11, 16.
4. Leer en Verbonden 6:23.
5. Leer en Verbonden 50:40.
6. N. Eldon Tanner, Conference Report, oktober 1968, p. 49.
7. Jakobus 1:5.
8. Leer en Verbonden 98:12.
9. Zie Mozes 1:6.
10. Leer en Verbonden 3:2.
11. Zie Leer en Verbonden 121:35-37.
12. Spencer W. Kimball, *Ensign*, november 1974, p. 110.
13. Zie Leer en Verbonden 6:12.

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Kom en zie

De Kerk van Jezus Christus is altijd een zendingskerk geweest en zal dat ook altijd blijven.

Ik richt mij speciaal tot u die geen lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bent. Ik zal een fundamentele vraag bespreken die velen van u misschien hebben: 'Waarom willen heiligen der laatste dagen mij zo graag vertellen wat ze geloven en me uitnodigen om meer over hun kerk te weten te komen?'

Ik bid dat de Geest van de Heer mij zal helpen om het antwoord op deze belangrijke vraag effectief over te brengen en u zal helpen om het goed te begrijpen.

Een heilige opdracht

Toegewijde discipelen van Jezus Christus waren altijd dappere zendingen en zullen dat altijd zijn. Een zending is een volgeling van Christus die van Hem als Verlosser getuigt en de waarheden van het evangelie verkondigt.

De Kerk van Jezus Christus is altijd een zendingskerk geweest en zal dat ook altijd blijven. Ieder lid van de kerk van de Heiland heeft de plechtige verplichting om mee te werken aan het vervullen van de heilige opdracht die de Heer aan zijn apostelen gaf en waarover we in het Nieuwe Testament kunnen lezen:

'Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van

de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest,

'hun lerend alles wat Ik u geboden heb in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding der wereld. Amen' (Mattheüs 28:19–20).

Heiligen der laatste dagen nemen de taak om alle volken in alle landen over de Heer, Jezus Christus, en zijn herstelde evangelie te onderwijzen serieus. Wij geloven dat dezelfde kerk die de Heiland vroeger heeft gevestigd in de laatste dagen door Hem op de aarde is hersteld. De leer, de beginselen, het priesterschapsgeslag,

de verordeningen en de verbonden van zijn evangelie zijn nu in zijn kerk aanwezig.

Als wij u uitnodigen om met ons mee naar de kerk te gaan of naar de voltijdzendingen te luisteren, dan proberen wij u geen product te verkopen. De leden van de kerk krijgen geen prijs of bonuspunten die hun een goed plekje in de hemel oplevert. En we proberen ook niet domweg het ledental van de kerk te vergroten. En bovenal proberen we u niet te dwingen om hetzelfde te geloven als wij. We nodigen u uit om naar de herstelde waarheden van het evangelie van Jezus Christus te luisteren, zodat u die met een gebed in uw hart kunt bestuderen en overwegen om voor uzelf te weten te komen of de dingen die we u vertellen waar zijn.

Sommigen van u zullen zeggen: 'Maar ik geloof al in Jezus en volg zijn leringen,' of: 'Ik weet niet zeker of God wel bestaat.' Met onze uitnodiging aan u willen we zeker niet afdoen aan uw religieuze traditie of beleving. Behoud alles wat u als waar, goed en prijzenswaardig beschouwt — en toets onze boodschap. Net zoals Jezus tot twee van zijn discipelen zei 'Kom en zie!' (Johannes 1:39), zo moedigen wij u aan om te komen en te zien of het herstelde evangelie van Jezus Christus datgene waar u al in gelooft vergroot en verrijkt.

Ja, wij zien het als een plechtige taak om deze boodschap naar iedere natie, geslacht, taal en volk te brengen. En dat doen we op het ogenblik met een groep van 88.000 voltijdzendingen die in meer dan 150 soevereine staten over de hele wereld werken. Die opmerkelijke mannen en vrouwen bieden de leden van de kerk de hulp die zij nodig hebben om de taak die God hun heeft gegeven, namelijk het eeuwige evangelie van

Jezus Christus verkondigen, te kunnen volbrengen (zie LV 68:1).

Meer dan een geestelijke plicht

Maar het enthousiasme waarmee we deze boodschap verkondigen wordt niet alleen ingegeven door de geestelijke plicht die wij hebben. Veeleer is ons verlangen om u over het herstelde evangelie van Jezus Christus te vertellen een weerspiegeling van hoe belangrijk deze waarheden voor ons zijn. Ik denk dat ik de reden waarom we zo enthousiast ons geloof aan u proberen uit te dragen het beste kan worden uitgelegd aan de hand van een ervaring die mijn vrouw en ik lang geleden met twee van onze zoons hadden.

Op zekere avond stonden Susan en ik voor een raam van ons huis en keken naar onze twee jongetjes die buiten aan het spelen waren. Tijdens hun avontuur raakte de jongste licht gewond door een ongelukje. We zagen al gauw dat het niet ernstig was en we besloten niet direct te hulp te snellen. We wilden nog even toekijken en zien of onze gezinsgesprekken over broederlijke waren

doorgedrongen. Wat er toen gebeurde was zowel interessant als leerzaam.

De oudere broer troostte zijn broertje en hielp hem voorzichtig naar huis. Susan en ik waren dichtbij de keuken gaan staan, zodat we konden zien wat er nu ging gebeuren, en we stonden klaar om onmiddellijk in te grijpen als de schade groter bleek of als er iets ernstig mis zou gaan.

De oudste sleepte een stoel naar het aanrecht. Hij klom op de stoel, hielp zijn broertje op de stoel, draaide de kraan open en goot vervolgens een grote hoeveelheid afwasmiddel op de geschaafde arm van zijn broertje. Hij deed zijn best om de wond zachtjes schoon te maken. De reactie van zijn broertje op deze procedure kan slechts nauwkeurig worden beschreven met woorden uit de heilige Schriften: 'En zij zullen reden hebben om te kermen en te wenen en te jammeren en hun tanden te knarsen' (Mosiah 16:2). En dat joch kermde!

Toen het schoon boenen klaar was, werd de arm behoedzaam met een handdoek afgedroogd. Uiteindelijk hield het kermen op. Vervolgens klom de oudste op het

aanrecht, deed een kastje open en vond een nieuwe tube medicinale zalf. Hoewel de schrammen van zijn broertje niet groot of ernstig waren, smeerde de oudste bijna alle zalf uit de tube over de hele gewonde arm uit. Er werd niet meer geschreeuwd en de jongste vond het verzachtende effect van de zalf duidelijk heel wat aangener dan het reinigende effect van het afwasmiddel.

De oudste keek weer in het kastje waar hij de zalf gevonden had en zag nu een nieuwe doos met steriel verband. Hij maakte verschillende verbanden open en wikkelde de verbanden helemaal om zijn broertjes arm — van de pols tot de elleboog. Nu dit spoedgeval verzorgd was, en de keuken rijkelijk was voorzien van zeepbellen, zalf en verband, sprongen de kleine jongens met een brede lach en een blij gezicht van de stoel af.

Wat er toen gebeurde is het belangrijkste. Het gewonde broertje pakte het overgebleven verband en de bijna lege tube zalf, en ging naar buiten. Hij zocht gauw zijn vriendjes op en begon hun armen met zalf en verband te verzorgen. Susan en ik waren getroffen door de oprechtheid, het enthousiasme en de snelheid van zijn reactie.

Waarom deed dat jongetje dat? Bedenk dat hij onmiddellijk, intuïtief aan zijn vrienden wilde geven wat hem had geholpen toen hij pijn had. Die kleine jongen hoefde niet aangeemoedigd, uitgedaagd, voorgezegd of aangezet te worden tot handelen. Zijn verlangen om er anderen over te vertellen was het natuurlijke gevolg van een positieve, heilzame persoonlijke ervaring.

Velen van ons doen precies hetzelfde als we een behandeling of medicijn ontdekken waardoor pijn waarmee we al lang rondlopen wordt verlicht, of als we raad ontvangen

waardoor wij problemen met moed onder ogen kunnen zien en moeilijkheden met geduld. Aan anderen dingen vertellen die waardevol voor ons zijn of ons gebaat hebben, is helemaal niet ongebruikelijk.

Dat patroon wordt vooral zichtbaar bij kwesties van groot geestelijk belang en met verrijkende gevolgen. Zo gaat een verhaal in een boek met Schriftuur dat het Boek van Mormon heet over een droom die een profeet en leider van vroeger, genaamd Lehi, ontving. Het centrale element van Lehi's droom is de boom des levens — een metafoor voor 'de liefde Gods', die 'boven alles het begerenswaardigst' is en 'het vreugdevolst voor de ziel' (1 Nephi 11:22–23; zie 1 Nephi 8:12, 15).

Lehi legde uit:

'En het geschiedde dat ik erheen ging en van de vrucht daarvan nam; en ik bemerkte dat ze zeer zoet was, zoeter dan alles wat ik ooit had geproefd. Ja, en ik zag dat de vrucht daarvan wit was en alle witheid die ik ooit had gezien overtrof.

'En toen ik van de vrucht daarvan nam, vervulde zij mijn ziel met een buitengewoon grote vreugde; daarom begon ik ernaar te verlangen dat mijn gezin er ook van zou nemen' (1 Nephi 8:11–12; cursivering toegevoegd).

De grootste manifestatie van Gods liefde voor zijn kinderen is de sterfelijke bediening, het zoenoffer en de opstanding van onze Heer, Jezus Christus. De vrucht van de boom kan worden gezien als een symbool voor de zegeningen van de verzoening van de Heiland.

De onmiddellijke reactie van Lehi op het eten van de vrucht van de boom en het ervaren van grote vreugde was een toegenomen verlangen om haar aan zijn gezin te geven en hen te dienen. Zo wendde hij zich,

toen hij zich tot Christus wendde, ook in liefde en dienstbaarheid tot zijn naasten.

In een ander gedeelte van het Boek van Mormon staat wat een man genaamd Enos overkwam, nadat zijn God zijn ernstige smeekgebed had gehoord en beantwoord.

Hij zei:

'En mijn ziel hongerde; en ik knielde voor mijn Maker neer en ik riep Hem aan in machtig gebed en smeking voor mijn eigen ziel; en de gehele dag riep ik Hem aan; ja, en toen de avond viel, verhief ik mijn stem nog steeds, zodat zij tot de hemelen reikte.

'En er kwam een stem tot mij, zeggende: Enos, uw zonden zijn u vergeven, en gij zult worden gezegend.

'En ik, Enos, wist dat God niet kon liegen; daarom was mijn schuld weggevaagd.

'En ik zeide: Heer, hoe is het geschied?

'En Hij zeide tot mij: Door uw geloof in Christus, die gij nooit tevoren hebt gehoord of gezien. [...] Welnu, ga heen, uw geloof heeft u gezond gemaakt.

'Nu geschiedde het, toen ik deze woorden had gehoord, dat er een verlangen bij mij opkwam naar het welzijn van mijn broeders, de Nephieten; daarom stortte ik mijn gehele ziel voor God uit om hunnentwil' (Enos 1:4–9; cursivering toegevoegd).

Toen Enos zich 'met een volmaakt voornemen des harten' (2 Nephi 31:13) tot de Heer wendde, nam zijn zorg voor het welzijn van zijn familie, vrienden en kennissen tegelijkertijd toe.

De blijvende les die we leren van deze twee verhalen is hoe belangrijk het is dat we de zegeningen van de verzoening persoonlijk ervaren als een voorwaarde voor diepe, authentieke dienstbaarheid die veel verder gaat dan 'plichtmatig handelen'. Evenals Lehi, Enos en ons zoontje in het verhaal dat ik vertelde, hebben wij, de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, de onrust gevoeld die bij geestelijke onzekerheid en zonde hoort. We hebben ook de reiniging ervaren, het kalme geweten, de geestelijke genezing en vernieuwing en de leiding die alleen verkrijgbaar zijn door de

beginselen van het evangelie van de Heiland te leren kennen en na te leven.

De verzoening van Jezus Christus verschaft het reinigingsmiddel dat nodig is om rein en schoon te worden, de verzachtende zalf om geestelijke wonden te genezen en schuld weg te nemen, en de bescherming die ons in staat stelt om in goede en slechte tijden getrouw te blijven.

Absolute waarheid bestaat

Aan u, familieleden en vrienden die geen lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn, heb ik geprobeerd de fundamentele redenen waarom wij zendelingen zijn uit te leggen.

Hoewel de wereld alle absolute waarheden in toenemende mate minacht en afwijst, blijven ze onverminderd van kracht. Op een dag in de toekomst zal 'elke knie' zich buigen en 'elke tong belijden dat Jezus Christus de Here is, tot heerlijkheid van God de Vader' (Filippenzen 2:10–11). Jezus de Christus is absoluut de eniggeboren Zoon van de eeuwige Vader. Als leden van zijn kerk getuigen we dat Hij leeft en dat zijn kerk in deze laatste dagen in zijn volheid is hersteld.

De uitnodigingen die we u doen om onze boodschap te leren kennen en te toetsen, komen voort uit het positieve effect dat het evangelie van Jezus Christus op ons heeft. Soms zijn we wel eens onhandig, kortaf of zelfs onbuigzaam in onze verkondiging. We verlangen slechts u de waarheden te vertellen die heel veel voor ons betekenen.

Als een van de apostelen van de Heer getuig ik met alle energie van mijn ziel van zijn goddelijkheid bestaan. En ik zeg tot u: 'Kom en zie!' (Johannes 1:39) In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

President Thomas S. Monson

Tot we elkaar weerzien

Mogen wij allen de waarheden die we hebben gehoord overpeinzen, en mogen ze ertoe bijdragen dat we nóg kloekmoediger discipelen worden.

Broeders en zusters, we hebben twee heerlijke dagen met inspirerende boodschappen achter de rug. Ons hart is geraakt en ons geloof is gesterkt doordat we in deze conferentiebijeenkomsten de Geest hebben gevoeld. Aan het slot van deze conferentie danken wij onze hemelse Vader voor de vele zegeningen die Hij ons heeft gegeven.

Wij zijn opgebouwd en geïnspireerd door de prachtige muziek die tijdens de bijeenkomsten ten gehore is gebracht. Door de gebeden die zijn uitgesproken, hebben

we een nauwere band met de hemel gekregen.

Ik spreek namens de hele kerk onze grote waardering uit voor de broeders die tijdens de conferentie zijn ontheven. We zullen ze missen. Hun bijdragen aan het werk van de Heer zijn groot en zullen nog generaties lang te merken zijn.

Mogen wij naar huis terugkeren met een voornemen in ons hart om een iets beter mens te zijn dan voorheen. Mogen wij wat vriendelijker en attenter zijn. Mogen wij anderen hulp bieden — niet alleen onze medeleden, maar

Linda K. Burton
Algemeen ZHV-presidente

ook mensen die niet tot ons geloof behoren. Mogen wij hun in onze onderlinge omgang respect tonen.

Er zijn mensen die dagelijks met moeilijkheden worstelen. Laten we ze tonen dat we om hen geven, en ze de helpende hand toesteken. Als we voor elkaar zorgen, worden we gezegend.

Mogen wij aan de bejaarden en hen die aan huis gebonden zijn, denken. Als we de tijd nemen om ze te bezoeken, weten we dat we hen liefhebben en waarderen. Mogen we de opdracht uitvoeren om 'de zwakken te hulp [te komen], de handen [te verheffen] die slap neerhangen en [...] de knikkende knieën' te sterken.¹

Mogen wij eerlijke en integere mensen zijn die altijd, onder alle omstandigheden, proberen het goede te doen. Mogen wij getrouwe volgelingen van Christus en voorbeelden van rechtschapenheid zijn, zodat we 'lichten in de wereld' worden.²

Broeders en zusters, ik dank u voor uw gebeden voor mij. Zij sterken mij en bouwen mij op in mijn streven om met heel mijn hart en kracht Gods wil te doen, en Hem en u te dienen.

Aan het slot van deze conferentie smeed ik de zegeningen van de hemel over ieder van u af. Moge u die van huis zijn daar weer veilig terugkeren en alles in goede orde aantreffen. Mogen wij allen de waarheden die we hebben gehoord overpeinzen, en mogen ze ertoe bijdragen dat we nóg kloekmoediger discipelen worden dan we waren voordat deze conferentie begon.

Totdat wij over een half jaar weer bijeenkomen, vraag ik dat de zegeningen van de Heer op u mogen rusten, ja, op ons allen. En dat doe ik in zijn heilige naam — namelijk Jezus Christus, onze Heer en Heiland. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 81:5.
2. Filippenzen 2:15.

Vorbereid op een wijze die nooit eerder was gekend

Mogen we ons voorbereiden op het druppel voor druppel ontvangen van de heilsverordeningen en het van ganser harte nakomen van de daarbij behorende verbonden.

Toen onze jongste dochter aan het eind van haar eerste schooldag thuiskwam, vroeg ik haar: 'Hoe ging het?'

Ze antwoordde: 'Goed.'

Maar de volgende ochtend toen ik haar wakker maakte om naar school te gaan, deed ze haar armen over elkaar en verklaarde beslist: 'Ik ben al naar school geweest!' Blijkbaar had ik haar niet *voorbereid* of uitgelegd dat naar school gaan geen eenmalige gebeurtenis was maar dat ze jarenlang vijf dagen per week naar school zou moeten gaan.

Laten we nadenken over het beginsel voorbereiding, en stel u dan eens het volgende voor: u zit in de celestiale zaal van de tempel en ziet hoe een aantal bruiden en bruidegoms eerbiedig de zaal in geleid worden om te wachten op hun verzegeling voor tijd en alle eeuwigheid. Een bruid treedt de celestiale zaal binnen, hand

in hand met haar liefste. Ze draagt een eenvoudige maar mooie tempeljurk en heeft een kalme, vredige glimlach. Ze ziet er goed verzorgd uit maar niet zo opvallend dat het afleidt. Ze gaat zitten, kijkt om zich heen en raakt dan opeens emotioneel. Het lijkt erop dat haar tranen het gevolg zijn van de bewondering en eerbied die ze voelt voor de plaats waar ze is en de heilige verordening die haar en haar grote liefde nu te wachten staat. Haar houding lijkt te zeggen: 'Ik ben dankbaar dat ik vandaag in het huis van de Heer ben, klaar om met een geliefde eeuwige metgezel aan een eeuwige reis te beginnen.' Zij lijkt *voorbereid* op veel meer dan een gebeurtenis.

Onze leuke tienerkleindochter legde onlangs een briefje voor mij op mijn kussen waarop onder andere stond: 'Een van de dingen die me opvalt als ik de tempel binnenkom, is de vredige, liefdevolle sfeer. [...]

Mensen kunnen naar de tempel gaan om inspiratie te ontvangen.¹ Ze heeft gelijk. We kunnen in de tempel inspiratie en openbaring ontvangen, —en ook kracht om met de beproevingen van het leven om te gaan. Wat ze over de tempel leert, nu ze geregeld haar eigen familienamen meeneemt om dopen en bevestigingen te doen, zal haar voorbereiden op het ontvangen van aanvullende tempelverordeningen, verbonden en zegeningen, zowel voor zichzelf als voor hen aan de andere kant van de sluier.

Ouderling Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Aangezien er tempels voorbereid zijn voor de mens, moet de mens zich voorbereiden op de tempel.'²

Ik ben in het Boek van Mormon weer over bevelhebber Moroni aan het lezen en besef dat Moroni's zorgvuldige voorbereiding van de Nephieten om het afschrikwekkende leger van de Lamanieten te weerstaan een van zijn voornaamste prestaties was. Hij bereidde zijn volk zo goed voor dat er staat: 'Maar zie, tot hun uiterste verbazing waren [de Nephieten] *op hen voorbereid op een wijze die nooit eerder was gekend.*'³

Die zinsnede, 'voorbereid [...] op een wijze die nooit eerder was gekend', trok mijn aandacht.

Hoe kunnen wij ons beter op tempelzegeningen voorbereiden? De

Heer heeft gezegd: 'En voorts zal Ik u voor alle dingen een [patroon] geven.'⁴ Ik wil graag met u een Schriftuurlijk patroon bekijken dat ons van pas zal komen bij onze voorbereiding. Moroni's voorbereiding op de vijand vergde gestage en getrouwe ijver, en dit patroon vergt hetzelfde van ons.

Ik word nooit moe van de prachtige gelijkenis die de Heiland over de vijf wijze en vijf dwaze maagden vertelde. Hoewel deze gelijkenis verwijst naar voorbereid zijn op de wederkomst van onze Heer, kunnen we haar ook toepassen op voorbereid zijn op tempelzegeningen, die als een geestelijk feest kunnen zijn voor hen die zich goed hebben voorbereid.

In Mattheüs 25 lezen we:

'Dan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien meisjes, die hun lampen namen en op weg gingen, de bruidegom tegemoet.

'Vijf van hen waren wijs en vijf waren dwaas. [...]

'De wijzen namen met hun lampen ook olie mee in hun kruikjes.

'Toen de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en vielen in slaap.

'En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet!

'Toen stonden al die meisjes op en maakten hun lampen in orde.

'De dwazen zeiden tegen de wijzen: Geef ons van uw olie, want onze lampen gaan uit.

'Maar de wijzen antwoordden: In geen geval, anders is er misschien niet genoeg voor ons en u. Ga liever naar de verkopers en koop olie voor uzelf.

'Toen zij weggingen om olie te kopen, kwam de bruidegom; en zij die gereed waren, gingen met hem naar binnen naar de bruiloft, en de deur werd gesloten.

'Later kwamen ook de andere meisjes, die zeiden: Heer, heer, doe ons open!

Hij antwoordde en zei: Voorwaar, ik zeg u: u kent Mij niet.'⁵

Ik denk niet dat er iemand is, vooral niet onder hen die van nature teder zijn, die niet met de dwaze jonge vrouwen te doen heeft. En sommigen van ons zouden gewoon tegen de anderen willen zeggen: 'Kunnen jullie niet delen, zodat iedereen gelukkig is?' Maar denk er eens over na. Dit verhaal wordt verteld door de Heiland, en Hij noemt vijf van hen 'wijs' en vijf van hen 'dwaas'.

Nu we in deze gelijkenis een patroon voor de tempelvoorbereiding zien, vestig ik uw aandacht op de woorden van de hedendaagse profeet die leerde dat 'de olie van geestelijke voorbereiding niet gedeeld kan worden.'⁶ President Spencer W. Kimball heeft uitgelegd waarom de vijf 'wijze' jonge vrouwen de olie in hun lampen niet met de vijf 'dwaze' konden delen. Hij schreef: 'De avondmaalsdienst bijwonen voegt in de loop van de jaren druppel voor druppel olie toe. Vasten, gezinsgebed, huisonderwijs, beheersing van onze lichamelijke driften, verkondiging van het evangelie, bestudering van de Schriften — iedere handeling van toewijding en gehoorzaamheid is een druppel voor onze lamp. Milde daden, betalen van

offergaven en tiende, kuis gedachten en kuis gedrag [...] —ook die kunnen de belangrijke olie opleveren, waarmee we tegen middernacht onze lege lamp kunnen bijvullen.⁷

Ziet u het patroon van voorbereiding — druppel voor druppel — dat we tot leidraad kunnen nemen nu we nadenken over hoe we ons ijveriger kunnen voorbereiden op het ontvangen van heilige verordeningen voor onszelf en anderen? Welke andere kleine en eenvoudige dingen kunnen we doen om kostbare spirituele druppels olie aan onze lamp van voorbereiding toe te voegen?

Ouderling Richard G. Scott leert ons dat 'persoonlijke waardigheid een essentiële vereiste is om de zegeningen van de tempel te genieten. [...] Een goed karakter wordt het beste gevormd door een leven van consequente, juiste keuzen, gebaseerd op de leringen van de Meester.'⁸ Het woord *consequent* staat me aan. Consequent zijn, houdt in dat men in overeenstemming met aangenomen beginselen handelt. Wat een geweldige omschrijving van het beginsel waardigheid!

In de Bible Dictionary lezen we: 'Alleen een woning is in heiligheid vergelijkbaar met de tempel.'⁹ Voldoet onze woning aan die beschrijving? Een lieve jongevrouw uit onze wijk kwam laatst bij ons langs. Omdat ik wist dat haar broer net van zijn zending was teruggekomen, vroeg ik haar hoe het was om hem weer thuis te hebben. Ze zei dat het heel fijn was, maar dat hij soms vroeg of de muziek wat zachter mocht. Ze zei: 'En het was niet eens *slechte* muziek!' Het is de moeite waard om af en toe bij onszelf na te gaan of onze woning een plek is waar we worden voorbereid op het voelen van de Geest. Door onze woning voor te bereiden, zodat de Geest Zich welkom voelt, zullen wij voorbereid zijn

en ons meer 'thuis' voelen als we het huis van de Heer betreden.

Als we ons voorbereiden, zodat we de tempel waardig betreden en getrouw zijn aan onze tempelverbonden, zal de Heer 'een menigvuldigheid van zegeningen'¹⁰ op ons uitstorten. Mijn goede vriendin Bonnie Oscarson draaide een Schrifttekst om met de woorden: 'Hem van wie veel wordt geëist, wordt nog veel meer gegeven.'¹¹ Ik ben het daar helemaal mee eens! Omdat we naar de tempel gaan om *eeuwige* zegeningen te ontvangen, moet het ons niet verbazen dat de norm om voor die zegeningen in aanmerking te komen hoger is. Ouderling Nelson heeft ook verklaard: 'Omdat de tempel het huis van de Heer is, worden de maatstaven voor toelating door Hem bepaald. We gaan als gast naar binnen. Een tempelaanbeveling krijgen is een kostbaar voorrecht en een tastbaar teken van gehoorzaamheid aan God en zijn profeten.'¹²

Atleten van wereldklasse en wetenschappers met een doctorstitel besteden uren, dagen, weken, maanden en zelfs jaren aan hun voorbereiding. Zonder die dagelijkse druppels van voorbereiding zullen ze de top niet bereiken. Evenzo wordt van hen die de verhoging in het celestiale koninkrijk willen ingaan, verwacht dat ze aan een hogere maatstaf van gehoorzaamheid voldoen. Daarvoor zullen ze de deugd van gehoorzaamheid dag aan dag, druppel voor druppel in praktijk moeten brengen.

Door die kleine en eenvoudige dingen te doen en zo consequent en ijverig olie in onze spirituele lampen te druppelen, zullen onze lampen na een verbazingwekkende voorbereiding 'in orde en brandende'¹³ zijn. Mijn schat van een echtgenoot, die ringpresident is, merkte onlangs op dat hij bijna altijd kan zien of iemand voorbereid en waardig is voor de tempel, omdat 'de kamer

oplicht' als ze binnenkomen voor een tempelaanbeveling.

In het inwijdingsgebed van de Kirtlandtempel vroeg de profeet Joseph Smith dat 'alle mensen die de drempel van het huis des Heren overschrijden uw macht zullen voelen, [...] dat zij in U zullen opgroeien en een volheid ontvangen van de Heilige Geest [...] en toebereid worden om alle noodzakelijke dingen te verkrijgen.'¹⁴

Het is mijn gebed dat naar de tempel gaan veel meer voor ons betekent dan een eenmalige gebeurtenis. Mogen we ons voorbereiden op het druppel voor druppel ontvangen van de heilsverordeningen en het van ganser harte nakomen van de daarbij behorende verbonden. Ik weet dat we, als we dat doen, in aanmerking komen voor de beloofde zegeningen, namelijk de volheid van de Heilige Geest en de macht van de Heer bij ons thuis en in ons persoonlijk leven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Persoonlijk briefje van Aydia Kaylie Melo aan Linda K. Burton, 31 augustus 2014.
2. Russell M. Nelson, 'Ons op de zegeningen van de tempel voorbereiden', *Liahona*, oktober 2010, p. 41.
3. Alma 49:8; cursivering toegevoegd; zie ook de verzen 6–7.
4. Leer en Verbonden 52:14.
5. Mattheüs 25:1–2, 4–11; Joseph Smith Translation, Mattheüs 25:12 (in Mattheüs 25:12, footnote a).
6. Marvin J. Ashton, 'A Time of Urgency', *Ensign*, mei 1974, p. 36.
7. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), pp. 256.
8. Richard G. Scott, 'De zegeningen van de tempel ontvangen', *De Ster*, juli 1999, p. 29.
9. Bible Dictionary, 'Temple'.
10. Leer en Verbonden 104:2.
11. Bonnie Oscarson, 'Grotere verwachtingen', (satellietuitzending seminaries en instituten van godsdienstonderwijs, 5 augustus 2014); lds.org/broadcasts; zie ook Lucas 12:48; Leer en Verbonden 82:3.
12. Russell M. Nelson, 'Personal Preparation for Temple Blessings', *Liahona*, juli 2001, 38.
13. Leer en Verbonden 33:17
14. Leer en Verbonden 109:13, 15.

Jean A. Stevens

Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Verbondsdochters van God

Als dochters van God zich op de tempel en op hun heilige verbonden richten, kan God hen op persoonlijke en machtige wijze zegenen.

Lieve zusters, ik begroet u met veel liefde. Ik hoop dat u nu, waar u ook in de wereld bent, de liefde van de Heer voor u persoonlijk voelt en dat de Geest in uw hart getuigt van de boodschap die zojuist door dit mooie koor is gezongen. Ik voeg mijn getuigenis toe aan dat van hen: ik weet dat mijn Verlosser leeft en dat Hij ieder van ons liefheeft.

We komen vanavond bijeen als verbondsdochters van God. Onze leeftijd, omstandigheden en persoonlijkheid kunnen ons niet scheiden, want bovenal zijn we van Hem. We hebben een verbond gesloten om zijn Zoon altijd indachtig te zijn.

De kracht van dat persoonlijke verbond drong drie weken geleden, toen ik een doopdienst bijwoonde, tot me door. Voor mij zaten acht mooie kinderen die zich vol eerbied verheugden omdat het hun bijzondere dag was. Maar toen ik naar hun blije gezichten keek, zag ik niet alleen een groep kinderen. In plaats daarvan zag ik ze zoals de Heer ze waarschijnlijk ziet: individueel. Ik zag Emma en Sophia en Ian en Logan en Aden en William en Sophie en Micah. Alle doopverbonden worden

één voor één gesloten. Gekleed in het wit waren ze klaar en gewillig om met heel hun acht-jaar-jonge hart hun eerste verbond met God te sluiten.

Denk eens terug aan uw eigen doopdag. Of u zich nu veel details herinnert of juist maar een paar, probeer nu het belang van het verbond dat u persoonlijk sloot te voelen. U werd bij uw eigen naam genoemd, liet u in het water onderdompelen en kwam naar boven als Gods dochter

— een verbondsdochter, gewillig om bij de naam van zijn Zoon genoemd te worden, met een belofte om Hem te volgen en zijn geboden te onderhouden.

Verbonden met God herinneren ons aan wie we werkelijk zijn. Ze verbinden ons op een persoonlijke manier met Hem, waardoor we onze waarde in zijn ogen en onze plaats in zijn koninkrijk gaan begrijpen. Op een manier die we niet helemaal begrijpen, kent Hij ons persoonlijk en heeft Hij ons lief. Sta daar eens bij stil — ieder van ons heeft zo'n plekje in zijn hart. Het is zijn verlangen dat wij het pad kiezen dat ons terug naar zijn huis voert.

Hoe essentieel en belangrijk het doopverbond ook is, het is slechts het begin — de poort waardoor wij op de weg naar het eeuwige leven komen. Op onze reis voor ons staan ons tempelverbonden en priesterschapsverordeningen te wachten. Ouderling David A. Bednar heeft gezegd: 'Wanneer we ons in de wateren van de doop bevinden, kijken we vooruit naar de tempel.'¹

Niet alleen door het sluiten van verbonden maar ook door het getrouw nakomen van die verbonden zijn we voorbereid op het eeuwige leven. Dat is onze hoop, ons doel en onze vreugde.

Ik was getuige van de kracht van verbonden doordat ik mijn rechtschapen ouders, die het evangelie liefhadden en naleefden, gadesloeg. In mijn dierbare moeder zag ik duidelijk de dagelijkse beslissingen van een verbondsdochter van God. Zelfs toen ze nog een meisje was, weerspiegelden haar keuzen haar prioriteiten en gaven aan dat zij een ware discipel van Jezus Christus was. Ik heb gezien welke vrede, kracht en bescherming haar deel werden omdat ze op haar reis

heilige verbonden sloot en nakwam. Haar leven op aarde weerspiegelde haar liefde voor de Heiland en haar verlangen om Hem te volgen. O, wat wilde ik haar voorbeeld graag volgen.

Het leven van mijn ouders samen begon op ongebruikelijke wijze. Het was 1936. Ze waren serieus aan het daten en maakten plannen om te trouwen, toen mijn vader een brief kreeg waarin hem werd gevraagd om een voltijdzending in Zuid-Afrika te vervullen. Er stond in de brief dat hij, als hij waardig was en gewillig om te dienen, contact moest opnemen met zijn bisschop. U ziet wel dat het proces van een zendingsroeping in die tijd heel anders verliep! Mijn vader liet de brief aan zijn geliefde, Helen, zien en ze besloten zonder twijfel dat hij zou gaan.

Voordat hij vertrok, zagen mam en pap elkaar twee weken lang elke dag terwijl ze samen hun middagboterham in Memory Grove nuttigden, een park vlakbij het centrum van Salt Lake City. Mijn moeder had om leiding gevraagd door middel van vasten en gebed en tijdens een van die lunches vertelde ze haar lieve Claron dat ze, als hij dat nog wilde, met hem zou trouwen voordat hij vertrok. In de begintijd van de kerk werden gehuwde mannen soms op zending geroepen en lieten dan hun

vrouw en kinderen thuis. Zo ging het ook met mijn moeder en vader. Met toestemming van zijn priesterschapsleiders besloten ze te trouwen voordat hij op zending ging.

In de Salt Laketempel ontving mijn moeder haar begiftiging en daarna werden ze door president David O. McKay voor tijd en alle eeuwigheid verzegeld. Het was een nederig begin. Er waren geen foto's of bloemen, er was geen prachtige bruidsjurk of receptie om de heuglijke gebeurtenis te vieren. Hun focus was duidelijk op de tempel en hun verbonden gericht. Hun verbonden betekenden alles voor hen. Na slechts zes dagen huwelijk en een verdrietig afscheid ging mijn vader naar Zuid-Afrika.

Maar hun huwelijk was meer dan de diepe liefde die zij voor elkaar voelden. Zij hadden ook liefde voor de Heer en een verlangen om Hem te dienen. De heilige tempelverbonden die ze hadden gesloten, gaven hun kracht om de twee jaar zonder elkaars gezelschap door te komen. Ze hadden een eeuwig perspectief op het doel van het leven en op de beloofde zegeningen, die ten deel vallen aan hen die hun verbonden getrouw zijn. Hun kortetermijnoffer, elkaar twee jaar niet zien, woog niet op tegen al die zegeningen.

Las Piñas (Filipijnen)

Hoewel het beslist geen makkelijke manier was om aan het huwelijksleven te beginnen, bleek het de ideale manier te zijn om een fundament voor een eeuwig gezin te leggen. Toen wij als kinderen erbij kwamen, wisten we wat onze ouders het belangrijkste vonden. Dat was hun liefde voor de Heer en hun niet-aflatende belofte om de verbonden die ze hadden gesloten na te komen. Hoewel mijn ouders overleden zijn, is hun patroon van rechtschapenheid onze familie nog steeds tot zegen.

Het voorbeeld van hun leven wordt weerspiegeld in de woorden van zuster Linda K. Burton: 'De beste manier om ons gezin te sterken, nu of in de toekomst, is onze verbonden na te komen.'²

Hun problemen waren echter nog niet voorbij. Drie jaar nadat mijn vader van zijn zending terug was gekomen, woedde de Tweede Wereldoorlog en, zoals veel anderen, nam hij dienst bij het leger. Hij was weer vier jaar weg van huis terwijl hij bij de marine op een slagschip in de Stille Oceaan diende.

Het was moeilijk voor mijn ouders om weer van elkaar gescheiden te zijn. Maar die dagen van eenzaamheid, ongerustheid en onzekerheid werden ook gekenmerkt door influisteringen van de Heilige Geest over eeuwige beloften, troost en vrede in de storm.

Ondanks haar moeilijkheden had mijn moeder een rijk leven, vol geluk, vreugde, liefde en dienstbetoon. Haar liefde voor de Heiland was zichtbaar in de manier waarop ze leefde. Ze had een opmerkelijke band met de hemel en een gave en vermogen om van iedereen om haar heen te houden en goed voor hen te zijn. Haar geloof in God en op zijn beloften weerspiegelen wat president Thomas S. Monson over de tempel heeft gezegd: 'Geen offer [is] te groot, geen prijs te hoog, geen worsteling te zwaar om die zegeningen te ontvangen.'³

Mijn moeder werd haar hele leven gesterkt en gezegend door haar liefde voor de Heer en door de verbonden die ze getrouw sloot en nakwam.

De details van uw verhaal zijn ongetwijfeld anders dan die van haar. Maar de beginselen van haar leven zijn op ons allemaal van toepassing. Als dochters van God zich op de tempel en op hun heilige verbonden richten, kan God hen op persoonlijke en machtige wijze zegenen. Net zoals dat voor het voorbeeld van mijn moeder voor mij gold, zult u door uw keuze om te geloven en verbonden na te komen een rijk erfgoed van geloof nalaten aan hen die u volgen. Dus, lieve zusters, hoe krijgen wij toegang tot de macht en zegeningen van tempelverbonden? Hoe kunnen we ons nu op die zegeningen voorbereiden?

Op mijn reizen heb ik ontdekt dat er zusters van allerlei leeftijden en in allerlei omstandigheden zijn wier leven een antwoord op die vragen is.

Ik maakte kennis met Mary kort na haar achtste verjaardag. Zoals vele anderen is zij enthousiast over familiegeschiedenis. Ze heeft meer dan duizend namen voor tempelwerk klaargemaakt. Mary bereidt zich nu voor op de zegen van tempelbezoek als ze twaalf jaar wordt.

Brianna is dertien en doet graag familiegeschiedenis en tempelwerk. Ze is op de uitdaging van ouderling Neil L. Andersen ingegaan.⁴ Ze heeft honderden namen voor tempelwerk klaargemaakt en laat haar familie en vrienden met haar aan het doopwerk meedoen. Door dit heilige werk keert Brianna haar hart niet alleen tot haar aardse vaders maar ook tot haar hemelse Vader.

Hoewel Anfissa het als jongvolwassene druk heeft met werk en een opleiding, maakt ze toch tijd vrij om iedere week naar de tempel te gaan. Ze streeft ernaar openbaring te ontvangen en vindt vrede door in het huis van de Heer te dienen.

Katja, een lieve zuster in Oekraïne, heeft een diepe liefde voor de tempel. Voordat de tempel in Kiev was gebouwd, waren zij en anderen uit

haar gemeente bereid om ieder jaar zesendertig uur met de bus te reizen om de tempel in Duitsland te bezoeken. Deze toegewijde heiligen baden, bestudeerden de Schriften, zongen lofzangen en bespraken het evangelie onderweg. Katja vertelde me: 'Als we dan eindelijk bij de tempel aankwamen, waren we klaar om te ontvangen wat de Heer ons wilde geven.'

Als we alle zegeningen willen ontvangen die God ons zo royaal aanbiedt, moet ons aardse pad naar de tempel leiden. Tempels zijn een uiting van Gods liefde. Hij nodigt ons allen uit om te komen, van Hem te leren, zijn liefde te voelen en de priesterschapsverordeningen te ontvangen die nodig zijn om het eeuwige leven bij Hem te verwerven. Elk verbond wordt één voor één gesloten. Elke machtige verandering van hart is belangrijk voor de Heer. En die van u zal een enorm verschil uitmaken. Want als we naar zijn heilig huis gaan, kunnen wij gewapend zijn met zijn macht, kan zijn naam op ons rusten, zijn heerlijkheid ons omringen en kunnen zijn engelen over ons waken.⁵

Ik geef u mijn onwrikbare getuigenis dat onze liefdevolle Vader in de hemel leeft. Door zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, wordt alle hoop, elke belofte en iedere zegening van de tempel vervuld. Mogen wij het geloof hebben om op Hem en zijn verbonden te vertrouwen. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. David A. Bednar, 'Op eervolle wijze een naam en status behouden', *Liahona*, mei 2009, p. 98.
2. Linda K. Burton, 'Gevraagd: uw handen en uw hart om het werk te bespoedigen', *Liahona*, mei 2014, p. 123.
3. Thomas S. Monson, 'De heilige tempel: een baken voor de wereld', *Liahona*, mei 2011, p. 92.
4. Zie templechallenge.lds.org.
5. Leer en Verbonden 109:22.

Neill F. Marriott

Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Uw licht laten schijnen

We moeten sterk in ons geloof staan en onze stem laten horen om ware leer te verkondigen.

Vanavond wil ik het met u hebben over twee belangrijke taken die we hebben: ten eerste, steeds meer evangelielicht en -waarheid tot ons nemen, en ten tweede, dat licht en die waarheid naar anderen uitstralen.

Weet u hoe belangrijk u bent? Ieder van u is — hier en nu — waardevol en essentieel in het heilsplan van onze hemelse Vader. Er is werk aan de winkel. Wij kennen de waarheid van het herstelde evangelie. Zijn we bereid die waarheid te verdedigen? We moeten ernaar leven en haar uitdragen. We moeten sterk in ons geloof staan en onze stem laten horen om ware leer te verkondigen.

In de *Liahona* van september 2014 schrijft ouderling M. Russell

Ballard: 'We hebben in toenemende mate behoefte aan de kenmerkende, invloedrijke en gelovige stemmen van vrouwen. We willen dat ze zich de leer eigen maken en begrijpen wat we geloven, zodat ze van de waarheid van alle dingen kunnen getuigen.'¹

Zusters, u versterkt mijn geloof in Jezus Christus. Van Brazilië tot Botswana heb ik uw voorbeeld gezien, uw getuigenis gehoord en uw geloof gevoeld! U heeft invloed, waar u ook gaat. De mensen om u heen voelen het — van uw familie tot de contacten in uw mobiele telefoon, en van uw vrienden op de social media tot hen die vanavond naast u zitten. Ik ben het eens met zuster Harriet Uchtdorf, die schreef: 'Als u door de manier waarop u leeft laat zien dat het evangelie een

vreugdevolle boodschap is, bent u een krachtig, enthousiast baken in een wereld die steeds donkerder wordt.²

President Thomas S. Monson gaf aan: 'Als u uw licht op anderen wilt laten schijnen, moet u zelf stralen.'³ Hoe kunnen we zorgen dat het waarheidslicht in ons blijft stralen? Soms voel ik me als een zwakke gloeilamp. Hoe gaan we helder branden?

In de Schriften staat: 'Hetgeen van God is, is licht; en wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht.'⁴ We moeten, zoals in de Schriften staat, in God blijven. We moeten naar de bron van licht gaan: naar onze hemelse Vader, naar Jezus Christus en de Schriften. We kunnen ook naar de tempel gaan, daar we weten dat alles in de tempel op Christus en zijn grote zoenoffer wijst.

Denk eens aan het effect van tempels op hun omgeving. Ze verfraaien stadscentra; ze stralen op opvallende heuvels. Waarom verfraaien en stralen ze? Omdat, zoals we in de Schriften lezen, 'waarheid schijnt'⁵ en in tempels vinden we waarheid en een eeuwig perspectief. Dat vindt men ook bij u.

In 1877 heeft president George Q. Cannon gezegd: 'Elke tempel [...] vermindert de macht van Satan op aarde.'⁶ Ik geloof dat een tempel, waar op aarde hij ook gebouwd wordt, de duisternis terugdringt. Het doel van de tempel is mensen dienen en het alle kinderen van onze hemelse Vader mogelijk maken om naar Hem terug te keren en bij Hem te wonen. Hebben wij niet hetzelfde doel als die gewijde gebouwen, die huizen van de Heer? Namelijk: anderen dienen, hen de duisternis helpen terugdringen en naar het licht van onze hemelse Vader helpen terugkeren?

Door heilig tempelwerk groeit ons geloof in Christus en kunnen we het geloof van anderen beter beïnvloeden.

Door de voedende sfeer in de tempel kunnen we de realiteit, de macht en de hoop van de verzoening van de Heiland in ons persoonlijk leven ontdekken.

Enkele jaren geleden had ons gezin met een groot probleem te maken. Ik ging naar de tempel en bad daar oprecht om hulp. Ik had een ogenblik van waarheid. Ik kreeg helder inzicht in mijn zwakheden en was geschokt. Op dat leerzame ogenblik zag ik een hoogmoedige vrouw, die dingen op haar manier deed, wat niet noodzakelijk de manier van de Heer was, en die heimelijk met de eer van al haar zogenaamde prestaties streek. Ik wist dat ik naar mezelf keek. In mijn hart riep ik mijn hemelse Vader aan met de woorden: 'Ik wil die vrouw niet zijn, maar hoe kan ik veranderen?'

Door de zuivere geest van openbaring in de tempel ontdekte ik mijn dringende behoefte aan een Verlosser. Ik wendde mij onmiddellijk in gedachten tot de Heiland, Jezus Christus, en voelde hoe mijn zorg wegsmolt en hoe er grote hoop in mijn hart ontsprong. Hij was mijn enige hoop en ik verlangde ernaar om me alleen aan Hem vast te klampen. Het was me duidelijk dat een vrouw die vol van zichzelf is

'een vijand van God'⁷ en van mensen in haar invloedssfeer is. Ik kwam er die dag in de tempel achter dat mijn hoogmoedige aard alleen door de verzoening van Jezus Christus kon veranderen en dat ik de kracht zou krijgen om goed te doen. Ik voelde zijn liefde duidelijk en ik wist dat Hij me door de Geest zou onderwijzen en me zou veranderen als ik mijn hart aan Hem gaf en niets achterhield.

Ik worstel nog steeds met mijn zwakheden, maar ik vertrouw op de goddelijke hulp van de verzoening. Ik ontving die zuivere aanwijzingen doordat ik naar de heilige tempel ging om verlichting en antwoorden te krijgen. Ik betrad de tempel met een last en verliet hem in de wetenschap dat ik een almachtige en liefdevolle Heiland had. Ik voelde me lichter en blij omdat ik zijn licht had ontvangen en zijn plan voor mij had aanvaard.

De tempels die overal ter wereld zijn geplaatst, hebben een uniek uiterlijk en ontwerp, maar binnenin hebben ze altijd hetzelfde eeuwige licht, perspectief en dezelfde waarheid. In 1 Korinthe 3:16 staat: 'Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont?' Wij, dochters van God, zijn ook, net als de tempels, overal ter wereld geplaatst en we hebben allemaal een uniek uiterlijk en ontwerp, net als de tempels. Wij hebben van binnen ook een geestelijk licht, net als de tempel. Dat geestelijke licht is een weerspiegeling van het licht van de Heiland. Anderen voelen zich tot dat stralende licht aangetrokken.

We hebben onze eigen rollen hier op aarde: dochter, moeder, leidster, leerkracht, zuster, kostwinnaar, echtgenote en meer. In iedere rol hebben we invloed. In iedere rol hebben we morele kracht als we de evangelie-waarheden en tempelverbonden in ons leven weerspiegelen.

Ouderling D. Todd Christofferson heeft gezegd: 'Een moeder zal in elk geval veel meer invloed dan wie dan ook in welke relatievorm dan ook kunnen uitoefenen.'⁸

Toen onze kinderen nog jong waren, voelde ik me de adjudant van een schip naast mijn man, David, en zag ik onze elf kinderen als een vloot van scheepjes die in de haven om ons heen dobberden en zich klaarmaakten om de grote wereldzee op te varen. David en ik vonden het nodig om het kompas van de Heer dagelijks te raadplegen zodat we met onze kleine vloot de juiste koers zouden kiezen.

Mijn dagen waren gevuld met onbenullige dingen zoals was vouwen, kinderen voorlezen en het avondeten klaarmaken. Soms zien we in onze thuishaven niet dat door die eenvoudige, voortgaande daden — waaronder gezinsgebed, Schriftstudie en gezinsavond — grote dingen teweeg worden gebracht. Maar ik getuig dat juist die daden van eeuwig belang zijn. We ondervinden grote vreugde als die bootjes — onze kinderen — uitgroeien tot machtige schepen, vervuld van het evangelielicht en klaar om zich 'in de dienst van God' te begeven.'⁹ Door onze kleine daden van geloof en dienstbetoon kunnen de meesten van ons in God blijven en uiteindelijk eeuwig licht en heerlijkheid aan ons gezin, onze vrienden en onze kennissen brengen. U kunt echt invloedrijk zijn in uw omgeving!

Denk eens aan de invloed die een gelovig jeugdwerkmeisje op haar gezinsleden kan hebben. Het geloof van onze dochter was ons gezin tot zegen toen we ons zoontje in een pretpark kwijtraakten. We renden allemaal rond om hem te zoeken. Ten slotte trok onze tienjarige dochter aan mijn arm en zei: 'Mama, moeten

we niet bidden?' Ze had gelijk! Ons gezin kwam bij elkaar te midden van een menigte toeschouwers en bad om ons kind te mogen vinden. We vonden hem. En ik zeg nu tegen alle jeugdwerkmeisjes: 'Herinner je ouders er vooral aan te bidden!'

Ik was afgelopen zomer in de gelegenheid om een kamp van negenhonderd jongevrouwen in Alaska bij te wonen. Hun invloed op mij was groot. Ze hadden zich geestelijk voorbereid op het kamp door het Boek van Mormon te lezen en 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen' uit hun hoofd te leren. Op de derde avond van het kamp stonden alle 900 jongevrouwen op en citeerden het hele document woord voor woord.

De Geest vulde de grote zaal en ik snakte ernaar om mee te doen. Maar dat kon ik niet. Ik had de prijs van het uit het hoofd leren niet betaald.

Ik ben nu begonnen met het uit het hoofd leren van 'De levende Christus', net zoals die zusters, en door hun invloed dringt het avondmaalsverbond om de Heiland altijd indachtig te zijn dieper tot mij door, doordat ik het getuigenis van de apostelen over Christus steeds maar herhaal. Het avondmaal krijgt nu een diepere betekenis voor mij.

Ik hoop de Heiland dit jaar een kerstgeschenk te geven, namelijk dat ik op 25 december 'De levende Christus' uit mijn hoofd geleerd en in mijn hart verankerd heb. Ik hoop dat ik een invloed ten goede mag zijn — net zoals de zusters in Alaska dat voor mij waren.

Kunt u zichzelf in de volgende woorden van 'De levende Christus' herkennen? 'Hij drukte allen op het hart zijn voorbeeld te volgen. Hij doorkruiste het land Palestina, waarbij Hij

zieken genas, blinden hun gezichtsvermogen gaf en doden opwekte.¹⁰

Wij, zusters van de kerk, doorkruisen Palestina niet om de zieken te genezen, maar we kunnen door te bidden wel de genezende liefde van de verzoening op een zieke, gespannen relatie toepassen.

Hoewel wij de blinden niet op de wijze van de Heiland gezichtsvermogen zullen geven, kunnen we tot hen die geestelijk blind zijn getuigen van het heilsplan. We kunnen de ogen van hun begrip openen voor de noodzaak van priesterschapsmacht bij eeuwige verbonden.

Wij zullen de doden niet opwekken zoals de Heiland dat deed, maar we kunnen de doden tot zegen zijn door hun namen op te zoeken en klaar te maken voor tempelwerk. Dan zullen wij hen opwekken uit hun geestelijke gevangenis en hun het pad tot het eeuwige leven aanbieden.

Ik getuig dat we een levende Heiland hebben, Jezus Christus. Met zijn macht en licht kunnen we de duisternis van de wereld terugdringen, onze stem laten horen over de waarheid die we kennen en anderen zo beïnvloeden dat ze tot Hem zullen komen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. M. Russell Ballard, 'Man, vrouw en priesterschapsmacht', *Liahona*, september 2014, p. 36.
2. Harriet R. Uchtdorf, *The Light We Share* (Deseret Book Company, 2014), p. 41; geciteerd met toestemming.
3. Thomas S. Monson, 'For I Was Blind, but Now I See', *De Ster*, juli 1999, 69.
4. Leer en Verbonden 50:24.
5. Leer en Verbonden 88:7.
6. George Q. Cannon. In: *Voorbereiding op de heilige tempel* (boekje, 2002), p. 36.
7. Mosiah 3:19.
8. D. Todd Christofferson, 'De morele kracht van vrouwen', *Liahona*, november 2013, p. 30.
9. Leer en Verbonden 4:2.
10. 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, p. 2.

President Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Het evangelie met vreugde naleven

Vertrouw op de reddende kracht van Jezus Christus; houd u aan zijn wetten en geboden. Met andere woorden: leef het evangelie na met vreugde.

Geliefde zusters, geliefde vriendinnen en gezegende discipelen van Jezus Christus, ik vind het een eer om bij u te zijn nu we weer aan een algemene conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen beginnen. In de komende week zullen het Eerste Presidium en de twaalf apostelen met alle algemene autoriteiten en de algemene leiding van de hulporganisaties bijeenkomen, en komende zaterdag en zondag volgen de resterende bijeenkomsten van onze wereldwijde algemene conferentie. Ik ben onze profeet, president Thomas S. Monson, de profeet van God voor onze tijd, bijzonder dankbaar dat hij mij gevraagd heeft het Eerste Presidium te vertegenwoordigen en tot de zusters van de kerk te spreken.

Toen ik overwoog wat ik wilde zeggen, ging ik in gedachte terug naar de vrouwen die mijn leven hebben gevormd en me door de moeilijkheden van het sterfelijk leven heen geholpen hebben. Ik ben mijn grootmoeder dankbaar die decennia geleden besloot om met haar gezin naar een mormoonse avondmaalsdienst

te gaan. Ik ben dankbaar voor zuster Ewig, een alleenstaande oudere Duitse dame wier naam in het Nederlands 'zuster Eeuwige' betekent. Zij gaf mijn grootmoeder die moedige en geweldige uitnodiging. Ik ben heel erg dankbaar voor mijn moeder, die vier kinderen door de chaos van de Tweede Wereldoorlog heen heeft geloodst. Ik denk ook aan mijn dochter, kleindochters en toekomstige generaties van getrouwe vrouwen die eens zullen volgen.

En natuurlijk ben ik eindeloos dankbaar voor mijn vrouw, Harriet, die mij als tiener betoverde, als moeder de zwaarste lasten van ons jonge gezin droeg, als echtgenote aan mijn zijde staat, en onze kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen liefheeft en koestert. Zij is in goede en slechte tijden altijd de kracht van ons gezin geweest. Ze brengt zonlicht in het leven van iedereen die haar kent.

Ten slotte ben ik heel dankbaar voor u allen, de miljoenen getrouwe zusters van alle leeftijden over de hele wereld die zoveel doen om het koninkrijk van God op te bouwen. Ik ben u dankbaar voor de talloze

manieren waarop u de mensen om u heen inspireert, voedt en zegent.

Dochters van God

Ik vind het fijn dat ik bij zoveel dochters van God ben. Als we het liedje 'Ik ben een kind van God' zingen, dan dringen de woorden ons hart binnen. Over die waarheid nadenken — dat we kinderen van hemelse Ouders zijn¹ — vervult ons met het besef van herkomst, doel en bestemming.

Het is goed om te onthouden dat u altijd een kind van God bent. Die kennis zal ertoe bijdragen dat u de moeilijkste tijden van uw leven kunt doorstaan, en zal u inspireren tot bijzondere prestaties. Het is echter ook belangrijk te bedenken dat het feit dat u een dochter van eeuwige Ouders bent geen kenmerk is dat u verdiend hebt of ooit kwijt zult raken. U zult altijd en voor eeuwig een dochter van God blijven. Uw hemelse Vader heeft grote plannen voor u, maar uw goddelijke herkomst op *zich* is geen garantie voor een goddelijk erfdeel. God heeft u hier naartoe gezonden om u voor te bereiden op een toekomst die grootser is dan u zich nu voor kunt stellen.

De zegeningen die God de getrouwen heeft beloofd, zijn heerlijk en inspirerend. Daar horen 'tronen, koninkrijken, vorstendommen, en machten, heerschappijen, alle hoogten en diepten' bij.² En voor die onvoorstelbare zegeningen in aanmerking komen vereist meer dan een geestelijk-geboortecertificaat of een 'kind-van-God-lidmaatschapskaart'.

Maar hoe verwerven we die?

De Heiland heeft die vraag in onze tijd beantwoord:

'Tenzij gij u aan mijn wet houdt, kunt gij die heerlijkheid niet bereiken.

'Want eng is de poort en smal de weg die voert tot de verhoging. [...]

'Aanvaard daarom mijn wet.'³

Om die reden spreken we over het pad van het discipelschap bewandelen.

We spreken over gehoorzaamheid aan Gods geboden.

We spreken over het evangelie met vreugde naleven, met geheel ons hart, onze macht, kracht en ziel.

God weet iets wat wij niet weten

En toch ervaren sommigen onder ons gehoorzaamheid aan Gods geboden niet altijd als vreugdevol. Laten we eerlijk zijn: er zijn misschien geboden die moeilijker of minder aantrekkelijk lijken — geboden die we benaderen met het enthousiasme van een kind dat een bord met gezonde maar verafschuwde groenten voor zich heeft. Tandenknaarsend dwingen we onszelf om te gehoorzamen, zodat we verder kunnen gaan met prettigere activiteiten.

Op zulke momenten vragen we ons misschien af: 'Moeten we echt *alle* geboden van God gehoorzamen?'

Mijn antwoord op die vraag is eenvoudig:

Ik denk dat God iets weet wat wij niet weten — zaken die ons begrip te boven gaan. Onze Vader in de hemel is een eeuwig wezen wiens ervaring, wijsheid en intelligentie oneindig veel groter zijn dan die van ons.⁴ Niet alleen dat, maar Hij is ook oneindig liefdevol, barmhartig en gericht op één prachtig doel: onze onsterfelijkheid en ons eeuwige leven tot stand brengen.⁵

Met andere woorden: niet alleen *weet* Hij wat het beste voor u is; Hij *wil ook graag dat u kiest* Hij wat het beste voor u is; Hij wat het beste voor u is.

Als u dit diep in uw hart gelooft — als u werkelijk gelooft dat de grote zending van onze hemelse Vader is om zijn kinderen te verhogen en verheerlijken, en dat Hij het beste weet hoe dat kan — is het dan niet logisch dat u zijn geboden verwelkomt en opvolgt, zelfs de geboden die moeilijk lijken? Moeten wij de lichtbakens dan niet waarderen die Hij heeft gegeven om ons door de duisternis en beproevingen van het sterfelijk leven te leiden? Zij markeren het pad dat ons terugvoert naar ons hemelse huis! Als u voor het pad van onze hemelse Vader kiest, legt u een goddelijk fundament voor uw persoonlijke vooruitgang als dochter van God, dat u uw hele leven tot zegen zal zijn.

Een deel van ons probleem is volgens mij dat wij ons voorstellen dat God al zijn zegeningen in een grote wolk in de hemel heeft opgesloten en weigert er iets van weg te geven tenzij we aan een aantal strenge paternalistische voorwaarden voldoen. Maar zo zitten de geboden helemaal niet in elkaar. In werkelijkheid stort onze hemelse Vader constant zegeningen over ons uit. Het zijn onze angst, twijfel en zonde die, als een opgezette paraplu, zegeningen bij ons vandaan houden.

Zijn geboden zijn de liefdevolle instructies en de goddelijke hulp om de paraplu in te klappen, zodat we de regenbui van zegeningen kunnen ontvangen.

We dienen te accepteren dat de geboden van God niet slechts een lange lijst met goede ideeën zijn.

Het zijn geen levenstrucjes van een internetblog of motiverende citaten van een prikbord op Pinterest. Het is goddelijke raad, gebaseerd op eeuwige waarheid, gegeven om 'vrede in deze wereld en eeuwig leven in de komende wereld' te brengen.⁶

Dus we hebben een keus. Aan de ene kant hebben we de mening van de wereld met haar altijd veranderende theorieën en twijfelachtige motieven. Aan de andere kant hebben we Gods woord voor zijn kinderen — zijn eeuwige wijsheid, zijn betrouwbare beloften en zijn liefdevolle aanwijzingen om in heerlijkheid, liefde en majesteit bij Hem terug te keren.

De keus is aan u!

De Schepper van de zeeën, stranden en ontelbare sterren reikt u vandaag de hand! Hij biedt u het recept aan voor geluk, vrede en eeuwig leven!

Om voor die heerlijke zegeningen in aanmerking te komen, moet u nederig worden, geloof oefenen, de naam van Christus op u nemen, Hem in woord en daad navolgen, en resoluut 'te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar gij u ook moogt bevinden, als getuige van God optreden.'⁷

Waarom we gehoorzamen

Als u de ware aard van God en zijn geboden begrijpt, zult u ook uzelf en het goddelijke doel van uw bestaan beter begrijpen. Daarmee verandert uw motivatie om de geboden te onderhouden en verlangt u er des te meer naar om het evangelie vreugdevol na te leven.

Wie bijvoorbeeld het bijwonen van kerkdiensten een persoonlijke manier vinden om hun liefde voor God te doen toenemen, gemoedsrust te krijgen, anderen op te bouwen, de Geest te zoeken en hun belofte om Jezus Christus te volgen te hernieuwen,

zullen er veel meer voldoening uithalen dan wie hun tijd in de banken uitzitten. Zusters, het is *heel belangrijk* dat we onze zondagsdiensten bijwonen, maar ik ben er vrij zeker van dat onze hemelse Vader meer geïnteresseerd is in geloof en bekering dan in presentielijsten.

Hier is nog een voorbeeld:

Een alleenstaande moeder van twee kleine kinderen kreeg onlangs waterpokken. Natuurlijk duurde het niet lang of haar kinderen werden ook ziek. Alleen voor zichzelf en haar kleintjes zorgen was de jonge moeder bijna teveel. En als gevolg daarvan werd het normaliter vlekkeloze huis vuil en rommelig. In de gootsteen stapelde de vuile vaat zich op en de was lag door het hele huis.

Terwijl ze worstelde met huilende kinderen — en zelf ook wel wilde huilen — werd er aangeklopt. Het waren haar huisbezoeksters. Ze zagen de ellende van de jonge moeder. Ze zagen haar huis en haar keuken. Ze hoorden de kinderen huilen.

Als deze zusters vooral geïnteresseerd waren geweest in het afvinken van hun maandelijks huisbezoektaak, dan hadden ze de moeder misschien een schaalje met koekjes gegeven, gezegd dat ze haar die zondag in de ZHV hadden gemist en daar bijvoorbeeld aan toegevoegd: 'Laat het maar weten als we iets voor je kunnen doen!' En dan zouden ze blij verder zijn gegaan, dankbaar dat hun huisbezoek weer een maandje klaar was.

Gelukkig waren die zusters ware discipelen van Christus. Zij zagen de behoeften van hun zuster en zetten hun vele talenten en ervaring in. Ze ruimden de chaos op, brachten licht in het huis en belden een vriendin, die vervolgens dringende boodschappen bracht. Toen ze uiteindelijk klaar waren en afscheid namen, was die jonge moeder in tranen — tranen van dankbaarheid en liefde.

Vanaf dat ogenblik veranderde de mening van de jonge moeder over huisbezoek. 'Ik weet', zei ze, 'dat ik niet slechts een naam op iemands takenlijstje ben.'

Jazeker, huisbezoeksters moeten getrouw hun maandelijks bezoeken afleggen, maar wel zonder het belangrijke *waarom* van dit gebod over het hoofd te zien: om van God en onze medemensen te houden.

Als we met de geboden van God en ons aandeel in de opbouw van zijn koninkrijk omgaan alsof het om een af te vinken takenlijstje gaat, dan missen we de kern van het discipelschap. Ons ontgaat dan de groei die het gevolg is van het vreugdevol naleven van de geboden van onze Vader in de hemel.

Het pad van het discipelschap begaan hoeft geen bittere ervaring te zijn. Het is 'zoet boven alles wat zoet is.'⁸ Het is geen last die ons terneerdrukt. Discipelschap is opwekkend en verlicht ons hart. Het inspireert ons met geloof, hoop en liefde. Het vervult onze geest met licht in tijden van duisternis en kalmte in tijden van verdriet.

Het geeft ons goddelijke macht en blijvende vreugde.

Het evangelie met vreugde naleven

Mijn geliefde zusters in het evangelie, of u nu acht bent of honderdacht, ik hoop dat u één ding echt begrijpt en weet:

U bent geliefd.

U bent uw hemelse Ouders dierbaar.

De oneindige en eeuwige Schepper van licht en leven kent u! Hij denkt aan u.

Echt, God houdt nu van u en zal altijd van u houden.

Hij wacht niet met van u houden totdat u uw zwakheden en slechte gewoonten hebt overwonnen. Hij houdt nu van u met een volledig begrip van al uw worstelingen. Hij weet dat u zich in oprecht en hoopvol gebed tot Hem richt. Hij is op de hoogte van de keren dat u vasthield aan het verblekende licht en geloofde — zelfs te midden van toenemende duisternis. Hij kent uw lijden. Hij kent uw berouw over de situaties waarin u

tekortschoot of faalde. En toch houdt Hij van u.

En God kent uw successen. Hoewel die u misschien klein toeschijnen, erkent en waardeert Hij ze allemaal. Hij houdt van u omdat u er voor anderen bent. Hij houdt van u omdat u anderen de hand reikt en helpt om hun zware lasten te dragen — zelfs als u met uw eigen lasten worstelt.

Hij weet alles van u. Hij ziet u duidelijk — Hij kent u zoals u werkelijk bent. En Hij houdt van u — vandaag en altijd!

Denkt u dat het onze hemelse Vader iets uitmaakt of uw make-up, kleren, haar en nagels perfect zijn? Denkt u dat de waarde die Hij aan u hecht, afhangt van het aantal volgers dat u op Instagram of Pinterest hebt? Denkt u dat Hij wil dat u bezorgd of depressief raakt als iemand u niet meer leuk vindt of volgt op Facebook of Twitter? Denkt u dat uiterlijke aantrekkelijkheid, de maat van uw jurk, of populariteit ook maar iets uitmaken voor de waarde die Hij die het universum schiep aan u hecht?

Hij houdt niet alleen van u om wie u nu bent, maar ook om de persoon van heerlijkheid en licht die u kunt en verlangt te worden.

Meer dan u zich voor kunt stellen wil Hij dat u uw bestemming bereikt — eervol naar uw hemelse thuis terugkeren.

Ik getuig dat u dat kunt bereiken door zelfzuchtige verlangens en onwaardige ambities op het altaar van offerande en dienstbetoon te leggen. Zusters, vertrouw op de reddende kracht van Jezus Christus; houd u aan zijn wetten en geboden. Met andere woorden: leef het evangelie met vreugde na.

Het is mijn gebed dat u de mooie liefde van God in hernieuwde en toenemende mate mag voelen; dat u het geloof, de vastberadenheid en toewijding mag vinden om Gods geboden te leren kennen, ze als een schat in uw hart te bewaren en het evangelie vol vreugde na te leven.

Ik beloof u dat u, als u dat doet, het beste in uzelf zult ontdekken — uw *ware* ik. U zult ontdekken wat het werkelijk betekent om een dochter van de eeuwige God, de Heer van alle gerechtigheid, te zijn. Hiervan getuig ik, en ik laat u mijn zegen als een apostel van de Heer in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. God is niet alleen onze Vorst en Schepper; Hij is ook onze hemelse Vader. Alle mannen en vrouwen zijn letterlijk zoons en dochters van God. President Joseph F. Smith leerde dat 'de mens, voordat hij tot dit sterfelijk leven werd geboren, als geest is ontvangen en geboren uit hemelse Ouders en grootgebracht in de eeuwige woningen van de Vader' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* [1998], 335).
2. Leer en Verbonden 132:19.
3. Leer en Verbonden 132:21–22, 24.
4. Zie Jesaja 55:9.
5. Zie Mozes 1:39.
6. Leer en Verbonden 59:23.
7. Mosiah 18:9.
8. Alma 32:42.

Sobral (Brazilië)

Register conferentieverhalen

De volgende lijst met verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld kunnen van pas komen bij uw evangeliestudie, de gezinsavond en ander onderwijs.

De nummers verwijzen naar de pagina waarop de toespraak begint.

SPREKER	VERHAAL
Neil L. Andersen	(28) Neil L. Andersen verstevigt het getuigenis dat een teruggekeerde zendeling van Joseph Smith heeft.
M. Russell Ballard	(89) Een riviergids drukt de mensen met wie hij een rivier met gevaarlijke stroomversnellingen opgaat op het hart om vooral 'in de boot te blijven'.
David A. Bednar	(107) De zoon van David A. Bednar krijgt medische verzorging na een ongelukje en biedt zijn vrienden dezelfde behandeling aan.
Linda K. Burton	(111) Een voltijszendeling beëindigt zijn zending met een verfiende geest, omdat hij zijn hart, macht, verstand en sterkte aan de Heer had gegeven.
Tad R. Callister	(32) De moeder van Ben Carson geeft zijn leven een andere richting. Een Libanees meisje leert het evangelie van haar moeder. De ouders van Tad R. Callister leren hem het evangelie.
Craig C. Christensen	(50) Verschillende diakenen vertellen waarom ze president Monson bewonderen. Craig C. Christensen krijgt een getuigenis door het Boek van Mormon te bestuderen.
D. Todd Christofferson	(16) Koning Hendrik V zegt zijn soldaten dat zij de meester van hun eigen ziel zijn. Een man die weigert voor zichzelf te zorgen, vindt het prima dat ze hem naar het kerkhof brengen.
Quentin L. Cook	(46) Lucy uit de strip <i>Peanuts</i> heeft steeds een andere smoes voor het laten vallen van de bal. Een jongeman maakt keuzes die niet stroken met zijn doelstellingen om op zending te gaan en in de tempel te trouwen. Een gesprek met een footballcoach bevestigt Quentin L. Cooks besluit om het advies van zijn vader op te volgen.
Dean M. Davies	(53) De kerk en haar leden in de Filipijnen redden leden en niet-leden na een verwoestende tyfoon.
Cheryl A. Esplin	(12) Een jongevrouwenleidster leert hoe de toerustende kracht van het avondmaal werkt. Een 96-jarige man gaat naar de kerk, zodat hij van het avondmaal kan nemen.
Henry B. Eyring	(59) Een recente bekeerling helpt de jonge Henry B. Eyring en zijn broer, zodat ze zich op hun priesterschapsbediening kunnen voorbereiden. De vader en de bisschop van Henry B. Eyring laten hem zien dat ze vertrouwen in hem hebben door zijn hulp in te roepen. Een senior huisonderwijscollega laat zien dat hij vertrouwen in de zoon van Henry B. Eyring heeft. (70) De moeder van Henry B. Eyring bidt dat hij het woord van God in haar raad herkent. Kerkleiders in Idaho (VS) ontvangen openbaring om de slachtoffers van een overstroming hulp te bieden. De echtgenote van een man die verzegelbevoegdheid ontvangt, weet door openbaring dat haar man door God is geroepen.
Eduardo Gavarret	(37) Als voltijszendeling leert Eduardo Gavarret een les over het volgen van de stem van de Heiland. Ouders en broers en zussen van een veertienjarig meisje in Uruguay volgen haar voorbeeld en worden lid van de kerk. De ouders van Eduardo Gavarret aanvaarden de zendingen en hun boodschap.
Carlos A. Godoy	(96) Carlos A. Godoy besluit, met de steun van zijn vrouw, zijn studie te vervolgen, om de zegeningen te ontvangen die hem in zijn patriarchale zegen waren beloofd.
Robert D. Hales	(80) De jonge Robert D. Hales krijgt een getuigenis en leert God kennen door wat zijn ouders, leerkrachten, de Schriften en de Heilige Geest hem leren.
Jeffrey R. Holland	(40) Thomas S. Monson keert op slippers uit Oost-Duitsland terug, nadat hij daar zijn schoenen en een kostuum en overhemden heeft weggegeven.
Larry S. Kacher	(104) Larry S. Kacher en zijn vrouw komen in een getijstroom terecht, maar weten dankzij goddelijke tussenkomst het strand te bereiken. Twee mannen maken keuzes die ertoe leiden dat hun gezinnen van de kerk afdwalen. De schoonouders van Larry S. Kacher zijn een zegen voor hun nageslacht door het evangelie na te leven en het aan hun kinderen te onderwijzen.
Jörg Klebingat	(34) Jörg Klebingat geeft een zuster in het zendingsgebied Kiev (Oekraïne) de raad zich niet door haar zwakheden te laten verlammen.
Neill F. Marriott	(117) Neill F. Marriott verlaat de tempel in het besef dat ze op de Heer kan vertrouwen. Neill F. Marriotts dochter moedigt haar ouders aan te bidden als de jongste zoon in het gezin nergens te vinden is. Negenhonderd jongevrouwen in Alaska zeggen 'De levende Christus' uit het hoofd op.
Hugo E. Martinez	(102) President Monson biedt hulp aan een vader wiens dochter ziek is. Broeders brengen na een orkaan water langs bij het gezin Martinez.
Thomas S. Monson	(67) Een torpedo raakt het roer van het slagschip <i>Bismarck</i> , zodat het zijn uitgezette koers niet kan vervolgen. (86) Kerkleden in Canada komen graag bij een Duits echtpaar thuis, zodat ze van de vredige geest in hun huis kunnen genieten.
Russell M. Nelson	(74) Nadat hij president Spencer W. Kimball heeft geopereerd, wordt het Russell M. Nelson ingegeven dat president Kimball de profeet zal worden.
Dallin H. Oaks	(25) Dankzij het geduld en de vriendelijkheid van zijn vrouw, besluit een man zich te laten dopen.
Allan F. Packer	(99) Allan F. Packer is onder het houthakken in gedachten met andere zaken bezig en vergeet daardoor het foedraal van zijn bijl af te halen.
Boyd K. Packer	(6) Een vrouw beseft dat de Heiland al geboet heeft voor iets vreselijks wat haar was aangedaan.
L. Tom Perry	(43) Een kleinzoon van president Harold B. Lee herinnert zijn moeder eraan hoe belangrijk het is om voor het slapengaan te bidden.
Lynn G. Robbins	(9) President Boyd K. Packer vraagt Lynn G. Robbins welke kant hij opkijkt, om aan te geven dat hij de profeet bij de mensen vertegenwoordigt.
Jean A. Stevens	(114) De ouders van Jean A. Stevens houden zich aan hun verbonden en hun liefde voor de Heer vast. Jongevrouwen bereiden zich op de tempelverbonden voor.
Dieter F. Uchtdorf	(56) Een man stoort zich mateloos aan een paardenbloem in de tuin van zijn buurman. Een bankrover smeert Citroensap op zijn gezicht, omdat hij denkt dat het hem onzichtbaar maakt. In een ogenschijnlijk sterke wijk eindigen elf huwelijken in een echtscheiding. (120) Huisbezoeksters schieten een alleenstaande moeder met twee zieke kinderen te hulp.

President Thomas S. Monson spreekt in de zondagmiddagbijeenkomst van de algemene conferentie.

'Twee heerlijke dagen met inspirerende boodschappen'

We hebben twee heerlijke dagen met inspirerende boodschappen achter de rug', sprak president Thomas S. Monson aan het eind van de 184ste algemene oktoberconferentie op zondag 5 oktober 2014.

Die boodschappen gingen onder meer over het ontwikkelen van een getuigenis dat onder alle omstandigheden standhoudt; het pad van de Heiland volgen en een toegewijde discipel worden; de profeten volgen en steun verlenen; onze keuzevrijheid verstandig gebruiken; en van ons huis een plek van liefde, veiligheid, voorbeeld en evangelieonderwijs maken.

In zijn inleidende woorden op zaterdag merkte president Monson op dat de kerk blijft groeien. 'We zijn nu ruim vijftien miljoen leden sterk, en dat ledental neemt toe. Ons zendingswerk gaat ongehinderd voort. We hebben ruim 88 duizend zendelingen die wereldwijd de evangelieboodschap brengen.'

In de zaterdagmiddagbijeenkomst werden ouderling Carlos H. Amado en ouderling William R. Walker ontheven

en kregen het emeritaat verleend. Ouderling Arayik V. Minasyan en ouderling Gvido Senkans werden ontheven als gebiedszeventigers.

Voor de eerste keer ooit spraken sommige sprekers, van wie het Engels niet hun moedertaal is, hun toespraak in hun moedertaal uit. Ouderling Chi Hong (Sam) Wong sprak in het Kantonees, ouderling Eduardo Gavarret en ouderling Hugo E. Martinez in het Spaans, en ouderling Carlos A. Godoy in het Portugees.

Voor elke conferentiebijeenkomst waren het Conferentiecentrum met zijn 21 duizend zitplaatsen en de overloopzalen op Temple Square volledig bezet. De bijeenkomsten werden in ruim negentig talen vertolkt en naar ruim honderdzeventig landen en territoriums uitgezonden. Bovendien waren de bijeenkomsten via de televisie, radio, kabel, satelliet en het internet, inclusief mobiele apparaten, te volgen. Deze conferentie was het 90 jaar geleden dat de conferentie voor het eerst in Amerika op de radio te volgen viel. De eerste uitzending op televisie vond precies 65 jaar geleden plaats. ■

Film over Joseph Smith nu op Hulu

Miljoenen mensen kunnen nu een door de kerk geproduceerde film ter ere van Joseph Smith bekijken. *Joseph Smith: Prophet of the Restoration*, een film die gaat over het leven en het erfgoed van de profeet, kan nu op Hulu bekeken worden. Hulu is een videostreamsite waarop je films kunt bekijken [voorlopig alleen in de VS].

De film is de eerste kerkfilm die exclusief op een groot distributiekanaal zoals Hulu te zien is, waar zo'n vier miljoen abonnees op aanvraag streaming video kunnen bekijken met Roku, Apple TV, Xbox, PlayStation, en smartphones en tablets. Door de film op Hulu aan te bieden, wordt die niet alleen toegankelijker voor leden van de kerk, maar het biedt ook meer mensen die geen lid van de kerk zijn de kans om hem te bekijken en zo meer over de kerk te weten te komen.

De leden die de film bekijken, een reactie schrijven, en een cijfer geven, zorgen ervoor dat anderen de film makkelijker kunnen vinden. ■

Tempelbouw in volle gang

'Als alle aangekondigde tempels voltooid en ingewijd zijn, zullen we wereldwijd 170 tempels in gebruik hebben', maakte president Thomas S. Monson in de algemene oktoberconferentie bekend. 'Omdat we ons concentreren op het voltooien van tempels die al aangekondigd zijn, kondigen we op dit moment geen nieuwe tempels aan. Maar als we in de toekomst behoeften constateren en bouwterreinen vinden, zullen er weer aankondigingen van nieuwe tempels volgen.'

Toen president Monson in september 2014 de Ogdentempel (Utah, VS) opnieuw inwijdde, bracht dat het aantal tempels van de kerk dat in gebruik is op 143.

De Fort Lauderdaletempel (Florida, VS) is in mei van dit jaar door president Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ingewijd. De Phoenix-tempel (Arizona, VS) zal op 16

FOTO SARAH JANE WEAVER, CHURCH NEWS

Op 21 september 2014 is de Ogdentempel (Utah) opnieuw ingewijd.

november 2014 worden ingewijd, en ten minste vijf andere tempels zullen in 2015 (opnieuw) worden ingewijd. ■

MINISTERING RESOURCES BESCHIKBAAR VOOR RADEN

De leden van de ring- en wijk-raden hebben nu toegang tot een nieuwe webpagina van de kerk, getiteld Ministering Resources, beschikbaar op ministering.lds.org, tot hulp van personen en gezinnen met stoffelijke en geestelijke noden, met inbegrip van moeilijke en gevoelige kwesties. De pagina is, via hun LDS-account, toegankelijk voor leidinggeven-den in ring- en wijkraden.

De hulpmiddelen die eerder alleen voor bisschoppen en ringpresident bestemd waren, zijn herzien en uitgebreid met specifieke adviezen, die te maken hebben met hulp aan slachtoffers van mishandeling, mensen met een verslaving, ongehuwde aanstaande ouders, pornografiegebruikers, mensen met homoseksuele problemen, en mensen die financiële problemen hebben of werkloos zijn.

Op aanwijzing van de bisschop kan de wijkraad Ministering Resources gebruiken om samen tot een werkwijze te komen die personen en gezinnen in hun wijk ten goede komt. ■

Leringen voor onze tijd

Van november 2014 tot maart 2015 dienen de lessen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag over één of meerdere toespraken van de algemene oktoberconferentie 2014 te gaan. In april 2015 mogen er toespraken uit de oktoberconferentie 2014 of de aprilconferentie 2015 gekozen worden. Het is aan

de ring- of districts-president om de toespraken uit te kiezen. Hij kan dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident.

Wij moedigen allen die de lessen op de vierde zondag bijwonen aan om de geselecteerde toespraken van tevoren te bestuderen. De conferentietoespraken zijn in veel talen beschikbaar op conference.lds.org. ■

HULP VOOR WIE TE MAKEN KRIJGEN MET DE VERSLAVING VAN EEN GEZINSLID

Voor huwelijkspartners en gezinnen die te maken krijgen met het verslavingsgedrag van een gezinslid is er nu een nieuwe online gids bij hun zoektocht naar hulp, hoop en genezing.

De Spouse and Family Support Guide, op AddictionRecovery.lds.org, is bedoeld om huwelijkspartners en gezinsleden hulp te bieden, zodat ze leren omgaan met de gevolgen van het verslavingsgedrag van dierbaren die in de greep zijn van drugs, alcohol, pornografie of andere schadelijke stoffen of praktijken. De site is nu alleen Engelstalig, maar zal binnenkort ook in het Spaans, Frans, Duits, Italiaans, Portugees, Russisch, Chinees, Japans en Koreaans beschikbaar komen.

De gids bestaat uit twaalf onderdelen, waarin wordt ingegaan op genezing, hoop vatten, en kracht krijgen in Jezus Christus.

Er staan veel praktische tips in, zoals grenzen en regels stellen, de verslaving en het herstel van een dierbare bespreekbaar maken, en op de juiste manier op een terugval reageren.

De gids wordt gebruikt bij groepsgesprekken in vertrouwelijke bijeenkomsten voor partners en gezinnen die LDS Family Services verzorgt. Hij kan ook bij de individuele studie worden gebruikt of door kerkleiders bij adviserende gesprekken. ■

FOTO: SCOTT G. WINTERTON, DESERET NEWS

Jongvolwassenen luisteren naar een toespraak in het Marriott Center aan de Brigham Young University in Provo (Utah, VS).

Met ingang van januari aanpassingen in haardvuuravonden voor jongvolwassenen

Het Eerste Presidium en de kerkelijke onderwijsraad hebben bekendgemaakt dat er met ingang van januari 2015 aanpassingen in de frequentie, locatie en publicatie van de haardvuuravonden voor jongvolwassenen van kracht worden. Het gaat onder meer om de volgende aanpassingen:

Naam: Wereldwijde haardvuuravond voor jongvolwassenen: een avond met (naam van de spreker).

Frequentie: Drie keer per jaar, op de tweede zondag in januari, de eerste zondag van mei, en de tweede zondag van september.

Publiek: Alle jongvolwassenen, zowel gehuwd als ongehuwd, zijn uitgenodigd. Ook scholieren in het laatste jaar van de middelbare school zijn van harte welkom.

Locaties: De haardvuuravond in januari wordt aan de Brigham Young University in Provo (Utah), BYU-Idaho, of BYU-Hawaii gehouden. De haardvuuravond in mei wordt in het Conferentiecentrum in Salt Lake City of op een andere locatie aan de hoofdzetel van de kerk gehouden. De haardvuuravond in september wordt op een andere

locatie in de Verenigde Staten gehouden.

Publicatie: Binnen een paar dagen na de haardvuuravond komen de toespraken in tekst-, audio- en videoformaat in het Engels beschikbaar op LDS.org en in een nieuwe jongvolwassenen-collectie in de Gospel Library-app. De Nederlandse versie volgt later. Er worden samenvattingen van de toespraken in de *Liahona* gepubliceerd, en er zullen tijdens en na de haardvuuravond, via de sociale mediakanalen van de kerk, inclusief de mediapagina van de spreker, allerlei citaten, memes en videoclips worden gepubliceerd.

De sprekers worden, zoals altijd, door het Eerste Presidium uit de algemene autoriteiten en algemene functionarissen van de kerk gekozen.

De aanpassingen zijn aan de jongvolwassenen in de CES-haardvuuravond van 2 november 2014 bekendgemaakt, en aan priesterschapsleiders in een brief van het Eerste Presidium, d.d. 28 augustus 2014, die het uitzendschema van 2015 als bijlage had. ■

LDS Charities verschafft hulp

Vanaf het prille begin van de herstelling hebben de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het vaste voornemen aan de dag gelegd om hulp aan noodlijdenden te geven.

In de afgelopen jaren hebben kerkleden en anderen royaal bijgedragen, met als gevolg dat de humanitaire diensten van de kerk veel mensen in de wereld tot zegen konden zijn. Alleen in 2013 al hebben de humanitaire diensten van de kerk ruim 10 miljoen mensen in 130 landen geholpen.

Die hulp varieert van basisbehoeften lenigen tot het beschikbaar stellen van schoon water; van het opleiden van verloskundigen en artsen, waarmee het leven van duizenden pasgeborenen werd gered, tot het beschikbaar stellen van rolstoelen. Bovendien assisteert de kerk met oogheelkundige zorg en opleidingen, vaccinaties, en het telen van voedzame producten.

Hulp aan vluchtelingen

De kerk biedt al geruime tijd hulp aan vluchtelingen en anderen die lijden onder gewapende conflicten en voedselschaarste. Recent heeft de kerk:

- Duizenden tenten en basislevensmiddelen aan gezinnen in Tsjaad gedoneerd en handpompen, waterputten, latrines en douchegelegenheden in vluchtelingenkampen in Burkina Faso gebouwd.
- Door middel van LDS Charities in Jordanië, Syrië, Libanon, Irak en de Koerdische regio voedselpakketten, dekens, medische goederen, hygiënesets, beddengoed en winterkleding uitgedeeld. In Irak

en de Koerdische regio rolstoelen en andere mobiliteitsvoorzieningen geleverd aan mensen die door geweld gewond waren geraakt.

- Het centrale ziekenhuis in Gaza farmaceutische en medische goederen, en melkpoeder gedoneerd.
- Een medische faculteit in Israël van echoscopieapparatuur voorzien.
- In samenwerking met het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties in Oekraïne en Rusland voedsel, beddengoed, kleding en hygiënesets geschonken, die ten goede kwamen aan 30.000 mensen die na burgerlijke onlusten ontheemd waren geraakt.

LDS Charities is politiek neutraal en helpt mensen van alle gezindten.

Hulpacties

De kerk biedt ook hulp bij natuurrampen.

- In Sierra Leone en Liberia heeft de kerk 1600 plaatselijke vrijwilligers ingeschakeld om voorlichting te geven in het voorkomen van ebola, en eerste sanitaire voorzieningen en voedsel- en medische pakketten geschonken.
- Na een overstroming veroorzaakt door een zware moesson in Pakistan en India, zorgde de kerk voor voedsel- en medische pakketten en hygiënesets.
- In Tonga vernietigde een cycloon honderden woningen, waaronder die van 116 mormoonse gezinnen. De leden zullen hun woningen helpen herbouwen. Ze zullen worden opgeleid in het bouwen van hun eigen onderkomen, waarna hun wordt gevraagd om ten minste vier andere mensen bij het bouwen van hun onderkomen te helpen. De kerk herstelt ook de schade aan gewassen en biedt instructie in het opzetten en bijhouden van een moestuin.

SARAH JANE WEAVER, CHURCH NEWS

De president van het kerkdistrict Amman (Jordanië) en zijn dochter bezoeken vluchtelingen.

- Nadat in Mexico duizenden woningen door een orkaan waren beschadigd of vernietigd, zorgden de plaatselijke kerkleiders ervoor dat de getroffen leden voedsel en water kregen. De kerk voorzag, in samenwerking met de Mexicaanse overheid, ook in voedselpakketten.

Wat u kunt doen

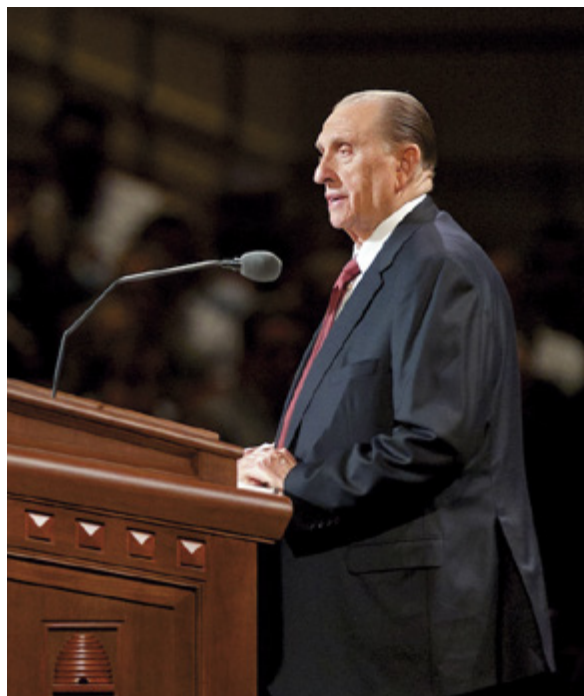
Donaties aan het humanitaire-hulpfonds stellen de kerk in staat om na een ramp onmiddellijk te reageren. Bovendien kunnen leden, waar ze ook wonen, christelijke liefde tonen, hulp bieden en aan respect voor alle mensen bijdragen. Aandacht hebben voor vluchtelingen en immigranten in de eigen stad, of voor iemand die door een persoonlijke crisis gaat, en hun vriendschap, medeleven en een warm welkom te bieden, is een christelijke daad die nooit vergeefs is.

Via haar humanitaire arm probeert de kerk de volgende raad van president Thomas S. Monson uit te voeren: 'Wij kunnen elkaar sterken; wij hebben het vermogen om de onopgemerkte op te merken. Als wij ogen hebben die zien, oren hebben die horen en een hart dat weet en voelt, dan kunnen wij mensen [...] de hand reiken en hen redden' ('Oproep tot dienen', *Liahona*, januari 2001, p. 58). ■

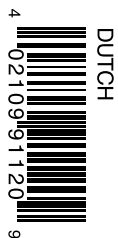
Heilig gebed, Linda Curley Christensen

*De profeet Joseph Smith schreef over de ervaring die hij op 14-jarige leeftijd in het heilige bos had:
‘[Ik trok] mij terug [...] op de morgen van een mooie, heldere dag, vroeg in het voorjaar van achttienhonderdtwintig.
[...] Ondanks mijn bezorgdheid had ik nog nooit eerder een poging gedaan om hardop te bidden.
‘Toen ik [...] om mij heen had gekeken en had vastgesteld dat ik alleen was, knielde ik neer en begon
de verlangens van mijn hart tot God op te zenden’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:14–15).*

‘Streven wij ernaar om van Christus het middelpunt van ons leven te maken door zijn woorden te bestuderen, zijn leringen te volgen en zijn pad te bewandelen, dan belooft Hij het eeuwige leven aan ons te geven, dat Hij door zijn dood heeft verworven’, sprak president Thomas S. Monson in de 184ste algemene oktoberconferentie van de kerk. ‘Er bestaat geen hoger doel dan te besluiten zijn discipline te aanvaarden, zijn discipelen te worden en de rest van ons leven zijn werk te doen. Niets anders, geen enkele andere keuze die we doen, kan van ons maken wat Hij van ons kan maken.’

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

4

0210991120

9